

- Injil menurut Matius:

1 1 Inilah kitab kelahiran Yesus Kristus, yang adalah anak Daud, anak Abraham.
2 Abraham memperanakkan Ishak. Ishak memperanakkan Yakub. Yakub memperanakkan Yehuda dan saudara-saudaranya.
3 Yehuda memperanakkan Perez dan Serah dari Thamar. Perez memperanakkan Hizron. Hizron memperanakkan Ram.
4 Ram memperanakkan Amminadab. Amminadab menjadi ayah dari Nahesson. Nahesson menjadi ayah dari Salma.
5 Salma memperanakkan Boaz dari Rahab. Boas memperanakkan Obed dari Rut. Obed menjadi ayah dari Isai.
6 Isai memperanakkan Raja Daud. Raja Daud memperanakkan Salomo dengan istri Uria.
7 Salomo memperanakkan Rehoboam. Rehabeam memperanakkan Abia. Abia memperanakkan Asa.
8 Asa memperanakkan Yosafat. Yosafat memperanakkan Yoram. Yoram memperanakkan Uzias.
9 Uzias memperanakkan Yotam. Yotam memperanakkan Ahaz. Ahaz memperanakkan Hizkia.
10 Hizkia memperanakkan Manasye. Manasye memperanakkan Amon. Amon memperanakkan Yosias.
11 Yosias memperanakkan Yekonia dan saudara-saudaranya sekitar waktu penawanan Babilonia.
12 Setelah penawanan Babilonia, Yekonia memperanakkan Sealthiel. Sealthiel memperanakkan Zerubabel.
13 Zerubabel memperanakkan Abiud. Abiud memperanakkan Eliyakim. Eliakim memperanakkan Azor.
14 Azor memperanakkan Zadok. Zadok menjadi ayah dari Achim. Achim menjadi ayah dari Eliud.
15 Eliud memperanakkan Eleazar. Eleazar memperanakkan Matian. Matius memperanakkan Yakub.
16 Yakub memperanakkan Yusuf, suami Maria, yang darinya lahir Yesus, yang disebut Kristus.
17 Semua anggota dari Abraham sampai Daud adalah empat belas anggota. Dari Daud hingga tawanan ada empat belas anggota. Dari penawanan Babilonia kepada Kristus adalah empat belas anggota.
18 Tetapi kelahiran Kristus telah terjadi. Ketika Maria, ibunya, menjadi orang kepercayaan kepada Yusuf, ditemukan sebelum dia membawanya pulang bahwa dia hamil oleh Roh Kudus.
19 Tetapi suaminya, Yusuf, saleh, dan tidak ingin memermalukannya, tetapi dia berpikir untuk meninggalkannya secara diam-diam.
20 Dan ketika dia berpikir demikian, lihatlah, seorang malaikat Tuhan menampakkan diri kepadanya dalam mimpi, katanya: "Yusuf, anak Daud, jangan takut untuk mengambil Maria suamimu untuk dirimu, karena apa yang dilahirkan di dalam dia adalah dari Roh Kudus."
21 Dan dia akan melahirkan seorang anak laki-laki, yang namanya Engkau adalah Yesus, karena ia akan menyelamatkan umat-Nya dari dosa-dosa mereka.
22 Tetapi semua ini telah terjadi, sehingga apa yang Tuhan firman melalui nabi itu dapat digenapi, 23 "Lihatlah, seorang perawan akan mengandung dan melahirkan seorang anak laki-laki, dan mereka akan menamainya Imanuel."
24 Ketika Yusuf bangun dari tidur, dia melakukan seperti yang telah diperintahkan malaikat Tuhan kepadanya, dan membawa suaminya bersamanya.
25 Dan dia tidak mengenalinya sampai dia melahirkan putra pertamanya, dan namanya adalah Yesus.

2 1 Ketika Yesus lahir di Betlehem di tanah Yudea, pada zaman Raja Herodes, lihatlah, orang-orang bijaksana datang dari Timur ke Yerusalem dan berkata:
2 Di manakah Raja orang Yahudi yang baru lahir? Kita telah melihat bintangnya di timur dan datang untuk menyembahnya.
3 Ketika Raja Herodes mendengar itu, dia ketakutan dan bersamanya seluruh Yerusalem.
4 Lalu ia mengumpulkan semua imam kepala dan ahli Taurat di antara bangsa itu, dan bertanya kepada mereka di mana Kristus akan dilahirkan.
5 Mereka berkata kepadanya: "Di Betlehem di tanah Yehuda, sebab inilah yang tertulis oleh nabi:
6 Dan engkau, Betlehem di tanah Yehuda, sama sekali bukan yang terkecil dari para pemimpin Yehuda; karena daripadamu akan datang kepadaku adipati, yang akan menjadi tuan atas umat-Ku Israel."
7 Kemudian Herodes memanggil orang-orang majus secara diam-diam, dan dengan tekun belajar dari mereka kapan bintang itu akan muncul, 8 dan mengarahkan mereka ke Betlehem, katanya: "Pergilah dan tekun cari Bayi itu; jika kamu menemukannya, katakanlah kepadaku lagi bahwa aku juga akan datang dan menyembahnya."
9 Ketika mereka mendengar raja, mereka pergi. Dan lihatlah, bintang yang telah mereka lihat di timur pergi di depan mereka sampai ia datang, dan berdiri di atasnya, di mana Bayi itu berada.
10 Ketika mereka melihat bintang itu, mereka bersukacita
11 dan masuk ke dalam rumah, dan menemukan Bayi itu bersama Maria ibunya, dan sujud dan menyembahnya, dan membuka harta mereka, dan memberinya emas, kemenyan, dan mur.

12 Dan Allah memerintahkan mereka dalam mimpi bahwa mereka tidak boleh kembali kepada Herodes, dan mereka kembali ke negeri mereka melalui jalan lain.

13 Dan ketika mereka telah pergi, lihatlah, malaikat Tuhan menampakkan diri kepada Yusuf dalam mimpi, berkata: "Bangunlah dan bawalah bayi itu dan ibunya bersamamu, dan larilah ke tanah Mesir, dan tinggallah di sana sampai Aku memberitahukan kepadamu, karena memang benar bahwa Herodes berusaha untuk membunuh bayi itu."

14 Lalu dia bangun dan membawa anak itu dan ibunya bersamanya pada malam hari, dan melarikan diri ke tanah Mesir.

15 Dan dia tinggal di sana sampai setelah kematian Herodes, agar apa yang telah Tuhan katakan melalui nabi itu dapat digenapi, dengan mengatakan: "Aku telah memanggil anakku dari Mesir."

16 Ketika Herodes melihat bahwa dia telah ditipu oleh orang-orang majus, dia sangat marah, dan menyuruh semua anak di Betlehem dibunuh, dan di semua perbatasannya, yang berusia dua tahun ke bawah, sesuai dengan waktu yang telah dia pelajari dengan tekun dari orang-orang majus.

17 Kemudian digenapi apa yang dikatakan tentang nabi Yeremia, yang berkata:

18 "Di pegunungan mereka mendengar seruan, banyak ratapan, tangisan, dan tangisan; Rahel menangis untuk anak-anaknya, dan tidak mau dihibur, karena semuanya sudah berakhir dengan mereka."

19 Tetapi ketika Herodes telah mati, lihatlah, malaikat Tuhan menampakkan diri kepada Yusuf dalam mimpi di tanah Mesir

, 20 dan berkata: "Bangunlah dan bawalah bayi itu dan ibunya bersamamu, dan pergilah ke tanah Israel, karena mereka telah mati yang mengejar nyawa anak itu."

21 Lalu dia bangun dan membawa bayi itu dan ibunya bersamanya, dan datang ke tanah Israel.

22 Tetapi ketika dia mendengar bahwa Arkhelaus adalah raja di tanah Yudea, bukannya ayahnya Herodes, dia takut untuk datang ke sana. Dan dalam mimpi dia menerima perintah dari Allah dan pergi ke tempat-tempat di tanah Galilea.

23 Lalu ia datang dan tinggal di kota yang bernama Nazaret, agar dapat menggenapi apa yang dikatakan oleh para nabi, bahwa ia akan disebut Nazaret.

3

1 Pada waktu itu Yohanes Pembaptis datang dan berkhotbah di padang gurun di tanah Yudea

, 2 berkata: "Bertobatlah, karena kerajaan surga sudah dekat."

3 Dan dialah orang yang nabi Yesaya katakan, "Ada suara seorang pengkhotbah di padang gurun: 'Siapkanlah jalan bagi Tuhan, dan buatlah jalan-jalan-Nya benar.'"

4 Dan dia, Yohanes, memiliki jubah bulu unta, dan ikat pinggang kulit di pinggangnya, dan makanannya adalah belalang dan madu liar.

5 Lalu kota Yerusalem, seluruh negeri Yudea, dan seluruh negeri di sekitar sungai Yordan pergi kepada-Nya

, 6 dan dibaptis olehnya di sungai Yordan, dan mengakui dosa-dosa mereka.

7 Ketika ia melihat banyak orang Farisi dan Saduki datang untuk dibaptisnya, ia berkata kepada mereka: "Hai ular berbisa, siapakah yang telah menunjukkan kepadamu bahwa kamu akan lolos dari murka yang akan datang?"

8 Berhati-hatilah, lakukanlah buah pertobatan yang benar.

9 Jangan berpikir bahwa kamu ingin berkata kepada dirimu sendiri, 'Kami memiliki Abraham sebagai ayah kami.' Aku katakan kepadamu, Tuhan mampu membangkitkan anak-anak bagi Abraham dari batu-batu ini.

10 Kapak sudah diletakkan di akar pohon. Oleh karena itu, pohon mana pun yang tidak berbuah baik ditebang dan dibuang ke dalam api.

11 Aku membaptis kamu dengan air untuk pertobatan, tetapi dia yang datang setelah aku lebih kuat dariku, yang tidak cukup untuk memakai sepatunya, dan dia akan membaptis kamu dengan Roh Kudus dan dengan api.

12 Dan dia memegang sekop di tangannya, dia akan menyapu lantai pengirikannya dan mengumpulkan gandum ke dalam lumbungnya, tetapi dia akan membakar sekam itu dengan api yang kekal.

13 Pada waktu itu Yesus datang dari Galilea ke sungai Yordan untuk dibaptis olehnya.

14 Tetapi Yohanes menegurnya, katanya: "Aku perlu dibaptis olehmu, dan engkau datang kepada-Ku?"

15 Tetapi Yesus menjawab dan berkata kepadanya: "Biarlah demikian sekarang, demikianlah kita harus menggenapi segala kebenaran." Kemudian dia mengizinkannya untuk melakukannya.

16 Ketika Yesus dibaptis, ia segera keluar dari air, dan lihatlah, langit terbuka di atas-Nya. Dan dia melihat Roh Allah turun seperti burung merpati dan datang ke atasnya.

17 Dan lihatlah, sebuah suara dari surga berkata, "Inilah Putra-Ku yang terkasih, kepada-Nya Aku sangat berkenan."

4

1 Kemudian Yesus dituntun oleh Roh ke padang gurun, agar ia dicobai oleh iblis.
2 Dan ketika dia berpuasa empat puluh hari empat puluh malam, dia lapar.
3 Lalu penggoda itu datang kepadanya dan berkata: "Jika engkau adalah Anak Allah, katakanlah bahwa batu-batu ini akan menjadi roti."
4 Jawab Yesus dan berkata: "Ada tertulis: Manusia tidak akan hidup hanya dengan roti saja, tetapi oleh setiap perkataan yang keluar dari mulut Allah."
5 Lalu iblis membawanya bersamanya ke Kota Kudus, dan menempatkannya di puncak bait suci,
6 dan berkata kepadanya: "Jika engkau adalah Anak Allah, turunkanlah dirimu, karena ada tertulis: Dia akan memerintahkan malaikat-malaikatnya atas engkau, dan mereka akan menggendongmu di tangan mereka, sehingga engkau tidak akan memukul kakimu ke batu."
7 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Sekali lagi ada tertulis: "Janganlah engkau mencobai Tuhan, Allahmu."
8 Sekali lagi iblis membawanya bersamanya ke gunung yang sangat tinggi, dan menunjukkan kepadanya semua kerajaan dunia dan kemuliaannya
, 9 dan berkata kepadanya: "Aku akan memberikan semua ini kepadamu, jika engkau sujud dan menyembah Aku."
10 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Pergilah dariku, Iblis, karena ada tertulis: Engkau harus menyembah Tuhan, Allahmu, dan melayani Dia saja."
11 Kemudian iblis meninggalkannya, dan lihatlah, para malaikat datang kepadanya dan melayani dia.
12 Ketika Yesus mendengar bahwa Yohanes telah diserahkan, ia pergi ke tanah Galilea.
13 Lalu Yesus meninggalkan kota Nazaret, dan datang dan tinggal di Kapernaum, yang berada di tepi laut, di tanah Zebulon dan Naftali,
14 agar apa yang dikatakan nabi Yesaya dapat digenapi, katanya
: 15 "Tanah Zebulon dan tanah Naftali, di tepi laut, di seberang Sungai Yordan dan Galilea non-Yahudi,
16 Orang-orang yang duduk dalam kegelapan melihat terang yang besar, dan mereka yang duduk di tempat itu, dan bayangan kematian, terang terbit atas mereka."
17 Sejak saat itu Yesus mulai mengabar, "Bertobatlah, karena kerajaan surga sudah dekat."
18 Ketika Yesus berjalan di tepi Danau Galilea, ia melihat dua saudara, Simon namanya Petrus, dan Andreas, saudaranya, yang melemparkan jala mereka ke laut, karena mereka adalah nelayan.
19 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Ikutlah Aku, dan Aku akan menjadikan kamu penjala manusia."
20 Segera mereka meninggalkan jala mereka dan mengikutinya.
21 Ketika dia pergi dari sana, dia melihat dua saudara laki-laki yang lain, Yakobus bin Zebedeus, dan Yohanes saudaranya, di dalam kapal bersama ayah mereka Zebedeus, sedang memperbaiki jala mereka, dan dia memanggil mereka.
22 Segera mereka meninggalkan kapal dan ayah mereka dan mengikutinya.
23 Lalu Yesus berkeliling seluruh negeri Galilea, mengajar mereka di sekolah-sekolah mereka, dan memberitakan Injil kerajaan, dan menyembuhkan segala macam wabah dan penyakit di antara orang-orang.
24 Dan laporannya tersebar ke seluruh tanah Siria. Dan mereka membawa kepadanya segala macam orang sakit, yang menderita berbagai wabah dan siksaan, yang kerasukan setan, yang terkena bulan, dan yang ditunggangi asam urat; dan dia membuat semuanya baik-baik saja.
25 Dan mereka mengikuti Dia setelah banyak orang dari Galilea, dari Sepuluh Kota, dari Yerusalem, dari tanah Yudea, dan dari seberang sungai Yordan.

5

1 Ketika Yesus melihat orang-orang itu, Dia naik ke atas gunung dan duduk, dan murid-murid-Nya datang kepada-Nya, 2
Dan Dia membuka mulutnya dan mengajar mereka, katanya:
3 Berbahagialah orang miskin roh, karena kerajaan surga adalah milik mereka."
4 Berbahagialah mereka yang berkabung, karena mereka akan dihibur.
5 Berbahagialah orang yang lemah lembut, karena mereka akan memiliki bumi.
6 Berbahagialah mereka yang lapar dan haus akan kebenaran, karena mereka akan kenyang.
7 Berbahagialah orang yang berbelas kasihan, karena mereka akan menerima belas kasihan.
8 Berbahagialah orang yang murni hatinya, karena mereka akan melihat Allah.
9 Berbahagialah orang-orang yang membawa damai, karena mereka akan disebut anak-anak Allah.
10 Berbahagialah mereka yang dianiaya demi kebenaran, karena kerajaan surga adalah milik mereka.
11 Berbahagialah kamu ketika orang-orang mencela kamu dan menganiaya kamu demi Aku, dan mengatakan segala macam kejahatan kepadamu, jika mereka berbohong tentang hal itu.
12 Bersukacitalah dan bergembiralah, karena kamu akan dihargai di surga. Karena beginilah cara mereka menganiaya para nabi yang ada sebelum kamu.
13 Engkau adalah garam bumi. Sekarang garam menjadi bodoh, dengan apa Anda harus mengasinkannya?

Sejak saat ini tidak ada gunanya selain menuangkannya dan membiarkannya diinjak-injak di bawah kaki.

14 Engkau adalah terang dunia. Kota yang terletak di atas gunung tidak bisa disembunyikan.

15 Lilin juga tidak boleh dinyalakan dan diletakkan di bawah gantang, melainkan di atas kaki dian, sehingga ia akan bersinar kepada semua orang yang ada di dalam rumah.

16 Maka biarlah terangmu bersinar di hadapan manusia, supaya mereka melihat perbuatanmu yang baik dan memuliakan Bapamu yang di surga.

17 Janganlah kamu berpikir bahwa Aku datang untuk menghapuskan hukum Taurat atau para nabi, Aku datang bukan untuk menghapuskan tetapi untuk menggenapi.

18 Sebab sesungguhnya Aku berkata kepadamu, sampai langit dan bumi berlalu, tidak ada huruf kecil atau setitik pun dari hukum Taurat yang akan berlalu, sampai segala sesuatu terjadi.

19 Barangsiapa melanggar salah satu dari perintah-perintah yang paling kecil ini, dan mengajarkan kepada orang-orang demikian, akan disebut yang paling kecil di dalam kerajaan surga, tetapi barangsiapa melakukannya dan mengajarkannya akan disebut besar di dalam kerajaan surga.

20 Sebab Aku berkata kepadamu: Jika kebenaranmu tidak lebih baik daripada kebenaran ahli Taurat dan orang Farisi, kamu tidak akan masuk ke dalam kerajaan surga.

21 Kamu telah mendengar bahwa dikatakan kepada orang dahulu sekali: "Kamu tidak boleh membunuh; tetapi barangsiapa membunuh akan bersalah atas penghakiman."

22 Tetapi Aku berkata kepadamu: Barangsiapa marah kepada saudaranya, ia bersalah atas penghakiman, tetapi barangsiapa mengatakan kepada saudaranya: 'Racha,' bersalah atas nasihat, tetapi barangsiapa berkata: 'Kamu bodoh,' dia bersalah atas api neraka.

23 Karena itu, jika kamu mempersembahkan persembahan persembahanmu di mezbah dan ingat bahwa saudaramu memiliki sesuatu yang menentangmu,

24 tinggalkan persembahanmu di sana di depan mezbah, dan pertama-tama pergi dan berdamailah dengan saudaramu, lalu datang dan persembahkan hadiahmu.

25 Segeralah taat kepada musuhmu, sementara kamu masih bersamanya di jalan, jangan sampai musuh suatu hari menyerahkankanmu kepada hakim, dan hakim menyerahkankanmu kepada hamba itu dan dijebloskan ke dalam penjara.

26 Aku berkata kepadamu dengan sungguh-sungguh, kamu tidak akan keluar dari sana sampai kamu membayar uang terakhir.

27 Kamu telah mendengar bahwa dikatakan kepada orang-orang kuno: "Janganlah engkau berzina."

28 Tetapi Aku berkata kepadamu, barangsiapa melihat seorang wanita untuk bernafsu kepadanya, dia telah berzinah dengannya di dalam hatinya.

29 Tetapi jika mata kananmu menyinggung perasaanmu, cabutlah dan buanglah. Lebih baik bagimu bahwa salah satu anggota tubuhmu binasa, dan seluruh tubuh tidak dilemparkan ke neraka.

30 Jika tangan kananmu membuat engkau tersinggung, potonglah dan buanglah darimu. Lebih baik bagimu bahwa salah satu anggota tubuhmu binasa, dan seluruh tubuh tidak dilemparkan ke neraka.

31 Dikatakan juga: "Barangsiapa menceraikan istrinya, harus memberinya surat keterangan cerai."

32 Tetapi Aku berkata kepadamu, barangsiapa menceraikan istrinya (kecuali karena perzinahan) menyebabkan istrinya berzina, dan barangsiapa menikahi wanita yang telah meninggal maka berzina.

33 Kamu juga telah mendengar bahwa dikatakan kepada orang-orang kuno: "Jangan bersumpah palsu, dan kamu harus menepati sumpahmu kepada Allah."

34 Tetapi aku berkata kepadamu, bahwa kamu tidak boleh bersumpah sama sekali, baik demi langit, karena itu adalah takhta Allah,

35 atau oleh bumi, karena itu adalah tumpuan kaki kaki-Nya, atau oleh Yerusalem, karena itu adalah kota Raja yang agung.

36 Jangan kamu bersumpah dengan kepalamu, karena kamu tidak akan dapat membuat sehelai rambut pun menjadi hitam atau putih.

37 Tetapi biarlah kata-katamu: Ya, ya; tidak, tidak. Apa yang ada di atas itu adalah kejahatan.

38 Kamu telah mendengar bahwa dikatakan: "Mata ganti mata, gigi ganti gigi."

39 Tetapi Aku berkata kepadamu: jangan kamu melawan kejahatan, tetapi jika ada yang memukul pipi kananmu, tawarkan dia yang lain juga.

40 Dan jika ada yang ingin berdebat denganmu dan mengambil mantelmu, hendaklah dia juga memiliki jubahnya.

41 Dan jika ada yang memaksa kamu sejauh satu mil, pergilah bersamanya selama dua mil.

42 Berikanlah kepada orang yang memintamu, dan jangan berpaling dari orang yang ingin meminjam darimu.

43 Kamu telah mendengar dikatakan: "Kasihilah sesamamu dan membenci musuhmu."

44 Tetapi Aku berkata kepadamu: kasihilah musuhmu, berkatilah mereka yang mengutukmu, berbuat baik kepada mereka yang membencimu, berdoalah bagi mereka yang menghina kamu dan menganiaya kamu, 45

agar kamu menjadi anak-anak Bapamu yang di surga, karena Dia menyebabkan matahari-Nya terbit atas orang jahat dan orang baik, dan menurunkan hujan ke atas orang benar dan orang yang tidak adil.

46 Karena jika kamu mengasihi orang-orang yang mengasihi kamu, upah apa yang akan kamu dapatkan? Bukankah pemungut pajak melakukan hal yang sama?

47 Dan jika Anda hanya baik kepada saudara-saudara Anda, hal khusus apa yang Anda lakukan? Bukankah petugas bea cukai melakukan hal yang sama?

48 Karena itu kamu harus sempurna, sama seperti Bapakmu yang di surga sempurna.

6

1 Berhati-hatilah dengan sedekahmu, supaya kamu tidak memberikannya di hadapan manusia, agar kamu terlihat oleh mereka, jika tidak, kamu tidak akan mendapat pahala di hadapan Bapamu yang di surga.

2 Apabila kamu memberi sedekah, janganlah kamu membiarkan mereka bersangkakala di hadapanmu, seperti yang dilakukan orang-orang munafik di sekolah-sekolah dan di jalan-jalan, agar mereka dipuji oleh orang-orang. Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, mereka telah kehilangan pahala mereka.

3 Tetapi ketika kamu bersedekah, jangan biarkan tangan kirimu tahu apa yang dilakukan tangan kananmu,

4 agar amalmu tersembunyi, dan Bapamu, yang melihat secara rahasia, akan memberi upah kepadamu di depan umum.

5 Dan ketika kamu berdoa, janganlah kamu menjadi seperti orang-orang munafik yang suka berdiri dan berdoa di sekolah-sekolah dan di sudut-sudut jalan, agar mereka dapat dilihat oleh orang-orang. Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, mereka telah kehilangan pahala mereka.

6 Tetapi apabila kamu berdoa, masuklah ke dalam lemarmu dan tutup pintu, dan berdoalah kepada Bapakmu secara rahasia, dan Bapakmu, yang melihat secara rahasia, akan memberi upah kepadamu di depan umum.

7 Dan ketika kamu berdoa, jangan mengoceh seperti orang non-Yahudi, karena mereka berpikir bahwa mereka akan didengar jika mereka banyak berbicara.

8 Karena itu kamu tidak akan setara dengan mereka. Ayah Anda tahu apa yang Anda butuhkan sebelum Anda bertanya kepadanya.

9 Karena itu kamu harus berdoa sebagai berikut: Bapa kami yang di surga. Semoga namamu dikuduskan.

10 Biarlah kerajaanmu datang. Kehendak-Mu terjadi di bumi seperti di surga.

11 Berilah kami hari ini roti harian kami.

12 Dan ampunilah kami pelanggaran kami, seperti kami mengampuni mereka yang melanggar kami.

13 Dan janganlah kamu menuntun kita ke dalam pencobaan, tetapi bebaskanlah kita dari kejahatan. Karena milik-Mu adalah kerajaan dan kuasa dan kemuliaan selama-lamanya. Amin.

14 Sebab jika kamu mengampuni kesalahan manusia, Bapamu di surgawi juga akan mengampuni kamu,

15 tetapi jika kamu tidak mengampuni kesalahan manusia, Bapamu tidak akan mengampuni kesalahanmu.

16 Apabila kamu berpuasa, janganlah kamu terlihat masam seperti orang-orang munafik, karena mereka menyamarkan wajah mereka, sehingga mereka dapat menghadap manusia dengan puasa mereka.

Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, mereka telah kehilangan pahala mereka.

17 Tetapi apabila kamu berpuasa, urapilah kepalamu dan basuhlah mukamu,

18 agar kamu tidak menghadap orang dengan puasamu, tetapi di hadapan Bapamu yang tersembunyi, dan Bapamu yang melihat secara rahasia akan memberupah kepadamu di depan umum.

19 Janganlah kamu menimbun harta bagi dirimu di bumi, di mana ngengat dan karat melahap, dan pencuri menggali dan mencuri.

20 Tetapi simpanlah bagi dirimu harta di surga, karena mereka tidak memakan ngengat atau karat, dan pencuri tidak menggali atau mencuri.

21 Sebab di mana hartamu berada, di situ juga hatimu.

22 Mata adalah terang tubuh. Jika mata Anda sederhana, seluruh tubuh Anda akan menjadi ringan;

23 Tetapi jika matamu nakal, seluruh tubuhmu akan menjadi gelap. Jika terang yang ada di dalam Anda adalah kegelapan, betapa besarnya kegelapan itu!

24 Tidak seorang pun dapat melayani dua tuan, entah dia akan membenci yang satu dan mengasihi yang lain, atau dia akan berpegang teguh pada yang satu dan membenci yang lain. Anda tidak dapat melayani Tuhan dan mammon.

25 Karena itu Aku berkata kepadamu: janganlah kamu khawatir tentang nyawamu, apa yang akan kamu makan dan minum, atau tentang tubuhmu, apa yang akan kamu kenakan. Bukankah hidup lebih dari sekadar makanan? dan tubuh lebih dari pakaian?

26 Lihatlah burung-burung di udara, mereka tidak menabur, mereka tidak menuai, mereka tidak berkumpul di lumbung, tetapi Bapamu di surgawi memberi mereka makan. Bukankah Anda lebih dari mereka?

27 Tetapi siapakah di antara kamu yang akan menambah satu hasta panjangnya, bahkan jika dia mengurusnya segera?

28 Dan mengapa engkau peduli dengan pakaian? Lihatlah bunga lili di ladang, bagaimana mereka tumbuh: mereka tidak bekerja, juga tidak berputar.
 29 Aku katakan kepadamu, bahkan Salomo dalam segala kemuliaannya tidak berpakaian seperti dia.
 30 Jika Allah mengenakan demikian rumput di padang, yang berdiri hari ini dan akan dilemparkan ke dalam perapian besok, bukankah seharusnya Dia melakukan ini kepadamu, hai kamu yang kurang iman?
 31 Karena itu jangan khawatir, berkata: Apa yang harus kita makan, apa yang harus kita minum, apa yang harus kita pakai?'
 32 Orang-orang bukan Yahudi mencari semua hal ini. Karena Bapakmu di surgawi tahu bahwa kamu membutuhkan semua hal ini.
 33 Carilah dahulu kerajaan Allah dan kebenaran-Nya, dan semua hal ini akan ditambahkan kepadamu.
 34 Karena itu jangan khawatir tentang keesokan paginya, karena pagi hari akan mengurus dirinya sendiri. Cukup setiap hari memiliki wabahnya sendiri.

7

1 Jangan menghakimi, jangan sampai kamu dihakimi.

2 Karena dengan penghakiman apa yang kamu nilai, kamu akan dihakimi, dan dengan ukuran apa kamu mengukur, itu akan diukur bagimu.

3 Tetapi mengapa kamu melihat bintik-bintik di mata saudaramu, dan tidak melihat sinar di matamu sendiri?

4 Atau bagaimana engkau bisa berkata kepada saudaramu: Berhentilah, aku akan mengeluarkan bintik itu dari matamu,' dan lihatlah, ada balok di matamu?

5 Hai orang munafik, pertama-tama keluarkan balok itu dari matamu sendiri, dan kemudian lihatlah bagaimana kamu mengeluarkan bintik itu dari mata saudaramu.

6 Janganlah engkau memberikan tempat kudus itu kepada anjing, dan jangan melemparkan mutiaramu di hadapan babi, supaya mereka tidak menginjak-injaknya di bawah kaki mereka, dan membalikkan dan mencabik-cabikmu berkeping-keping.

7 Mintalah, dan itu akan diberikan kepadamu, carilah, dan kamu akan menemukan, mengetuk, dan itu akan dibuka bagimu.

8 Sebab dia yang meminta menerima, dan dia yang mencari menemukan, dan dia yang mengetuk itu akan dibuka.

9 Siapakah di antara kamu ketika anaknya meminta roti kepadanya, yang menawarkan batu kepadanya?

10 Atau, jika dia meminta ikan yang menawarkan ular kepadanya?

11 Jika kamu, yang jahat, masih dapat memberikan hadiah yang baik kepada anak-anakmu, apalagi Bapakmu di surga akan memberikan hal-hal yang baik kepada orang-orang yang meminta-Nya!

12 Apa pun yang Anda ingin orang lain lakukan kepada Anda, Anda lakukan kepada mereka. Inilah hukum dan para nabi.

13 Masuklah melalui gerbang yang sempit. Karena pintu gerbang itu lebar, dan jalannya lebar yang mengarah pada kutukan; dan ada banyak dari mereka yang berjalan di atasnya.

14 Dan pintu gerbang itu sempit, dan jalan sempit yang menuju kehidupan, dan hanya sedikit dari mereka yang menemukannya.

15 Waspadalah terhadap nabi-nabi palsu yang datang kepadamu dengan pakaian domba, tetapi di dalam mereka adalah serigala yang rakus.

16 Engkau akan mengenal mereka dari buah-buahannya. Bisakah Anda juga memetik anggur dari duri atau buah ara dari thistle?

17 Maka setiap pohon yang baik menghasilkan buah yang baik, tetapi pohon yang busuk menghasilkan buah yang buruk.

18 Pohon yang baik tidak dapat menghasilkan buah yang buruk, dan pohon yang busuk tidak dapat menghasilkan buah yang baik.

19 Setiap pohon yang tidak menghasilkan buah yang baik akan ditebang dan dibuang ke dalam api.

20 Oleh karena itu kamu akan mengenal mereka dari buah-buahannya.

21 Bukan semua orang yang mengatakan kepadaku: 'Tuhan, Tuhan!' akan masuk ke dalam kerajaan surga, tetapi mereka yang melakukan kehendak Bapakku yang di surga.

22 Banyak orang akan berkata kepadaku pada hari itu: 'Tuhan, Tuhan, bukankah kami telah bernubuat dalam nama-Mu, bukankah kami mengusir setan dalam nama-Mu, dan bukankah kami telah melakukan banyak perbuatan dalam nama-Mu?'

23 Kemudian aku akan mengaku kepada mereka: Aku tidak pernah mengenal kamu, pergilah daripadaku, kamu semua pelaku kejahatan.'

24 Oleh karena itu, barangsiapa mendengar perkataan-Ku ini dan melakukannya, Aku membandingkan dia dengan orang bijaksana yang membangun rumahnya di atas batu.

25 Maka ketika hujan turun dan air datang, dan angin bertiup dan menghantam rumah, rumah itu tidak jatuh,

karena itu didirikan di atas batu.

26 Dan barangsiapa mendengar perkataan-Ku ini dan tidak melakukannya, adalah seperti orang bodoh yang membangun rumahnya di atas pasir.

27 Maka ketika hujan turun, dan air datang, dan angin bertiup dan menghantam rumah, itu jatuh dan jatuh dengan hebat.

28 Dan terjadilah, ketika Yesus telah menyelesaikan khotbah ini, bahwa orang-orang kagum akan pengajarannya.

29 Sebab ia berkhotbah dengan otoritas yang besar, dan tidak seperti ahli-ahli Taurat.

8

1 Tetapi ketika dia turun dari gunung, banyak orang mengikuti-Nya.

2 Dan lihatlah, seorang penderita kusta datang dan menyembahnya, berkata: "Tuhan, jika Engkau menghendaki, Engkau dapat menyucikan aku."

3 Yesus mengulurkan tangannya dan menyentuhnya, berkata: "Aku akan melakukannya, disucikan." Dan segera dia dibersihkan dari kusta.

4 Kata Yesus kepadanya: "Lihatlah kepadanya, jangan beritahukan kepada siapa pun, tetapi pergilah dan tunjukkan dirimu kepada imam, dan persembahkan hadiah yang diperintahkan Musa untuk kesaksian tentang mereka."

5 Tetapi ketika Yesus memasuki Kapernaum, seorang perwira datang kepada-Nya dan memohon kepada-Nya, 6 berkata: "Tuhan, hamba-Ku ada di rumah, sakit asam urat dan sangat menderita."

7 Kata Yesus kepadanya: "Aku akan datang dan menyembuhkannya."

8 Perwira itu menjawab dan berkata: "Tuhan, aku tidak layak untuk engkau pergi ke bawah atapku, tetapi hanya mengucapkan satu kata, dan hamba-Ku akan disembuhkan."

9 Sebab aku adalah orang yang tunduk pada wewenang, dan aku memiliki tentara di bawahku, dan jika aku mengatakan kepada yang satu, 'Pergilah,' dia pergi, dan kepada yang lain, 'Datanglah ke sini,' dia datang, dan kepada hamba-Ku, 'Lakukanlah,' dia melakukannya.

10 Ketika Yesus mendengar ini, ia kagum dan berkata kepada orang-orang yang mengikuti-Nya: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, aku tidak menemukan iman seperti itu di Israel.

11 Tetapi Aku berkata kepadamu, banyak orang akan datang dari pagi dan sore hari, dan duduk di kerajaan surga bersama Abraham, Ishak, dan Yakub;

12 Tetapi anak-anak kerajaan akan dibuang ke dalam kegelapan, dan akan ada tangisan dan kertakan gigi.

13 Kata Yesus kepada perwira itu: "Pergilah, biarlah itu terjadi kepadamu sesuai dengan imanmu." Dan hambanya disembuhkan pada waktu itu.

14 Lalu Yesus datang ke rumah Petrus, dan melihat ibu mertuanya sedang berbaring dan demam.

15 Lalu dia menyerang tangannya, dan demam itu meninggalkannya. Dan dia berdiri dan melayani mereka.

16 Pada malam hari mereka membawa kepada-Nya banyak orang yang kerasukan setan, dan Ia mengusir roh-roh itu dengan kata-kata, dan menyembuhkan segala macam orang sakit,

17 agar apa yang dikatakan oleh nabi Yesaya dapat digenapi, dan mengatakan: "Ia telah menanggung ke atas diri-Nya kelemahan kita, dan Ia menanggung wabah penyakit kita."

18 Ketika Yesus melihat banyak orang di sekelilingnya, Ia memerintahkan Yesus untuk pergi ke seberang lautan.

19 Lalu seorang ahli Taurat datang kepadanya dan berkata kepadanya: "Guru, aku akan mengikutimu ke mana pun engkau pergi."

20 Kata Yesus kepadanya: "Rubah memiliki lubang, dan burung-burung di udara memiliki sarang, tetapi Anak Manusia tidak harus menundukkan kepalanya."

21 Dan seorang lagi murid-muridnya berkata kepadanya: "Tuhan, izinkan aku pergi dan menguburkan ayahku terlebih dahulu."

22 Tetapi Yesus berkata kepadanya: "Ikutlah Aku, dan biarlah orang mati menguburkan orang mati mereka."

23 Lalu Yesus masuk ke dalam kapal, dan murid-murid-Nya mengikuti-Nya.

24 Dan lihatlah, timbul suatu keinginan besar di laut, sehingga kapal itu juga tertutup ombak, dan dia tertidur.

25 Lalu murid-murid datang kepada-Nya dan membangunkan-Nya, sambil berkata: "Tuhan, tolonglah kami, kami binasa."

26 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Kamu yang kurang iman, mengapa kamu begitu takut? Dan dia bangkit dan mengancam angin dan laut; Kemudian menjadi sangat sunyi.

27 Tetapi orang-orang itu kagum dan berkata: "Orang macam apa ini, sehingga angin dan laut menaatinya?"

28 Lalu ia datang dari seberang laut ke wilayah Gergesenes. Kemudian dua pria kerasukan berlari ke arahnya, yang keluar dari penggali kubur, dan sangat marah, sehingga tidak ada yang bisa berjalan di jalan ini.

29 Dan lihatlah, mereka berseru, berkata: "Ya Yesus, Anak Allah, apa hubungannya kami denganmu?" Apakah Anda datang ke sini untuk menyiksa kami sebelum tiba waktunya?

30 Dan jauh dari mereka ada sekawanan besar babi di padang rumput.

31 Kemudian iblis memohon kepada-Nya, "Jika engkau ingin mengusir kami, izinkan kami masuk ke dalam kawanan babi."

32 Lalu Yesus berkata: "Pergilah! Kemudian mereka keluar dan masuk ke dalam kawanan babi. Dan lihatlah, semua kawanan babi melemparkan diri dari lereng ke laut dan tenggelam di dalam air.

33 Lalu para gembala melarikan diri dan pergi ke kota dan menceritakan semua hal ini dan apa yang telah terjadi pada hantu-hantu itu.

34 Dan lihatlah, seluruh kota keluar untuk menemui Yesus. Dan ketika mereka melihat Dia, mereka memohon kepada-Nya untuk pergi dari daerah mereka.

9

1 Lalu ia masuk ke dalam kapal, dan berlayar lagi, dan sampai di kotanya.

2 Dan lihatlah, mereka membawa kepada-Nya seorang pria yang sakit asam urat, yang sedang berbaring di tempat tidur. Ketika Yesus melihat iman mereka, Dia berkata kepada orang yang menderita asam urat, "Bergembiralah, anakku; dosa-dosa Anda diampuni Anda.

3 Dan lihatlah, beberapa ahli Taurat berkata kepada diri mereka sendiri: "Orang ini menghujat Allah."

4 Tetapi ketika Yesus melihat pikiran mereka, Dia berkata, "Mengapa kamu berpikir begitu jahat di dalam hatimu?

5 Mana yang lebih mudah: mengatakan, "Dosa-dosamu telah diampuni," atau mengatakan, "Bangunlah dan berjalan?"

6 Agar kamu tahu bahwa Anak Manusia memiliki kuasa untuk mengampuni dosa-dosa di bumi, (Dia berkata kepada orang yang menderita asam urat), "Bangunlah, angkatlah tempat tidurmu, dan pulanglah."

7 Lalu dia bangun dan pulang.

8 Ketika orang-orang melihat ini, mereka kagum dan memuji Tuhan, yang memberikan kuasa seperti itu kepada manusia.

9 Ketika Yesus hendak pergi, ia melihat seorang pria duduk di kantor bea cukai, yang bernama Matius, dan ia berkata kepadanya: "Ikutlah Aku." Dan dia bangkit dan mengikutinya.

10 Ketika Yesus sedang duduk di meja di dalam rumah, lihatlah, banyak pemungut cukai dan orang berdosa datang dan duduk di meja bersama Yesus dan murid-murid-Nya.

11 Ketika orang-orang Farisi melihat hal itu, mereka berkata kepada murid-muridnya, "Mengapa tuanmu makan bersama pemungut cukai dan orang-orang berdosa?

12 Ketika Yesus mendengar hal itu, Yesus berkata kepada mereka: "Yang kuat tidak membutuhkan tabib, tetapi orang sakit.

13 Tetapi pergilah dan pelajari apa ini, "Aku senang akan belas kasihan dan bukan korban." Aku datang untuk memanggil orang-orang berdosa untuk bertobat, dan bukan orang benar.

14 Sementara itu murid-murid Yohanes datang kepadanya dan berkata: "Mengapa kami dan orang-orang Farisi berpuasa begitu banyak, dan murid-muridmu tidak berpuasa?"

15 Yesus berkata kepada mereka: "Bagaimana pasangan suami istri bisa berkabung sementara mempelai laki-laki bersama mereka?" Tetapi waktunya akan tiba ketika mempelai laki-laki akan diambil dari antara mereka; Kemudian mereka akan berpuasa.

16 Tidak ada yang memperbaiki pakaian lama dengan kain baru, karena kain itu merobek pakaian itu lagi, dan robekan itu menjadi lebih parah.

17 Kamu juga tidak menaruh sari buah apel ke dalam kulit tua, jika tidak, kulitnya akan robek dan isinya akan tumpah, dan kulitnya akan binasa. Sebaliknya, mereka memasukkan kulit baru, sehingga mereka akan diawetkan bersama.

18 Ketika Yesus mengatakan hal-hal ini kepada mereka, lihatlah, salah seorang penguasa datang dan bersujud di hadapan-Nya, berkata: "Tuhan, putriku sekarang sudah mati, tetapi datanglah dan letakkan tangan-Mu ke atasnya, dan dia akan hidup."

19 Lalu Yesus bangkit dan mengikuti Dia dan murid-muridnya.

20 Dan lihatlah, seorang wanita yang telah mengalami pendarahan selama dua belas tahun datang kepada-Nya dari belakang dan menyentuh ujung pakaiannya.

21 Sebab ia berkata pada dirinya sendiri: "Jika aku hanya menyentuh pakaiannya, aku akan disembuhkan."

22 Lalu Yesus berbalik dan melihat dia, dan berkata: "Bergembiralah, putriku, karena imanmu telah menyembuhkan dirimu." Dan wanita itu disembuhkan pada jam yang sama.

23 Ketika Yesus masuk ke rumah kepala dan melihat orang-orang yang berbelit-belit dan keributan orang-orang,

24 Dia berkata kepada mereka: "Pergilah, karena gadis itu tidak mati, tetapi tertidur." Dan mereka menertawakannya.

25 Tetapi setelah orang-orang itu diusir, dia masuk dan memegang tangannya, dan gadis itu berdiri.

26 Dan desas-desus ini tersebar di seluruh negeri yang sama.

27 Ketika Yesus pergi dari sana, dua orang buta mengikuti-Nya, berseru, berkata: "Hai Anak Daud, kasihanilah kami!"

28 Ketika dia pulang ke rumah, orang-orang buta itu datang kepada-Nya. Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Apakah kamu percaya bahwa Aku dapat melakukan hal-hal ini kepadamu?" Kemudian mereka berkata kepadanya, "Tuhan, ya."

29 Lalu Yesus menyentuh mata mereka dan berkata: "Biarlah itu dilakukan kepadamu sesuai dengan imanmu."

30 Dan mata mereka terbuka. Dan Yesus menegur mereka, berkata, "Pastikan agar tidak ada yang tahu."

31 Tetapi mereka pergi dan memberitahukan dia di seluruh negeri yang sama.

32 Dan ketika mereka telah keluar, lihatlah, mereka membawa kepada-Nya seorang pria yang bisu dan kerasukan.

33 Dan ketika iblis telah diusir, orang bisu itu berbicara. Dan orang-orang itu kagum dan berkata: "Hal seperti itu tidak pernah terlihat di Israel."

34 Tetapi orang-orang Farisi berkata: "Ia mengusir setan oleh para penguasa iblis."

35 Lalu Yesus berkeliling ke semua kota dan pasar, mengajar di sekolah-sekolah mereka, dan memberitakan Injil kerajaan, dan menyembuhkan segala macam wabah dan penyakit di antara orang-orang.

36 Ketika Ia melihat bangsa itu, mereka kasihan kepada mereka, karena mereka berpura-pura dan bercerai-berai seperti domba-domba yang tidak memiliki gembala.

37 Lalu Yesus berkata kepada murid-murid-Nya: "Hasil panen berlimpah, tetapi pekerjaanya sedikit.

38 Mintalah kepada Tuhan tuaian untuk mengutus para pekerja ke dalam panen-Nya.

10 1 Lalu Ia memanggil dua belas murid-Nya kepada-Nya dan memberi mereka kuasa atas roh-roh najis, sehingga mereka mengusir mereka, dan menyembuhkan segala macam wabah dan segala macam penyakit.

2 Sekarang, nama-nama kedua belas rasul itu adalah sebagai berikut: Simon yang pertama, yang disebut Petrus, dan Andreas saudaranya; Yakobus, putra Zebedeus, dan Yohanes saudaranya;

3 Filipus dan Bartolomeus; Thomas dan Matthew, pemungut pajak; Yakobus, putra Alphaeus, Lebbaeus, dengan nama keluarga Thaddeus;

4 Simon dari Kana dan Yudas Iskariot, yang mengkhianatinya.

5 Yesus mengutus dua belas orang ini dan memerintahkan mereka, "Janganlah kamu berjalan di jalan non-Yahudi, atau pergi ke kota-kota Samaria, 6 tetapi pergilah kepada domba-domba yang hilang dari bani Israel."

7 Tetapi pergilah dan beritakan dan katakanlah: Kerajaan surga sudah dekat.

8 Menyembuhkan orang sakit, menyucikan penderita kusta, membangkitkan orang mati, mengusir setan. Anda telah menerimanya dengan bebas, memberikannya dengan cuma-cuma.

9 Janganlah engkau memiliki emas, perak, atau tembaga di ikat pinggangmu, 10 atau satu kantong untuk dibawa, atau dua mantel, atau sepatu, atau tongkat. Karena seorang pekerja layak mendapat makanannya.

11 Tetapi jika kamu pergi ke kota atau pasar, tanyakan apakah ada orang di dalamnya yang layak, dan tinggallah bersamanya sampai kamu pergi.

12 Tetapi di mana pun kamu masuk ke dalam sebuah rumah, salamlah itu;

13 Dan jika rumah itu layak, damai sejahteramu akan menimpa mereka. Tetapi jika itu tidak layak, damai sejahteramu akan kembali kepadamu.

14 Dan jika ada yang tidak mau menerima kamu atau mendengar perkataanmu, keluarlah dari rumah atau kota yang sama dan goyahkan debu dari kakimu.

15 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, tanah Sodom dan Gomora akan lebih dapat ditoleransi pada Penghakiman Terakhir daripada di kota ini.

16 Lihatlah, Aku mengutus kamu seperti domba di tengah-tengah serigala; oleh karena itu jadilah bijaksana seperti ular, dan tanpa tipu daya seperti merpati.

17 Waspadalah terhadap manusia, karena mereka akan menyerahkan kamu kepada dewan mereka, dan mereka akan mencambukmu di sekolah mereka.

18 Dan kamu akan dibawa ke hadapan para pangeran dan raja-raja demi aku, untuk kesaksian melawan mereka dan terhadap bangsa-bangsa lain.

19 Maka ketika mereka menyerahkan kamu, jangan khawatir bagaimana atau apa yang akan kamu katakan, karena apa yang akan kamu katakan akan diberikan kepadamu pada waktu itu.

20 Karena bukan kamu yang berbicara, tetapi roh Bapakmu yang berbicara melalui kamu.

21 Tetapi saudara akan menyerahkan saudara laki-laki ke kematian, dan ayah kepada anak, dan anak-anak akan memberontak terhadap orang tua mereka dan menolong mereka sampai mati.

22 Dan kamu harus dibenci oleh semua orang karena nama-Ku. Tetapi dia yang bertahan sampai akhir akan

diselamatkan.

23 Tetapi jika mereka menganiaya kamu di satu kota, larilah ke kota lain. Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, kamu tidak akan selesai dengan kota-kota Israel sampai Anak Manusia datang.

24 Murid tidak berada di atas tuannya, atau hamba atas Tuhan.

25 Cukuplah bagi murid untuk menjadi seperti tuannya, dan hamba seperti tuannya. Jika mereka menyebut ayah dari keluarga itu Beelzebul, apalagi mereka akan disebut keluarganya!

26 Jadi jangan takut kepada mereka. Tidak ada yang tersembunyi yang tidak akan terungkap, dan tidak ada rahasia yang tidak akan diketahui.

27 Apa yang Kukatakan kepadamu dalam kegelapan, katakanlah dalam terang, dan apa yang kamu dengar di telinga diberitakan di atap rumah.

28 Dan janganlah takut kepada orang-orang yang membunuh tubuh, dan tidak dapat membunuh jiwa, melainkan takut kepada dia yang mampu membinasakan tubuh dan jiwa di neraka.

29 Tidakkah kamu membeli dua ekor burung pipit dengan satu sen? Namun tidak ada dari mereka yang jatuh ke bumi tanpa Bapamu.

30 Tetapi sekarang rambut di kepalamu sudah dihitung semuanya.

31 Jadi jangan takut, karena kamu lebih baik dari banyak burung pipit.

32 Karena itu, barangsiapa mengaku aku di hadapan manusia, dia akan Aku akui di hadapan Bapa-Ku di surga.

33 Tetapi barangsiapa menyangkal Aku di hadapan manusia, dia juga akan Aku menyangkal di hadapan Bapaku di surgawi.

34 Jangan berpikir bahwa Aku datang untuk mengirim damai sejahtera ke bumi. Aku datang bukan untuk mengirim perdamaian, tetapi pedang.

35 Sebab Aku datang untuk menghasut seorang laki-laki melawan ayahnya, dan anak perempuan melawan ibunya, dan menantu perempuan melawan ibu mertuanya.

36 Dan musuh manusia adalah anggota rumah tangganya sendiri.

37 Barangsiapa mengasihi ayah atau ibu lebih dari aku tidak layak bagi-Ku, dan barangsiapa mengasihi putra atau putri lebih dari aku, ia tidak layak bagi-Ku.

38 Dan barangsiapa tidak memikul salibnya dan mengikuti Aku, tidaklah layak bagi-Ku.

39 Barangsiapa menemukan nyawanya akan kehilangannya, dan barangsiapa kehilangan nyawanya karena aku akan menemukannya.

40 Barangsiapa menerima Aku, dan barangsiapa menerima Aku menerima Aku.

41 Barangsiapa menerima seorang nabi dalam nama seorang nabi, maka akan menerima upah seorang nabi. Siapa pun yang menerima orang benar atas nama orang benar akan menerima upah orang benar.

42 Dan barangsiapa di antara mereka yang paling kecil ini minum secangkir air dingin atas nama seorang murid, sesungguhnya Aku berkata kepadamu, itu tidak akan baginya.

11

1 Dan terjadilah bahwa ketika Yesus telah menyelesaikan perintah ini kepada dua belas murid-Nya, Dia pergi dari sana untuk mengajar dan berkhotbah di kota-kota mereka.

2 Tetapi ketika Yohanes mendengar pekerjaan Kristus di penjara, ia mengutus dua orang kepada murid-muridnya,

3 dan berkata kepadanya: "Apakah engkau yang akan datang, atau kita harus menunggu yang lain?"

4 Jawab Yesus kepada mereka: "Pergilah dan beritahukan lagi kepada Yohanes apa yang kamu lihat dan dengar: 5 orang buta melihat dan orang lumpuh berjalan, orang kusta dibersihkan dan orang tuli mendengar, orang mati dibangkitkan, dan Injil diberitakan kepada orang miskin.

6 Dan diberkatilah dia yang tidak tersinggung oleh-Ku.

7 Ketika mereka pergi, Yesus mulai berkata kepada orang-orang Yohanes: "Mengapa kamu pergi ke padang belantara untuk melihat?" Apakah Anda ingin melihat pipa yang angin bergerak maju mundur?

8 Atau apa yang kamu lihat keluar? Apakah Anda ingin melihat seorang pria dengan pakaian lembut? Lihatlah, mereka yang mengenakan pakaian lembut berada di dalam rumah raja-raja.

9 Atau apa yang telah kamu lihat untuk dilihat? Apakah Anda ingin melihat seorang nabi? Ya, Aku berkata kepadamu, yang juga lebih dari sekadar nabi.

10 Karena inilah yang di antaranya tertulis: "Lihatlah, Aku mengutus malaikat-Ku di hadapanmu, yang akan mempersiapkan jalanmu di hadapanmu."

11 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, di antara semua orang yang dilahirkan dari perempuan, tidak ada yang lebih besar dari Yohanes Pembaptis, tetapi orang yang paling kecil di dalam kerajaan surga lebih besar dari dia.

12 Tetapi sejak zaman Yohanes Pembaptis sampai hari ini, kerajaan surga telah mengalami kekerasan, dan orang-orang yang melakukan kekerasan merebutnya.

13 Sebab semua nabi dan hukum Taurat bernubuat kecuali Yohanes.
 14 Dan dia adalah Elia, yang akan datang.
 15 Barangsiapa memiliki telinga untuk mendengar, biarlah dia mendengar.
 16 Tetapi dengan siapa aku akan membandingkan generasi ini? Ini seperti anak-anak kecil yang duduk di pasar dan berseru kepada teman-teman mereka
 , 17 berkata, "Kami bersiul kepadamu, dan kamu tidak mau menari; kami telah meratap kamu, dan kamu tidak mau menangis."
 18 Yohanes datang dan tidak makan atau minum, maka mereka berkata: "Dia memiliki iblis."
 19 Anak Manusia telah datang, makan dan minum, maka mereka berkata: "Lihatlah, betapa manusia adalah orang yang rakus dan peminum anggur, pemungut cukai dan orang berdosa." Dan hikmat harus dibenarkan oleh anak-anaknya.
 20 Kemudian dia mulai menegur kota-kota di mana sebagian besar perbuatannya telah dilakukan, tetapi mereka tidak berubah:
 21 Celakalah kamu, Korazin! Celakalah engkau, Betsaida! Jika perbuatan-perbuatan seperti itu terjadi di Tirus dan Sidon, seperti yang terjadi padamu, mereka akan bertaubat dengan kain kabung dan abu dari zaman dahulu.
 22 Tetapi Aku berkata kepadamu: Tirus dan Sidon pada Penghakiman Terakhir akan lebih tertahankan daripada kamu.
 23 Engkau Kapernaum, yang telah diangkat ke surga, engkau akan dilemparkan ke neraka. Karena jika perbuatan yang dilakukan kepadamu telah terjadi di Sodom, itu akan tetap berlaku sampai sekarang.
 24 Tetapi Aku berkata kepadamu, tanah Sodom akan lebih tertahankan pada Penghakiman Terakhir daripada yang akan terjadi bagimu.
 25 Pada saat itu Yesus menjawab dan berkata: "Aku memuji engkau, Bapa dan Tuhan langit dan bumi, karena Engkau telah menyembunyikan hal-hal ini dari orang-orang bijaksana dan bijaksana, dan telah menyingkapkannya kepada bayi-bayi.
 26 Ya, ayah, karena itu menyenangkan di hadapanmu.
 27 Segala sesuatu telah diberikan kepadaku oleh Bapaku. Dan tidak ada yang mengenal Anak kecuali Bapa; dan tidak ada yang mengenal Bapa kecuali Anak, dan kepada siapa Anak ingin mengungkapkan Dia.
 28 Marilah kepada-Ku, kamu semua yang bekerja keras dan berbeban berat, dan Aku akan memberi kamu kelegaan.
 29 Ambillah kuk-Ku ke atas kamu dan belajarlah dari-Ku, karena Aku lemah lembut dan rendah hati, dan kamu akan menemukan ketenangan bagi jiwamu.
 30 Sebab kuk-Ku itu mudah, dan beban-Ku ringan.

12 1 Pada waktu itu Yesus sedang melewati benih pada hari Sabat, dan murid-murid-Nya lapar dan mulai memetik bulir gandum dan makan.
 2 Ketika orang-orang Farisi melihat hal itu, mereka berkata kepada-Nya: "Lihatlah, murid-muridmu melakukan apa yang tidak pantas dilakukan pada hari Sabat."
 3 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Bukankah kamu membaca apa yang Daud lakukan ketika dia dan orang-orang yang bersamanya lapar?
 4 Bagaimana ia masuk ke bait suci dan memakan roti sajian, yang tidak pantas dimakannya, atau untuk orang-orang yang bersamanya, melainkan hanya untuk para imam?
 5 Atau tidakkah kamu membaca dalam hukum bagaimana para imam melanggar Sabat di bait suci pada hari Sabat, namun tidak bersalah?
 6 Tetapi Aku memberitahumu, bahwa inilah orang yang juga lebih besar dari bait suci.
 7 Tetapi jika Anda tahu apa itu, "Saya senang dengan belas kasihan dan bukan dalam korban," Anda tidak akan mengutuk orang yang tidak bersalah.
 8 Anak Manusia adalah Tuhan bahkan atas hari Sabat.
 9 Lalu dia pergi dari sana dan datang ke sekolahnya.
 10 Dan lihatlah, ada seorang pria yang memiliki tangan yang layu. Dan mereka bertanya kepada-Nya, "Apakah benar untuk menyembuhkan pada hari Sabat?" sehingga mereka dapat memiliki sesuatu yang melawannya.
 11 Tetapi Yesus berkata kepada mereka: "Siapakah di antara kamu jika dia memiliki seekor domba yang jatuh ke dalam lubang baginya pada hari Sabat, siapa yang tidak merebutnya dan mengambilnya?"
 12 Betapa jauh lebih baik manusia daripada domba! Oleh karena itu, seseorang boleh berbuat baik pada hari Sabat.
 13 Lalu Yesus berkata kepada orang itu: "Ulurkan tanganmu." Dan dia mengulurkannya; dan dia disembuhkan lagi, sama seperti yang lain.
 14 Lalu pergilah orang-orang Farisi dan berbincang tentang dia tentang bagaimana mereka akan

membunuhnya.

15 Tetapi ketika Yesus mendengar itu, dia pergi. Dan banyak orang mengikutinya, dan dia menyembuhkan mereka semua

, 16 dan mengancam mereka untuk tidak melaporkannya,

17 sehingga apa yang dikatakan tentang nabi Yesaya berkata,

18 "Lihatlah, inilah hamba-Ku yang telah Kupilih, dan kekasih-Ku, yang kepadanya jiwaku sangat berkenan; Aku akan menaruh Roh-Ku ke atasnya, dan dia akan memberitakan penghakiman kepada orang-orang bukan Yahudi.

19 Dia tidak akan bertengkar atau berseru, dan tangisannya tidak akan terdengar di jalan-jalan.

20 Dia tidak akan mematahkan buluh yang memar, dan dia tidak akan memadamkan sumbu yang membara sampai dia melaksanakan penghakiman untuk kemenangan;

21 Dan orang-orang bukan Yahudi akan berharap dalam nama-Nya."

22 Kemudian dibawa seorang pria kerasukan setan kepadanya, yang menjadi buta dan bisu, dan dia menyembuhkannya, sehingga orang buta dan bisu itu berbicara dan melihat.

23 Lalu semua orang ketakutan dan berkata: "Bukankah ini anak Daud?"

24 Tetapi orang Farisi, ketika mereka mendengarnya, berkata: "Ia tidak mengusir setan, melainkan oleh Beelzebul, pemimpin iblis."

25 Tetapi Yesus mengetahui pikiran mereka dan berkata kepada mereka: "Setiap kerajaan yang terpecah belah akan menjadi sunyi, dan setiap kota atau rumah yang terpecah melawan dirinya sendiri tidak akan dapat bertahan.

26 Jika satu Setan mengusir yang lain, dia pasti bertentangan dengan dirinya sendiri.

27 Tetapi jika Aku mengusir setan oleh Beelzebul, oleh siapakah mereka mengusir anak-anakmu? Oleh karena itu mereka akan menjadi hakim-hakimmu.

28 Tetapi jika aku mengusir setan oleh Roh Allah, maka kerajaan Allah telah datang kepadamu.

29 Atau bagaimana mungkin seseorang masuk ke rumah orang kuat dan merampok barang-barang rumah tangganya, kecuali dia terlebih dahulu mengikat orang kuat itu dan kemudian merampas rumahnya?

30 Dia yang tidak bersamaku melawan Aku, dan dia yang tidak berkumpul bersamaku bercerai-berai.

31 Oleh karena itu Aku berkata kepadamu, segala dosa dan penghujatan akan diampuni manusia, tetapi penghujatan terhadap Roh tidak akan mengampuni manusia.

32 Dan barangsiapa berbicara menentang Anak Manusia akan diampuni, tetapi barangsiapa berbicara menentang Roh Kudus tidak akan diampuni, baik di dunia ini maupun di akhirat.

33 Tanamlah pohon yang baik, dan buahnya akan baik, atau tanam pohon yang busuk, dan buahnya akan busuk. Karena Anda dapat mengenali pohon dari buahnya.

34 Hai ular beludak, bagaimana kamu bisa berbicara yang baik ketika kamu jahat? Mulut meluap saat hati kenyang.

35 Orang baik menghasilkan hal-hal yang baik dari harta hatinya yang baik, dan orang jahat menghasilkan kejahatan dari harta jahatnya.

36 Tetapi aku berkata kepadamu, manusia harus memberikan pertanggungjawaban pada Penghakiman Terakhir dari setiap perkataan yang tidak berguna yang telah mereka ucapkan.

37 Engkau akan dibenarkan oleh perkataanmu, dan engkau akan dihukum oleh perkataanmu.

38 Lalu beberapa ahli Taurat dan orang Farisi menjawab, "Guru, kami ingin melihat tanda darimu."

39 Jawab Yesus kepada mereka: "Orang-orang yang jahat dan berzihar mencari tanda, dan tidak ada tanda yang akan diberikan kepadanya kecuali tanda nabi Yunus."

40 Sama seperti Yunus tiga hari tiga malam di dalam perut ikan paus, demikian pula Anak Manusia akan berada tiga hari tiga malam di tengah-tengah bumi.

41 Orang-orang Niniwe akan muncul pada Penghakiman Terakhir bersama generasi ini dan akan menghukum mereka, karena mereka bertobat setelah pemberitaan Yunus. Dan lihatlah, ini lebih dari Yunus.

42 Ratu Siang akan muncul pada Penghakiman Terakhir bersama generasi ini dan akan mengutuknya, karena dia datang dari ujung bumi untuk mendengar hikmat Salomo. Dan lihatlah, ini lebih dari Salomo.

43 Ketika roh najis telah keluar dari manusia, ia mengembara di tempat-tempat gersang, mencari ketenangan, dan tidak menemukannya.

44 Lalu dia berkata: "Aku akan kembali ke rumahku, dari mana aku berasal." Dan ketika dia datang, dia menemukannya kosong, tersapu dan dihiasi.

45 Maka ia pergi dan mengambil tujuh roh lain yang lebih buruk dari dirinya, dan ketika mereka masuk, mereka tinggal di sana, dan setelah itu orang yang sama menjadi lebih buruk dari sebelumnya. Begitu juga dengan generasi jahat ini.

46 Sementara dia masih berbicara kepada orang-orang, lihatlah, ibu dan saudara-saudaranya berdiri di luar, ingin berbicara kepadanya.

47 Lalu seorang berkata kepadanya: "Lihatlah, ibumu dan saudara-saudaramu berdiri di luar dan ingin berbicara kepadamu.
48 Tetapi Yesus menjawab dan berkata kepada orang yang mengatakan kepadanya: "Siapakah ibuku, dan siapakah saudara-saudaraku?"
49 Lalu Yesus mengulurkan tangannya ke atas murid-murid-Nya dan berkata: "Lihatlah, ini adalah ibuku dan saudara-saudaraku.
50 Sebab barangsiapa melakukan kehendak Bapa-Ku yang di surga, adalah saudara-saudara-Ku, saudara perempuan-Ku, dan ibuku.

13 1 Pada hari itu juga Yesus keluar dari rumah dan duduk di tepi laut.
2 Lalu banyak orang berkumpul kepadanya, sehingga ia masuk ke dalam kapal dan duduk, dan semua orang berdiri di pantai.
3 Dan Yesus berbicara kepada mereka banyak hal dengan perumpamaan, katanya: "Lihatlah, seorang penabur keluar untuk menabur.
4 Ketika dia menabur, ada yang jatuh di pinggir jalan, dan burung-burung datang dan melahapnya.
5 Ada yang jatuh ke tanah berbatu, di mana tidak banyak tanah, dan segera bertunas, karena tidak memiliki tanah yang dalam.
6 Tetapi ketika matahari terbit, ia layu, dan karena tidak memiliki akar, ia menjadi kering.
7 Ada yang jatuh di antara duri, dan duri tumbuh dan mencekiknya.
8 Ada yang jatuh di tanah yang baik dan berbuah, ada yang seratus kali lipat, ada yang enam puluh kali lipat, ada yang tiga puluh kali lipat.
9 Barangsiapa memiliki telinga untuk mendengar, biarlah dia mendengar.
10 Lalu datanglah murid-murid itu dan berkata: "Mengapa engkau berbicara kepada mereka dalam perumpamaan?"
11 Jawab Yesus dan berkata: "Telah diberikan kepadamu untuk memahami misteri kerajaan surga, tetapi belum diberikan kepada mereka.
12 Sebab kepada orang yang memilikinya, diberikan kepadanya agar ia berlimpah, tetapi dari orang yang tidak memilikinya, bahkan apa yang dimilikinya diambil darinya.
13 Karena itu Aku berbicara kepada mereka dalam perumpamaan. Karena dengan mata yang melihat mereka tidak melihat, dan dengan telinga yang mendengar mereka tidak mendengar; karena mereka tidak memahaminya.
14 Dan di atas mereka nubuat Yesaya akan digenapi, katanya: "Dengan telingamu kamu akan mendengar, tetapi kamu tidak akan mengerti; dan dengan mata yang melihat, kamu akan melihat, dan kamu tidak akan mengerti.
15 Karena hati bangsa ini mengeras, dan telinga mereka mendengar dengan buruk, dan mata mereka tertidur, jangan sampai suatu hari mereka melihat dengan mata mereka, dan mendengar dengan telinga mereka, dan mengerti dengan hati mereka, dan bertobat, agar Aku boleh menolong mereka."
16 Tetapi diberkatilah matamu untuk melihat, dan telingamu untuk mendengar.
17 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, banyak nabi dan orang-orang benar telah berhasrat untuk melihat apa yang kamu lihat, dan belum melihatnya, dan untuk mendengar apa yang kamu dengar, dan belum mendengarnya.
18 Demikianlah kamu mendengar perumpamaan tentang penabur ini:
19 Jika seseorang mendengar firman kerajaan dan tidak memahaminya, si jahat datang dan merebut apa yang telah ditaburkan di dalam hatinya, dan inilah yang dengannya jalan telah ditaburkan.
20 Tetapi apa yang ditaburkan di atas batu adalah ketika seseorang mendengar firman itu dan segera menerimanya dengan sukacita;
21 Tetapi ia tidak berakar di dalam dirinya, melainkan berubah-ubah; ketika kesengsaraan dan penganiayaan timbul karena firman, ia segera marah.
22 Tetapi apa yang ditaburkan di antara semak duri adalah ketika seseorang mendengar firman, dan kekhawatiran dunia ini dan tipu daya kekayaan mencekik firman itu, dan firman itu tidak berbuah.
23 Tetapi apa yang ditaburkan di tanah yang baik adalah ketika seseorang mendengar firman itu dan memahaminya, lalu berbuah, dan ada yang menghasilkan seratus kali lipat, dan ada yang enam puluh, ada yang tiga puluh kali lipat.
24 Dia memberi mereka perumpamaan lain, katanya: "Kerajaan surga adalah seperti orang yang menabur benih yang baik di ladangnya.
25 Tetapi ketika orang-orang itu tertidur, musuhnya datang dan menabur lalang di antara gandum dan pergi.
26 Ketika ramuan itu tumbuh dan berbuah, lalang juga ditemukan.
27 Lalu datanglah hamba-hamba itu kepada bapa rumah itu dan berkata: "Tuhan, bukankah Engkau menabur

benih yang baik di ladang-Mu? Dari mana dia mendapatkan rumput liar?

28 Dia berkata kepada mereka: "Inilah yang telah dilakukan musuh." Kemudian para pelayan berkata, "Apakah kamu ingin kami pergi dan menyingkirkannya?"

29 Dia berkata: "Tidak, jangan sampai kamu mencabut gandum pada saat yang sama dengan mencabut lalangya."

30 Biarlah keduanya tumbuh bersama-sama sampai panen, dan pada saat panen Aku akan berkata kepada para penuai: Kumpulkanlah terlebih dahulu, dan ikat dalam bungkus, agar dapat dibakar, tetapi kumpulkanlah gandum itu ke dalam lumbungku.

31 Dia memberi mereka perumpamaan lain, katanya: "Kerajaan surga adalah seperti biji sawi yang diambil dan ditaburkan di ladangya;

32 yang merupakan yang terkecil dari semua benih, apabila ia tumbuh, ia adalah yang terbesar di antara kubis, dan menjadi pohon, sehingga burung-burung di udara datang dan tinggal di antara cabang-cabangnya.

33 Dia mengatakan perumpamaan lain kepada mereka: Kerajaan surga seperti ragi, yang diambil seorang wanita dan dicampur dengan tiga gantang tepung sampai benar-benar beragi.

34 Yesus mengatakan semua hal ini kepada orang-orang dalam perumpamaan, dan Dia tidak berbicara kepada mereka tanpa perumpamaan,

35 agar apa yang dikatakan oleh nabi itu dapat digenapi, dan berkata: "Aku akan membuka mulutku dalam perumpamaan, dan aku akan mengatakan misteri sejak awal dunia."

36 Maka Yesus meninggalkan orang-orang itu dan pulang. Murid-murid-Nya datang kepada-Nya dan berkata: "Jelaskan kepada kami misteri lalang di ladang."

37 Jawab Yesus kepada mereka: "Anak Manusalah yang menabur benih yang baik.

38 Ladang adalah dunia. Benih yang baik adalah anak-anak kerajaan. Lalang adalah anak-anak kejahatan.

39 Musuh yang menabur mereka adalah Iblis. Panen adalah akhir dunia. Penuai adalah malaikat.

40 Sama seperti lalang yang dicabut dan dibakar dengan api, demikian pula pada akhir dunia ini:

41 Anak Manusia akan mengutus malaikat-malaikatnya, dan mereka akan mengumpulkan dari kerajaannya semua batu sandungan dan orang-orang yang berbuat salah, 42

dan mereka akan melemparkan mereka ke dalam perapian yang menyala-nyala, di mana akan ada tangisan dan kertakan gigi.

43 Kemudian orang benar akan bersinar seperti matahari di kerajaan ayah mereka. Dia yang memiliki telinga untuk mendengar, biarlah dia mendengar!

44 Kerajaan surga itu seperti harta yang tersembunyi di ladang, yang ditemukan seorang pria dan menyembunyikannya, dan pergi ke sana dengan sukacita, dan menjual semua yang dia miliki dan membeli ladang itu.

45 Kerajaan surga seperti seorang pedagang yang mencari mutiara yang bagus.

46 Ketika ia menemukan mutiara yang sangat berharga, ia pergi dan menjual semua yang dimilikinya dan membelinya.

47 Kerajaan surga seperti jaring yang dilemparkan ke laut, yang dengannya seseorang menangkap segala macam hal.

48 Tetapi ketika sudah penuh, mereka menariknya ke pantai, dan duduk dan mengumpulkan orang-orang baik itu di dalam sebuah bejana, tetapi mereka membuang yang busuk.

49 Demikian pula pada akhir dunia: para malaikat akan keluar dan memisahkan orang fasik dari orang benar, 50 dan akan melemparkan mereka ke dalam perapian api, di mana akan ada tangisan dan kertakan gigi.

51 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Apakah kamu mengerti semua ini?" Mereka berkata, "Ya, Tuhan.

52 Lalu dia berkata: "Karena itu setiap ahli Taurat yang diajar ke kerajaan surga adalah seperti perumah tangga yang mengeluarkan hal-hal baru dan lama dari hartanya.

53 Dan terjadilah bahwa ketika Yesus telah menyelesaikan perumpamaan ini, Dia pergi,

54 dan datang ke kota asalnya dan mengajar mereka di sekolah mereka, sehingga mereka kagum dan berkata, "Dari mana kebijaksanaan dan perbuatan ini berasal?"

55 Bukankah dia anak tukang kayu? Bukankah nama ibunya Maria? dan saudara-saudaranya Yakub dan Yusuf, Simon dan Yudas?

56 Dan saudara-saudaranya, bukankah mereka semua bersama kita? Dari mana semua ini berasal baginya?

57 Dan mereka tersinggung dengan Dia. Dan Yesus berkata kepada mereka: "Seorang nabi tidak kurang dihormati daripada di negerinya sendiri dan di rumahnya."

58 Dan dia tidak melakukan banyak tanda di sana karena ketidakpercayaan mereka.

antara orang mati, karena itu ia melakukan perbuatan-perbuatan ini."

3 Karena Herodes telah menangkap Yohanes dan memasukkannya ke dalam penjara karena Herodias, istri saudaranya, Filipus.

4 Karena Yohanes berkata kepadanya: "Tidak benar engkau memilikinya."

5 Dan dia ingin membunuhnya, tetapi dia takut kepada orang-orang, karena mereka mengira dia adalah seorang nabi.

6 Tetapi ketika Herodes merayakan ulang tahunnya, putri Herodias menari di hadapan mereka. Herodes sangat senang dengan ini.

7 Maka dia berjanji kepadanya dengan sumpah bahwa dia akan memberikan apa yang dia minta.

8 Dan ketika dia dihasut oleh ibunya, dia berkata: "Berikan aku kepala Yohanes Pembaptis di atas piring."

9 Raja sedih, tetapi karena sumpah dan orang-orang yang duduk di meja bersamanya, dia memerintahkan dia untuk memberikannya.

10 Lalu ia menyuruh dan memenggal kepala Yohanes di penjara.

11 Maka kepalanya dibawa ke dalam piring, dan diberikan kepada gadis itu, dan ia membawanya kepada ibunya.

12 Lalu datanglah murid-murid-Nya dan mengambil mayat-Nya dan menguburkannya, dan datang dan memberitahukan hal ini kepada Yesus.

13 Ketika Yesus mendengar hal itu, ia berangkat dari sana dengan sebuah kapal ke padang gurun sendirian. Dan ketika orang-orang mendengar itu, mereka mengikutinya dengan berjalan kaki keluar dari kota-kota.

14 Lalu Yesus pergi dan melihat orang-orang yang besar, dan ia kasihan kepada mereka, dan ia menyembuhkan mereka yang sakit.

15 Pada malam hari murid-murid-Nya datang kepada-Nya dan berkata: "Ini adalah padang gurun, dan malam sedang tiba; Tinggalkan orang-orang darimu, dan mereka akan pergi ke pasar dan membeli makanan.

16 Tetapi Yesus berkata kepada mereka: "Tidak perlu bagi mereka untuk pergi, berikanlah mereka makanan.

17 Mereka berkata: "Kami tidak memiliki apa-apa di sini kecuali lima roti dan dua ikan."

18 Lalu Yesus berkata: "Bawalah mereka kepadaku."

19 Lalu Yesus menyuruh bangsa itu berbaring di atas rumput, dan mengambil kelima roti dan dua ikan itu, dan memandang ke langit dan mengucapkan syukur dan memecahkannya, dan memberikan roti itu kepada murid-murid, dan murid-murid memberikannya kepada orang-orang.

20 Dan mereka semua makan dan kenyang, dan mengambil apa yang tersisa dari pecahan itu, dua belas keranjang penuh.

21 Tetapi mereka yang makan sekitar lima ribu orang, tanpa istri atau anak.

22 Dan segera Yesus mendesak murid-muridnya untuk masuk ke dalam kapal dan lewat di hadapan-Nya sampai Dia meninggalkan orang-orang.

23 Setelah meninggalkan orang-orang darinya, ia pergi ke gunung sendirian untuk berdoa. Dan di malam hari dia berada di sana sendirian.

24 Dan kapal itu sudah berada di tengah-tengah laut, dan membutuhkan ombak, karena angin menjijikkan bagi mereka.

25 Tetapi pada jam keempat malam Yesus datang kepada mereka dan berjalan di atas laut.

26 Ketika murid-murid melihat Yesus berjalan di atas laut, mereka ketakutan, berkata: "Itu hantu," dan berteriak ketakutan.

27 Tetapi segera Yesus berbicara kepada mereka, katanya: "Bergembiralah, itu Aku, jangan takut."

28 Tetapi Petrus menjawabnya dan berkata: "Tuhan, jika itu Engkau, perintahkan aku datang kepada-Mu di atas air.

29 Lalu Yesus berkata: "Marilah ke sini! Dan Petrus melangkah keluar dari kapal dan berjalan di atas air, agar ia dapat datang kepada Yesus.

30 Tetapi ia melihat angin kencang, dan ia ketakutan, dan mulai tenggelam, berseru, berkata: "Tuhan, tolonglah aku!"

31 Yesus segera mengulurkan tangannya dan menangkapnya dan berkata kepadanya, "Wahai engkau yang kurang iman, mengapa engkau ragu?"

32 Lalu mereka masuk ke dalam kapal, dan angin mereda.

33 Tetapi orang-orang yang berada di dalam kapal itu datang dan sujud di hadapan-Nya, sambil berkata: "Engkau benar-benar Anak Allah."

34 Dan mereka berlayar dan tiba di tanah Galilea.

35 Ketika orang-orang di tempat itu mengetahui Dia, mereka menyuruh seluruh negeri dan membawa kepadanya segala macam orang yang tidak sehat

, 36 dan memohon kepada-Nya untuk hanya menyentuh ujung pakaiannya. Dan semua orang yang menyentuhnya disembuhkan.

1 Lalu datanglah ahli-ahli Taurat dan orang Farisi Yerusalem kepada-Nya dan berkata:

2 Mengapa murid-muridmu melanggar perkataan para tua-tua? Mereka tidak mencuci tangan mereka ketika mereka makan roti.

3 Dia menjawab dan berkata kepada mereka: "Mengapa kamu melanggar perintah Allah karena esai-tulismu?

4 Allah telah memerintahkan, "Engkau harus menghormati ayah dan ibumu; Barangsiapa mengutuk ayah dan ibu akan mati."

5 Tetapi kamu mengajarkan bahwa siapa pun yang mengatakan kepada ayah atau ibunya: 'Apa yang akan bermanfaat bagimu dari aku' telah diberikan kepada Allah, berbuat baik.

6 Maka terjadilah bahwa tidak ada yang menghormati ayah atau ibunya mulai sekarang, dan dengan demikian Anda telah membatalkan perintah Allah karena esai-tulisan Anda.

7 Hai orang-orang munafik, Yesaya telah bernubuat dan berbicara tentang kamu, 8

"Bangsa ini menghampiri Aku dengan mulut mereka dan menghormati Aku dengan bibir mereka, tetapi hati mereka jauh dari-Ku;

9 Tetapi-mereka melayani Aku, karena mereka mengajarkan ajaran-ajaran seperti itu yang tidak lain adalah perintah-perintah manusia."

10 Lalu ia memanggil orang-orang itu kepada-Nya dan berkata kepada mereka: "Dengarkanlah dan tangkaplah mereka."

11 Apa yang masuk ke dalam mulut tidak mencemari manusia, tetapi apa yang keluar ke mulut mencemari manusia.

12 Lalu murid-murid-Nya datang kepada-Nya dan berkata: "Tahukah kamu bahwa orang-orang Farisi tersinggung ketika mereka mendengar firman itu?"

13 Tetapi Yesus menjawab: "Semua tanaman yang tidak ditanam oleh Bapa-Ku di sorgais akan diangkat.

14 Biarkan mereka pergi. Mereka adalah pemimpin buta untuk orang buta. Tetapi jika satu orang buta memimpin yang lain, mereka berdua jatuh ke dalam lubang.

15 Lalu Petrus menjawab dan berkata kepadanya: "Jelaskanlah perumpamaan ini bagi kami."

16 Kata Yesus kepada mereka: "Apakah kamu masih bodoh?

17 Apakah engkau belum menyadari bahwa segala sesuatu yang masuk ke mulut masuk ke dalam perut dan dibuang oleh jalan alami?

18 Tetapi apa yang keluar dari mulut berasal dari hati, dan itu mencemari manusia.

19 Sebab pikiran-pikiran jahat keluar dari hati: pembunuhan, perzinahan, percabulan, pencurian, kesaksian palsu, penghujatan.

20 Ini adalah potongan-potongan yang mencemari manusia. Tetapi makan dengan tangan yang tidak dicuci tidak mencemari orang.

21 Lalu Yesus keluar dan melarikan diri ke daerah Tirus dan Sidon.

22 Dan lihatlah, seorang wanita Kanaan datang dari daerah yang sama dan berseru mengejanya, katanya: "Ya Tuhan, Anak Daud, kasihanilah aku! Putri saya sangat terganggu oleh iblis.

23 Dan dia tidak menjawabnya sepetah kata pun. Kemudian murid-murid-Nya datang kepada-Nya dan memohon kepada-Nya, "Tinggalkan dia sendiri, karena dia menangis mengejar kita."

24 Tetapi dia menjawab dan berkata: "Aku tidak diutus kecuali kepada domba-domba yang hilang dari bani Israel."

25 Lalu datanglah ia dan sujud di hadapan-Nya, sambil berkata: "Tuhan, tolonglah aku."

26 Tetapi Yesus menjawab: "Tidak benar mengambil roti anak-anak dan melemparkannya ke hadapan anjing-anjing."

27 Dia berkata: "Ya, Tuhan, tetapi anjing-anjing itu memakan remah-remah yang jatuh dari meja majikannya.

28 Lalu Yesus menjawab dan berkata kepadanya: "Hai wanita, imanmu besar! Biarlah itu dilakukan kepadamu seperti yang kamu inginkan. Dan putrinya disembuhkan pada jam yang sama.

29 Lalu Yesus pergi dari sana dan datang ke Danau Galilea, dan naik ke gunung dan duduk di sana.

30 Lalu datanglah banyak orang kepada-Nya, yang membawa orang-orang lumpuh, orang buta, orang bisu, orang lumpuh, dan banyak orang lainnya, dan melemparkan mereka ke kaki Yesus, dan Dia menyembuhkan mereka,

31 sehingga orang-orang itu tercengang, ketika mereka melihat bahwa orang bisu berbicara, orang lumpuh disembuhkan, orang lumpuh berjalan, orang buta melihat, dan mereka memuji Allah Israel.

32 Lalu Yesus memanggil murid-murid-Nya kepada-Nya dan berkata: "Aku kasihan kepada orang-orang, karena mereka akan tinggal bersama-Ku selama tiga hari dan tidak ada yang bisa dimakan, dan Aku tidak akan meninggalkan mereka yang tidak dimakan dari-Ku, jangan sampai mereka pingsan di jalan."

33 Lalu murid-murid-Nya berkata kepada-Nya: "Di mana kita bisa mendapatkan begitu banyak roti di padang

gurun sehingga kita bisa memuaskan begitu banyak orang?"

34 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Berapa banyak roti yang kamu miliki?" Mereka berkata, "Tujuh dan seekor ikan kecil."

35 Lalu Yesus menyuruh orang-orang berbaring di tanah

, 36 dan mengambil ketujuh roti dan ikan-ikan, mengucap syukur, memecah-mecahkannya, dan memberikannya kepada murid-muridnya, dan murid-murid memberikannya kepada orang-orang.

37 Dan mereka semua makan dan kenyang, dan mengambil apa yang tersisa dari serpihan-pecahan itu, tujuh keranjang penuh.

38 Dan mereka yang makan di sana adalah empat ribu pria, kecuali wanita dan anak-anak.

39 Setelah meninggalkan bangsa itu, ia naik ke sebuah kapal dan sampai di daerah Magdala.

16

1 Lalu datanglah orang-orang Farisi dan Saduki kepadanya, dan mereka menggodanya, menuntut agar dia menunjukkan kepada mereka tanda dari surga.

2 Tetapi dia menjawab dan berkata: "Pada malam hari kamu berkata: 'Ini akan menjadi hari yang indah, karena langit merah;

3 Dan pada pagi hari kamu berkata: 'Akan ada badai hari ini, karena langit merah dan mendung.' Kamu orang-orang munafik! Anda dapat menilai bentuk surga; Bisakah kamu juga menilai tanda-tanda waktu ini?

4 Spesies yang jahat dan berzinah ini mencari tanda, dan tidak ada tanda yang akan diberikan kepadanya kecuali tanda nabi Yunus. Dan dia meninggalkannya dan pergi.

5 Dan ketika murid-murid-Nya telah pergi, mereka lupa membawa roti bersama mereka.

6 Kata Yesus kepada mereka: "Berhati-hatilah dan waspadalah terhadap ragi orang Farisi dan Saduki.

7 Lalu mereka berpikir, berkata: "Beginilah yang akan terjadi jika kami tidak membawa roti bersama kami."

8 Ketika Yesus melihat hal itu, Yesus berkata kepada mereka, "Kamu yang kurang iman, mengapa kamu khawatir karena kamu tidak membawa roti?

9 Apakah kamu belum mendengar apa-apa? Tidakkah kamu ingat lima roti di antara lima ribu roti itu, dan berapa banyak keranjang yang kamu ambil?

10 Kamu juga tidak ingat tujuh roti dari empat ribu roti itu, dan berapa banyak keranjang yang kamu ambil?

11 Tidakkah kamu mengerti bahwa Aku tidak memberitahukan kepadamu tentang roti ketika Aku berkata, 'Waspadalah terhadap ragi orang Farisi dan Saduki.'

12 Kemudian mereka mengerti bahwa Yesus tidak mengatakan bahwa mereka harus berhati-hati terhadap ragi roti, tetapi terhadap ajaran orang Farisi dan Saduki.

13 Lalu Yesus datang ke daerah Kaisarea Filipi dan bertanya kepada murid-murid-Nya, katanya: "Orang mengatakan siapa Anak Manusia?"

14 Mereka berkata: "Ada yang mengatakan kamu adalah Yohanes Pembaptis, yang lain mengatakan kamu adalah Elia, ada yang mengatakan kamu adalah Yeremia atau salah seorang nabi."

15 Dia berkata kepada mereka: "Kamu mengatakan siapa aku?"

16 Lalu jawab Simon Petrus dan berkata: "Engkau adalah Kristus, Anak Allah yang hidup."

17 Jawab Yesus kepadanya: "Berbahagialah engkau, Simon bin Yunus, karena tidak menyatakan ini kepada engkau oleh daging dan darah, melainkan Bapa-Ku yang di surga."

18 Dan aku juga berkata kepadamu: Engkau adalah Petrus, dan di atas batu karang ini aku akan membangun gereja-Ku, dan pintu-pintu neraka tidak akan menang melawannya.

19 Aku akan memberikan kepadamu kunci-kunci kerajaan surga, apa yang kamu ikat di bumi akan diikat di surga, dan apa yang kamu lepaskan di bumi akan dilepaskan di surga.

20 Kemudian dia melarang murid-muridnya untuk tidak memberi tahu siapa pun bahwa Dia, Yesus, adalah Kristus.

21 Sejak saat itu Yesus mulai menunjukkan kepada murid-muridnya bagaimana ia akan pergi ke Yerusalem dan menderita banyak dari para tua-tua, imam kepala dan ahli Taurat, dan dibunuh, dan bangkit kembali pada hari ketiga.

22 Lalu Petrus menangkapnya dan membentakinya, katanya: "Tuhan, selamatkan dirimu, jangan biarkan ini terjadi padamu."

23 Tetapi Yesus berbalik dan berkata kepada Petrus: "Pergilah dariku, Iblis; engkau marah kepada-Ku, karena engkau tidak bermaksud apa yang ilahi, tetapi apa yang manusiawi."

24 Lalu Yesus berkata kepada murid-murid-Nya: "Jika ada yang mau mengikuti Aku, hendaklah ia menyangkal dirinya dan memikul salibnya dan mengikut Aku."

25 Sebab barangsiapa yang ingin memelihara nyawanya akan kehilangannya, tetapi barangsiapa kehilangan nyawanya demi Aku, ia akan menemukannya.

26 Apa gunanya seseorang jika ia memperoleh seluruh dunia dan kehilangan jiwanya? Atau apa yang dapat

diberikan manusia sehingga ia dapat menebus jiwanya lagi?

27 Karena akan terjadi bahwa Putra Manusia akan datang dalam kemuliaan Bapaknya bersama malaikat-malaikatnya, dan kemudian ia akan membalas masing-masing menurut pekerjaannya.

28 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, ada beberapa orang yang berdiri di sini yang tidak akan merasakan kematian sampai mereka melihat Anak Manusia datang dalam kerajaannya.

17

1 Setelah enam hari Yesus membawa Petrus, Yakobus, dan Yohanes saudaranya, dan membawa mereka ke sebuah gunung yang tinggi.

2 Dan dia berubah rupa di hadapan mereka, dan wajahnya bersinar seperti matahari, dan pakaiannya menjadi putih seperti terang.

3 Dan lihatlah, Musa dan Elia menampakkan diri kepada mereka, dan mereka berbicara kepada-Nya.

4 Tetapi Petrus menjawab dan berkata kepada Yesus: "Tuhan, baik berada di sini." Jika Anda mau, kami akan membuat tiga kemah suci di sini: satu untuk Anda, satu untuk Musa, dan satu untuk Elia.

5 Ketika Yesus masih berbicara demikian, lihatlah, awan terang menutupi mereka. Dan lihatlah, sebuah suara dari awan berkata, "Inilah Putra-Ku yang terkasih, kepada-Nya Aku sangat berkenan, dan kamu akan mendengarnya."

6 Ketika murid-murid mendengar itu, mereka tersungkur dan ketakutan.

7 Tetapi Yesus datang kepada mereka dan menyentuh mereka, katanya: "Bangunlah, dan jangan takut."

8 Tetapi ketika mereka mengangkat mata mereka, mereka tidak melihat seorang pun kecuali Yesus saja.

9 Ketika mereka turun dari gunung, Yesus memerintahkan mereka, "Jangan kamu ceritakan penglihatan ini kepada siapa pun sampai Anak Manusia bangkit dari antara orang mati."

10 Murid-muridnya bertanya kepada-Nya, "Mengapa para ahli Taurat mengatakan bahwa Elia harus datang terlebih dahulu?"

11 Yesus menjawab dan berkata kepada mereka: "Biarlah Elia datang terlebih dahulu dan memperbaiki semuanya."

12 Tetapi aku katakan kepadamu, Elia telah datang, dan mereka tidak mengenalnya, tetapi melakukan apa yang mereka inginkan kepadanya. Oleh karena itu juga Anak Manusia harus menderita karenanya.

13 Kemudian murid-murid mengerti bahwa Yesus telah berbicara kepada mereka tentang Yohanes Pembaptis.

14 Ketika mereka datang kepada orang-orang itu, seorang pria datang kepadanya dan bersujud di kakinya, 15 berkata: "Tuhan, kasihanilah anakku, karena dia gila, dan menderita penderitaan yang besar: dia sering jatuh ke dalam api dan sering jatuh ke dalam air;

16 Aku membawanya kepada murid-muridmu, dan mereka tidak dapat menolongnya.

17 Tetapi Yesus menjawab dan berkata: "Hai hai orang-orang yang tidak percaya dan sesat, berapa lama aku akan bersamamu? Bawa dia ke sini!

18 Lalu Yesus menegurnya, dan iblis keluar darinya, dan anak itu disembuhkan pada waktu itu.

19 Lalu murid-murid-Nya datang kepada-Nya dengan cara yang istimewa dan berkata: "Mengapa kita tidak bisa mengusirnya?"

20 Tetapi jawab Yesus kepada mereka: "Karena ketidakpercayaanmu. Karena sesungguhnya Aku berkata kepadamu, jika kamu memiliki iman seperti biji sesawi, kamu boleh berkata kepada gunung ini, 'Pergilah dari sini ke sana.' kemudian dia akan bangkit; dan tidak ada yang mustahil bagimu.

21 Tetapi jenis ini tidak keluar kecuali dengan doa dan puasa.

22 Tetapi ketika mereka memiliki esensi mereka di Galilea, Yesus berkata kepada mereka, "Akan terjadi bahwa Anak Manusia akan diserahkan ke tangan manusia;

23 Dan mereka akan membunuhnya, dan pada hari ketiga dia akan bangkit kembali. Dan mereka menjadi sangat sedih.

24 Ketika mereka tiba di Kapernaum, mereka pergi kepada Petrus, yang mengambil sen bunga itu, dan berkata: "Bukankah tuanmu memiliki kebiasaan memberikan sen itu?"

25 Dia menjawab: "Ya." Dan ketika dia pulang, Yesus datang di hadapannya dan berkata, "Bagaimana menurutmu, Simon? Dari siapa raja-raja di bumi mengambil korban atau bunga? Dari anak-anak Anda atau dari orang asing?

26 Lalu Petrus berkata kepadanya: "Tentang orang asing." Yesus berkata kepadanya: "Maka anak-anak itu bebas."

27 Tetapi agar kami tidak menyinggung perasaan mereka, pergilah ke laut dan melemparkan pancing dan ambil ikan pertama yang muncul, dan apabila kamu membuka mulutnya, kamu akan menemukan sebuah stater, yang kamu ambil dan berikan kepada mereka untukku dan kamu.

1 Pada saat itu murid-murid datang kepada Yesus dan berkata: "Siapakah yang terbesar di kerajaan surga?"

2 Yesus memanggil seorang anak kepada-Nya dan menempatkannya di tengah-tengah mereka

, 3 berkata, "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, jika kamu tidak bertobat dan menjadi seperti anak-anak, kamu tidak akan masuk ke dalam kerajaan surga.

4 Barangsiapa merendahkan dirinya seperti anak ini, adalah yang terbesar di kerajaan surga.

5 Dan barangsiapa menerima anak seperti itu dalam nama-Ku menerima Aku.

6 Tetapi barangsiapa tersandung salah satu dari orang-orang yang paling kecil dari mereka yang percaya kepada-Ku, adalah lebih baik baginya jika batu kilangan digantung di lehernya, dan dia tenggelam di laut, ketika laut paling dalam.

7 Celakalah dunia yang tersandung! Pasti ada gangguan; tetapi celakalah manusia yang melaluinya tersandung datang tersandung!

8 Tetapi jika tangan atau kakimu membuat kamu tersinggung, potonglah dan buanglah darimu. Lebih baik Anda lumpuh atau lumpuh untuk hidup, daripada Anda memiliki dua tangan atau dua kaki dan dilemparkan ke dalam api neraka.

9 Dan jika matamu menyinggung perasaanmu, cabutlah dan buanglah darimu. Lebih baik bagimu untuk masuk ke dalam hidup dengan satu mata, daripada bagimu memiliki dua mata dan dilemparkan ke dalam api neraka.

10 Pastikan agar kamu tidak meremehkan anak-anak kecil ini. Karena Aku berkata kepadamu, malaikat-malaikat mereka di surga selalu melihat ke wajah BapaKu yang di surga.

11 Karena Anak Manusia telah datang untuk menyelamatkan yang terhilang.

12 Bagaimana menurut Anda? Jika ada orang yang memiliki seratus domba dan salah satu dari mereka tersesat, tidakkah dia akan meninggalkan sembilan puluh sembilan domba di gunung-gunung, dan pergi dan mencari yang tersesat?

13 Dan jika terjadilah bahwa dia menemukannya, sesungguhnya Aku berkata kepadamu, dia lebih bersukacita daripada sembilan puluh sembilan orang yang tidak tersesat.

14 Maka bukan kehendak Bapaku yang di surga agar ada di antara anak-anak kecil ini binasa.

15 Tetapi jika saudaramu berdosa terhadapmu, pergilah dan hukumlah dia di antara kamu dan dia saja. Jika dia mendengarmu, kamu telah memenangkan saudaramu.

16 Jika ia tidak mendengarmu, bawalah satu atau dua lagi kepadanya, sehingga segala sesuatu menjadi mulut dua atau tiga saksi.

17 Jika ia tidak mendengarnya, beri tahu sidang itu. Jika dia tidak mendengar gereja, anggap dia pemungut pajak atau.

18 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, apa pun yang kamu ikat di bumi akan diikat di surga, dan apa yang kamu lepaskan di bumi akan dilepaskan di surga.

19 Dan Aku berkata kepadamu, jika kamu berdua menjadi satu, dan mengapa mereka ingin meminta, itu akan dilakukan kepada mereka oleh Bapa-Ku yang di surga.

20 Sebab di mana dua atau tiga orang berkumpul bersama dalam nama-Ku, di situ Aku di tengah-tengah mereka.

21 Lalu Petrus datang kepadanya dan berkata: "Tuhan, berapa sering aku harus mengampuni saudaraku yang berdosa kepadaku?" Apakah itu cukup tujuh kali?

22 Kata Yesus kepadanya: "Aku berkata kepadamu, bukan tujuh kali, tetapi tujuh puluh kali tujuh."

23 Karena itu kerajaan surga seperti seorang raja yang ingin memperhitungkan hamba-hambanya.

24 Dan ketika dia mulai menghitung, tampaknya ada seorang yang berutang kepadanya sepuluh ribu pound.

25 Karena dia tidak memiliki uang untuk dibayar, Tuhan memberitahunya dia dan istrinya dan anak-anaknya dan semua yang harus dia bayar.

26 Lalu hamba itu sujud dan menyembahnya, katanya: "Tuhan, bersabarlah denganku, dan aku akan membayar segala sesuatu kepadamu."

27 Lalu majikan hamba itu kasihan, dan dia melepaskannya, dan dia juga mengampuni hutangnya.

28 Kemudian hamba yang sama keluar dan menemukan salah seorang rekan hambanya yang berutang seratus sen kepadanya, dan dia menyerangnya dan mencekiknya, berkata: "Bayar aku apa yang kamu berutang padaku."

29 Lalu rekan hambanya sujud dan memohon kepadanya, katanya: "Bersabarlah denganku, dan aku akan membayar segalanya kepadamu."

30 Tetapi dia tidak mau, tetapi pergi dan melemparkannya ke dalam penjara sampai dia membayar hutangnya.

31 Tetapi ketika rekan-rekan hambanya melihat hal itu, mereka sangat sedih, dan datang dan membawa ke hadapan tuan mereka semua yang telah terjadi.

32 Lalu tuannya memanggilnya di hadapannya dan berkata kepadanya: "Kamu, aku telah mengampuni semua hutang ini kepadamu sementara kamu memintaku;

33 Bukankah engkau juga akan mengasihani sesama hambamu, seperti aku telah mengasihani kamu?
34 Lalu tuannya sangat marah, dan menyerahkannya kepada para penyiksa, sampai dia membayar semua hutangnya.
35 Demikian pula Bapa-Ku di surgawi akan berbuat kepadamu, jika kamu tidak mengampuni dari hatimu, kamu masing-masing dari saudaranya melakukan pelanggaran-kesalahannya.

19

1 Dan terjadilah bahwa setelah Yesus menyelesaikan perkataan ini, Dia bangkit dari Galilea dan datang ke wilayah tanah Yudea di seberang Sungai Yordan. 2 Dan banyak orang mengikuti-Nya, dan Dia menyembuhkan mereka di sana. 3 Kemudian orang-orang Farisi datang kepada-Nya dan menggoda-Nya, dan berkata kepadanya: "Apakah benarkah, bahwa seorang pria harus menceraikan istrinya dengan alasan apa pun? 4 Jawab Yesus kepada mereka: "Tidakkah kamu membaca bahwa dia yang membuat laki-laki pada mulanya menjadi laki-laki dan satu perempuan, 5 dan berkata: "Karena itu seorang laki-laki akan meninggalkan ayah dan ibunya dan terikat dengan istrinya, dan apakah keduanya akan menjadi satu daging"? 6 Maka mereka bukan dua, melainkan satu daging. Sekarang apa yang telah Tuhan gabungkan, jangan biarkan manusia berpisah. 7 Lalu mereka berkata: "Mengapa Musa memerintahkan untuk memberikan surat keterangan cerai dan menceraikannya?" 8 Kata Yesus kepada mereka: "Musa telah mengizinkan kamu untuk berpisah dari istri-istrimu karena kekerasan hatimu; tetapi tidak demikian sejak awal. 9 Tetapi Aku berkata kepadamu, barangsiapa menceraikan istrinya (kecuali karena percabulan) dan menikahi orang lain, dia berzina. dan dia yang menikahi orang yang telah meninggal juga melakukan perzinahan. 10 Lalu murid-murid itu berkata kepadanya: "Jika ini terjadi antara seorang pria dan istrinya, tidak baik untuk menikah." 11 Firman itu tidak diberikan kepada semua orang, melainkan kepada mereka yang telah memberikannya. 12 Sebab ada beberapa orang yang dimusnahkan, yang dilahirkan dari rahim ibunya dengan cara ini. dan ada beberapa yang dipotong oleh manusia; dan ada beberapa orang yang telah memotong diri mereka sendiri demi kerajaan surga. Siapa pun yang bisa menggenggamnya, biarkan dia menggenggamnya! 13 Maka anak-anak kecil dibawa kepada-Nya, dan Yesus menumpangkan tangannya ke atas mereka dan berdoa. Tetapi murid-murid menegur mereka. 14 Tetapi Yesus berkata: "Biarlah anak-anak kecil datang kepada-Ku, dan jangan melarang mereka, karena demikianlah kerajaan Allah." 15 Lalu Yesus menumpangkan tangannya ke atas mereka dan pergi. 16 Dan lihatlah, salah seorang dari mereka datang kepada-Nya dan berkata: "Guru yang baik, apa gunanya aku lakukan agar aku dapat memperoleh hidup yang kekal?" 17 Lalu Yesus berkata kepadanya: Mengapa Anda menyetujui saya? Tidak ada yang baik kecuali satu Tuhan. Tetapi jika Anda ingin masuk ke dalam kehidupan, pelatilah perintah-perintah. 18 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Yang mana?" Tetapi Yesus berkata, "Jangan membunuh; Janganlah engkau berzina; Jangan mencuri; janganlah engkau memberikan kesaksian palsu; 19 hormatilah ayah dan ibumu;" dan: "Kasihilah sesamamu seperti dirimu sendiri." 20 Lalu kata pemuda itu kepadanya: "Aku telah menyimpan semua ini sejak masa mudaku; Apa yang masih saya lewatkan? 21 Kata Yesus kepadanya: "Jika engkau ingin menjadi sempurna, pergilah dan jual apa yang engkau miliki dan berikan kepada orang miskin, dan engkau akan memiliki harta di surga. dan datang dan ikutlah Aku. 22 Ketika pemuda itu mendengar firman itu, dia pergi darinya dengan sedih, karena dia memiliki banyak harta. 23 Kata Yesus kepada murid-muridnya: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, sulit bagi orang kaya untuk masuk ke dalam kerajaan surga. 24 Dan sekali lagi aku katakan kepadamu, lebih mudah bagi seekor unta untuk melewati mata jarum daripada bagi orang kaya untuk memasuki kerajaan Allah. 25 Ketika murid-murid-Nya mendengar ini, mereka sangat takjub dan berkata: "Ya, siapakah yang bisa diselamatkan?" 26 Tetapi Yesus memandang mereka dan berkata kepada mereka: "Tidak mungkin bagi manusia; tetapi dengan Tuhan segala sesuatu adalah mungkin. 27 Lalu Petrus menjawab dan berkata kepadanya: "Lihatlah, kami telah meninggalkan segalanya dan telah mengikuti engkau. Apa yang akan kita dapatkan untuk itu? 28 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, kamu yang telah mengikuti Aku, pada kelahiran baru, ketika Anak Manusia akan duduk di atas takhta kemuliaan-Nya, juga akan duduk di atas dua belas kursi dan menghakimi dua belas keluarga Israel. 29 Dan barangsiapa meninggalkan rumah, atau saudara-saudara, atau saudara perempuan, atau ayah, atau ibu, atau istri, atau anak-anak, atau ladang, demi nama-Ku, ia akan mengambilnya seratus kali lipat, dan mewarisi hidup kekal. 30 Tetapi banyak yang pertama akan menjadi yang terakhir, dan yang terakhir akan menjadi yang pertama.

20

1 Kerajaan surga seperti perumah tangga yang keluar pada pagi hari untuk mempekerjakan pekerja di kebun anggurnya.
2 Ketika ia menjadi satu dengan para pekerja dengan upah satu sen sehari, ia menyuruh mereka ke kebun anggurnya.
3 Lalu ia keluar kira-kira jam ketiga, dan melihat yang lain berdiri menganggur di pasar

, 4 dan berkata kepada mereka: "Kamu juga pergi ke kebun anggur, dan Aku akan memberikan kepadamu apa yang benar."

5 Dan mereka pergi. Sekali lagi dia keluar pada jam keenam dan kesembilan dan melakukan hal yang sama.

6 Tetapi kira-kira jam kesebelas ia keluar, dan mendapati orang-orang lain berdiri menganggur, dan berkata kepada mereka: "Mengapa kamu berdiri di sini sepanjang hari?"

7 Mereka berkata kepadanya: "Tidak ada yang mempekerjakan kami. Dia berkata kepada mereka, "Kamu juga pergi ke kebun anggur, dan apa yang benar akan menjadi milikmu."

8 Ketika malam tiba, tuan kebun anggur berkata kepada pengudusnya, "Panggillah para pekerja dan beri mereka upah mereka, dan mulailah dari yang terakhir sampai yang pertama."

9 Kemudian datanglah orang-orang yang diupah kira-kira jam kesebelas, dan masing-masing menerima sepeser miliknya.

10 Tetapi ketika yang pertama datang, mereka berpikir bahwa mereka akan menerima lebih banyak, dan masing-masing menerima sepeser punnya.

11 Ketika mereka menerima Dia, mereka menggerutu terhadap penghuni rumah itu,

12 berkata: "Mereka ini hanya bekerja satu jam, dan engkau telah menjadikan mereka seperti kami, yang telah menanggung beban siang dan panas."

13 Tetapi Yesus menjawab dan berkata kepada salah seorang dari mereka: "Sahabatku, aku tidak berbuat salah kepadamu. Bukankah kamu menjadi satu denganku untuk sepeser pun?"

14 Ambillah apa yang menjadi milikmu dan pergilah. Tetapi aku akan memberikan yang terakhir ini seperti yang aku lakukan kepadamu.

15 Atau apakah aku tidak memiliki kuasa untuk melakukan apa yang aku kehendaki, dengan apa yang menjadi milikku? Apakah itu sebabnya Anda melihat saya begitu nakal sehingga saya sangat baik?

16 Maka yang terakhir akan menjadi yang pertama, dan yang pertama akan menjadi yang terakhir. Karena banyak yang dipanggil, tetapi hanya sedikit yang dipilih.

17 Lalu pergilah Yesus ke Yerusalem, dan membawa dua belas murid itu bersama-sama dengan dia terutama di jalan, dan berkata kepada mereka:

18 Lihatlah, kita akan pergi ke Yerusalem, dan Anak Manusia akan diserahkan kepada imam-imam kepala dan ahli Taurat, 19 dan mereka akan menghukum mati Dia,

19 dan akan menyerahkannya kepada orang-orang bukan Yahudi untuk mengejek dan mencambuk dan menyalibkan, dan pada hari ketiga Ia akan bangkit kembali.

20 Lalu ibu dari anak-anak Zebedeus datang kepadanya bersama anak-anaknya, sujud di hadapannya, dan meminta sesuatu darinya.

21 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Apa yang kamu inginkan?" Dia berkata kepadanya, "Biarlah kedua anakku ini duduk di kerajaanmu, satu di sebelah kananmu dan yang lain di sebelah kirimu."

22 Tetapi Yesus menjawab dan berkata: "Kamu tidak tahu apa yang kamu minta. Dapatkah Anda minum cawan yang akan saya minum dan dibaptis dengan baptisan yang dengannya saya dibaptiskan? Mereka berkata kepadanya, "Ya, Tuan."

23 Dan Yesus berkata kepada mereka: "Kamu harus minum cangkir-Ku, dan dengan baptisan yang dengannya aku dibaptis, kamu akan dibaptis, tetapi bukan bagi-Ku untuk duduk di sebelah kanan-Ku dan di sebelah kiri-Ku, tetapi bagi mereka yang telah mempersiapkannya dari Bapa-Ku."

24 Ketika sepuluh orang itu mendengar ini, mereka marah pada kedua bersaudara itu.

25 Tetapi Yesus memanggil mereka kepada-Nya dan berkata: "Kamu tahu, bahwa para pemimpin duniawi memerintah, dan para penguasa memiliki otoritas.

26 Tidak akan demikian di antara kamu. Tetapi jika seseorang ingin menjadi perkasa di antara kamu, biarlah dia menjadi hambamu;

27 Dan barangsiapa yang ingin menjadi yang paling mulia, haruslah hamba-Mu, 28

sama seperti Anak Manusia datang bukan untuk dilayani, tetapi untuk melayani, dan untuk memberikan nyawanya untuk menebus banyak orang.

29 Ketika mereka keluar dari Yerikho, banyak orang mengikutinya.

30 Dan lihatlah, dua orang buta sedang duduk di pinggir jalan, dan ketika mereka mendengar Yesus lewat, mereka berseru, berkata: "Ya Tuhan, Anak Daud, kasihanilah kami!"

31 Tetapi orang-orang mengancam mereka agar mereka diam. Tetapi mereka berseru lebih banyak lagi, berkata, "Ya Tuhan, Anak Daud, kasihanilah kami!"

32 Tetapi Yesus berdiri diam dan memanggil mereka, berkata: "Apa yang kamu ingin aku lakukan kepadamu?"

33 Mereka berkata kepadanya: "Tuhan, agar mata kami terbuka."

34 Yesus meratap, dan Ia menyentuh mata mereka, dan segera mata mereka kembali terlihat, dan mereka mengikuti-Nya.

1 Ketika mereka mendekati Yerusalem, menuju Betfag di Bukit Zaitun, Yesus mengutus dua murid-Nya,

2 dan berkata kepada mereka: "Pergilah ke tempat yang ada di hadapanmu, dan segera kamu akan menemukan seekor keledai yang diikat dan anak kudanya bersamanya; lepaskan dia dan bawalah dia kepada-Ku."

3 Dan jika ada yang mengatakan sesuatu kepadamu, katakanlah: 'Tuhan membutuhkan mereka, dan Dia akan menyerahkannya kepadamu secepat mungkin.'

4 Dan semua hal ini terjadi, agar apa yang dikatakan oleh nabi itu dapat digenapi, katanya:

5 "Katakanlah kepada putri Sion: Lihatlah, rajamu akan datang kepadamu dengan lemah lembut, menunggang keledai dan seekor keledai yang memberatkan."

6 Murid-murid pergi dan melakukan apa yang diperintahkan Yesus kepada mereka, 7 dan membawa keledai dan keledai itu, dan meletakkan pakaian mereka di atasnya, dan meletakkannya di atasnya.

8 Tetapi banyak orang membentangkan pakaian mereka di jalan, dan yang lain memotong cabang-cabang dari pohon dan menyebarkan di jalan.

9 Tetapi orang-orang yang maju dan mengikuti berseru, katanya: "Hosana kepada Anak Daud!" Diberkatilah dia yang datang dalam nama Tuhan! Hosana di tempat tertinggi!

10 Ketika Yesus memasuki Yerusalem, seluruh kota gelisah, berkata: "Siapakah dia?"

11 Dan orang-orang berkata: "Inilah Yesus, nabi Nazaret dari Galilea."

12 Lalu Yesus masuk ke dalam bait Allah, dan mengusir semua penjual dan pembeli di bait suci, dan mengetuk meja penukar uang dan kursi penjual merpati

, 13 dan berkata kepada mereka: "Ada tertulis: 'Rumah-Ku akan disebut rumah doa,' tetapi kamu telah membuat sarang pembunuh dari sana.

14 Dan orang buta dan orang lumpuh pergi kepada-Nya di bait suci, dan Dia menyembuhkan mereka.

15 Tetapi ketika imam-imam kepala dan ahli Taurat melihat mukjizat yang dilakukan-Nya, dan anak-anak yang berseru di dalam bait suci, berkata: "Hosana kepada Anak Daud," 16 mereka marah

dan berkata kepadanya: "Apakah engkau juga mendengar apa yang mereka katakan?" Yesus berkata kepada mereka, "Ya! Pernahkah Anda membaca, 'Dari mulut bayi dan bayi yang menyusui Engkau telah menyiapkan pujian'?"

17 Lalu ia meninggalkan mereka di sana, dan pergi keluar kota ke Betania dan tinggal di sana.

18 Tetapi ketika dia kembali ke kota pada pagi hari, dia lapar;

19 lalu ia melihat sebatang pohon ara di pinggir jalan, lalu pergi ke sana, dan tidak menemukan apa-apa di dalamnya kecuali daun, dan berkata kepadanya: "Sekarang janganlah tidak ada buah yang tumbuh lagi di atasmu." Dan pohon ara itu segera layu.

20 Ketika murid-murid melihat ini, mereka kagum dan berkata: "Bagaimana pohon ara itu layu begitu cepat?

21 Tetapi Yesus menjawab dan berkata kepada mereka: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, jika kamu beriman dan tidak ragu, kamu tidak hanya akan melakukan ini pada pohon ara, tetapi jika kamu berkata kepada gunung ini: Bangkitlah dan lemparkan dirimu ke laut, itu akan terjadi."

22 Dan apa pun yang kamu minta dalam doa, jika kamu percaya, kamu akan menerima.

23 Ketika dia masuk ke dalam bait suci, ketika dia mengajar, imam-imam kepala dan tua-tua bangsa datang kepadanya dan berkata: "Dengan kuasa apa engkau melakukan ini?"

24 Tetapi Yesus menjawab dan berkata kepada mereka: "Aku akan meminta kepadamu sepetah kata dan jika kamu memberitahukan kepada-Ku hal ini, Aku juga akan memberitahukan kepadamu dengan kuasa apa Aku melakukan ini:

25 Dari mana datangnya baptisan Yohanes? Apakah itu dari surga atau dari manusia? Kemudian mereka berpikir dalam hati dan berkata, "Jika kami mengatakan bahwa dia berasal dari surga, dia akan berkata kepada kami, 'Mengapa kamu tidak percaya kepadanya?'"

26 Tetapi jika kita mengatakan bahwa itu adalah manusia, kita pasti takut kepada orang-orang, karena mereka semua menganggap Yohanes sebagai seorang nabi.

27 Dan mereka menjawab Yesus, "Kami tidak tahu." Kemudian dia berkata kepada mereka: "Aku tidak akan memberitahukan kepadamu dengan kuasa apa aku melakukan ini."

28 Tapi bagaimana menurut Anda? Ada seorang pria yang memiliki dua anak laki-laki, dan pergi ke yang pertama, berkata, "Anakku, pergilah dan bekerja di kebun anggurku hari ini."

29 Tetapi dia menjawab dan berkata: "Aku tidak akan melakukannya." Setelah itu dia bertobat dan pergi.

30 Lalu ia pergi ke yang lain dan segera berbicara. Tetapi dia menjawab dan berkata, "Tuhan, ya! – dan tidak pergi.

31 Siapa di antara keduanya yang telah melakukan kehendak Bapak? Mereka berkata kepadanya, "Yang pertama." Yesus berkata kepada mereka: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, pemungut cukai dan pelacur

boleh masuk ke dalam kerajaan surga lebih cepat daripada kamu.

32 Yohanes datang kepadamu dan mengajarkan kepadamu jalan yang benar, dan kamu tidak percaya kepadanya, tetapi pemungut cukai dan pelacur percaya kepadanya. Dan meskipun kamu melihatnya dengan baik, kamu tidak bertobat bahwa kamu akan mempercayainya setelahnya.

33 Dengarkan perumpamaan lain: Ada seorang perumah tangga yang menanam kebun anggur dan memasang pagar di sekelilingnya, dan menggali pemerasan anggur di dalamnya, dan membangun menara, dan memberikannya kepada para penata anggur, dan pergi ke seluruh negeri.

34 Ketika tiba waktunya buah, ia menyuruh hamba-hambanya kepada para penanam anggur untuk menerima buahnya.

35 Maka para penanam anggur mengambil hamba-hambanya, dan mereka mengejutkan yang satu, membunuh yang lain, dan melempari yang ketiga.

36 Sekali lagi ia mengutus hamba-hamba lain, lebih banyak daripada yang ada sebelumnya, dan mereka melakukan hal yang sama kepada mereka.

37 Lalu Yesus menyuruh anaknya kepada mereka, katanya: "Mereka akan takut kepada anakku."

38 Ketika para penata anggur melihat anak itu, mereka berkata di antara mereka sendiri: "Inilah ahli warisnya, marilah kita bunuh dia dan membawa warisannya kepada kita."

39 Lalu mereka menangkapnya dan mengusirnya dari kebun anggur dan membunuhnya.

40 Jadi, ketika penguasa kebun anggur datang, apa yang akan dilakukannya kepada para penanam anggur ini?

41 Mereka berkata kepadanya: "Dia akan membunuh orang fasik, dan dia akan memberikan kebun anggurinya kepada petani anggur lainnya, yang akan memberinya buah pada waktu yang tepat."

42 Kata Yesus kepada mereka: "Apakah kamu tidak pernah membaca dalam Kitab Suci: "Batu yang ditolak oleh para tukang bangunan telah menjadi batu penjuru. Ini telah dilakukan oleh Tuhan, dan itu menakjubkan di depan mata kita"?

43 Oleh karena itu aku berkata kepadamu, kerajaan Allah akan diambil darimu dan diberikan kepada bangsa yang akan menghasilkan buahnya.

44 Dan barangsiapa yang jatuh di atas batu ini akan hancur, tetapi siapa pun yang jatuh di atas batu itu akan dihancurkan.

45 Dan ketika imam-imam kepala dan orang Farisi mendengar perumpamaannya, mereka mengerti bahwa Dia sedang berbicara tentang mereka.

46 Dan mereka berusaha untuk melihat bagaimana mereka menangkapnya, tetapi mereka takut kepada orang-orang, karena mereka menganggapnya seorang nabi.

22

1 Jawab Yesus dan berbicara lagi kepada mereka dengan perumpamaan, katanya: 2 Kerajaan surga adalah seperti seorang raja yang mengawinkan anaknya. 3 Lalu Yesus menyuruh hamba-hambanya untuk memanggil para tamu ke pesta perkawinan, dan mereka tidak mau datang. 4 Sekali lagi ia menyuruh hamba-hamba lain dan berkata: "Katakanlah kepada para tamu: 'Lihatlah, Saya telah menyiapkan makanan saya, lembu saya dan ternak saya yang digemukkan telah disembelih, dan semuanya sudah siap; Datanglah ke pernikahan!' 5 Tetapi mereka meremehkan hal ini dan pergi ke ladangnya, dan yang lain pergi ke pekerjaannya. 6 Beberapa dari mereka menangkap hamba-hambanya, mengejek mereka, dan membunuh mereka.

7 Ketika raja mendengar hal itu, ia marah, dan menyuruh pasukannya, membunuh para pembunuh ini, dan membakar kota mereka. 8 Lalu Yesus berkata kepada hamba-hambanya: "Pernikahan sudah siap, tetapi para tamu tidak layak menerimanya." 9 Maka pergilah ke jalan-jalan dan undanglah mereka ke pesta pernikahan yang kamu temui. 10 Maka para hamba itu pergi ke jalan-jalan dan berkumpul bersama-sama. yang mereka temukan, jahat dan baik; dan semua meja penuh. 11 Lalu raja masuk untuk menemui para tamu, dan di sana melihat seorang pria yang tidak mengenakan pakaian pengantin. 12 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Sahabat, bagaimana engkau masuk dan tidak mengenakan pakaian pengantin?" Tapi dia terdiam. 13 Lalu raja berkata kepada hamba-hambanya: "Ikat tangan dan kakinya dan lempar dia ke dalam kegelapan." akan ada tangisan dan kertakan gigi. 14 Karena banyak yang dipanggil, tetapi sedikit yang dipilih. 15 Lalu pergilah orang-orang Farisi dan bersangkutan, karena mereka mengerti dalam perkataannya. 16 Lalu mereka mengutus murid-murid mereka kepada-Nya, bersama dengan hamba-hamba Herodes. Dan mereka berkata: "Guru, kami tahu bahwa engkau benar, dan kami mengajarkan jalan Allah dengan benar, dan engkau tidak meminta sesiapa; karena kamu tidak menghormati reputasi manusia. 17 Jadi, katakan kepada kami apa yang menurut Anda: Apakah benar bahwa bunga itu harus diberikan kepada Kaisar, atau tidak? 18 Ketika Yesus melihat kejahatan mereka, Ia berkata, "Hai orang-orang munafik, mengapa kamu mencobai aku? 19 Perlihatkan kepadaku koin yang menarik. Dan mereka menawarinya sepeser pun. 20 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Apakah patung dan prasasti itu? 21 Mereka berkata kepadanya: "Milik Kaisar." Kemudian Yesus berkata kepada mereka, "Serahkan kepada Kaisar apa yang menjadi milik Kaisar, dan kepada Allah apa yang menjadi milik Allah." 22 Ketika mereka

mendengar ini, mereka kagum dan meninggalkan Dia dan pergi. 23 Pada hari itu orang-orang Saduki, yang percaya bahwa tidak ada kebangkitan, datang kepada-Nya dan bertanya kepada-Nya, 24 berkata: "Guru, Musa berkata: Jika seorang laki-laki mati dan tidak memiliki anak, saudaranya harus menikahi istrinya dan membangkitkan keturunan saudaranya.' 25 Ada tujuh saudara bersama kami. Yang pertama menikah dan meninggal; dan karena dia tidak memiliki benih, dia meninggalkan istrinya kepada saudaranya; 26 Demikianlah yang lain dan yang ketiga sampai yang ketujuh. 27 Akhirnya, wanita itu juga mati. 28 Sekarang, pada kebangkitan, wanita siapa yang akan dia jadikan di antara ketujuh orang itu? Mereka memiliki semuanya. 29 Tetapi Yesus menjawab dan berkata kepada mereka: "Kamu salah dan tidak tahu Kitab Suci dan tidak tahu kuasa Allah. 30 Pada kebangkitan mereka tidak akan menikah atau menikah, tetapi mereka akan menjadi seperti malaikat Allah di surga. 31 Tidakkah kamu membaca tentang kebangkitan orang mati apa yang dikatakan Allah kepadamu, yang berkata, 32 "Akulah Allah Abraham, dan Allah Ishak, dan Allah Yakub"? Tetapi Tuhan bukanlah Tuhan orang mati, tetapi Tuhan yang hidup. 33 Dan ketika orang-orang mendengar ini, mereka takjub akan pengajarannya. 34 Tetapi ketika orang-orang Farisi mendengar bagaimana Dia telah menghentikan mulut orang Saduki, mereka berkumpul bersama. 35 Dan salah seorang dari mereka, seorang ahli Taurat, menggodanya dan berkata: 36 "Guru, apakah perintah yang paling mulia dalam hukum Taurat?" 37 Tetapi Yesus berkata kepadanya: "Kasihilah Tuhan, Allahmu, dengan segenap hatimu, dengan segenap jiwamu, dan dengan segenap akal budimu." 38 Ini adalah perintah yang paling mulia dan terbesar. 39 Tetapi yang lain seperti dia; Engkau harus mengasihi sesamamu seperti dirimu sendiri. 40 Dalam kedua perintah ini tergantung seluruh hukum Taurat dan para nabi. 41 Ketika orang-orang Farisi berkumpul, Yesus bertanya kepada mereka, 42 dan berkata, "Bagaimana perasaanmu tentang Kristus?" Putra siapa dia? Mereka berkata, "milik David." 43 Dia berkata kepada mereka: "Bagaimana Daud memanggilnya Tuhan dalam Roh, ketika dia berkata: 44 "Tuhan telah berfirman kepada Tuhanku: 'Duduklah di sebelah kanan-Ku sampai Aku menjadikan musuh-musuhmu sebagai tumpuan kaki bagi kakimu.'" 45 Jika Daud menyebutnya tuan, bagaimana dia anaknya? 46 Dan tidak ada yang dapat menjawab sepatah kata pun kepadanya, dan tidak ada yang berani bertanya kepadanya sejak hari itu.

23

1 Lalu Yesus berbicara kepada bangsa dan murid-murid-Nya, 2 dan berkata: "Para ahli Taurat dan orang Farisi duduk di atas takhta Musa." 3 Karena itu, apa pun yang mereka perintahkan kepadamu untuk dipatuhi, peliharalah dan lakukanlah, tetapi janganlah kamu melakukan sesuai dengan perbuatan mereka, mereka mengatakannya dengan baik dan tidak melakukannya. 4 Tetapi mereka mengikat beban yang berat dan tak tertahankan dan meletakkannya di leher manusia, tetapi mereka sendiri tidak mau menggerakkannya dengan jari. 5 Tetapi mereka melakukan segala pekerjaan mereka, sehingga mereka dapat dilihat oleh manusia. Mereka menyebarkan pengingat mereka dan keliman pakaian mereka besar. 6 Mereka suka duduk di kepala meja dan di sekolah-sekolah, 7 dan mereka suka disambut di pasar dan disebut rabbi oleh orang-orang. 8 Tetapi kamu tidak akan disebut Rabbi, karena satu adalah Tuanmu, Kristus, dan kamu semua adalah saudara. 9 Dan tidak seorang pun akan disebut bapa di bumi, karena satulah Bapamu yang di surga. 10 Dan kamu tidak akan disebut Guru, karena ada salah seorang di antaramu, yaitu Kristus. 11 Yang terbesar di antara kamu akan menjadi hambamu. 12 Sebab barangsiapa meninggikan dirinya akan direndahkan, dan barangsiapa merendahkan dirinya akan ditinggikan. 13 Celakalah kamu, ahli-ahli Taurat dan orang Farisi, orang-orang munafik, yang menutup kerajaan surga di hadapan manusia. Anda tidak masuk, dan Anda tidak membiarkan mereka yang ingin masuk. 14 Celakalah kamu, ahli Taurat dan orang Farisi, orang-orang munafik, yang melahap rumah-rumah janda-janda, dan berdoa panjang! Itulah sebabnya Anda akan menerima lebih banyak kutukan. 15 Celakalah kamu, ahli Taurat dan orang Farisi, orang-orang munafik, yang bergerak di sekitar tanah dan airmu, agar kamu dapat menjadi sesama Yahudi, dan ketika dia menjadi demikian, kamu akan menjadikannya anak neraka, dua kali lebih banyak dari kamu! 16 Celakalah kamu, para pemimpin yang buta, yang berkata: "Dia yang bersumpah demi bait suci bukanlah apa-apa; tetapi barangsiapa bersumpah demi emas bait suci berhutang." 17 Hai orang-orang bodoh dan buta! Mana yang lebih besar: emas atau bait suci yang menguduskan emas? 18 "Barangsiapa bersumpah demi mezbah bukanlah apa-apa; tetapi barangsiapa bersumpah dengan korban yang ada di atasnya, dia berhutang." 19 Hai orang-orang bodoh dan buta! Mana yang lebih besar: korban atau mezbah yang menguduskan korban? 20 Oleh karena itu, barangsiapa bersumpah demi mezbah, ia bersumpah demi mezbah dan semua yang ada di atasnya.

21 Dan barangsiapa bersumpah demi bait suci, ia bersumpah demi itu dan karena orang yang tinggal di dalamnya.

22 Dan barangsiapa bersumpah demi sorga, ia bersumpah demi takhta Allah dan oleh Dia yang duduk di atasnya.

23 Celakalah kamu, ahli Taurat dan orang Farisi, orang-orang munafik, yang memberikan persepuluhan mint, adas dan jintan, dan meninggalkan di belakang mereka yang paling berat dalam hukum Taurat, yaitu penghakiman, belas kasihan dan iman. Seseorang harus melakukan ini dan tidak meninggalkan itu.

24 Engkau para pemimpin yang tertipu, yang menyaring agas dan menelan unta.

25 Celakalah kamu, ahli Taurat dan orang Farisi, orang-orang munafik, yang menjaga cawan dan piring tetap bersih di luar, tetapi di dalam penuh dengan perampokan dan kerakusan!

26 Orang Farisi buta, pertama-tama bersihkan bagian dalam cawan dan piringnya, sehingga bagian luarnya juga dibersihkan.

27 Celakalah kamu, ahli Taurat dan orang Farisi, orang-orang munafik, yang seperti kubur-kubur bercat putih, yang tampak indah di luar, tetapi di dalam penuh dengan tulang-tulang orang mati dan segala kekotoran!

28 Demikian juga kamu: dari luar kamu tampak saleh di hadapan manusia, tetapi dalam kesopananmu kamu penuh dengan kemunafikan dan keburukan.

29 Celakalah kamu, ahli Taurat dan orang Farisi, orang-orang munafik, yang membangun kubur para nabi dan menghiasi kubur orang-orang benar

, 30 dan berkata: "Seandainya kami berada pada zaman nenek moyang kami, kami tidak akan mengambil bagian bersama mereka dari darah para nabi."

31 Maka kamu bersaksi tentang dirimu sendiri, bahwa kamu adalah anak-anak dari orang-orang yang membunuh para nabi.

32 Marilah, kamu juga memenuhi ukuran nenek moyangmu.

33 Hai ular dan ular berbisa, bagaimana kamu akan lolos dari kutukan neraka?

34 Oleh karena itu, lihatlah, Aku mengutus kepadamu para nabi dan orang-orang bijaksana dan ahli Taurat, dan beberapa di antaranya akan kamu bunuh dan salibkan, dan beberapa akan kamu cambuk di sekolah-sekolah mereka, dan menganiaya mereka dari satu kota ke kota lain.

35 Agar semua darah orang benar yang telah ditumpahkan di bumi dapat menimpa kamu, dari darah Habel yang benar sampai darah Zakharia bin Berekia, yang kamu bunuh di antara bait suci dan mezbah.

36 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, semua hal ini akan datang ke atas generasi ini.

37 Yerusalem, Yerusalem, kamu yang membunuh para nabi dan melempari mereka yang diutus kepadamu, betapa sering aku ingin mengumpulkan anak-anakmu, seperti seekor ayam mengumpulkan anak-anaknya di bawah sayapnya, dan kamu tidak mau.

38 Lihatlah, rumahmu akan ditinggalkan telantar bagimu.

39 Sebab Aku berkata kepadamu: Kamu tidak akan melihat Aku mulai sekarang sampai kamu berkata: Berbahagialah dia yang datang dalam nama Tuhan.

24

1 Lalu Yesus pergi dari bait suci, dan murid-murid-Nya datang kepada-Nya untuk menunjukkan kepada-Nya bangunan bait suci. ²⁵

2 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Apakah kamu tidak melihat semua ini?" Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, tidak akan ada satu batu pun di atas batu lain yang tidak akan dipatahkan.

3 Ketika Yesus duduk di Bukit Zaitun, murid-murid-Nya datang kepada-Nya secara khusus dan berkata: "Katakan kepada kami, kapan semua hal ini akan terjadi?" Dan apa yang akan menjadi tanda masa depan Anda dan akhir dunia?

4 Tetapi Yesus menjawab dan berkata kepada mereka: "Pastikan agar tidak ada yang menipu kamu.

5 Karena banyak orang akan datang dengan nama-Ku, berkata: "Akulah Kristus," dan akan menipu banyak orang.

6 Kamu akan mendengar peperangan dan jeritan perang, waspadalah dan jangan takut. Pertama-tama, semua ini harus dilakukan; tetapi itu belum berakhir.

7 Sebab bangsa melawan bangsa akan memberontak, dan kerajaan melawan kerajaan, dan akan ada sampar, dan waktu yang berharga, dan gempa bumi sesekali.

8 Maka pertama-tama masalah akan bertambah.

9 Kemudian mereka akan menyerahkan kamu dalam kesengsaraan, dan mereka akan membunuhmu. Dan kamu harus dibenci oleh semua orang demi nama-Ku.

10 Kemudian banyak orang akan marah, dan akan saling mengkhianati, dan akan saling membenci.

11 Dan banyak nabi palsu akan muncul dan menipu banyak orang.

12 Dan sementara ketidakbenaran akan berlimpah, kasih akan menjadi dingin dalam banyak orang.

13 Tetapi dia yang bertahan sampai akhir akan diselamatkan.

14 Dan Injil kerajaan akan diberitakan di seluruh dunia untuk menjadi kesaksian kepada semua bangsa, dan kemudian akhir itu akan datang.

15 Apabila kamu melihat kekejian kebinasaan (yang dikatakan oleh nabi Daniel) berdiri di tempat kudus, 16 maka larilah ke pegunungan yang ada di tanah Yudea.

17 Dan dia yang berada di atap rumah tidak boleh turun untuk mengambil apa pun dari rumahnya.

18 Dan barangsiapa yang berada di ladang, janganlah dia kembali untuk mengambil pakaiannya.

19 Tetapi celakalah para wanita hamil dan bayi-bayi yang menyusui pada waktu itu!

20 Tetapi berdoalah agar pelarianmu tidak terjadi pada musim dingin atau pada hari Sabat.

21 Karena tidak lama lagi akan ada kesengsaraan besar, seperti yang belum pernah terjadi sejak awal dunia, dan juga tidak akan terjadi.

22 Dan jika hari-hari ini tidak dipersingkat, tidak ada seorang pun yang akan diselamatkan, tetapi demi umat pilihan hari-hari itu akan dipersingkat.

23 Maka jika ada yang berkata kepadamu: 'Lihatlah, inilah Kristus,' atau 'Di sana,' kamu tidak akan mempercayainya.

24 Sebab Kristus palsu dan nabi-nabi palsu akan bangkit dan melakukan tanda-tanda dan mujizat yang besar, sehingga umat pilihan pun akan tertipu dalam kekhilahan.

25 Lihatlah, Aku telah memberitahukan kepadamu sebelumnya.

26 Sebab itu, ketika mereka berkata kepadamu: 'Lihatlah, dia ada di padang gurun,' jangan keluar, lihatlah, dia ada di dalam ruangan, jangan percaya.

27 Sebab sama seperti kilat yang keluar dari tempat terbit dan bersinar sampai matahari terbenam, demikian pula kedatangan Anak Manusia.

28 Tetapi di mana ada bangkai, di situ ada elang yang berkumpul.

29 Tetapi tidak lama setelah kesengsaraan pada waktu itu, matahari dan bulan akan kehilangan cahayanya, dan bintang-bintang akan jatuh dari langit, dan kuasa-kuasa langit akan bergerak.

30 Dan kemudian tanda Anak Manusia akan muncul di surga. Dan kemudian semua suku di bumi akan menangis, dan akan melihat Anak Manusia datang di awan-awan langit dengan kuasa dan kemuliaan yang besar.

31 Dan Dia akan mengutus malaikat-malaikat-Nya dengan sangkakala yang menyala, dan mereka akan mengumpulkan umat pilihan-Nya dari keempat penjuru, dari ujung langit ke ujung langit yang lain.

32 Pelajarilah perumpamaan dari pohon ara: ketika cabangnya menjadi lembut dan tumbuh daun, kamu tahu bahwa musim panas sudah dekat.

33 Jadi, sekalipun kamu melihat semua hal ini, ketahuilah bahwa itu ada di dekat pintu.

34 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, generasi ini tidak akan berlalu sampai semua hal ini terjadi.

35 Langit dan bumi akan berlalu, tetapi perkataan-Ku tidak akan berlalu.

36 Tetapi tentang hari dan jam itu tidak ada yang tahu, bahkan malaikat-malaikat di surga, melainkan hanya Bapaku.

37 Tetapi sama seperti pada zaman Nuh, demikian pula masa depan Anak Manusia.

38 Sebab seperti mereka pada hari-hari sebelum Air Bah, mereka makan, minum, menikah, dan menikah, sampai hari Nuh masuk ke dalam bahtera.

39 Dan mereka tidak memperhatikannya sampai air bah datang, dan mengambil mereka semua, demikian pula kedatangan Anak Manusia.

40 Kemudian akan ada dua orang di ladang, yang satu akan diterima, dan yang lain akan ditinggalkan.

41 Dua orang akan digiling di penggilingan, yang satu akan diterima, dan yang lain akan ditinggalkan.

42 Karena itu waspadalah, karena kamu tidak tahu jam berapa Tuhanmu akan datang.

43 Tetapi ketahuilah ini, bahwa jika bapa rumah itu tahu jam berapa pencuri itu akan datang, dia akan berjaga-jaga dan tidak membiarkan rumahnya dibobol.

44 Karena itu kamu sudah siap, karena Anak Manusia akan datang pada waktu ketika kamu tidak berpikir demikian.

45 Tetapi siapakah hamba yang setia dan bijaksana yang telah ditunjuk oleh majikan atas hamba-hambanya untuk memberi mereka makanan pada waktu yang tepat?

46 Berbahagialah hamba itu ketika tuannya datang dan mendapati dia melakukannya.

47 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, Ia akan menunjuk Dia atas segala miliknya.

48 Tetapi jika hamba yang jahat itu berkata dalam hatinya: 'Tuanku masih jauh dari datang,'

49 dan dia mulai memukuli sesama hambanya, makan dan minum dengan pemabuk,

50 dan tuan dari hamba itu akan datang pada hari yang tidak dia ramalkan, dan pada jam yang tidak dia pikirkan,

51 Dan dia akan membinasakan dia, dan dia akan memberinya upah dengan orang-orang munafik, dan akan ada tangisan dan kertakan gigi.

1 Maka kerajaan surga akan menjadi seperti sepuluh gadis, yang mengambil pelita mereka dan keluar untuk menemui mempelai laki-laki.

2 Tetapi lima dari mereka bodoh, dan lima orang bijaksana.

3 Orang-orang bodoh mengambil minyak dalam pelita mereka, tetapi mereka tidak membawa minyak.

4 Tetapi orang-orang bijaksana mengambil minyak dalam bejana dan pelita mereka.

5 Maka ketika mempelai laki-laki menunggu, mereka semua tertidur dan tertidur.

6 Pada tengah malam terdengar seruan: "Lihatlah, mempelai laki-laki akan datang, keluarlah untuk menemuinya."

7 Lalu semua gadis-gadis ini berdiri dan menghiasi pelita mereka.

8 Tetapi orang bodoh berkata kepada orang bijaksana: "Berikanlah kami sedikit minyakmu, karena pelita kami akan padam."

9 Lalu orang bijaksana menjawab, "Janganlah demikian, jangan sampai kami dan kamu hancur, tetapi pergilah kepada pemilik toko dan belilah sendiri."

10 Ketika mereka pergi untuk membeli, mempelai laki-laki datang, dan orang-orang yang sudah siap masuk bersamanya ke pesta pernikahan, dan pintu ditutup.

11 Akhirnya gadis-gadis lain juga datang dan berkata: "Tuhan, Tuhan, bukalah pintu bagi kami."

12 Tetapi dia menjawab dan berkata: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, aku tidak mengenal kamu.

13 Karena itu berjaga-jagalah, karena kamu tidak tahu hari atau jam kapan Anak Manusia akan datang.

14 Sama seperti seorang pria yang sedang bepergian ke negeri itu, memanggil hamba-hambanya dan memberi mereka barang-barangnya;

15 Dan kepada satu dia memberikan lima talenta, kepada yang lain dua, kepada yang ketiga, kepada masing-masing sesuai dengan kemampuannya, dan segera pergi.

16 Maka orang yang telah menerima lima talenta itu pergi dan berdagang dengan mereka, dan memperoleh lima talenta lagi.

17 Dengan cara yang sama, orang yang menerima dua talenta juga mendapatkan dua talenta lainnya.

18 Tetapi dia yang telah menerima satu pergi dan membuat lubang di tanah, dan menyembunyikan uang tuannya.

19 Setelah sekian lama, majikan dari hamba-hamba ini datang dan memberi tahu mereka.

20 Lalu orang yang telah menerima lima talenta datang dan mengeluarkan lima talenta lagi, katanya: "Tuhan, Engkau telah memberi saya lima talenta, lihatlah, saya telah memperoleh lima talenta lagi."

21 Lalu tuannya berkata kepadanya: "Hai hamba yang saleh dan setia, engkau telah setia atas sedikit, Aku akan menetapkan engkau atas banyak, masuklah ke dalam sukacita tuanmu."

22 Lalu orang yang telah menerima dua talenta datang dan berkata: "Tuhan, Engkau telah memberi aku dua talenta; lihatlah, aku telah memperoleh dua talenta lagi dengan mereka."

23 Tuannya berkata kepadanya: "Hai hamba yang saleh dan setia, engkau telah setia atas sedikit, Aku akan menetapkan engkau atas banyak, masuklah ke dalam sukacita tuanmu."

24 Lalu datanglah orang yang telah menerima seratus berat dan berkata: "Tuhan, aku tahu bahwa Engkau adalah orang yang keras, Engkau menebang di tempat yang belum Engkau tabur, dan kumpulkan di tempat yang belum engkau cerai-berai.

27

25 Lalu aku takut, lalu pergi menyembunyikan talentamu di dalam tanah. Lihatlah, di sana Anda memiliki milik Anda.

26 Tetapi tuannya menjawab dan berkata kepadanya: "Hai hamba dan malas, tahukah engkau bahwa Aku menebang ketika aku tidak menabur, dan mengumpulkan ketika aku tidak berpencaran?"

27 Maka kamu harus memberikan uangku kepada para penukar uang, dan jika aku datang, aku akan mengambil uangku dengan bunga.

28 Karena itu, ambillah seratus berat itu darinya dan berikanlah kepada dia yang memiliki sepuluh talenta.

29 Sebab kepada orang yang memilikinya, itu akan diberikan, dan dia akan memiliki kelimpahan, tetapi dari dia yang tidak memilikinya, bahkan apa yang dia miliki akan diambil.

30 Dan lemparkan hamba yang tidak berguna itu ke dalam kegelapan, dan akan ada tangisan dan kertakan gigi.

31 Tetapi ketika Anak Manusia datang dalam kemuliaan-Nya, dan semua malaikat kudus bersama-sama dengan Dia, maka ia akan duduk di kursi kemuliaan-Nya,

32 dan semua bangsa akan berkumpul di hadapan-Nya. Dan Dia akan memisahkan mereka satu sama lain, seperti seorang gembala memisahkan domba dari kambing,

33 dan akan meletakkan domba-domba di sebelah kanan-Nya, dan kambing-kambing di sebelah kirinya.

34 Kemudian raja akan berkata kepada orang-orang di sebelah kanannya: "Marilah, kamu yang diberkati oleh Bapaku, warisilah kerajaan yang telah dipersiapkan bagimu sejak awal dunia."

35 Sebab aku lapar, dan Engkau memberi makan aku. Aku haus, dan engkau telah memberiku air. Saya telah menjadi tamu, dan Anda telah menjamu saya.

36 Aku telanjang, dan Engkau telah memakaikan aku. Saya sakit, dan Anda telah mengunjungi saya. Saya telah dipenjara, dan Anda telah datang kepada saya.

37 Kemudian orang benar akan menjawabnya, katanya: "Kapan kami melihat engkau lapar dan memberi makan engkau?"

38 Kapan kami melihat kamu sebagai tamu dan memberi kamu tempat berlindung, atau telanjang dan mengenakan pakaianmu?"

39 Kapan kami melihat engkau sakit atau dipenjarakan dan datang kepadamu?"

40 Raja akan menjawab dan berkata kepada mereka: "Sesungguhnya aku berkata kepadamu: Sebagaimana kamu telah melakukannya kepada salah satu dari saudara-saudaraku yang paling kecil ini, kamu telah melakukannya kepadaku."

41 Kemudian ia juga akan berkata kepada orang-orang di sebelah kiri: "Pergilah dariku, hai orang terkutuk, ke dalam api kekal yang dipersiapkan bagi iblis dan malaikat-malaikatnya."

42 Aku lapar, dan engkau tidak memberiku makan. Aku haus, dan engkau tidak menyiramiku.

43 Aku telah menjadi tamu, dan engkau tidak menjamu saya. Aku telanjang, dan kamu tidak memakaikan aku. Saya telah sakit dan dipenjara, dan Anda tidak mengunjungi saya.

44 Kemudian mereka akan menjawabnya dan berkata: "Tuhan, bilakah kami melihat Engkau lapar atau haus atau sebagai tamu atau telanjang atau sakit atau tawanan, dan tidak melayani Engkau?"

45 Kemudian dia akan menjawab mereka dan berkata: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, sejauh kamu tidak melakukannya kepada salah satu dari mereka yang paling kecil, kamu tidak melakukannya kepadaku."

46 Dan mereka akan masuk ke dalam siksaan kekal, tetapi orang-orang benar masuk ke dalam hidup yang kekal.

26

1 Ketika Yesus telah menyelesaikan semua perkataan ini, Yesus berkata kepada murid-murid-Nya:
2 "Kamu tahu, bahwa setelah dua hari akan ada Paskah, dan Anak Manusia akan diserahkan untuk disalibkan.

3 Lalu imam-imam kepala dan ahli Taurat dan tua-tua bangsa itu berkumpul di istana imam besar, yang bernama Kayafas, 4 dan berkonsultasi tentang bagaimana mereka menangkap Yesus dengan licik dan membunuhnya.

5 Tetapi mereka berkata: "Ya, bukan untuk perayaan, jangan sampai ada kerusuhan di antara orang-orang."

6 Ketika Yesus berada di Betania di rumah Simon si penderita kusta, 7 seorang wanita datang kepada-Nya, yang membawa segelas air yang berharga, dan menuangkannya ke atas kepalanya ketika dia duduk di meja.

8 Ketika murid-murid-Nya melihat hal itu, mereka marah dan berkata: "Mengapa-ini?"

9 Air ini mungkin dijual dengan harga tinggi dan diberikan kepada orang miskin.

10 Ketika Yesus melihat hal itu, Yesus berkata kepada mereka, "Mengapa kamu peduli dengan wanita itu?" Dia telah melakukan pekerjaan yang baik untuk saya.

11 Engkau selalu memiliki orang-orang miskin bersamamu, tetapi engkau tidak selalu memiliki aku.

12 Dia menuangkan air ini ke tubuhku, dia melakukannya untuk mempersiapkan aku ke kubur.

13 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, di mana Injil ini diberitakan di seluruh dunia, itu juga akan diberitakan untuk mengenangnya apa yang telah dilakukannya.

14 Lalu salah seorang dari dua belas murid, yang bernama Yudas Iskariot, pergi kepada imam-imam kepala 15 dan berkata: "Apa yang akan kamu berikan kepadaku?" Aku akan memberitahumu. Dan mereka mempersembahkan kepadanya tiga puluh keping perak.

16 Dan sejak saat itu dia mencari kesempatan untuk mengkhianati-Nya.

17 Tetapi pada hari pertama roti manis, murid-murid datang kepada Yesus dan berkata kepada-Nya: "Di mana Engkau ingin kami mempersiapkan bagimu untuk makan Anak Domba Paskah?"

18 Dia berkata: "Pergilah ke kota untuk menemui seseorang, dan katakanlah: Guru telah memberitahukan kepadamu: 'Waktuku sudah dekat; Aku akan memelihara Paskah bersamamu bersama murid-murid-Ku.'"

19 Murid-murid itu melakukan apa yang diperintahkan Yesus kepada mereka, dan menyiapkan Anak Domba Paskah.

20 Dan pada malam hari dia duduk di meja bersama dua belas.

21 Ketika mereka makan, Yesus berkata: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, salah seorang dari kamu akan mengkhianati Aku.

22 Dan mereka sangat sedih, dan masing-masing dari mereka mulai berkata: "Tuhan, apakah Aku?"

23 Jawab Yesus dan berkata: "Barangsiapa mencelupkan tangannya ke dalam mangkuk bersama-sama dengan Aku, ia akan mengkhianati Aku."

24 Anak Manusia pergi seperti yang tertulis tentang dia, tetapi celakalah manusia yang olehnya Anak Manusia dikhianati. Akan lebih baik baginya jika dia tidak pernah dilahirkan.

25 Lalu Yudas, yang mengkhianatinya, menjawab: "Apakah aku, Rabi?" Dia berkata kepadanya, "Kamu mengatakannya."

26 Ketika mereka makan, Yesus mengambil roti itu, mengucapkan syukur, dan memecahkannya, dan memberikannya kepada murid-murid, katanya: "Ambil, makanlah, ini adalah tubuh-Ku."

27 Lalu ia mengambil cawan itu dan mengucapkan syukur, dan memberikannya kepada mereka, katanya: "Minumlahlah, kamu semua;

28 Inilah darah-Ku dari Perjanjian Baru, yang dicurahkan bagi banyak orang untuk pengampunan dosa.

29 Aku berkata kepadamu: Mulai sekarang Aku tidak akan minum lagi tanaman anggur ini sampai hari Aku meminumnya lagi bersamamu di kerajaan Bapa-Ku.

30 Setelah dia mengucapkan nyanyian pujian, mereka pergi ke Bukit Zaitun.

31 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Malam ini kamu semua akan tersinggung olehku. Karena ada tertulis, "Aku akan memukul gembala itu, dan domba-domba dari kawanan domba akan tercerai-berai."

32 Tetapi apabila Aku bangkit, Aku akan pergi mendahului kamu ke Galilea.

33 Tetapi Petrus menjawab dan berkata kepadanya: "Bahkan jika semua orang tersinggung kepadamu, aku tidak akan pernah tersinggung.

34 Kata Yesus kepadanya: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, malam ini, di hadapan burung gagak, engkau akan menyangkal Aku tiga kali.

35 Petrus berkata kepadanya: "Dan jika aku harus mati bersamamu, aku tidak akan menyangkal engkau. Semua murid mengatakan hal yang sama.

36 Lalu Yesus datang bersama mereka ke sebuah pelataran yang disebut Getsemani, dan berkata kepada murid-murid-Nya: "Duduklah di sini sampai aku pergi ke sana dan berdoa."

37 Lalu ia membawa Petrus dan kedua anak laki-laki Zebedeus bersamanya, dan mulai berkabung dan gemetar.

38 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Jiwaku sedih sampai mati, tetaplah di sini dan berjaga-jagalah bersamaku."

39 Lalu ia berjalan sedikit dan tersungkur dan berdoa, katanya: "Bapaku, jika mungkin, biarlah cawan ini pergi dariku, tetapi bukan seperti yang aku kehendaki, tetapi seperti yang engkau kehendaki."

40 Lalu Yesus datang kepada murid-murid-Nya dan mendapati mereka tertidur, dan berkata kepada Petrus: "Dapatkah engkau tidak berjaga-jaga bersama-sama dengan aku selama satu jam?"

41 Perhatikan dan berdoalah agar kamu tidak jatuh ke dalam pencobaan. Roh itu bersedia; tetapi dagingnya lemah.

42 Kedua kalinya ia pergi dan berdoa, katanya: "Bapaku, tidakkah cawan ini meninggalkan aku, kecuali aku meminumnya, dan jadilah kehendak-Mu."

43 Lalu datanglah Yesus dan mendapati dia tertidur lagi, dan matanya penuh tidur.

44 Lalu Yesus meninggalkan mereka, dan pergi lagi, dan berdoa untuk ketiga kalinya, dan mengucapkan perkataan yang sama.

45 Lalu Yesus datang kepada murid-murid-Nya dan berkata kepada mereka: "Oh, maukah kamu hanya tidur dan istirahat? Lihatlah, waktunya telah tiba di sini bagi Anak Manusia untuk diserahkan ke dalam tangan orang-orang berdosa.

46 Bangunlah, mari kita pergi. Lihatlah, dia ada di sini yang mengkhianati Aku!

47 Dan ketika dia masih berbicara, lihatlah, Yudas dari Dua Belas Pribadi datang, dan bersamanya rombongan besar, dengan pedang dan tongkat, dari imam-imam kepala dan tua-tua bangsa itu.

48 Dan pengkhianat itu memberi tanda kepada mereka, katanya: "Siapa yang akan aku cium, itu dia, tangkaplah dia."

49 Segera dia datang kepada Yesus dan berkata: "Salam kepadamu, Rabbi," dan menciumnya.

50 Tetapi Yesus berkata kepadanya: "Sahabatku, mengapa engkau datang? Kemudian mereka datang dan menumpangkan tangan mereka ke atas Yesus dan menangkapnya.

51 Dan lihatlah, salah seorang dari mereka yang bersama Yesus mengulurkan tangannya dan menghunus pedangnya, dan memukul hamba imam besar itu dan memotong salah satu telinganya.

52 Lalu Yesus berkata kepadanya: Letakkan pedang Anda di tempatnya! karena barangsiapa mengambil pedang itu akan binasa oleh pedang.

53 Atau apakah kamu pikir bahwa aku tidak dapat meminta ayahku untuk mengutus aku lebih dari dua belas legiun malaikat?

54 Tetapi bagaimana Alkitab akan digenapi? Jadi itu harus berhasil.

55 Pada saat itu Yesus berkata kepada orang banyak: "Kamu telah keluar seperti seorang pembunuh, dengan pedang dan tongkat untuk menangkap aku. Karena aku duduk bersamamu setiap hari dan mengajar di bait suci, dan kamu tidak menangkapku.

56 Tetapi semua ini telah terjadi, agar tulisan-tulisan para nabi digenapi. Kemudian murid-murid meninggalkannya dan melarikan diri.

57 Tetapi orang-orang yang telah menangkap Yesus membawanya kepada Imam Besar Kayafas, di mana para ahli Taurat dan tua-tua telah berkumpul.

58 Tetapi Petrus mengikutinya dari jauh ke istana imam besar, dan masuk dan duduk bersama para hamba, supaya ia dapat melihat ke mana ia akan pergi.

59 Tetapi imam-imam kepala, dan para tua-tua, dan seluruh sidang mencari kesaksian palsu terhadap Yesus, agar mereka dapat membunuh-Nya,

60 dan tidak menemukan seorang pun. Dan meskipun banyak saksi palsu muncul, mereka tidak menemukannya. Akhirnya dua saksi palsu datang dan berkata, "Dia berkata, 'Aku dapat menghancurkan bait Allah dan membangunnya dalam tiga hari.'"

62 Imam besar itu berdiri dan berkata kepadanya: "Tidakkah engkau menjawab apa yang dibuktikan ini terhadapmu?"

63 Tetapi Yesus diam. Jawab imam besar itu dan berkata kepadanya: "Aku meminta engkau oleh Allah yang hidup untuk memberitahu kami apakah engkau adalah Kristus, Anak Allah."

64 Yesus berkata kepadanya: "Engkau berkata demikian. Tetapi aku berkata kepadamu, mulai sekarang akan terjadi, bahwa kamu akan melihat Anak Manusia duduk di sebelah kanan kuasa, dan datang dalam awan-awan langit."

65 Lalu imam besar itu merobek pakaiannya dan berkata: "Dia telah menghujat Allah." Apa kesaksian lebih lanjut yang kita butuhkan? Lihatlah, sekarang kamu telah mendengar penghujatannya.

66 Bagaimana menurut Anda? Mereka menjawab dan berkata, "Dia layak mati!"

67 Kemudian mereka meludahi wajahnya dan memukulinya dengan tinju mereka. Dan beberapa orang memukul wajahnya,

68 berkata, "Bernubuatlah kepada kami, Kristen, siapakah yang memukulmu?"

69 Dan Petrus sedang duduk di luar halaman, dan seorang hamba perempuan datang kepadanya dan berkata: "Dan engkau juga bersama Yesus dari Galilea."

70 Tetapi dia menyangkalnya di depan mereka semua, dan berkata: "Aku tidak tahu apa yang kamu katakan."

71 Tetapi ketika dia keluar dari pintu, yang lain melihat dia dan berkata kepada orang-orang yang ada di sana: "Orang ini juga bersama Yesus dari Nazaret."

72 Dan dia menyangkal lagi, bersumpah kepadanya: "Aku tidak mengenal manusia."

73 Dan setelah beberapa saat orang-orang yang berdiri di sana datang dan berkata kepada Petrus: "Sesungguhnya engkau juga salah satu dari mereka, karena bahasamu mengkhianati engkau."

74 Kemudian dia mulai mengutuk dirinya sendiri dan bersumpah: "Aku tidak mengenal orang ini." Segera burung gagak.

75 Lalu Petrus teringat perkataan Yesus, ketika ia berkata kepadanya: "Di hadapan burung gagak, engkau akan menyangkal Aku tiga kali," lalu ia keluar dan menangis sedih.

27

1 Pada pagi hari semua imam kepala dan tua-tua bangsa itu bermusyawarah melawan Yesus, agar mereka membunuh Yesus.

2 Lalu mereka mengikatnya, dan membawanya pergi, dan menyerahkannya kepada Pontius Pilatus, gubernur.

30

3 Ketika Yudas, yang telah mengkhianatinya, melihat bahwa dia dihukum mati, dia bertobat, dan membawa kembali tiga puluh keping perak itu kepada imam-imam kepala dan tua-tua, 4 berkata: "Aku telah berbuat jahat dengan mengkhianati darah orang yang tidak bersalah."

5 Mereka menjawab: "Apakah ini bagi kami?" Anda melihatnya! Lalu ia melemparkan kepingan perak itu ke dalam bait suci, lalu pergi, dan gantung diri.

6 Tetapi imam-imam kepala mengambil kepingan perak itu dan berkata: "Tidak baik bagi kami untuk memasukkannya ke dalam peti Allah, karena itu adalah uang darah."

7 Tetapi mereka berkonsultasi dan membeli karung tukang tembikar untuk penguburan para peziarah.

8 Oleh karena itu ladang ini disebut ladang darah sampai hari ini.

9 Kemudian digenapi apa yang dikatakan oleh nabi Yeremia, katanya: "Mereka mengambil tiga puluh keping perak, yang dibayar untuk dijual, yang mereka beli dari orang Israel,

10 dan memberikannya untuk ladang tukang tembikar, seperti yang Tuhan perintahkan kepadaku."

11 Tetapi Yesus berdiri di hadapan gubernur, dan gubernur bertanya kepadanya, "Apakah engkau raja orang Yahudi?" Tetapi Yesus berkata kepadanya: "Engkau berkata demikian."

12 Dan ketika dia dituduh oleh imam-imam kepala dan tua-tua, dia tidak menjawab.

13 Lalu Pilatus berkata kepadanya: "Tidakkah engkau mendengar betapa kerasnya mereka menuduh engkau?"

14 Dan dia tidak menjawabnya sepele kata pun, sehingga gubernur itu tercengang.

15 Tetapi pada perayaan itu, gubernur memiliki kebiasaan membebaskan seorang tahanan dari orang-orang yang mereka inginkan.

16 Pada waktu itu dia memiliki seorang tawanan, yang salah satunya istimewa dari yang lain, yang bernama Barabbas.

17 Ketika mereka berkumpul, Pilatus berkata kepada mereka: "Siapa yang kamu ingin aku bebaskan?" Barabas atau Yesus, siapa yang dikatakan sebagai Kristus?

18 Karena dia tahu betul bahwa mereka telah menyerahkannya karena cemburu.

19 Ketika dia duduk di kursi pengadilan, istrinya menyuruh kepadanya dan berkata kepadanya: "Apakah engkau tidak ada hubungannya dengan orang benar ini, aku telah banyak menderita dalam mimpi-mimpi hari ini karena dia."

20 Tetapi imam-imam kepala dan tua-tua membujuk orang-orang untuk meminta Barabas dan membunuh Yesus.

21 Lalu jawab gubernur itu kepada mereka: "Siapa di antara dua orang ini yang mau kamu lepaskan dari kamu?" Mereka berkata, "Barabbas."

22 Pilatus berkata kepada mereka: "Apa yang harus aku lakukan dengan Yesus, yang dikatakan sebagai Kristus?" Mereka semua berkata, "Biarlah dia disalibkan."

23 Kata gubernur: "Kejahatan apa yang telah dilakukannya?" Tetapi mereka berseru lebih banyak lagi, berkata, "Biarlah dia disalibkan!"

24 Tetapi ketika Pilatus melihat bahwa dia tidak melakukan apa-apa, tetapi ada keributan yang jauh lebih besar, dia mengambil air dan membasuh tangannya di depan orang-orang, sambil berkata: "Aku tidak bersalah dari darah orang benar ini."

25 Lalu semua orang menjawab dan berkata: "Semoga darah-Nya ada pada kami dan anak-anak kami."

26 Maka ia memberikan kepada mereka Barabas, tetapi ia menyuruh Yesus dicambuk dan menyerahkannya untuk disalibkan.

27 Lalu para prajurit gubernur membawa Yesus ke dalam rumah pengadilan, dan mengumpulkan semua rombongan di atasnya,

28 dan menanggalkan Dia dan mengenakan jubah ungu ke atasnya

, 29 dan memegang mahkota duri dan memakainya di atas kepala-Nya, dan buluh di tangan kanannya, dan berlutut di hadapan-Nya, dan mengejek-Nya, katanya: Salam untukmu, Raja orang Yahudi!

30 Lalu mereka meludahi dia, dan mengambil buluh itu, dan memukul kepalanya dengan itu.

31 Dan setelah mereka mengejek-Nya, mereka mengenakan pakaian-Nya dan membawanya untuk menyalibkan Dia.

32 Ketika mereka keluar, mereka menemukan seorang pria dari Kirene bernama Simon, yang mereka paksa untuk memikul salibnya untuknya.

33 Ketika mereka sampai di tempat yang disebut Golgota, yang merupakan tempat tengkorak dalam bahasa Inggris,

34 mereka memberinya cuka untuk diminum, dicampur dengan empedu, dan ketika dia mencicipinya, dia tidak mau minum.

35 Dan setelah mereka menyalibkan Dia, mereka membagi pakaian-Nya dan membuang undi bagi mereka, agar apa yang dikatakan oleh nabi itu dapat digenapi: "Mereka telah membagi pakaian-Ku di antara mereka sendiri, dan mereka membuang undi atas pakaian-Ku." 31

36 Dan mereka duduk di sana dan menjaga-Nya.

37 Dan di atas kepalanya mereka menetapkan penyebab kematiannya, dan tertulis "Inilah Yesus, Raja orang Yahudi."

38 Dan dua pembunuh disalibkan bersama-sama dengan Dia, satu di sebelah kanan dan satu di sebelah kiri.

39 Tetapi orang-orang yang lewat menghujat Dia dan menggelengkan kepala,

40 berkata: "Engkau yang menghancurkan bait Allah dan membangunkannya dalam tiga hari, selamatkanlah dirimu sendiri." Jika Anda adalah Anak Allah, turunlah dari kayu salib.

41 Demikian pula imam-imam kepala mengejek-Nya, bersama dengan para ahli Taurat dan tua-tua, katanya:

42 Ia telah menolong orang lain, dan tidak dapat menyelamatkan dirinya sendiri. Jika dia adalah Raja Israel, biarlah dia turun dari kayu salib, dan marilah kita percaya kepada-Nya.

43 Dia telah percaya kepada Allah, dan biarlah dia dibebaskan jika dia berkenan kepada-Nya, karena Dia telah berkata: "Akulah Anak Allah."

44 Dengan cara yang sama, para pembunuh yang disalibkan bersama-sama dengan Dia mencela-Nya.

45 Dan dari jam keenam ada kegelapan di seluruh negeri sampai jam kesembilan.

46 Dan kira-kira jam kesembilan Yesus berseru dengan suara nyaring: "Eli, Eli, lama asabthani?" yaitu, "Allahku, Allahku, mengapa Engkau meninggalkan Aku?"

47 Dan beberapa orang yang berdiri di sana ketika mereka mendengar itu, mereka berkata: "Dia memanggil Elia."

48 Maka salah seorang dari mereka berlari dan mengambil spons dan mengisinya dengan cuka, dan

meletakkannya di atas alang-alang, dan menyiraminya.

49 Tetapi yang lain berkata, "Berhentilah, biarlah dilihat apakah Elia mau datang dan menolongnya."

50 Tetapi Yesus berseru lagi dan mati.

51 Dan lihatlah, tabir di bait suci terkoyak menjadi dua dari atas ke bawah.

52 Dan bumi bergetar, dan batu-batu itu terkoyak, dan kubur-kuburan dibuka, dan berdiri di atas banyak mayat orang-orang kudus yang sedang tidur,

53 dan keluar dari kubur setelah kebangkitan-Nya, dan masuk ke kota kudus, dan menampakkan diri kepada banyak orang.

54 Tetapi perwira itu dan orang-orang yang bersamanya dan memelihara Yesus, ketika mereka melihat gempa bumi dan apa yang terjadi, mereka ketakutan dan berkata: "Sesungguhnya ini adalah Anak Allah."

55 Dan ada banyak wanita yang mengawasi dari jauh, yang telah mengikuti Yesus keluar dari Galilea dan telah melayani Dia.

56 Di antara mereka adalah Maria Magdalena dan Maria, ibu dari anak-anak Zebedeus.

57 Pada malam hari seorang kaya datang dari Arimatea, yang bernama Yusuf, yang juga murid Yesus.

58 Ia pergi kepada Pilatus dan meminta tubuh Yesus. Kemudian Pilatus memerintahkan dia untuk diberikan kepadanya.

59 Maka Yusuf mengambil mayat itu dan membungkusnya dengan lenan bersih

, 60 dan meletakkannya di dalam kuburnya sendiri, yang telah dipahatnya di atas batu, dan menggulingkan sebuah batu besar di depan pintu kubur dan pergi.

61 Maria Magdalena dan Maria yang lain duduk di kubur.

62 Keesokan harinya, setelah hari persiapan, imam-imam kepala dan orang Farisi semuanya datang kepada Pilatus

dan berkata: "Tuhan, kami mengira bahwa penipu ini berkata, ketika dia masih hidup, 'Aku akan bangkit kembali setelah tiga hari.'"

64 Karena itu, perintahkanlah agar kubur itu disimpan sampai hari ketiga, supaya murid-murid-Nya tidak datang dan mencurinya, dan berkata kepada orang-orang: 'Ia telah bangkit dari antara orang mati, dan biarlah tipu daya yang terakhir lebih buruk daripada yang pertama.'

65 Pilatus berkata kepada mereka: "Di sini kamu memiliki penjaga, pergilah dan jagalah seperti yang kamu ketahui."

66 Mereka pergi dan menjaga kubur dengan penjaga, dan menutup batu itu.

28

1 Tetapi ketika Sabat berakhir, dan hari pertama minggu itu terbit, Maria Magdalena dan Maria yang lain datang untuk melihat kubur.

2 Dan lihatlah, terjadi gempa bumi yang hebat. Sebab malaikat Tuhan turun dari langit dan datang dan menggulingkan batu itu dari pintu dan duduk di atasnya.

3 Bentuknya seperti kilat, dan pakaiannya putih seperti salju.

4 Tetapi para penjaga ketakutan dan menjadi seolah-olah mereka sudah mati.

5 Tetapi malaikat itu menjawab dan berkata kepada wanita-wanita itu: "Jangan takut. Saya tahu bahwa Anda sedang mencari Yesus, Yang Disalibkan."

32

6 Dia tidak ada di sini, dia telah bangkit, seperti yang Dia katakan. Datang dan lihat tempat di mana Tuhan telah berbaring.

7 Dan pergilah dengan cepat dan beritahukan kepada murid-murid-Nya bahwa Dia telah bangkit dari antara orang mati. Dan lihatlah, dia akan pergi mendahului kamu ke Galilea; di sana Anda akan melihatnya. Lihatlah, Aku telah memberitahumu.

8 Lalu mereka pergi ke kubur dengan tergesa-gesa, dengan ketakutan dan sukacita yang besar, dan berlari untuk memberitahu murid-murid-Nya. Ketika mereka pergi untuk berkhotbah kepada murid-murid-Nya, 9 Lihatlah, Yesus bertemu dengan mereka dan berkata: "Salam!" Lalu mereka datang kepada-Nya dan memegang kaki-Nya dan bersujud di hadapan-Nya.

10 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Jangan takut. Pergilah dan beritahukan kepada saudara-saudaraku bahwa mereka akan pergi ke Galilea; di sana mereka akan melihat saya."

11 Dan ketika mereka pergi, lihatlah, beberapa penjaga datang ke dalam kota dan menceritakan kepada imam-imam kepala semua yang telah terjadi.

12 Lalu mereka datang bersama para tua-tua dan berkonsultasi dan memberi para prajurit cukup uang,

13 katanya: "Katakanlah: 'Murid-muridnya datang pada malam hari dan mencuri dia ketika kami sedang tidur.'"

14 Dan jika itu terjadi pada gubernur, kami akan merawatnya dan membuat kamu selamat.

15 Dan mereka mengambil uang itu dan melakukan apa yang diajarkan kepada mereka. Hal seperti itu telah menjadi pidato umum di antara orang-orang Yahudi hingga hari ini.

16 Tetapi sebelas murid pergi ke Galilea ke sebuah gunung di mana Yesus telah mengutus mereka.

17 Ketika mereka melihat Dia, mereka bersujud di hadapan-Nya, tetapi ada yang ragu.
18 Lalu Yesus datang kepada mereka dan berkata kepada mereka: "Segala kekuasaan di surga dan di bumi telah diberikan kepada-Ku."
19 Karena itu pergilah dan ajarlah semua bangsa, baptislah mereka dalam nama Bapa dan Anak dan Roh Kudus,
20 dan ajarlah mereka untuk menjalankan semua yang telah Aku perintahkan kepadamu. Dan lihatlah, Aku bersamamu selalu, bahkan sampai akhir dunia.

- Injil menurut Markus:

1 1 Ini adalah awal dari Injil Yesus Kristus.
2 2 Seperti yang tertulis dalam nabi Yesaya: "Lihatlah, Aku mengutus utusanku di hadapanmu, dan dia akan mempersiapkan jalanmu."
3 "Ada suara seorang pengkhotbah di padang gurun: persiapkanlah jalan Tuhan, perbaikilah jalan-jalannya."
4 Yohanes Pembaptis berada di padang gurun memberitakan baptisan pertobatan untuk pengampunan dosa.
5 Lalu seluruh negeri Yudea dan seluruh bangsa Yerusalem pergi kepada-Nya dan mengakui dosa-dosa mereka, dan dibaptis oleh-Nya di sungai Yordan.
6 Yohanes berpakaian bulu unta dan dengan tali pinggang kulit di pinggangnya, dan makan belalang dan madu liar,
7 dan berkhotbah dan berkata: "Ada seorang yang datang setelah aku yang lebih kuat dariku, dan aku tidak cukup untuk membungkuk dan melepaskan tali sepatunya."
8 Aku membaptis kamu dengan air, tetapi Dia akan membaptismu dengan Roh Kudus.
9 Pada waktu itu Yesus datang dari Nazaret ke Galilea dan dibaptiskan oleh Yohanes di sungai Yordan.
10 Dan segera setelah dia keluar dari air, dia melihat bahwa langit terbuka, dan Roh turun ke atasnya seperti burung merpati.
11 Lalu terdengar suara dari surga, katanya: "Engkau adalah anakku yang dikasihi, aku sangat senang di dalam dirimu."
12 Dan segera Roh mengusirnya ke padang belantara;
13 Ia berada di padang gurun selama empat puluh hari, dan dicobai oleh Iblis, dan berada bersama binatang-binatang itu, dan para malaikat melayani dia.
14 Setelah Yohanes dipenjarakan, Yesus datang ke Galilea dan memberitakan Injil Allah
15 berkata, "Waktunya telah digenapi, dan kerajaan Allah sudah dekat." Bertobatlah dan percaya kepada Injil!
16 Ketika dia berjalan di tepi Danau Galilea, dia melihat Simon dan Andreas saudaranya melemparkan jaring mereka ke laut, karena mereka adalah nelayan.
17 Kata Yesus kepada mereka: "Ikutlah Aku, dan Aku akan menjadikan kamu penjala manusia."
18 Segera mereka meninggalkan jala mereka dan mengikutinya.
19 Ketika dia pergi sedikit lebih jauh, dia melihat Yakobus bin Zebedeus dan Yohanes saudaranya sedang memperbaiki jala di dalam kapal, dan segera dia memanggil mereka.
20 Dan mereka meninggalkan ayah mereka Zebedeus di dalam kapal bersama orang-orang upahan dan mengikutinya.
21 Lalu mereka pergi ke Kapernaum, dan segera pada hari Sabat ia pergi ke rumah ibadat dan mengajar.
22 Dan mereka kagum akan pengajarannya, karena dia mengajar dengan wewenang, dan bukan seperti yang dilakukan para ahli Taurat.
23 Segera di rumah ibadat mereka ada seorang pria yang kerasukan roh najis, 24
berseru dan berkata: "Apa yang kamu inginkan dari kami, Yesus dari Nazaret?" Engkau datang untuk menghancurkan kami. Saya tahu siapa Anda: Yang Kudus Allah.
25 Lalu Yesus menegurnya, katanya: "Diamlah dan keluarlah darinya."
26 Roh najis itu merobeknya ke sana kemari, dan berseru dengan keras, lalu keluar darinya.
27 Dan mereka semua kagum, sehingga mereka saling bertanya dan berkata: "Apakah ini?" Sebuah doktrin baru dalam otoritas! Dia juga memerintahkan roh-roh najis, dan mereka menaati-Nya!
28 Dan berita tentang dia segera bergema di seluruh tanah Galilea.
29 Lalu mereka segera keluar dari rumah ibadat ke rumah Simon dan Andreas bersama Yakobus dan Yohanes.
30 Dan ibu mertua Simon sedang berbaring karena demam, dan segera mereka menceritakan kepadanya tentang dia.
31 Lalu datanglah Yesus dan memegang tangannya dan mengangkatnya, dan demam meninggalkannya, dan dia melayani mereka.
32 Dan pada malam hari, ketika matahari terbenam, mereka membawa kepada-Nya semua orang sakit dan kerasukan.
33 Dan seluruh kota berkumpul di depan pintu.

34 Dan Dia menolong banyak orang sakit yang dibebani dengan berbagai kelemahan, dan mengusir banyak roh jahat, dan tidak membiarkan roh-roh itu berbicara, karena mereka mengenal Dia.

35 Dan pada pagi hari sebelum siang hari, dia bangun dan keluar. Dan dia pergi ke tempat yang sepi dan berdoa di sana.

36 Dan Simon bersama orang-orang yang bersamanya bergegas menjejarnya.

37 Ketika mereka menemuinya, mereka berkata kepadanya: "Semua orang mencarimu."

38 Kata Yesus kepada mereka: "Marilah kita pergi ke tempat lain ke kota-kota terdekat, agar aku dapat berkhotbah di sana juga, karena itulah tujuan aku datang."

39 Lalu datanglah Yesus dan berkhotbah di sinagoga-sinagoga mereka di seluruh Galilea, mengusir roh-roh jahat.

40 Maka datanglah seorang penderita kusta kepada-Nya, memohon kepada-Nya, berlutut dan berkata kepadanya: "Jika engkau mau, engkau dapat menyucikan aku."

41 Lalu ia merasa kasihan, dan mengulurkan tangannya dan menyentuhnya, dan berkata kepadanya: "Aku akan melakukannya, dibersihkan."

42 Segera kusta itu hilang darinya, dan dia disucikan.

43 Lalu Yesus mengancam dia dan segera mengusirnya,

44 dan berkata kepadanya: "Pastikan agar engkau tidak menceritakan hal itu kepada siapa pun, tetapi pergilah dan tunjukkan dirimu kepada imam, dan untuk penyucianmu, persembahkan apa yang diperintahkan Musa sebagai kesaksian kepada mereka."

45 Tetapi ketika ia keluar, ia mulai dan menceritakan banyak hal tentang hal itu, dan memberitahukan cerita itu, sehingga Yesus tidak dapat lagi pergi ke sebuah kota di depan umum, tetapi ia berada di tempat-tempat yang sepi, dan mereka datang kepada-Nya dari segala penjuru.

2 1 Setelah beberapa hari ia kembali ke Kapernaum, dan diketahui bahwa ia berada di dalam rumah itu.

2 Banyak orang berkumpul bersama-sama, sehingga mereka tidak punya ruang, bahkan di luar pintu, dan dia memberitahkan firman kepada mereka.

3 Beberapa orang datang kepada-Nya, membawa seorang pria yang sakit asam urat, yang digendong oleh empat orang.

4 Dan ketika mereka tidak dapat membawanya kepadanya di hadapan orang-orang, mereka membuka atap tempat dia berada, dan membuat celah, dan menurunkan tempat tidur di mana orang yang menderita asam urat itu berbaring.

5 Ketika Yesus melihat iman mereka, Dia berkata kepada orang yang sakit asam urat itu: "Anakku, dosa-dosamu telah diampuni."

6 Dan ada beberapa ahli Taurat yang duduk di sana, berpikir dalam hati mereka, 7 Bagaimana orang ini berbicara demikian? Dia menghujat Tuhan! Siapa yang dapat mengampuni dosa selain Allah saja?

8 Dan Yesus segera tahu dalam roh-Nya bahwa mereka sedang berpikir sendiri, dan berkata kepada mereka: "Mengapa kamu memikirkan hal-hal ini di dalam hatimu?"

9 Apa yang lebih mudah untuk mengatakan kepada orang yang sakit asam urat, 'Kamu telah diampuni dari dosa-dosamu,' atau berkata, 'Bangunlah, angkat tempat tidurmu dan berjalan?'

10 Tetapi agar kamu tahu bahwa Anak Manusia memiliki wewenang untuk mengampuni dosa-dosa di bumi, Dia berkata kepada orang yang menderita asam urat,

11 "Aku berkata kepadamu, bangunlah, angkatlah tempat tidurmu, dan pulanglah."

12 Lalu dia bangun, mengambil tempat tidurnya, dan segera keluar di depan mereka semua, sehingga mereka semua ketakutan, dan memuji Tuhan, berkata: "Kami belum pernah melihat yang seperti ini sebelumnya."

13 Lalu Yesus pergi lagi ke laut, dan semua orang datang kepada-Nya, dan Ia mengajar mereka.

14 Ketika dia lewat, dia melihat Lewi bin Alphaeus duduk di tol, dan berkata kepadanya: "Ikutlah aku." Dan dia bangkit dan mengikutinya.

15 Ketika Yesus duduk di meja di rumahnya, banyak pemungut cukai dan orang-orang berdosa duduk di meja bersama Yesus dan murid-murid-Nya, karena ada banyak dari mereka, dan mereka mengikuti-Nya.

16 Ketika mereka melihat bahwa dia sedang makan bersama pemungut cukai dan orang-orang berdosa, berkata kepada murid-muridnya: "Apakah dia makan bersama pemungut cukai dan orang-orang berdosa?"

17 Ketika Yesus mendengar ini, Yesus berkata kepada mereka: "Yang kuat tidak membutuhkan dokter, tetapi orang sakit. Aku datang untuk memanggil orang-orang berdosa, dan bukan orang benar."

18 Murid-murid Yohanes dan orang-orang Farisi biasa berpuasa, dan ada yang datang dan berkata kepadanya: "Mengapa murid-murid Yohanes dan murid-murid Farisi berpuasa, dan murid-muridmu tidak berpuasa?"

19 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Bagaimana pasangan suami istri dapat berpuasa sementara mempelai laki-laki bersama mereka?" Selama mempelai laki-laki bersama mereka, mereka tidak dapat berpuasa.

20 Tetapi waktunya akan tiba ketika mempelai laki-laki akan diambil dari mereka, dan kemudian mereka akan berpuasa pada hari itu.

21 Tidak ada yang memperbaiki kain-kain baru pada pakaian lama, karena kain yang baru merobek dari yang lama, dan robekannya menjadi lebih parah.

22 Dan tidak ada yang memasukkan anggur muda ke dalam kulit anggur tua, jika tidak, anggur muda akan merobek kulitnya, dan anggur akan binasa bersama kulitnya, tetapi anggur muda harus dituangkan ke dalam kulit anggur yang baru.

23 Dan terjadilah bahwa pada hari Sabat dia sedang berjalan melalui ladang jagung, dan murid-muridnya, sewaktu mereka pergi, mulai memetik bulir gandum.

24 Kata orang-orang Farisi kepadanya: "Lihatlah apa yang dilakukan murid-muridmu pada hari Sabat yang tidak benar?"

25 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Apakah kamu tidak pernah membaca apa yang Daud lakukan ketika dia dalam kesusahan dan membuat dia dan orang-orang yang bersamanya lapar?"

26 Bagaimana ia masuk ke rumah Allah pada zaman Imam Besar Abiatar, dan memakan roti sajian, yang tidak boleh dimakan oleh seorang pun kecuali imam-imam, dan ia juga memberikannya kepada orang-orang yang bersamanya?"

27 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Sabat dibuat untuk manusia, dan bukan manusia untuk Sabat."

28 Maka Anak Manusia juga adalah Tuhan atas hari Sabat.

3

1 Lalu ia pergi ke sebuah sinagoga lagi. Dan ada seorang pria yang memiliki tangan layu.

2 Dan mereka menunggu untuk melihat apakah Dia akan menyembuhkannya juga pada hari Sabat, agar mereka dapat mengajukan kasus terhadapnya.

3 Lalu Yesus berkata kepada orang yang memiliki tangan layu itu: "Keluarlah."

4 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Apakah seseorang akan berbuat baik atau berbuat jahat pada hari Sabat, memelihara nyawa atau membunuh?" Tapi mereka diam.

5 Lalu Yesus melihat sekeliling dengan marah, dan sedih karena hatinya yang keras, dan berkata kepada pria itu: "Ulurkan tanganmu." Dan dia mengulurkannya; dan tangannya disembuhkan.

6 Lalu pergilah orang-orang Farisi dan segera berkonsultasi dengan orang-orang Herodes tentang dia tentang bagaimana mereka akan membunuhnya.

7 Tetapi Yesus pergi bersama murid-murid-Nya ke laut, dan banyak orang mengikuti-Nya dari Galilea, 8 dan dari Yerusalem, dari Idumea, dan dari seberang sungai Yordan, dan orang-orang yang tinggal di sekitar Tirus dan Sidon, dan banyak orang yang mendengar perbuatan-Nya datang kepada-Nya.

9 Lalu Yesus berkata kepada murid-murid-Nya, bahwa mereka telah menyiapkan perahu kecil bagi-Nya demi bangsa-bangsa, agar mereka tidak mendesak-Nya.

10 Sebab Ia menyembuhkan banyak dari mereka, sehingga semua orang yang menderita menyerang-Nya, supaya mereka menyentuh-Nya.

11 Ketika roh-roh najis melihat Dia, mereka bersujud di hadapan-Nya dan berseru, katanya: "Engkau adalah Anak Allah!"

12 Dan dia dengan keras mengancam mereka, jangan sampai mereka menyatakan-Nya.

13 Lalu dia naik ke sebuah gunung dan memanggil dia yang dikehendakinya, dan mereka pergi kepada-Nya.

14 Dan dia memerintahkan dua belas orang agar mereka bersama-sama dengan dia, dan bahwa dia harus mengutus mereka untuk berkhotbah,

15 dan bahwa mereka harus memiliki wewenang untuk mengusir roh-roh jahat.

16 Lalu ia menetapkan dua belas murid, dan memberi Simon nama Petrus;

17 Yakobus bin Zebedeus dan Yohanes saudara Yakobus, dan memberi mereka nama Boanerges, yaitu anak-anak guntur.

18 Andreas, Filipus, Bartolomeus, dan Matius, dan Tomas, dan Yakobus, anak Alfeus, dan Tadadesus, Simon Kananaeus,

19 dan Yudas Iskariot, yang mengkhianatinya.

20 Lalu ia pulang, dan orang-orang berkumpul lagi, sehingga mereka tidak bisa makan.

21 Dan ketika dia mendengar ini, mereka keluar dan ingin menahannya, karena mereka berkata: "Dia tidak berakal sehat."

22 Dan ahli Taurat yang turun dari Yerusalem berkata: "Dia memiliki Beelzebul, dan mengusir roh-roh jahat oleh penguasa mereka."

23 Lalu Yesus memanggil mereka dan berkata kepada mereka dalam perumpamaan: "Bagaimana Setan bisa mengusir Setan?"

24 Jika sebuah kerajaan terpecah belah melawan dirinya sendiri, ia tidak dapat bertahan.

25 Dan jika sebuah rumah terpecah belah melawan dirinya sendiri, ia tidak dapat bertahan.

26 Maka, jika Setan bangkit melawan dirinya sendiri dan bertentangan dengan dirinya sendiri, ia tidak dapat bertahan, tetapi berakhir dengan dirinya.

27 Tidak seorang pun dapat masuk ke rumah orang kuat dan merampok barang-barang rumah tangganya, kecuali dia mengikat orang kuat itu terlebih dahulu dan kemudian merampok rumahnya.

28 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, segala dosa akan diampuni bagi anak-anak manusia, bahkan penghujatan, sebanyak mereka menghujat;

29 Tetapi barangsiapa menghujat Roh Kudus tidak mendapat pengampunan selama-lamanya, tetapi bersalah atas dosa kekal.

30 Karena mereka berkata: "Dia memiliki roh najis."

31 Lalu datang ibu dan saudara-saudaranya dan berdiri di luar, lalu menyuruh kepada-Nya dan menyuruh dia diikut.

32 Dan orang-orang duduk di sekelilingnya. Dan mereka berkata kepadanya: "Lihatlah, ibumu dan saudara-saudaramu dan saudara perempuanmu di luar meminta kepadamu."

33 Lalu Yesus menjawab mereka: "Siapakah ibuku dan saudara-saudaraku?"

34 Lalu ia melihat sekelilingnya pada orang-orang yang duduk di sekelilingnya dan berkata: "Lihatlah, ini adalah ibuku dan saudara-saudaraku."

35 Siapa pun yang melakukan kehendak Tuhan, adalah saudara laki-laki dan perempuanku dan ibuku.

4

1 Dan dia mulai mengajar lagi di tepi laut. Dan banyak orang berkumpul kepadanya, sehingga dia harus melangkah ke dalam kapal dan duduk di atas air; dan semua orang berdiri di daratan di tepi laut.

2 Dan Dia mengajarkan banyak hal kepada mereka dalam perumpamaan, dan dalam khotbahnya Dia berkata kepada mereka:

3 "Dengarkan! Lihatlah, seorang penabur keluar untuk menabur.

4 Ketika ia sedang menabur, ada beberapa benda jatuh di pinggir jalan, dan burung-burung itu datang dan melahapnya.

5 Ada yang jatuh di atas batu, di mana mereka tidak memiliki banyak tanah, dan segera muncul, karena mereka tidak memiliki tanah yang dalam.

6 Maka ketika matahari terbit, matahari layu, dan karena tidak berakar, ia layu.

7 Ada yang jatuh di antara semak duri, dan duri tumbuh dan mencekiknya, dan tidak berbuah.

8 Dan beberapa jatuh di tanah yang baik, dan tumbuh, dan tumbuh, dan menghasilkan buah, dan menghasilkan tiga puluh kali lipat, dan enam puluh kali lipat, dan seratus kali lipat.

9 Lalu Yesus berkata: "Barangsiapa memiliki telinga untuk mendengar, biarlah dia mendengar."

10 Dan ketika dia sendirian, orang-orang di sekitarnya, termasuk dua belas, bertanya kepadanya tentang perumpamaan-perumpamaan itu.

11 Dan Yesus berkata kepada mereka: "Misteri kerajaan Allah telah diberikan kepadamu, tetapi bagi mereka yang di luar itu semuanya terjadi melalui perumpamaan, 12

agar mereka dapat melihatnya dengan mata yang melihat tetapi tidak mengetahuinya, dan mendengar dengan telinga yang mendengarkan tetapi tidak mengerti, agar mereka tidak bertobat dan diampuni mereka.

13 Kata Yesus kepada mereka: "Jika kamu tidak mengerti perumpamaan ini, bagaimana kamu akan mengerti semua perumpamaan yang lain?"

14 Penabur menabur firman.

15 Tetapi mereka inilah yang berada di pinggir jalan, di mana firman itu ditaburkan, dan setelah mereka mendengarnya, Setan segera datang dan mengambil firman yang ditaburkan di dalam diri mereka.

16 Demikian pula, orang-orang yang telah ditaburkan di atas batu-batu karang, ketika mereka telah mendengar firman, mereka segera menerimanya dengan sukacita,

17 tetapi mereka tidak memiliki akar di dalam mereka, tetapi berubah-ubah; ketika kesengsaraan atau penganiayaan muncul karena firman, mereka segera tersinggung.

18 Dan yang lain adalah orang-orang yang ditaburkan duri, mereka mendengar firman, 19

tetapi kekhawatiran dunia, dan tipu daya kekayaan, dan keinginan segala sesuatu yang lain, menembus dan mencekik firman, dan firman itu tetap tidak berbuah.

20 Tetapi mereka adalah orang-orang yang dengannya tanah yang baik telah ditaburkan, mereka mendengar firman dan menerimanya, dan menghasilkan buah tiga puluh kali lipat, enam puluh kali lipat, dan seratus kali lipat.

21 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Apakah kamu juga menyalakan lilin dan meletakkannya di bawah gantang atau di bawah bangku?" Sama sekali tidak berarti, tetapi itu harus ditempatkan di atas kandil.

22 Karena tidak ada yang tersembunyi yang tidak akan diungkapkan, dan tidak ada rahasia yang tidak akan diungkapkan.

23 Barangsiapa memiliki telinga untuk mendengar, biarlah dia mendengar.

24 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Lihatlah apa yang kamu dengar." Dengan ukuran apa yang Anda ukur, mereka akan mengukur Anda lagi, dan mereka akan tetap mengakui Anda.

25 Sebab kepada orang yang memilikinya, itu akan diberikan, dan dari orang yang tidak memilikinya, apa yang dia miliki juga akan diambil.

26 Lalu ia berkata: "Kerajaan Allah adalah seperti orang yang melemparkan benih ke atas tanah, 27 dan tidur, dan berdiri siang dan malam, dan benih itu bertunas dan tumbuh tanpa disadarinya."

28 Sebab bumi menghasilkan buah dari dirinya sendiri, pertama-tama batangnya, kemudian telinganya, dan kemudian gandum yang penuh di telinga.

29 Tetapi setelah menghasilkan buah, ia segera mengirimkan sabit, karena panen telah tiba.

30 Kata Yesus: "Kepada siapa kita akan membandingkan kerajaan Allah, dan dengan perumpamaan apa kita akan mewakilinya?"

31 Demikian seperti biji sawi, ketika ditaburkan di tanah, itu adalah yang paling kecil dari semua biji di bumi.

32 Dan ketika ditaburkan, ia tumbuh dan tumbuh lebih besar dari semua semak-semak, dan menumbuhkan cabang-cabang besar, sehingga burung-burung di langit dapat tinggal di bawah naungannya.

33 Dan melalui banyak perumpamaan seperti itu dia memberitahukan kepada mereka firman seperti yang mereka dapat dengar.

34 Dan Dia tidak berbicara kepada mereka tanpa perumpamaan, tetapi ketika mereka sendirian, Dia menguraikan semuanya kepada murid-murid-Nya.

35 Pada hari itu juga pada malam hari, Yesus berkata kepada mereka: "Mari kita menyeberang."

36 Dan mereka membiarkan orang-orang itu pergi, dan membawanya pergi seperti dia berada di dalam kapal, dan ada kapal-kapal lain bersamanya.

37 Lalu muncul angin puyuh yang dahsyat, dan ombak menghantam kapal, sehingga kapal sudah penuh.

38 Dan dia berada di belakang kapal, tidur di atas bantal. Dan mereka membangunkannya dan berkata kepadanya: "Guru, tidakkah engkau meminta agar kami binasa?"

39 Lalu ia berdiri dan menegur angin, dan berkata kepada laut: "Diamlah dan diamlah." Dan angin mereda, dan ada keheningan yang luar biasa.

40 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Mengapa kamu begitu takut? Lalu bagaimana engkau tidak memiliki iman?"

41 Dan mereka sangat takut, dan berkata di antara mereka sendiri: "Siapakah dia?" Bahkan angin dan laut patuh padanya!

5

1 Lalu mereka sampai di seberang laut, ke daerah Gerasa.

2 Ketika dia keluar dari kapal, segera seorang pria dengan roh najis berlari keluar dari kubur untuk menemuinya, 3

yang berdiam di gua-gua kuburan. Dan tidak ada yang bisa mengikatnya lagi, bahkan dengan rantai;

4 Sebab ia sering diikat dengan belenggu dan rantai, dan telah mematahkan rantai dan membumikan belenggu-belenggu, dan tidak ada yang bisa menahannya.

5 Dan dia selalu berada di siang dan malam, di dalam gua-gua kuburan dan di atas gunung-gunung, berteriak dan memukuli dirinya dengan batu.

37

6 Tetapi ketika ia melihat Yesus dari jauh, ia berlari ke arahnya dan bersujud di hadapan-Nya, sambil berteriak keras, berkata:

7 "Apa yang engkau inginkan dariku, ya Yesus, Anak Yang Mahatinggi? Aku memerintahkan kamu demi Tuhan untuk tidak menyiksa aku!

8 Sebab Yesus berkata kepadanya: "Keluirlah, hai roh najis, dari orang itu.

9 Lalu ia bertanya kepadanya: "Siapa namamu?" Dan dia menjawab, "Legiun adalah namaku; karena kita banyak.

10 Dan dia memohon kepada Yesus untuk tidak mengusir mereka dari daerah itu.

11 Dan ada sekawanan babi yang besar di padang rumput di atas gunung.

12 Roh-roh najis itu memohon kepada-Nya, katanya: "Marilah kita masuk ke dalam babi."

13 Dan Dia mengizinkan mereka untuk melakukannya. Kemudian roh-roh najis keluar dan masuk ke dalam babi, dan kawanan itu melemparkan diri mereka ke lereng ke laut, tetapi ada dua ribu dari mereka, dan mereka tenggelam di laut.

14 Dan gembala-gembala mereka melarikan diri dan memberitakan hal ini di kota dan di desa. Lalu mereka keluar untuk melihat apa yang telah terjadi, 15

dan datang kepada Yesus, dan melihat Dia yang telah dirasuki oleh roh-roh najis, duduk di sana, berpakaian dan berakal sehat, dan takut.

16 Dan orang-orang yang telah melihatnya menceritakan kepada mereka apa yang telah terjadi pada orang yang kerasukan setan itu, dan tentang babi.

17 Dan mereka mulai dan memintanya untuk keluar dari daerah mereka.

18 Ketika ia memasuki kapal, orang yang kerasukan roh jahat itu memohon kepadanya agar diizinkan tinggal bersamanya.

19 Tetapi Yesus tidak mengizinkannya, tetapi berkata kepadanya: "Pergilah ke rumahmu dengan rumahmu sendiri dan beritahukan kepada mereka betapa kebaikan yang telah Tuhan lakukan kepadamu, dan betapa Tuhan telah mengasihani kamu."

20 Lalu ia pergi dan mulai memberitakan di Sepuluh Kota betapa besarnya kebaikan yang telah dilakukan Yesus kepadanya, dan semua orang tercengang.

21 Ketika Yesus berlayar lagi dengan kapal, banyak orang berkumpul kepada-Nya, dan Dia berada di tepi laut.

22 Lalu datanglah salah seorang penguasa sinagoga bernama Yairus. Dan ketika ia melihat Yesus, ia bersujud di kaki-Nya

, 23 dan memohon kepada-Nya dengan sungguh-sungguh, katanya, "Putriku akan sekarat; engkau akan datang dan menumpangkan tanganmu ke atasnya, agar dia disembuhkan dan hidup."

24 Lalu pergilah dia dan banyak orang mengikutinya, dan mereka mendesaknyanya.

25 Dan ada seorang wanita yang telah mengalami aliran darah selama dua belas tahun,

26 dan telah banyak menderita dari banyak dokter, dan telah menghabiskan semua hartanya untuk itu, dan itu tidak berguna baginya, melainkan lebih buruk baginya.

27 Ketika mendengar tentang Yesus, dia datang dari belakang di antara orang-orang dan menyentuh pakaian-Nya.

28 Karena dia berkata pada dirinya sendiri: "Jika aku bisa menyentuh pakaiannya, aku akan sembuh."

29 Dan segera mata air darahnya mengering, dan dia merasakan di dalam tubuhnya bahwa dia telah sembuh dari malapetaka itu.

30 Dan Yesus segera merasakan dalam diri-Nya bahwa kuasa telah keluar dari-Nya, dan Dia berbalik di antara kerumunan dan berkata: "Siapakah yang telah menyentuh pakaian-Ku?"

31 Murid-muridnya berkata kepada-Nya: "Engkau melihat bahwa orang-orang mendesakmu, dan engkau berkata: 'Siapa yang telah menyentuh aku?'"

32 Dan dia melihat sekeliling untuk mencari orang yang telah melakukan ini.

33 Tetapi wanita itu takut dan gemetar, karena dia tahu apa yang telah terjadi padanya, dan datang dan sujud di hadapan-Nya, dan memberitahukan kepadanya segala kebenaran.

34 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Putriku, imanmu telah menyembuhkan dirimu, pergilah dengan damai dan sembuhlah dari malapetakamu."

35 Ketika Yesus masih berbicara, beberapa orang keluar dari rumah penguasa sinagoga dan berkata: "Putrimu sudah mati, mengapa kamu masih mengganggu Guru?"

36 Tetapi Yesus, mendengarkan apa yang dikatakan, berkata kepada penguasa, "Jangan takut, percayalah saja."

37 Dan dia tidak membiarkan seorang pun pergi bersamanya kecuali Petrus, Yakobus, dan Yohanes saudara Yakobus.

38 Lalu mereka tiba di rumah kepala desa itu, dan dia melihat keributan itu, dan bagaimana mereka menangis dan melolong dengan hebat.

39 Lalu Yesus masuk dan berkata kepada mereka: "Mengapa kamu berteriak-teriak dan menangis? Anak itu belum meninggal, tetapi sedang tidur. Dan mereka menertawakannya.

40 Lalu ia mengusir mereka semua dan membawa ayah anak itu, ibunya, dan orang-orang yang bersamanya, dan pergi ke tempat anak itu berbaring, 41

dan memegang tangan anak itu, dan berkata kepadanya: "Talitha kumi," yang diterjemahkan, "Gadis, aku berkata kepadamu, bangunlah."

42 Segera gadis itu bangkit dan berjalan-jalan, tetapi dia berusia dua belas tahun. Dan mereka segera ngeri tak terkira.

43 Dan Dia memerintahkan mereka dengan keras agar tidak ada yang tahu, dan menyuruh mereka memberi makanan kepadanya.

6

1 Lalu Yesus keluar dan datang ke kota asalnya, dan murid-murid-Nya mengikutinya.

2 Dan ketika hari Sabat tiba, dia mulai mengajar di rumah ibadat. Dan kerumunan yang mendengarkan kagum, dan mereka berkata, "Dari mana ini berasal?" Dan hikmat apa yang telah diberikan kepadanya? Dan perbuatan besar yang dilakukan oleh tangannya!

3 Bukankah dia tukang kayu, anak Maria, dan saudara Yakobus, Yosus, Yudas, dan Simon? Bukankah saudara perempuannya juga di sini bersama kita? Dan mereka tersinggung padanya.

4 Kata Yesus kepada mereka: "Seorang nabi tidak kurang dihormati daripada di negerinya sendiri, di antara kerabatnya, dan di rumahnya.

5 Dan dia tidak dapat melakukan satu perbuatan pun di sana, tetapi dia menumpangkan tangannya ke atas beberapa orang sakit dan menyembuhkan mereka.

6 Dan dia kagum akan ketidakpercayaan mereka. Dan dia berkeliling desa-desa dan mengajar. 7

Lalu Yesus memanggil dua belas itu kepadanya, dan mengangkat mereka, dan menyuruh mereka berdua, dan memberi mereka wewenang atas roh-roh najis

, 8 dan memerintahkan mereka untuk membawa apa pun dalam perjalanan mereka kecuali tongkat, tidak ada roti, tidak ada kantong, tidak ada uang di ikat pinggang mereka,

9 kecuali sepatu di kaki mereka. dan bahwa mereka tidak boleh mengenakan dua mantel.

10 Kata Yesus kepada mereka: "Di mana pun kamu masuk ke dalam rumah, tinggallah di sana sampai kamu pergi."

11 Dan jika kamu tidak diterima atau didengar, pergilah dari tempat itu dan goyahkan debu dari kakimu sebagai kesaksian bagi mereka.

12 Lalu mereka keluar dan berkhotbah untuk bertobat, 13

dan mengusir banyak roh jahat, dan mengurapi banyak orang sakit dengan minyak, dan menyembuhkan mereka.

14 Dan itu datang di hadapan Raja Herodes, karena nama Yesus sekarang sudah dikenal. Dan orang-orang berkata: "Yohanes Pembaptis telah bangkit dari antara orang mati; oleh karena itu dia melakukan perbuatan seperti itu.

15 Ada yang berkata: "Dia adalah Elia," dan ada yang berkata: "Dia adalah nabi seperti salah seorang nabi."

16 Ketika Herodes mendengar ini, dia berkata: "Yohanes, yang telah kupenggal, telah bangkit."

17 Sebab dia, Herodes, telah mengutus dan menangkap Yohanes dan memasukkannya ke dalam penjara demi Herodias, istri Filipus saudaranya, karena dia telah mengambilnya sebagai istrinya.

18 Karena Yohanes berkata kepada Herodes: "Tidak benar engkau memiliki istri saudaramu."

19 Tetapi Herodias mengejanya, dan ingin membunuhnya, tetapi tidak bisa.

20 Sebab Herodes takut kepada Yohanes, karena dia tahu bahwa dia adalah orang yang saleh dan kudus, dan dia menjaganya dengan aman, dan ketika dia mendengarnya, dia menjadi sangat gelisah, tetapi dia suka mendengarnya.

21 Dan tibalah suatu hari yang tepat, ketika Herodes memberikan makan pada hari ulang tahunnya kepada orang-orang besarnya dan kepada para penguasa dan yang paling mulia di Galilea.

22 Lalu putri Herodias masuk dan menari, dan menyenangkan Herodes dan orang-orang yang duduk di meja. Kemudian Raja berkata kepada gadis itu, "Tanyakan kepadaku apa yang kamu inginkan, dan aku akan memberikannya kepadamu."

23 Lalu ia bersumpah kepadanya: "Apa pun yang engkau minta dariku, aku akan memberikanmu, sampai separuh dari kerajaanku."

24 Lalu ia keluar dan berkata kepada ibunya: "Apa yang harus kuminta?" Dia berkata, "Kepala Yohanes Pembaptis."

25 Lalu ia segera masuk kepada raja dan bertanya: "Aku ingin engkau memberikan kepadaku kepala Yohanes Pembaptis di atas piring pada saat ini."

26 Dan raja sangat sedih, tetapi demi sumpah dan orang-orang yang duduk di meja, dia tidak akan membiarkan mereka membuat permintaan palsu.

27 Segera raja menyuruh algojo dan memerintahkan kepalanya dibawa ke sini. Dia pergi dan memenggal kepalanya di penjara,

28 dan membawa kepalanya di atas piring, dan memberikannya kepada gadis itu, dan gadis itu memberikannya kepada ibunya.

29 Ketika murid-murid-Nya mendengar itu, mereka datang dan mengambil mayat-Nya dan membaringkannya di dalam kubur.

30 Lalu para rasul berkumpul bersama Yesus dan menceritakan kepada-Nya semua yang telah mereka lakukan dan ajarkan.

31 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Pergilah sendirian ke tempat yang sunyi dan beristirahatlah sebentar. Karena ada banyak dari mereka, yang pergi dari waktu ke waktu; dan mereka tidak punya cukup waktu untuk makan.

32 Dan mereka berlayar dengan kapal ke tempat yang sepi sendirian.

33 Dan orang-orang melihat mereka pergi, dan banyak yang memperhatikannya, dan berlari ke sana dengan berjalan kaki dari semua kota, dan mendahului mereka.

34 Dan Yesus turun dan melihat orang-orang besar, dan Dia kasihan kepada mereka, karena mereka seperti domba tanpa gembala. Dan dia memulai khotbah yang panjang.

35 Ketika hari itu hampir berlalu, murid-murid-Nya datang kepada-Nya dan berkata: "Di sini sudah sunyi, dan hari itu segera berlalu;

36 Tinggalkan mereka darimu, dan mereka boleh pergi ke ladang-ladang dan desa-desa, dan membeli roti untuk diri mereka sendiri.

37 Tetapi Yesus menjawab dan berkata kepada mereka: "Beri mereka sesuatu untuk dimakan." Dan mereka berkata kepadanya: "Haruskah kita pergi dan membeli roti seharga dua ratus keping perak dan memberi mereka sesuatu untuk dimakan?"

38 Tetapi Yesus berkata kepada mereka: "Berapa banyak roti yang kamu miliki? Pergi dan lihat! Dan ketika mereka telah menjelajahnya, mereka berkata, "Lima dan dua ikan."

39 Lalu ia memerintahkan mereka semua untuk berbaring di atas rumput hijau di dekat meja.

40 Dan mereka duduk dalam kelompok seratus lima puluh.

41 Lalu Ia mengambil kelima roti dan dua ikan itu, dan memandang ke langit dan mengucap syukur, dan memecah roti-roti itu, dan memberikannya kepada murid-murid, yang mereka letakkan di hadapan mereka, dan Ia membagi kedua ikan itu di antara mereka semua.

42 Dan mereka semua makan dan kenyang.

43 Lalu mereka mengangkat di atas batu-batu itu, dua belas keranjang penuh, dan ikan.

44 Dan mereka yang telah memakan roti itu adalah lima ribu orang.

45 Dan segera dia mendesak murid-muridnya untuk masuk ke dalam kapal dan memimpin mereka di hadapannya ke Betsaida, sampai dia meninggalkan orang-orang itu.

46 Setelah meninggalkan mereka, Ia naik ke atas gunung untuk berdoa.

47 Dan pada malam hari kapal itu berada di tengah laut, dan dia sendirian di darat.

48 Dan dia melihat bahwa mereka membutuhkan mendayung, karena angin melawan mereka. Dan sekitar jam keempat malam dia datang kepada mereka, dan berjalan di atas laut

, 49 dan ingin melewati mereka. Dan ketika mereka melihat dia berjalan di atas laut, mereka mengira itu hantu, dan berteriak;

50 Sebab mereka semua melihat Dia dan ketakutan. Tetapi segera dia berbicara kepada mereka dan berkata kepada mereka, "Bergembiralah, itu aku; Jangan takut!

51 Lalu ia masuk ke dalam kapal bersama mereka, dan angin mereda. Dan mereka ngeri tak terkira;

52 Karena mereka tidak menjadi lebih bijaksana tentang roti, tetapi hati mereka mengeras.

53 Dan setelah mereka berlayar, mereka tiba di darat ke Galilea dan mendarat.

54 Ketika mereka keluar dari kapal, orang-orang itu segera mengenali Dia,

55 dan berlari mengelilingi seluruh negeri, mulai membawa orang-orang sakit di tempat tidur, di mana mereka mendengar bahwa Dia berada.

56 Dan di mana pun dia memasuki desa-desa, kota, dan ladang-ladang, mereka membaringkan orang sakit di pasar, dan memohon kepada-Nya untuk menyentuh bahkan ujung pakaiannya, dan semua orang yang menyentuhnya disembuhkan.

7 1 Dan orang-orang Farisi dan beberapa ahli Taurat yang datang dari Yerusalem berkumpul bersama-sama dengan Dia. 2 Dan mereka melihat beberapa murid-murid-Nya makan roti mereka dengan tangan najis, yaitu, tanpa mencuci tangan mereka. 3 Sebab orang Farisi dan semua orang Yahudi tidak makan, kecuali mereka mencuci tangan mereka dengan segenggam air, dan dengan demikian memelihara ketetapan para tua-tua. 4 Dan ketika mereka keluar dari pasar, Jangan makan, kecuali Anda mencuci diri. Dan ada banyak hal lain yang mereka anggap untuk disimpan, seperti: mencuci bejana minum dan kendi dan ketel. 5 Lalu orang-orang Farisi dan ahli Taurat bertanya kepada-Nya, "Mengapa murid-muridmu tidak berjalan sesuai dengan ketetapan para tua-tua, tetapi makan roti mereka dengan tangan najis?" 6 Kata Yesus kepada mereka: "Yesaya bernubuat dengan sangat lembut tentang kamu orang-orang munafik, seperti yang tertulis: "Bangsa ini menghormati Aku dengan bibir mereka; tetapi hati mereka jauh dari-Ku. 7 Mereka melayani Aku dengan-, karena mereka mengajarkan ajaran-ajaran seperti itu, yang tidak lain adalah perintah-perintah manusia." 8 Engkau meninggalkan perintah Allah dan memelihara ketetapan manusia. 9 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Kamu memelihara perintah Allah dengan sangat hati-hati, agar kamu dapat memelihara ketetapanmu. 10 Karena Musa berkata: "Engkau harus menghormati ayah dan ibumu," dan "Barangsiapa mengutuk ayah atau ibumu, akan mati."

11 Tetapi kamu berkata: "Jika seseorang berkata kepada ayah atau ibumu: Korbab, yaitu persembahan,' akan menjadi apa yang akan datang kepadamu dariku, 12 kamu tidak akan membiarkan dia melakukan apa pun untuk ayahnya atau ibunya mulai sekarang, 13 dan demikianlah kamu akan menghapuskan firman Allah dengan ketetapanmu yang telah kamu buat, dan kamu melakukan banyak hal yang serupa. 14 Lalu Yesus memanggil orang-orang itu lagi kepada-Nya dan berkata kepada mereka: Dengarkan aku, kalian semua, dan pahami! 15 Tidak ada yang masuk ke dalam seseorang dari luar yang dapat membuatnya najis; tetapi apa yang keluar dari manusialah yang membuat manusia najis. 16 17 Ketika Yesus masuk ke rumah bangsa-bangsa, murid-murid-Nya bertanya kepada-Nya tentang perumpamaan ini. 18 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Apakah kamu

begitu bodoh? Tidakkah engkau semua melihat bahwa segala sesuatu yang masuk ke dalam manusia dari luar tidak dapat membuatnya najis? 19 Sebab itu tidak masuk ke dalam hatinya, tetapi masuk ke dalam perutnya, dan keluar melalui jalan alami. Maka ia menyatakan semua makanan murni. 20 Kata Yesus: "Apa pun yang keluar dari manusia membuat manusia najis; 21 Karena dari dalam, dari hati manusia, datanglah pikiran jahat, percabulan, pencurian, pembunuhan, 22 perzinahan, ketamakan, kedengkian, licik, pesta pora, iri hati, penghujatan, kesombongan, kebodohan. 23 Semua hal jahat ini datang dari dalam dan membuat manusia najis. 24 Lalu dia bangun dan pergi ke daerah Tirus, dan masuk ke sebuah rumah, dan tidak mau memberi tahu siapa pun, namun dia tidak bisa tetap bersembunyi. 25 Tetapi segera seorang wanita mendengar tentang Dia, yang putrinya yang masih kecil memiliki roh najis, dan dia datang dan bersujud di kaki-Nya. 26 Ada seorang wanita Yunani dari Sirofenisia, dan dia memohon kepadanya untuk mengusir roh jahat dari putrinya. 27 Tetapi Yesus berkata kepadanya: "Biarlah anak-anak diberi makan terlebih dahulu; Tidak baik mengambil roti anak-anak dan melemparkannya ke anjing. 28 Tetapi dia menjawab dan berkata kepadanya: "Ya, Tuhan; Tapi anjing-anjing di bawah meja tetap makan dari remah-remah anak-anak. 29 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Demi perkataan ini, pergilah; Roh jahat telah keluar dari putrimu. 30 Lalu ia masuk ke rumahnya, dan mendapati anak itu terbaring di tempat tidur, dan roh jahat telah keluar. 31 Ketika ia pergi lagi dari wilayah Tirus, ia datang melalui Sidon ke Danau Galilea, di tengah-tengah wilayah Sepuluh Kota. 32 Dan mereka membawa kepada-Nya seorang yang tuli dan bisu, dan mereka memohon kepada-Nya untuk menumpangkan tangannya ke atasnya. 33 Lalu ia mengambilnya secara khusus dari antara bangsa itu, dan meletakkan jari-jarinya di telinganya, dan menyentuh lidahnya dengan air liur, 34 dan memandang ke langit dan menghela nafas, dan berkata kepadanya: "Hefat!" yaitu: Buka! 35 Dan segera telinganya terbuka, dan tali lidahnya dilepaskan, dan dia berbicara dengan benar. 36 Dan Dia memerintahkan mereka untuk tidak memberi tahu siapa pun. Tapi semakin dia melarang, semakin mereka menyebarkannya. 37 Dan mereka kagum tak terkira, berkata, "Dia telah melakukan segala sesuatu dengan baik; Dia membuat orang tuli mendengar dan orang yang tidak bisa berkata-kata berbicara."

8

1 Pada saat ada banyak orang dan mereka tidak punya apa-apa untuk dimakan, Yesus memanggil murid-murid kepada-Nya dan berkata kepada mereka:

2 "Orang-orang kasihan kepada-Ku, karena mereka telah bersama-sama dengan Aku selama tiga hari dan tidak ada yang bisa dimakan.
3 Dan jika Aku membiarkan mereka pulang tanpa makanan, mereka akan pingsan dalam perjalanan, karena beberapa orang datang dari jauh.
4 Murid-murid-Nya menjawabnya: "Bagaimana seseorang dapat memberi mereka makan dengan roti di padang gurun?"
5 Lalu Yesus bertanya kepada mereka: "Berapa banyak roti yang kamu miliki?" Mereka berkata, "Tujuh."
6 Lalu ia memerintahkan orang-orang untuk berbaring di tanah. Lalu ia mengambil ketujuh roti itu, mengucap syukur, dan memecahkannya, dan memberikannya kepada murid-murid-Nya, agar mereka dapat mempersembahkannya, dan mereka mempersembahkannya kepada orang-orang.
7 Mereka memiliki beberapa ikan kecil, dan dia berterima kasih kepada mereka, dan memerintahkan mereka untuk dipersembahkan.
8 Tetapi mereka makan dan kenyang, dan mengambil sisanya, tujuh keranjang.
9 Dan ada sekitar empat ribu, dan dia membiarkan mereka pergi.
10 Segera ia masuk ke dalam kapal bersama murid-muridnya dan tiba di daerah Dalmanutha.
11 Lalu orang-orang Farisi keluar dan mulai berdebat dengan Dia, mencobainya dan meminta tanda dari surga.
12 Dan dia mengerang dalam rohnya, katanya: "Mengapa generasi ini mencari tanda? Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, tidak ada tanda yang akan diberikan kepada generasi ini.
13 Dan dia meninggalkan mereka dan pergi ke dalam kapal lagi dan berlayar menyeberang.
14 Dan mereka lupa membawa roti bersama mereka, dan tidak ada yang lebih dari sepotong roti.
15 Dan Yesus memerintahkan mereka: "Lihatlah dan waspadalah terhadap ragi orang Farisi dan ragi Herodes.
16 Lalu mereka berpikir ke sana kemari dan berkata satu sama lain: "Inilah kenyataan bahwa kami tidak memiliki roti."
17 Dan Yesus melihat hal itu dan berkata kepada mereka: "Mengapa kamu khawatir bahwa kamu tidak punya roti? Apakah engkau belum mengerti dan apakah engkau belum mengerti? Apakah Anda memiliki hati yang keras di dalam diri Anda?
18 Kamu memiliki mata dan tidak melihat? memiliki telinga, dan tidak mendengar? Dan apakah kamu tidak ingat, 19
Ketika Aku memecahkan lima roti di antara lima ribu roti, berapa banyak keranjang penuh pecahan yang kamu ambil? Mereka berkata, "Dua belas."
20 Ketika aku memecahkan tujuh di antara empat ribu itu, berapa banyak keranjang yang penuh dengan potongan yang kamu ambil? Mereka berkata, "Tujuh."

21 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Apakah kamu belum mengerti?"

22 Lalu mereka tiba di Betsaida. Dan mereka membawa seorang buta kepadanya, dan memohon kepadanya untuk menyentuhnya.

23 Lalu ia memegang tangan orang buta itu dan membawanya keluar dari desa, dan menaruh air liur di matanya, dan menumpangkan tangannya ke atasnya, dan bertanya kepadanya: "Apakah engkau melihat sesuatu?"

24 Lalu Yesus mendongak dan berkata: "Aku melihat orang-orang berjalan seolah-olah aku melihat pohon.

25 Lalu ia meletakkan tangannya di atas matanya lagi. Kemudian dia melihat dengan jelas, dan dikoreksi lagi, dan bisa melihat semuanya dengan jelas.

26 Lalu ia menyuruhnya pulang dan berkata: "Jangan masuk ke desa."

27 Lalu Yesus pergi bersama murid-muridnya ke desa-desa dekat Kaisarea Filipi. Dan dalam perjalanan ia bertanya kepada murid-murid-Nya dan berkata kepada mereka: "Orang-orang mengatakan aku siapakah Aku?"

28 Mereka menjawab: "Mereka mengatakan kamu adalah Yohanes Pembaptis, ada yang mengatakan kamu adalah Elia, ada yang mengatakan kamu adalah salah satu nabi."

29 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Tetapi kamu mengatakan siapakah aku?" Lalu Petrus menjawab dan berkata kepadanya: "Engkau adalah Kristus!"

30 Dan dia mengancam mereka, sehingga mereka tidak berbicara tentang Dia.

31 Dan Yesus mulai mengajar mereka: "Anak Manusia harus sangat menderita, dan ditolak oleh para tua-tua, imam-imam kepala, dan ahli-ahli Taurat, dan dibunuh, dan setelah tiga hari bangkit kembali."

32 Dan dia berbicara tentang hal itu dengan bebas dan terbuka. Dan Petrus membawanya ke samping dan mulai melawannya.

33 Tetapi Yesus berbalik dan memandang murid-murid-Nya, dan menegur Petrus, katanya: "Pergilah dariku, Iblis, karena engkau tidak bermaksud apa yang ilahi, tetapi apa yang manusiawi."

34 Lalu Yesus memanggil bangsa dan murid-muridnya kepada-Nya dan berkata kepada mereka: "Barangsiapa ingin mengikuti Aku, hendaklah ia menyangkal dirinya dan memikul salibnya dan mengikut Aku."

35 Sebab barangsiapa ingin memelihara nyawanya akan kehilangannya, dan barangsiapa kehilangan nyawanya demi Aku dan demi Injil akan memeliharanya.

36 Karena apa gunanya seseorang jika ia memperoleh seluruh dunia dan kehilangan jiwanya?

37 Untuk apa yang dapat diberikan seseorang untuk menebus jiwanya?

38 Tetapi barangsiapa malu kepada-Ku dan perkataan-Ku di antara generasi yang murtad dan berdosa ini, Anak Manusia juga akan malu kepada-Nya ketika ia datang dalam kemuliaan Bapa-Nya bersama para malaikat kudus.

9

1 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, ada beberapa orang yang berdiri di sini yang tidak akan merasakan kematian sampai mereka melihat kerajaan Allah datang dengan kuasa." 2 Setelah enam hari Yesus membawa Petrus, Yakobus, dan Yohanes, dan menuntun mereka ke gunung yang tinggi, hanya mereka sendiri, dan diubah rupa di hadapan mereka. 3 Maka pakaian-Nya menjadi putih cerah, karena tidak ada pemutih di bumi yang bisa membuatnya begitu putih. 4 Lalu Elia menampakkan diri kepada mereka bersama Musa, dan mereka berbicara kepada Yesus. 5 Dan Petrus mulai dan berkata kepada Yesus: "Rabi, baik bagi kami untuk berada di sini." Kami akan membuat tiga pondok daun, satu untukmu, satu untuk Musa, dan satu untuk Elia. 6 Tetapi dia tidak tahu apa yang dia katakan; karena mereka cemas. 7 Lalu awan datang dan membayangi mereka. Dan sebuah suara keluar dari awan, mengatakan, "Inilah anakku yang dikasihi; Anda akan mendengarnya! 8 Dan tiba-tiba, ketika mereka melihat sekeliling mereka, mereka tidak melihat seorang pun bersama mereka kecuali Yesus saja. 9 Tetapi ketika mereka turun dari gunung, Yesus memerintahkan mereka untuk tidak menceritakan kepada siapa pun apa yang telah mereka lihat sampai Anak Manusia bangkit dari kematian. 10 Dan mereka menepati janji mereka, dan bertanya satu sama lain: "Apa artinya bangkit dari antara orang mati?"

11 Mereka bertanya kepada-Nya, katanya: "Para ahli Taurat mengatakan bahwa Elia harus didahulukan." 12 Tetapi Yesus berkata kepada mereka: "Ya, Elia akan datang terlebih dahulu dan memperbaiki semuanya kembali." Dan bagaimana tertulis tentang Anak Manusia, bahwa dia harus banyak menderita dan dihina? 13 Tetapi aku katakan kepadamu, Elia telah datang, dan mereka telah melakukan apa yang mereka inginkan kepadanya, seperti yang tertulis tentang dia. 14 Lalu mereka datang kepada murid-murid itu, dan melihat banyak orang di sekeliling mereka, dan ahli-ahli Taurat berdebat dengan mereka. 15 Begitu semua orang melihat Dia, mereka ketakutan dan berlari menyambut-Nya. 16 Lalu Yesus bertanya kepada mereka: "Mengapa kamu berdebat dengan mereka?" 17 Jawab salah satu orang, "Guru, aku telah membawa anakku kepadamu, yang memiliki roh yang tidak bisa berkata-kata." 18 Dan di mana dia menangkapnya, dia merobeknya; dan dia berbusa dan menggertakkan giginya dan menjadi kaku. Dan aku berkata kepada murid-muridmu bahwa mereka mengusirnya, dan mereka tidak bisa. 19 Tetapi Yesus menjawab mereka dan berkata: "Wahai generasi yang tidak percaya, berapa lama Aku akan bersama kamu? Berapa lama aku akan menahanmu? Bawa dia ke

sini kepadaku! 20 Lalu mereka membawanya kepadanya. Dan segera setelah Roh Kudus melihatnya, Dia merobeknya. Dan dia jatuh ke tanah dan berguling-guling dan berbusa. 21 Dan Yesus bertanya kepada Bapa: "Sudah berapa lama hal ini terjadi padanya?" Dia berkata, "Sejak kecil." 22 Dan berkali-kali dia melemparkannya ke dalam api dan ke dalam air, agar dia dapat membunuhnya. Tetapi jika Anda dapat melakukan sesuatu, kasihanilah kami dan bantu kami! 23 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Bagaimana engkau berkata: 'Apakah engkau dapat melakukan sesuatu?'" Segala sesuatu mungkin bagi dia yang percaya. 24 Segera ayah anak itu berseru dan berkata: "Aku percaya; tolonglah ketidakpercayaanku! 25 Ketika Yesus melihat bahwa orang-orang itu berlari ke arahnya, dia menegur roh najis itu dan berkata kepadanya: "Kamu roh yang tidak bisa berkata-kata dan tuli, aku memerintahkan kamu untuk keluar dari sana, dan jangan masuk ke dalamnya lagi." 26 Lalu dia berteriak dan merobohkannya dan keluar. Dan anak itu menjadi seolah-olah dia sudah mati, sehingga orang banyak berkata, "Dia sudah mati." 27 Tetapi Yesus memegang tangannya dan mengangkatnya, lalu dia berdiri. 28 Ketika Yesus pulang, murid-murid-Nya bertanya kepada-Nya sendirian: "Mengapa kita tidak bisa mengusirnya?" 29 Lalu Yesus berkata: "Orang seperti ini tidak bisa keluar dengan doa dan puasa." 30 Lalu mereka pergi dari sana dan melewati Galilea. Dan dia tidak ingin ada yang tahu. 31 Sebab ia mengajar murid-murid-Nya dan berkata kepada mereka: "Anak Manusia akan diserahkan ke tangan manusia, dan mereka akan membunuhnya; dan jika dia terbunuh, dia akan bangkit setelah tiga hari. 32 Tetapi mereka tidak mengerti firman itu dan takut untuk bertanya kepada-Nya. 33 Lalu mereka tiba di Kapernaum. Dan ketika dia berada di rumah, dia bertanya kepada mereka, "Apa yang kalian negosiasikan satu sama lain di jalan?" 34 Tetapi mereka diam; karena mereka telah bernegosiasi satu sama lain di jalan yang akan menjadi yang terbesar. 35 Lalu Yesus duduk dan memanggil dua belas murid itu, dan berkata kepada mereka: "Jika seseorang ingin menjadi yang pertama, dia akan menjadi yang terakhir dari semua hamba dan semua hamba." 36 Lalu ia mengambil seorang anak dan meletakkannya di tengah-tengah mereka, dan memeluknya, dan berkata kepada mereka: 37 "Barangsiapa menerima anak seperti itu dalam nama-Ku, ia menerima Aku. Dan dia yang menerima aku tidak menerima aku, tetapi dia yang mengutus aku. 38 Yohanes berkata kepadanya: "Guru, kami melihat seseorang yang mengusir roh jahat dalam namamu, tetapi ia tidak mengikuti kami; dan kami melarangnya untuk melakukannya, karena dia tidak mengikuti kami. 39 Tetapi Yesus berkata: "Jangan kamu melarangnya. Karena tidak seorang pun yang melakukan mukjizat atas nama-Ku dapat segera berbicara buruk tentang Aku. 40 Dia yang tidak menentang kita adalah untuk kita. 41 Sebab barangsiapa memberi kamu secangkir air dalam nama-Ku, karena kamu milik Kristus, sesungguhnya Aku berkata kepadamu, dia tidak akan mendapat upah. 42 Dan barangsiapa membuat salah seorang dari anak-anak kecil yang percaya kepada-Ku ini tersandung, lebih baik baginya sebuah batu kilangan digantung di lehernya dan dilemparkan ke laut. 43 Tetapi jika tanganmu membuatmu tersandung, potonglah tanganmu. Lebih baik bagimu untuk memasuki hidup sebagai orang lumpuh daripada memiliki dua tangan dan pergi ke neraka, ke api abadi, 44 . 45 Jika kakimu menyebabkan sandungan, potonglah. Lebih baik Anda memasuki hidup dengan lumpuh daripada Anda memiliki dua kaki dan dilemparkan ke neraka. 47 Jika matamu membuatmu tersandung, buanglah. Lebih baik kamu masuk ke dalam kerajaan Allah dengan satu mata daripada kamu memiliki dua mata dan dilemparkan ke neraka, 48 di mana cacingnya tidak mati dan apinya tidak padam. 49 Masing-masing harus diasinkan dengan api. 50 Garam itu baik, tetapi jika garam itu lemah, dengan apa garam itu akan dibumbui? Milikilah garam bersamamu, dan berdamailah satu sama lain.

10 1 Lalu pergilah ia ke daerah Yudea dan di seberang sungai Yordan. Dan orang-orang berlari kepada-Nya lagi dalam kerumunan, dan seperti kebiasaannya, dia mengajar mereka lagi. 2 Lalu datanglah orang-orang Farisi kepadanya dan bertanya apakah seorang pria dapat menceraikan istrinya, dan mengadilinya. 3 Jawab Yesus dan berkata: "Apa yang diperintahkan Musa kepadamu?" 4 Mereka berkata: "Musa mengizinkan dia menulis surat cerai dan menceraikan dia." 5 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Karena kekerasan hatimu, ia telah menuliskan perintah ini kepadamu; 6 Tetapi sejak awal penciptaan Allah menciptakan mereka laki-laki dan perempuan. 7 Karena itu manusia akan meninggalkan ayah dan ibunya, 8 dan keduanya akan menjadi satu daging. Jadi sekarang mereka bukan lagi dua, tetapi satu daging. 9 Apa yang telah Allah satukan, janganlah manusia berpisah. 10 Dan di rumah murid-muridnya bertanya lagi tentang hal itu. 11 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Barangsiapa menceraikan istrinya dan menikahi istri lain, ia berzinah terhadapnya. 12 Dan jika seorang wanita menceraikan suaminya dan menikahi yang lain, dia berzina. Yesus memberkati anak-anak 13 Dan mereka membawa anak-anak kepada-Nya, agar Dia dapat menyentuh mereka. Tetapi murid-murid menegur mereka, . 14 Tetapi ketika Yesus melihat hal itu, ia marah dan berkata kepada mereka: "Biarlah anak-anak itu datang kepada-Ku, dan jangan melarang mereka; karena demikianlah kerajaan Allah. 15 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu: Barangsiapa tidak menerima kerajaan Allah sebagai seorang anak, tidak akan masuk ke dalamnya. 16 Lalu ia memeluknya, dan menumpangkan tangan-Nya ke atasnya, dan memberkatinya. 17 Ketika dia pergi di jalan, salah seorang dari mereka berlari ke arahnya dan berlutut di hadapannya dan bertanya kepadanya: "Guru yang baik, apa yang harus saya lakukan untuk mewarisi hidup

kekal?" 18 Tetapi Yesus berkata kepadanya: "Mengapa engkau menyetujui aku?" Tidak ada yang baik kecuali Tuhan saja. 19 Kamu tahu perintah-perintah: "Jangan membunuh; Janganlah engkau berzina; Jangan mencuri; kamu tidak boleh memberikan kesaksian palsu; Engkau tidak boleh merampok siapa pun; hormati ayah dan ibu." 20 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Guru, aku telah menyimpan semua hal ini sejak masa mudaku. 21 Lalu Yesus memandangnya dan mengasihi Dia, dan berkata kepadanya: "Ada satu hal yang engkau kurangi." Pergilah, jual semua yang kamu miliki, dan berikan kepada orang miskin, dan kamu akan memiliki harta di surga, dan datanglah, ikutlah Aku. 22 Tetapi ia tidak senang dengan perkataan itu dan pergi dengan sedih. karena dia memiliki banyak barang. 23 Yesus melihat sekelilingnya dan berkata kepada murid-muridnya: "Betapa sulitnya bagi orang kaya untuk masuk ke dalam kerajaan Allah! 24 Tetapi murid-murid kagum akan kata-katanya. Tetapi Yesus menjawab lagi dan berkata kepada mereka, "Anak-anak yang dikasihi, betapa sulitnya masuk ke dalam kerajaan Allah! 25 Lebih mudah bagi unta untuk melewati mata jarum daripada orang kaya untuk masuk ke dalam kerajaan Allah. 26 Tetapi mereka semakin takjub, dan berkata di antara mereka sendiri: "Kalau begitu, siapakah yang dapat diselamatkan?" 27 Tetapi Yesus memandang mereka dan berkata: "Tidak mungkin bagi manusia, tetapi tidak bagi Allah; karena segala sesuatu dimungkinkan oleh Tuhan. 28 Lalu Petrus menjawab dan berkata kepadanya: "Lihatlah, kami telah meninggalkan segalanya dan mengikuti engkau. 29 Yesus berkata: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, tidak ada seorang pun yang meninggalkan rumah atau saudara laki-laki atau saudara atau ibu atau ayah atau anak-anak atau ladang demi Aku dan demi Injil, 30 yang tidak menerima seratus kali lipat rumah dan saudara dan saudari dan ibu dan anak-anak dan ladang di tengah-tengah penganiayaan, dan kehidupan kekal di dunia yang akan datang. 31 Tetapi banyak yang akan menjadi yang terakhir, yang pertama dan yang pertama yang terakhir. 32 Dan mereka sedang dalam perjalanan ke Yerusalem; dan Yesus pergi mendahului mereka, dan mereka kagum; tetapi mereka yang mengikutinya takut. Dan dia kembali membawa dua belas itu kepadanya dan mulai memberi tahu mereka apa yang akan terjadi padanya: 33 Lihatlah, kita akan pergi ke Yerusalem, dan Anak Manusia akan diserahkan kepada imam-imam kepala dan ahli Taurat, dan mereka akan menghukum mati dan menyerahkannya kepada orang-orang bukan Yahudi. 34 Mereka akan mengejek dia dan meludahi dia dan mencambuknya dan membunuhnya, dan setelah tiga hari dia akan bangkit kembali. 35 Kemudian Yakobus dan Yohanes anak-anak Zebedeus pergi kepadanya dan berkata: "Guru, kami ingin engkau melakukan kepada kami apa yang kami minta darimu." 36 Dia berkata kepada mereka: "Apa yang kamu ingin aku lakukan bagimu? 37 Mereka berkata kepada-Nya: "Berikanlah kami agar kami dapat duduk satu di sebelah kananmu dan satu di sebelah kirimu dalam kemuliaan-Mu." 38 Tetapi Yesus berkata kepada mereka: "Kamu tidak tahu apa yang kamu minta." Bisakah Anda minum cawan yang saya minum, atau dibaptis dengan baptisan yang dengannya saya dibaptis? 39 Mereka berkata kepadanya: "Ya, kita bisa. Dan Yesus berkata kepada mereka: "Kamu akan minum cawan yang Aku minum, dan kamu akan dibaptis dengan baptisan yang dengannya Aku dibaptis; 40 Tetapi untuk duduk di sebelah kanan-Ku dan di sebelah kiri-Ku, bukan untuk Aku memberimu kepadamu, tetapi kepada siapa yang telah disiapkan. 41 Ketika sepuluh orang itu mendengar ini, mereka marah kepada Yakobus dan Yohanes. 42 Lalu Yesus memanggil mereka kepada-Nya dan berkata kepada mereka: "Kamu tahu, bahwa para pemimpin duniawi menentang bangsa mereka, dan para penguasa mereka melakukan kekerasan terhadap mereka. 43 Tetapi tidak akan demikian di antara kamu; tetapi barangsiapa ingin menjadi besar di antara kamu, biarlah dia menjadi hambamu; 44 Dan barangsiapa di antara kamu yang ingin menjadi yang pertama, biarlah dia menjadi hamba semua. 45 Sebab Anak Manusia datang bukan untuk dilayani, tetapi untuk melayani, dan untuk memberikan nyawa-Nya untuk penebusan banyak orang. Orang Buta Yerikho 46 Lalu mereka tiba di Yerikho. Ketika ia pergi dari Yerikho, ia dan murid-muridnya dan orang banyak, duduk seorang buta; Bartimeus, putra Timaeus, berada di pinggir jalan dan memohon. 47 Ketika ia mendengar bahwa itu adalah Yesus dari Nazaret, ia mulai berseru, katanya: "Yesus, Anak Daud, kasihanilah aku." 48 Dan banyak yang menegur Dia, menyuruhnya diam. Tetapi dia berseru lebih banyak lagi, "Anak Daud, kasihanilah aku!" 49 Lalu Yesus berdiri diam dan berkata: "Panggillah dia." Dan mereka memanggil orang buta itu dan berkata kepadanya: "Bergembiralah, bangunlah." Dia memanggilmu! 50 Lalu ia menanggalkan jubahnya, melompat dan datang kepada Yesus. 51 Jawab Yesus kepadanya: "Apa yang engkau ingin aku lakukan bagimu?" Orang buta itu berkata kepadanya, "Rabbuni, agar aku dapat melihat lagi." 52 Tetapi Yesus berkata kepadanya: "Pergilah, imanmu telah menyembuhkan engkau." Dan segera dia bisa melihat lagi, dan mengikutinya di jalan.

11

1 Ketika mereka mendekati Yerusalem ke Betfag dan Betania ke Bukit Zaitun, Ia menyuruh dua orang 2 kepada murid-muridnya dan berkata kepada mereka: "Pergilah ke desa di depanmu." Dan segera setelah Anda masuk, Anda akan menemukan seekor anak kuda yang diikat, yang belum pernah diduduki oleh siapa pun sebelumnya; Lepaskan dan bawa ke sini! 3 Dan jika ada yang bertanya kepadamu: 'Apa yang kamu lakukan?' Katakanlah: "Tuhan membutuhkannya dan segera mengirimbkannya kembali." 4 Lalu mereka pergi dan mendapati anak kuda itu diikat pada sebuah pintu di luar jalan, dan melepaskannya. 5 Dan beberapa orang yang berdiri di sana berkata kepada mereka: "Apa yang kamu lakukan

untuk melepaskan ikatan keledai itu?" 6 Tetapi mereka berkata kepada mereka seperti yang diperintahkan Yesus kepada mereka, dan mereka mengizinkannya. 7 Lalu mereka membawa keledai itu kepada Yesus, dan meletakkan pakaian mereka di atasnya, dan Dia duduk di atasnya. 8 Banyak yang menyebarkan pakaian mereka di jalan, dan yang lain menyebarkan cabang-cabang hijau yang telah mereka potong di ladang. 9 Orang-orang yang pergi dan mengikuti berseru dan berkata: "Hosana!" Diberkatilah dia yang datang dalam nama Tuhan! 10 Terpujilah kerajaan ayah kita Daud, yang akan datang. Hosana di tempat tertinggi! 11 Lalu pergilah Yesus ke Yerusalem dan ke dalam Bait Suci, dan dia melihat segala sesuatu di sekelilingnya, dan pada malam hari dia pergi ke Betania bersama dua belas murid. 12 Keesokan harinya, ketika mereka keluar dari Betania, dia lapar. 13 Dan dia melihat dari jauh pohon ara yang memiliki daun; Kemudian dia naik untuk melihat apakah dia bisa menemukan sesuatu di atasnya. Dan ketika dia sampai di sana, dia tidak menemukan apa-apa selain daun; karena itu bukan waktunya untuk buah ara. 14 Jawab Yesus kepadanya: "Jangan ada yang memakan lagi buahmu selama-lamanya." Dan murid-murid-Nya mendengar itu. 15 Lalu mereka tiba di Yerusalem. Dan Yesus pergi ke bait suci dan mulai mengusir penjual dan pembeli di bait suci; dan meja penukar uang dan kursi penjual merpati yang dia dorong pada usia 16 tahun, dan dia tidak akan mengizinkan siapa pun membawa apa pun melalui bait suci. 17 Lalu Yesus mengajar dan berkata kepada mereka: "Bukankah ada tertulis: 'Rumahku akan disebut rumah doa bagi semua bangsa?' Tetapi kamu telah membuat sarang perampok darinya. 18 Lalu ia datang menghadap imam-imam kepala dan ahli Taurat dan mereka mencari cara untuk membunuhnya. Karena mereka takut kepada-Nya; karena semua orang ketakutan akan ajarannya. 19 Dan pada malam hari mereka keluar dari kota. 20 Ketika mereka melewati pohon ara pada pagi hari, mereka melihat bahwa pohon ara telah layu sampai ke akarnya. 21 Dan Petrus memikirkan hal ini dan berkata kepadanya: "Rabi, lihatlah, pohon ara yang telah engkau kutuk telah layu. 22 Jawab Yesus kepada mereka: "Berimanlah kepada Allah. 23 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, siapa pun yang berkata kepada gunung ini: Bangunlah dan lemparkan dirimu ke laut.' dan dia tidak ragu di dalam hatinya, tetapi percaya bahwa jika apa yang dia katakan akan terjadi, itu akan terjadi padanya. 24 Karena itu Aku berkata kepadamu: apa pun yang kamu minta dalam doa-doamu, percayalah bahwa kamu akan menerimanya, dan itu akan menjadi untukmu. 25 Dan apabila kamu berdiri dan berdoa, jika kamu memiliki sesuatu yang menentang siapa pun, ampunilah mereka, supaya Bapamu yang di surga juga mengampuni pelanggaranmu. 26 27 Lalu mereka kembali ke Yerusalem. Ketika Yesus berjalan di dalam bait suci, imam-imam kepala dan ahli Taurat dan tua-tua 28 datang kepadanya dan berkata kepadanya: "Dengan wewenang apa engkau melakukan ini?" atau siapa yang telah memberi Anda wewenang ini untuk melakukan ini? 29 Tetapi Yesus berkata kepada mereka: "Aku akan meminta sepatah kata kepadamu; jawablah aku, dan aku akan memberitahumu dengan otoritas apa aku melakukan ini. 30 Baptisan Yohanes, apakah itu dari surga atau dari manusia? Jawab! 31 Dan mereka memikirkannya sendiri, dan berkata: "Jika kami mengatakan dia berasal dari surga, dia akan berkata: 'Mengapa kamu tidak percaya kepadanya?' 32 Atau haruskah kita mengatakan itu dari manusia? - Kemudian mereka takut pada orang-orang. Karena mereka semua percaya bahwa Yohanes benar-benar seorang nabi. 33 Jawab mereka kepada Yesus: "Kami tidak tahu. Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Aku juga tidak memberitahukan kepadamu dengan wewenang apa Aku melakukan hal-hal ini."

12

1 Dan dia mulai berbicara kepada mereka dalam perumpamaan: Seorang pria menanam kebun anggur dan memasang pagar di sekelilingnya, dan menggali pemerasan anggur, dan membangun sebuah menara, dan memberikannya kepada petani anggur secara sewa, dan pergi ke luar negeri. 2 Dan ketika tiba waktunya, ia menyuruh seorang hamba kepada para penanam anggur, supaya ia dapat mengambil sebagian buah dari kebun anggur dari para penanam anggur. 3 Tetapi mereka menangkapnya dan memukulinya dan membiarkannya kosong. 4 Sekali lagi ia menyuruh seorang hamba lain kepada mereka, dan mereka memukul kepalanya dan mencelanya. 5 Sekali lagi ia mengutus yang lain, dan mereka membunuhnya. Dan banyak lainnya; beberapa mereka pukul, beberapa mereka bunuh. 6 Kemudian ia memiliki seorang lagi, anak yang dikasihi, yang akhirnya diutusnya kepada mereka, katanya: "Mereka akan takut kepada anaku." 7 Tetapi para tukang kebun anggur berkata satu sama lain: "Inilah warisan, marilah kita bunuh dia, dan warisan itu akan menjadi milik kita." 8 Lalu mereka menangkapnya dan membunuhnya dan melemparkannya keluar dari kebun anggur. 9 Apa yang akan dilakukan tuan kebun anggur sekarang? Dia akan datang dan membunuh para penanam anggur dan memberikan kebun anggur itu kepada orang lain. 10 Bukankah kamu membaca dalam Alkitab, "Batu yang ditolak oleh para pembangun telah menjadi batu penjuru. 11 Hal ini telah terjadi dari Tuhan, dan itu adalah mukjizat di depan mata kita"?

12 Dan mereka berusaha untuk melihat bagaimana mereka menahannya, namun mereka takut kepada orang-orang, karena mereka mengerti bahwa dia telah mengucapkan perumpamaan ini kepada mereka. Dan mereka meninggalkannya dan pergi.

13 Lalu mereka menyuruh kepada-Nya beberapa orang Farisi dan orang-orang Herodes, untuk menangkap dia dalam perkataannya.

14 Lalu mereka datang dan berkata kepadanya: "Guru, kami tahu bahwa engkau benar, dan kami tidak bertanya tentang siapa pun, karena engkau tidak menghormati reputasi manusia, tetapi engkau mengajarkan jalan Allah dengan benar." Apakah benar seseorang harus membayar pajak kepada kaisar atau tidak? Haruskah kita memberikannya atau tidak memberikannya?

15 Tetapi Yesus melihat kemunafikan mereka dan berkata kepada mereka: "Mengapa kamu menggoda aku? Bawakan aku sepeser pun untuk menemuinya!

16 Lalu mereka membawa satu. Kemudian dia berkata, "Apakah gambar dan prasasti itu?" Mereka berkata kepadanya, "milik Kaisar."

17 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Serahkan kepada Kaisar apa yang menjadi milik Kaisar, dan kepada Allah apa yang menjadi milik Allah." Dan mereka kagum kepada-Nya.

18 Kemudian orang-orang Saduki yang percaya bahwa tidak ada kebangkitan, datang kepadanya dan bertanya kepada-Nya, katanya:

19 Guru, Musa menulis kepada kita: "Jika saudara laki-laki meninggal dan meninggalkan seorang istri dan tidak memiliki anak, biarlah saudaranya mengambil istri itu dan membangkitkan keturunan saudaranya."

20 Ada tujuh saudara. Yang pertama mengambil seorang istri; dia meninggal dan tidak meninggalkan anak.

21 Dan yang kedua mengambil mereka dan mati, tidak meninggalkan anak-anak. Yang ketiga juga.

22 Dan ketujuh orang itu tidak meninggalkan anak. Akhirnya, bagaimanapun juga, wanita itu juga meninggal.

23 Sekarang, pada kebangkitan, ketika mereka dibangkitkan, istri siapakah dia akan berada di antara mereka? Karena ketujuh orang itu memilikinya sebagai istri.

24 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Bukankah demikian?" Anda salah karena Anda tidak tahu Kitab Suci, atau kuasa Tuhan.

25 Ketika mereka bangkit dari kematian, mereka tidak akan menikah atau menikah, tetapi mereka akan menjadi seperti malaikat di surga.

26 Tetapi tentang orang mati, agar mereka dapat bangkit, bukankah kamu membaca dalam kitab Musa, bagaimana Allah berkata kepadanya di semak-semak, katanya: "Akulah Allah Abraham, dan Allah Ishak, dan Allah Yakub"?

27 Allah bukanlah Allah orang mati, melainkan Allah yang hidup. Anda sangat salah.

28 Maka datanglah salah seorang ahli Taurat kepada-Nya, yang telah mendengarkan mereka sewaktu mereka berdebat satu sama lain. Dan ketika dia melihat bahwa dia telah menjawabnya dengan baik, dia bertanya kepadanya, "Apakah perintah yang paling mulia di atas segalanya?"

29 Tetapi Yesus menjawabnya: "Perintah yang paling mulia adalah ini: "Dengarlah, hai Israel, Tuhan Allah kami adalah Tuhan saja, 30

dan kamu harus mengasihi Tuhan Allah dengan segenap hatimu, dengan segenap jiwamu, dengan segenap akal budimu, dan dengan segenap kekuatanmu." 46

31 Yang lainnya adalah ini: "Kasihilah sesamamu seperti dirimu sendiri." Tidak ada perintah lain yang lebih besar dari ini.

32 Kata ahli Taurat itu kepadanya: "Guru, engkau benar-benar telah berbicara dengan benar. Dia hanyalah satu, dan bukan orang lain selain Dia;

33 Dan mengasihi Dia dengan segenap hatimu dan dengan segenap akal budimu, dan dengan segenap kekuatanmu, dan mengasihi sesamamu seperti dirimu sendiri, itu lebih dari semua korban bakaran dan korban.

34 Tetapi ketika Yesus melihat bahwa dia menjawab dengan bijaksana, dia berkata kepadanya: "Engkau tidak jauh dari kerajaan Allah." Dan sejak saat itu tidak ada yang berani bertanya kepadanya lagi.

35 Ketika Yesus mengajar di bait suci, berkata: "Bagaimana para ahli Taurat mengatakan bahwa Kristus adalah Anak Daud?"

36 Daud sendiri berkata oleh Roh Kudus: "Tuhan berfirman kepada Tuhanku: Duduklah di sebelah kananku sampai Aku meletakkan musuh-musuhmu di bawah kakimu."

37 Daud menyebutnya tuannya. Dari mana dia putranya? Dan semua orang suka mendengarnya.

38 Lalu Yesus mengajar mereka dan berkata kepada mereka: "Waspadalah terhadap para ahli Taurat, yang suka berjalan dengan pakaian panjang dan saling menyapa di pasar

, 39 dan suka duduk di kepala sinagoga dan di meja di perjamuan.

40 Mereka melahap rumah-rumah janda-janda itu dan berdoa panjang dalam penampilan. Mereka akan menerima penghakiman yang lebih berat.

41 Yesus duduk di seberang kotak Allah dan melihat bagaimana orang-orang memasukkan uang ke dalam kotak

itu. Dan banyak orang kaya yang memasukkan banyak.

42 Lalu datanglah seorang janda miskin dan menaruh dua tungau yang menghasilkan uang yang sangat mahal.

43 Lalu Yesus memanggil murid-muridnya kepada-Nya dan berkata kepada mereka: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, janda miskin ini telah memasukkan lebih banyak ke dalam peti Allah daripada semua orang yang telah menaruh di dalamnya.

44 Sebab mereka semua telah memasukkan kelimpahan mereka, tetapi orang ini telah memasukkan semua yang dia hidupi dari kemiskinannya, semua harta miliknya.

13

1 Ketika Yesus keluar dari bait suci, salah seorang murid-Nya berkata kepadanya: "Guru, lihatlah batu dan bangunan yang sungguh! 2 Kata Yesus kepadanya: "Apakah engkau melihat bangunan-bangunan besar ini?" Tidak ada satu batu pun yang akan ditinggalkan di atas batu lain yang tidak akan dipatahkan. 3 Ketika dia duduk di Bukit Zaitun di seberang bait suci, Petrus, Yakobus, Yohanes, dan Andreas bertanya kepadanya sendirian, 4 Katakan kepada kami, kapan ini akan terjadi? Dan apa yang akan menjadi tanda ketika semua hal ini akan selesai? 5 Yesus mulai berkata kepada mereka: "Pastikan agar tidak ada yang menipu kamu." 6 Banyak orang akan datang dengan nama-Ku, berkata: 'Akulah dia,' dan akan menipu banyak orang. 7 Tetapi apabila kamu mendengar tentang peperangan dan desas-desus tentang perang, jangan takut. Itu harus dilakukan. Tapi akhir belum tiba. 8 Sebab bangsa akan bangkit melawan bangsa, dan kerajaan melawan kerajaan. Dan gempa bumi akan terjadi bolak-balik, dan akan menjadi waktu yang mahal. Ini adalah awal dari nyeri persalinan. 9 Tapi kamu, waspadalah. Sebab mereka akan menyerahkan engkau kepada penghakiman, dan di sinagoga engkau akan dipukuli, dan di hadapan para pangeran dan raja-raja engkau akan dibawa ke hadapan para pangeran dan raja-raja demi aku, sebagai kesaksian bagi mereka. 10 Dan Injil pertama harus diberitakan kepada semua bangsa. 11 Jadi, jika mereka membawa kamu pergi dan menyerahkan kamu, jangan khawatir terlebih dahulu tentang apa yang akan kamu katakan. tetapi apa yang diberikan kepadamu pada saat itu berbicara. Karena bukan kamu yang berbicara, tetapi Roh Kudus. 12 Saudara akan menyerahkan saudara laki-laki ke kematian, dan ayah kepada anak, dan anak-anak akan memberontak terhadap orang tua dan menolong mereka sampai mati. 13 Dan kamu akan dibenci oleh semua orang karena nama-Ku. Tetapi dia yang bertahan sampai akhir akan diselamatkan. 14 Tetapi apabila kamu melihat kekejian kehancuran berdiri di tempat yang tidak seharusnya, siapa pun yang membacanya, biarlah dia memperhatikan. - maka barangsiapa yang ada di Yudea, biarlah dia melarikan diri ke pegunungan. 15 Barangsiapa yang berada di atap rumah tidak boleh turun atau masuk untuk mengambil apa pun dari rumahnya. 16 Dan barangsiapa yang berada di ladang, janganlah dia kembali untuk mengambil jubahnya. 17 Tetapi celakalah mereka yang sedang hamil dan menyusui pada waktu itu! 18 Tetapi berdoalah agar itu tidak terjadi pada musim dingin. 19 Karena pada hari-hari ini akan ada kesengsaraan seperti yang belum pernah terjadi sejak awal penciptaan, yang diciptakan Allah, dan tidak akan pernah terjadi lagi. 20 Dan jika Tuhan tidak mempersingkat hari-hari ini, tidak seorang pun yang akan diselamatkan; tetapi demi umat pilihan yang telah dipilih-Nya, dia telah memperpendek hari-hari ini. 21 Jika ada orang pada waktu itu berkata kepadamu: Lihatlah, inilah Kristus. lihatlah, di sana dia!, jangan percaya. 22 Sebab banyak Kristus palsu dan nabi-nabi palsu akan bangkit dan memperlihatkan tanda-tanda dan mukjizat, sehingga mereka akan menipu bahkan umat pilihan, jika mungkin. 23 Tetapi Anda berhati-hatilah. Aku sudah memberitahumu semua sebelumnya. 24 Tetapi pada waktu itu, setelah kesengsaraan ini, matahari dan bulan akan kehilangan cahayanya, 25 dan bintang-bintang akan jatuh dari langit, dan kuasa langit akan terguncang. 26 Dan kemudian mereka akan melihat Anak Manusia datang dalam awan dengan kuasa dan kemuliaan yang besar. 27 Dan kemudian Dia akan mengutus malaikat-malaikat-Nya, dan akan mengumpulkan orang-orang pilihan-Nya dari keempat angin, dari ujung bumi sampai ke ujung langit. 28 Tetapi pelajarilah perumpamaan dari pohon ara: Ketika cabangnya sekarang bertunas dan daunnya datang, kamu tahu bahwa musim panas sudah dekat. 29 Demikian juga, jika kamu melihat hal-hal ini terjadi, ketahuilah bahwa hal-hal itu ada di dekat pintu. 30 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, generasi ini tidak akan berlalu sampai semua hal ini terjadi. 31 Langit dan bumi akan berlalu; tetapi kata-kataku tidak akan berlalu. 32 Tetapi tentang hari dan jam itu tidak ada yang tahu, bahkan malaikat-malaikat di surga, bahkan Anak, tetapi hanya Bapa. 33 Waspadalah, perhatikan. karena kamu tidak tahu kapan waktunya telah tiba. 34 Sama seperti seorang pria yang sedang berkeliling negeri dan meninggalkan rumahnya, dan memberikan wewenang kepada hamba-hambanya, untuk masing-masing pekerjaannya, dan memerintahkan penjaga pintu untuk berjaga-jaga: 35 Demikianlah berjaga-jagalah sekarang; karena kamu tidak tahu kapan tuan rumah datang, apakah pada malam hari atau tengah malam, atau pada saat berkokok atau di pagi hari, 36 sehingga dia tidak dapat menemukan kamu tertidur ketika dia datang tiba-tiba. 37 Tetapi apa yang Kukatakan kepadamu, Aku katakan kepada semua orang: Waspadalah.

1 Dan masih ada dua hari sebelum Paskah dan hari-hari roti tidak beragi. Dan imam-imam kepala dan ahli Taurat mencari cara untuk menangkapnya dengan licik dan membunuhnya. Secara harfiah: "Passa". Luther menerjemahkan "Paskah" sebagai "Paskah" dalam Perjanjian Baru. 2 Karena mereka berkata: "Janganlah pada hari raya, jangan sampai ada pemberontakan di antara bangsa itu." Pengurapan di Betania 3 Ketika Yesus berada di Betania di rumah Simon si penderita kusta, dan sedang duduk di meja, datanglah seorang wanita yang memiliki segelas minyak berduri yang murni dan berharga, dan dia memecahkan gelas itu dan menuangkannya ke atas kepalanya. 4 Tetapi ada beberapa orang yang marah dan berkata di antara mereka sendiri: "Apakah pemborosan minyak urapan ini?" 5 Minyak ini bisa dijual seharga lebih dari tiga ratus keping perak dan diberikan kepada orang miskin; 6 Tetapi Yesus berkata, "Biarkan mereka pergi." Mengapa Anda merepotkannya? Dia telah melakukan pekerjaan yang baik untuk saya. 7 Engkau selalu memiliki orang-orang miskin bersamamu, dan jika engkau mau, engkau dapat berbuat baik kepada mereka; tetapi Anda tidak selalu memiliki saya. 8 Dia melakukan apa yang dia bisa; Dia mengurapi tubuh saya terlebih dahulu untuk penguburan saya. 9 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, di mana Injil diberitakan di seluruh dunia, di sana juga akan diucapkan sebagai peringatan kepadanya apa yang telah dia lakukan sekarang. 10 Yudas Iskariot, salah seorang dari dua belas, pergi kepada imam-imam kepala untuk mengkhianati-Nya kepada mereka. 11 Ketika mereka mendengar ini, mereka bersukacita dan berjanji untuk memberinya uang. Dan dia mencari cara untuk mengkhianatinya pada kesempatan yang baik. 12 Dan pada hari pertama roti tidak beragi, ketika Anak Domba Paskah dipersembahkan, murid-murid-Nya berkata kepada-Nya: "Ke mana engkau ingin kami pergi dan menyiapkan Anak Domba Paskah untuk engkau makan?" 13 Lalu Yesus mengutus dua murid-Nya dan berkata kepada mereka: "Pergilah ke kota, dan kamu akan bertemu dengan seorang pria yang membawa toples air; ikutlah Dia, 14 dan ke mana pun dia masuk, katakanlah kepada tuan rumah: 'Guru telah mengirim pesan kepadamu: 'Di manakah kamar di mana aku dapat memakan Anak Domba Paskah bersama murid-muridku?' 15 Dan dia akan menunjukkan kepadamu sebuah aula besar, yang empuk dan siap; ada persiapan bagi kita. 16 Lalu pergilah murid-murid itu ke dalam kota, dan menemukannya, seperti yang telah diberitahukan-Nya, dan menyiapkan Anak Domba Paskah. 17 Pada malam hari ia datang bersama dua belas. 18 Ketika mereka duduk di meja dan makan, Yesus berkata: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, salah seorang di antara kamu yang makan bersama-Ku akan mengkhianati Aku. 19 Lalu mereka bersedih dan berkata kepada-Nya, satu demi satu: "Apakah itu aku?" 20 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Salah satu dari dua belas yang akan mencelupkan ke dalam mangkuk bersama-sama denganku." 21 Memang benar bahwa Anak Manusia pergi, seperti yang tertulis tentang dia; tetapi celakalah manusia yang melaluinya Anak Manusia dikhianati! Akan lebih baik bagi pria yang sama bahwa dia belum pernah dilahirkan. 22 Ketika mereka makan, Yesus mengambil roti itu, mengucapkan syukur, dan memecahkannya, dan memberikannya kepada mereka, katanya: "Ambillahlah. ini adalah tubuhku. 23 Lalu ia mengambil cawan itu, dan mengucapkan syukur, dan memberikannya kepada mereka. dan mereka semua meminumnya. 24 Kata Yesus kepada mereka: "Inilah darah-Ku dari Perjanjian Baru, yang dicurahkan bagi banyak orang." 25 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu: Aku tidak akan minum pokok anggur itu sampai hari aku meminumnya lagi di dalam kerajaan Allah. 26 Setelah mereka mengucapkan nyanyian pujian, mereka pergi ke Bukit Zaitun. 27 Kata Yesus kepada mereka: "Kamu semua akan tersandung terhadap-Ku; karena ada tertulis, "Aku akan memukul gembala itu, dan domba-domba akan tercerai-berai." 28 Tetapi ketika aku bangkit, aku akan pergi mendahului kamu ke Galilea. 29 Tetapi Petrus berkata kepadanya: "Dan jika mereka semua tersandung terhadapmu, Aku tidak melakukannya. 30 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, malam ini, di hadapan burung gagak dua kali, engkau akan menyangkal Aku tiga kali. 31 Tetapi dia berkata lebih lanjut: "Bahkan jika aku harus mati bersamamu, aku tidak akan menyangkal kamu. Mereka semua mengatakan hal yang sama. 32 Lalu mereka tiba di sebuah pelataran yang disebut Getsemani. Dan Yesus berkata kepada murid-murid-Nya: "Duduklah di sini sampai aku berdoa." 33 Lalu ia membawa Petrus, Yakobus, dan Yohanes bersamanya, dan mulai gemetar dan gemetar, 34 dan berkata kepada mereka: "Jiwaku sedih sampai mati; Tetap di sini dan menonton! 35 Lalu ia pergi sedikit lebih jauh, dan tersungkur ke tanah, dan berdoa agar jika mungkin, waktunya akan berlalu, 36 dan berkata: "Abba, ayahku, segala sesuatu mungkin bagimu; ambillah cangkir ini dariku; tetapi bukan apa yang aku inginkan, tetapi apa yang kamu inginkan! 37 Lalu datanglah Yesus dan mendapati dia tertidur, dan berkata kepada Petrus: "Simon, apakah engkau tertidur?" Bisakah Anda tidak menonton selama satu jam? 38 Perhatikan dan berdoalah agar kamu tidak jatuh ke dalam pencobaan. Roh itu bersedia; tetapi dagingnya lemah. 39 Lalu ia pergi lagi dan berdoa dan mengucapkan perkataan yang sama, 40 dan datang lagi dan mendapati mereka tertidur lagi. karena mata mereka penuh dengan tidur, dan mereka tidak tahu apa yang harus dijawab kepadanya. 41 Lalu Yesus datang untuk ketiga kalinya dan berkata kepada mereka: "Ah, maukah kamu tidur dan beristirahat? Itu sudah cukup; Waktunya telah tiba. Lihatlah, Anak Manusia diserahkan ke dalam tangan orang-orang berdosa. 42 Bangunlah, mari kita pergi. Lihatlah, dia yang mengkhianati Aku sudah dekat. 43 Begitu dia masih berbicara, Yudas, salah satu dari dua belas datang kepadanya, dan sekelompok besar bersamanya, dengan pedang dan

tongkat, imam-imam kepala, ahli Taurat dan tua-tua. 44 Dan pengkhianat itu telah memberi tanda kepada mereka, katanya: "Siapa yang akan aku cium, itu adalah dia. merebutnya dan membawanya pergi dengan aman. 45 Ketika ia datang, ia segera datang kepadanya dan berkata kepadanya: "Rabi! dan menciumnya. 46 Tetapi mereka menumpangkan tangan mereka ke atas dia dan menangkapnya. 47 Tetapi salah seorang dari mereka yang berdiri di dekatnya menghunus pedangnya dan memukul hamba imam besar itu dan memotong salah satu telinganya. 48 Jawab Yesus kepada mereka: "Kamu telah keluar seperti melawan seorang pembunuh dengan pedang dan tongkat untuk menangkap aku. 49 Aku telah bersamamu setiap hari dalam pengajaran bait suci, dan kamu tidak menangkap aku. Tetapi Kitab Suci harus digenapi! 50 Kemudian mereka semua meninggalkan dia dan melarikan diri. 51 Dan ada seorang pemuda yang mengikutinya, mengenakan lenan di kulitnya yang telanjang; dan mereka menangkapnya. 52 Tetapi dia melepaskan lenan itu dan melarikan diri dalam keadaan telanjang. 53 Dan mereka membawa Yesus pergi kepada imam besar. dan semua imam kepala dan tua-tua dan ahli Taurat berkumpul bersama. 54 Tetapi Petrus mengikutinya dari jauh ke istana imam besar, dan duduk bersama hamba-hamba itu dan menghangatkan dirinya di dekat api. 55 Tetapi imam-imam kepala dan seluruh Sanhedrin kembali mencari kesaksian tentang Yesus, agar mereka dapat membunuh-Nya, tetapi tidak menemukan apa-apa. 56 Banyak yang memberikan kesaksian palsu terhadapnya; tetapi kesaksian mereka tidak setuju. 57 Beberapa orang berdiri dan memberikan kesaksian palsu terhadap Dia, katanya: 58 Kami mendengar dia berkata: "Aku akan merobohkan bait suci yang dibuat dengan tangan ini, dan dalam tiga hari aku akan membangun bait suci lain yang tidak dibuat dengan tangan." 59 Tetapi kesaksian mereka tidak setuju bahkan demikian. 60 Imam besar itu berdiri dan berdiri di tengah-tengah dan bertanya kepada Yesus, katanya: "Tidakkah engkau menjawab apa yang dibuktikan oleh orang-orang ini terhadap engkau?" 61 Tetapi dia diam, diam, dan tidak menjawab. Kemudian imam besar bertanya kepadanya lagi dan berkata kepadanya, "Apakah engkau Kristus, Anak Sang Bhagavā?" 62 Tetapi Yesus berkata: "Itu Aku; dan kamu akan melihat Anak Manusia duduk di sebelah kanan kuasa, dan datang dengan awan langit. 63 Kemudian imam besar merobek pakaiannya dan berkata: "Mengapa kita membutuhkan lebih banyak saksi? 64 Kamu telah mendengar penghujatan. Bagaimana menurutmu? Tetapi mereka semua menjatuhkan hukuman kepadanya, bahwa dia bersalah atas hukuman mati. 65 Lalu ada yang mulai meludahi dia, menutupi mukanya, memukulnya dengan tinjunya, dan berkata kepadanya: "Bernubuatlah kepada kami!" Dan para pelayan memukul wajahnya. 66 Dan Petrus berada di halaman. Kemudian datanglah salah seorang pelayan imam besar; 67 Ketika dia melihat Petrus menghangatkan dirinya, dia memandangnya dan berkata: "Dan kamu juga bersama Yesus dari Nazaret." 68 Tetapi dia menyangkalnya dan berkata: "Aku tidak tahu, dan aku tidak mengerti apa yang kamu katakan." Lalu ia pergi ke halaman. 69 Dan hamba perempuan itu melihat dia dan mulai berkata lagi kepada mereka yang berdiri di dekatnya: "Ini salah seorang dari mereka." 70 Dan dia menyangkal lagi. Dan setelah beberapa saat mereka berkata lagi kepada Petrus, yang berdiri di dekatnya, "Sesungguhnya, engkau adalah salah satu dari mereka; karena kamu adalah orang Galilea. 71 Tetapi dia mulai mengutuk dirinya sendiri dan bersumpah: "Aku tidak mengenal orang yang kamu bicarakan." 72 Dan segera orang itu berkokok lagi. Kemudian Petrus teringat perkataan yang Yesus katakan kepadanya, "Di hadapan burung gagak dua kali, engkau akan menyangkal Aku tiga kali." Dan dia mulai menangis.

15

- 1 Segera pada pagi hari, imam-imam kepala berunding dengan para tua-tua dan ahli Taurat dan seluruh Sanhedrin, dan mengikat Yesus, dan membawanya pergi, dan menyerahkannya kepada Pilatus.
- 2 Pilatus bertanya kepadanya: "Apakah engkau raja orang Yahudi?" Tetapi dia menjawab dan berkata kepadanya: "Kamu mengatakan demikian."
- 3 Maka imam-imam kepala menuduhnya dengan kasar.
- 4 Pilatus bertanya lagi kepadanya, "Apakah engkau tidak menjawab?" Lihatlah betapa kerasnya mereka menuduh Anda!
- 5 Tetapi Yesus tidak menjawab lagi, jadi Pilatus tercengang. 6 Dan dia biasa memberi mereka seorang tawanan untuk perjamuan, yang mereka inginkan.
- 7 Ada seorang yang bernama Barabbas, yang tertangkap bersama para pemberontak yang telah melakukan pembunuhan dalam pemberontakan.
- 8 Lalu orang-orang itu naik dan memintanya untuk melakukan seperti yang biasa dilakukannya.
- 9 Tetapi Pilatus menjawab mereka: "Apakah kamu ingin aku melepaskan raja orang Yahudi kepadamu?"
- 10 Sebab ia tahu bahwa imam-imam kepala telah menyerahkannya karena iri hati.
- 11 Tetapi imam-imam kepala memprovokasi orang-orang untuk membiarkan mereka pergi dari Baraba.
- 12 Tetapi Pilatus menjawab lagi dan berkata kepada mereka: "Apa yang harus aku lakukan terhadap dia yang kamu panggil Raja orang Yahudi?"
- 13 Kemudian mereka berseru lagi: "Salibkan dia!"
- 14 Lalu Pilatus berkata kepada mereka: "Kejahatan apa yang telah dilakukannya?" Tetapi mereka berteriak

lebih banyak lagi: Salibkan Dia!

15 Tetapi Pilatus ingat untuk melakukan kehendak bangsa itu, dan melepaskan Barabas kepada mereka, dan menyuruh Yesus dicambuk, dan menyerahkannya untuk disalibkan.

16 Lalu para prajurit membawanya ke dalam benteng, yaitu rumah keadilan, dan memanggil seluruh rombongan itu bersama-sama,

17 dan mereka mengenakan kain ungu kepadanya, dan memegang mahkota duri, dan memakainya padanya, 18 dan mulai menyambutnya: "Salam bagimu, Raja orang Yahudi."

19 Lalu mereka memukul kepalanya dengan alang-alang, dan meludahi dia, dan berlutut dan menyembah-Nya.

20 Dan setelah mereka mengejek-Nya, mereka menanggalkan kain ungu dan mengenakan pakaiannya sendiri, dan membawanya keluar untuk disalibkan,

21 dan memaksa seseorang yang lewat, bernama Simon dari Kirena, yang datang dari ladang, yang adalah ayah Alexander dan Rufus, untuk memikul salib untuknya.

22 Dan mereka membawanya ke tempat Kalvari, yang diterjemahkan sebagai tempat tengkorak.

23 Dan mereka memberinya mur untuk diminum dalam anggur, tetapi dia tidak mengambilnya.

24 Dan mereka menyalibkan Dia. Dan mereka membagi pakaiannya, dan membuang undi untuk melihat siapa yang harus mendapatkan apa.

25 Kira-kira jam ketiga mereka menyalibkan Dia.

26 Dan tertulis di atasnya apa yang dikatakan terhadapnya, yaitu, Raja orang Yahudi.

27 Dan mereka menyalibkan bersama-sama dengan Dia dua pembunuh, satu di sebelah kanan dan satu di sebelah kirinya.

28 Kemudian digenapi Kitab Suci, yang mengatakan: "Dia dihitung di antara orang-orang yang berbuat jahat."

29 Dan orang-orang yang lewat menghujat Dia dan menggelengkan kepala, berkata: "Ha, engkau yang menghancurkan bait suci dan membangunnya dalam tiga hari,

30 sekarang selamatkanlah dirimu dan turun dari kayu salib."

31 Dengan cara yang sama, imam-imam kepala mengejek Dia di antara mereka dan para ahli Taurat, dengan mengatakan: "Ia telah menolong orang lain, dan tidak dapat menyelamatkan dirinya sendiri."

32 Biarlah Kristus, Raja Israel, turun dari kayu salib, supaya kita dapat melihat dan percaya. Dan orang-orang yang disalibkan bersama-sama dengan Dia juga mencaci maki-Nya.

33 Dan kira-kira jam keenam, kegelapan menyelimuti seluruh negeri sampai kira-kira jam kesembilan.

34 Dan kira-kira jam kesembilan Yesus berseru dengan keras, katanya: "Eli, Eli, lama asabthani?"

35 Dan beberapa orang yang berdiri di dekat ketika mereka mendengar itu berkata: "Lihatlah, dia memanggil Elia."

36 Lalu salah seorang dari mereka berlari dan mengisi spons dengan cuka, dan meletakkannya di atas alang-alang, dan menyiraminya, berkata: "Berhentilah, biarlah dilihat apakah Elia akan datang dan menjatuhkannya."

37 Tetapi Yesus berseru dengan keras dan mati.

38 Dan tabir di bait suci terkoyak menjadi dua dari atas ke bawah.

39 Lalu perwira itu, yang berdiri di seberangnya dan melihat bahwa dia akan mati, berkata: "Sesungguhnya orang ini adalah Anak Allah."

40 Dan ada juga wanita-wanita yang mengawasi dari jauh, di antaranya adalah Maria Magdalena, dan Maria ibu Yakobus Kecil dan Yusuf, dan Salome,

41 yang telah mengikutinya ketika dia berada di Galilea dan telah melayani Dia, dan banyak lagi yang telah pergi ke Yerusalem bersama-sama dengannya.

42 Dan pada malam hari, karena itu adalah hari sebelum hari Sabat, 43

Yusuf dari Arimatea datang, seorang anggota dewan yang mulia, yang juga sedang menunggu kerajaan Allah. Dia berani masuk ke Pilatus dan meminta tubuh Yesus.

44 Tetapi Pilatus kagum bahwa dia sudah mati, dan memanggil perwira itu dan bertanya apakah dia sudah lama mati.

45 Dan setelah dia bertanya kepada perwira itu, dia memberikan mayat itu kepada Yusuf.

46 Lalu ia membeli sebatang lenan dan melepasnya, dan membungkusnya dengan lenan itu, dan meletakkannya di dalam kubur yang dipahat di atas batu, dan menggulung batu di depan pintu kubur.

47 Tetapi Maria Magdalena dan Maria ibu Yosé melihat di mana dia dibaringkan.

16

1 Ketika hari Sabat telah berlalu, Maria Magdalena, dan Maria, ibu Yakobus, dan Salome membeli rempah-rempah, agar mereka datang dan mengurapi Dia. 2 Dan mereka tiba di kubur pada hari pertama minggu itu, sangat pagi, ketika matahari terbit. 3 Dan mereka berkata di antara mereka sendiri: "Siapakah yang akan menggulingkan batu dari pintu kubur untuk kita?" 4 Dan mereka melihat ke atas, dan melihat bahwa batu itu telah digulingkan; karena dia sangat tinggi. 5 Dan mereka masuk ke dalam kubur, dan melihat seorang pemuda duduk di sebelah kanannya, yang mengenakan jubah putih

panjang, dan mereka takjub. 6 Tetapi Yesus berkata kepada mereka: "Jangan takut. Anda sedang mencari Yesus dari Nazaret, Yang Disalibkan. Dia bangkit, dia tidak ada di sini. Lihatlah tempat di mana mereka membaringkannya! 7 Tetapi pergilah dan beritahukan kepada murid-muridnya dan Petrus bahwa ia akan pergi mendahului kamu ke Galilea. di sana Anda akan melihatnya, seperti yang telah dia katakan kepada Anda. 8 Dan mereka keluar dan melarikan diri dari kubur; karena dia tiba dengan gemetar dan ketakutan. Dan mereka tidak mengatakan apa-apa kepada siapa pun; karena mereka takut. 9 10 Lalu ia pergi dan memberitakan hal itu kepada orang-orang yang telah bersama-sama dengan Dia, yang sedang berkabung dan menangis. 11 Dan mereka ini, ketika mereka mendengar bahwa Dia hidup dan telah menampakkan diri kepadanya, mereka tidak percaya. 12 Kemudian dia menyatakan diri-Nya dengan bentuk lain kepada dua orang di antara mereka di jalan, ketika mereka berjalan di darat. 13 Dan mereka juga pergi dan memberi tahu yang lain. Dan mereka juga tidak mempercayai mereka. 14 Akhirnya, ketika kesebelas itu duduk di meja, Dia menyatakan diri-Nya dan menegur ketidakpercayaan mereka, dan kekerasan hati mereka, karena mereka tidak percaya kepada orang-orang yang telah melihat Dia dan bangkit kembali. 15 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Pergilah ke seluruh dunia dan beritakan Injil kepada setiap makhluk. 16 Dia yang percaya dan dibaptis akan diselamatkan; tetapi dia yang tidak percaya akan dikutuk. 17 Tetapi tanda-tanda yang akan mengikuti orang-orang yang percaya adalah ini: dalam nama-Ku mereka akan mengusir roh-roh jahat, mereka akan berbicara dalam bahasa yang baru, 18 mereka akan mengusir ular, dan jika mereka meminum sesuatu yang mematikan, itu tidak akan menyakiti mereka; mereka akan menumpangkan tangan ke atas orang sakit, dan akan lebih baik dengan mereka. 19 Dan Tuhan, setelah Dia berbicara kepada mereka, diangkat ke surga dan duduk di sebelah kanan Allah. 20 Tetapi mereka keluar dan mengabar di semua tempat. Dan Tuhan bekerja dengan mereka, meneguhkan firman melalui tanda-tanda yang mengikutinya.

- Injil menurut Lukas:

- 1 1 Setelah banyak orang telah berjanji untuk memberikan laporan tentang kisah-kisah yang telah terjadi di antara kita,
- 2 karena telah diturunkan kepada kita, yang telah melihatnya sendiri sejak awal, dan telah menjadi pelayan firman, 3
- Aku juga berpikir itu baik, setelah dengan tekun menyelidiki segala sesuatu sejak awal, bahwa aku harus memberikannya kepadamu, Teofilusku yang mulia,
- 4 Agar Anda dapat mengetahui landasan yang pasti dari ajaran di mana Anda diinstruksikan.
- 5 Pada zaman Herodes, raja Yudea, ada seorang imam dari ordo Abia, yang bernama Zakharia, dan istrinya adalah putri-putri Harun, yang bernama Elisabet.
- 6 Tetapi mereka berdua saleh di hadapan Allah, dan berjalan tanpa cela dalam segala perintah dan ketetapan Tuhan.
- 7 Dan mereka tidak memiliki anak, karena Elisabet mandul, dan keduanya sudah sangat tua.
- 8 Dan terjadilah, ketika dia menjalankan imamat di hadapan Allah, ketika itu adalah perintahnya,
- 9 bahwa menurut kebiasaan imamat dia ditarik untuk membakar dupa, dan dia pergi ke bait suci Tuhan.
- 10 Dan semua orang di luar, berdoa pada waktu dupa.⁵¹
- 11 Dan seorang malaikat Tuhan menampakkan diri kepadanya, berdiri di sebelah kanan mezbah dupa.
- 12 Ketika zakharia melihat dia, dia ketakutan, dan ketakutan menyelimuti dia.
- 13 Tetapi malaikat itu berkata kepadanya: "Jangan takut, Zakharia, karena doamu telah didengar, dan istrimu Elisabet akan melahirkan kepadamu seorang anak laki-laki, yang namanya Yohanes."
- 14 Dan kamu akan bersukacita dan bersukacita, dan banyak orang akan bersukacita dalam kelahirannya.
- 15 Karena dia akan menjadi besar di hadapan Tuhan; Dia tidak akan minum anggur atau minuman keras, dan akan dipenuhi dengan Roh Kudus dari rahim ibunya.
- 16 Dan dia akan memalingkan banyak orang Israel kepada Allah Tuhan mereka.
- 17 Dan dia akan pergi di hadapan-Nya dalam roh dan kuasa Elia, untuk mempertobatkan hati para leluhur kepada anak-anak, dan yang tidak taat kepada hikmat orang-orang benar, untuk mempersiapkan bagi Tuhan umat yang dipersiapkan.
- 18 Kata Zakharia kepada malaikat itu: "Bagaimana aku bisa mengetahui hal ini?" Karena aku sudah tua, dan istriku sudah tua.
- 19 Malaikat itu menjawab dan berkata kepadanya: "Aku adalah Gabriel, yang berdiri di hadapan Allah, dan aku telah diutus untuk berbicara kepadamu, agar aku dapat memberitahukan hal-hal ini kepadamu."
- 20 Dan lihatlah, kamu akan diam dan tidak akan dapat berbicara sampai hari ketika hal-hal ini akan terjadi, karena kamu tidak percaya perkataan-Ku, yang akan digenapi pada masanya.
- 21 Dan orang-orang menunggu Zakharia, dan kagum karena dia tinggal begitu lama di bait suci.
- 22 Dan ketika dia keluar, dia tidak dapat berbicara kepada mereka, dan mereka tahu bahwa dia telah melihat

penglihatan di bait suci. Dan dia memberi isyarat kepada mereka dan tetap diam.

23 Dan terjadilah bahwa ketika waktu pelayanannya berakhir, dia pulang ke rumahnya.

24 Dan setelah hari-hari itu, istrinya Elisabet mengandung dan menyembunyikan dirinya selama lima bulan, katanya:

25 "Inilah yang telah Tuhan lakukan kepadaku pada hari-hari ketika Dia memandang aku, agar Dia dapat menghapus dariku celaanku di antara manusia.

26 Pada bulan keenam, malaikat Gabriel diutus oleh Allah ke sebuah kota di Galilea, yang bernama Nazaret, 27 kepada seorang perawan yang akrab dengan seorang pria bernama Yusuf, dari keluarga Daud, dan perawan itu bernama Maria.

28 Lalu datanglah malaikat itu kepadanya dan berkata: "Salam kepadamu, yang paling disukai! Tuhan menyertai Anda!

29 Tetapi ia ketakutan akan apa yang dikatakannya, dan berpikir: "Salam apa ini?"

30 Kata malaikat itu kepadanya: "Jangan takut, Maria, karena engkau telah mendapat perkenan di hadapan Allah.

31 Lihatlah, engkau akan mengandung dan melahirkan seorang anak laki-laki, dan namamu adalah Yesus.

32 Dia akan menjadi besar, dan akan disebut anak Yang Mahatinggi, dan Tuhan Allah akan memberinya takhta ayahnya, Daud, 33 dan dia akan menjadi raja atas keluarga Yakub selama-lamanya, dan kerajaannya tidak akan berakhir.

34 Lalu kata Maria kepada malaikat itu: "Bagaimana ini bisa terjadi, karena aku tidak mengenal siapa pun?"

35 Malaikat itu menjawab dan berkata kepadanya: "Roh Kudus akan turun ke atasmu, dan kuasa Yang Mahatinggi akan menaungi engkau.

36 Dan lihatlah, Elisabet, kerabatmu, juga mengandung seorang anak laki-laki seusianya, dan sekarang berjalan di bulan keenam, yang dikatakan mandul.

37 Sebab bagi Allah tidak ada yang mustahil.

38 Dan Maria berkata: "Lihatlah, aku adalah hamba Tuhan, biarlah itu dilakukan kepadaku sesuai dengan firmanmu." Lalu malaikat itu pergi darinya.

39 Tetapi Maria bangun pada masa itu, dan pergi ke pegunungan ke sebuah kota di Yehuda,

40 dan datang ke rumah Zakharia dan menyambut Elisabet.

41 Ketika Elisabet mendengar salam Maria, anak itu melompat di dalam rahimnya. Dan Elisabet dipenuhi Roh Kudus,

42 dan berseru dengan keras, berkata: "Berbahagialah engkau di antara wanita, dan diberkatilah buah rahimmu."

43 Dan bagaimana ibu Tuhanku datang kepadaku?

44 Lihatlah, ketika aku mendengar suara salammu, anak itu melompat karena sukacita di dalam rahimku.

45 Oh, diberkatilah kamu yang beriman! Karena apa yang dikatakan kepadamu oleh Tuhan akan digenapi.

46 Kata Maria: "Jiwaku meninggikan Tuhan,

47 dan rohku bersukacita di dalam Allah Juruselamatku;

48 Karena Ia telah melihat kerendahan hamba-Nya. Lihatlah, mulai sekarang semua anak-anak dari anak-anakku akan menyebutku diberkati.

52

49 Sebab Ia telah melakukan hal-hal besar bagiku, Dia yang perkasa dan yang namanya kudus.

50 Dan belas kasihan-Nya bertahan selama-lamanya dengan orang-orang yang takut akan Dia.

51 Dia menggunakan kuasa dengan lengan-Nya dan menceraikan orang-orang yang sombong di dalam hati mereka.

52 Dia menjatuhkan orang-orang perkasa dari takhta mereka dan meninggikan orang-orang rendah.

53 Ia mengisi orang lapar dengan barang-barang, dan membiarkan orang kaya kosong.

54 Ia mengingat belas kasihan dan menolong hamba-Nya, Israel, 55 sebagaimana Ia berbicara kepada nenek moyang kita, kepada Abraham dan kepada anak-anaknya selama-lamanya.

56 Maria tinggal bersamanya kira-kira tiga bulan, lalu ia kembali ke rumah.

57 Dan tiba waktunya bagi Elisabet untuk melahirkan, dan dia melahirkan seorang anak laki-laki.

58 Dan tetangga dan kerabatnya mendengar bahwa Tuhan telah memperlihatkan belas kasihan yang besar kepadanya, dan bersukacita bersamanya.

59 Pada hari kelapan, mereka datang untuk menyunat bayi itu, dan menamainya menurut nama ayahnya, Zakharia.

60 Tetapi ibunya menjawab dan berkata: "Jangan sekali-kali, melainkan namanya Yohanes."

61 Dan mereka berkata kepadanya: "Tidak ada seorang pun di keluargamu yang disebut demikian.

62 Dan mereka memberi isyarat kepada ayahnya seperti yang dia inginkan untuk memanggilnya.

63 Lalu ia meminta sebuah tablet dan menulis: "Namanya Yohanes." Dan mereka semua kagum.

64 Segera mulut dan lidahnya terbuka, dan ia berbicara dan memuji Allah.
 65 Ketakutan datang ke atas semua tetangga, dan semua cerita ini diberitahukan di seluruh gunung Yudea.
 66 Dan semua orang yang mendengarnya mengingatnya, dan berkata: "Menurutmu apa yang akan terjadi dengan Bayi itu?" Karena tangan Tuhan menyertai dia.
 67 Dan ayahnya, Zakharia, dipenuhi dengan Roh Kudus, dan bernubuat: 68
 Terpujilah Tuhan, Allah Israel! Sebab Ia mengunjungi dan menebus umat-Nya,
 69 dan mendirikan bagi kita tanduk keselamatan di rumah hamba-Nya Daud, 70
 sebagaimana Ia berbicara tentang zaman dahulu melalui mulut nabi-nabi-Nya yang kudus:
 71 bahwa Ia membebaskan kita dari musuh-musuh kita dan dari tangan semua orang yang membenci kita, 72
 dan memperlihatkan belas kasihan kepada nenek moyang kita, dan mengingat perjanjian-Nya yang kudus
 73 Dan dalam sumpah yang disumpah-Nya kepada ayah kita Abraham untuk diberikan kepada kita, 74
 bahwa kita, yang ditebus dari tangan musuh-musuh kita, melayani-Nya tanpa rasa takut sepanjang hidup kita
 , 75 dalam kekudusan dan kebenaran yang berkenan kepada-Nya.
 76 Dan kamu, anak-anak, akan disebut nabi Yang Mahatinggi. Kamu akan pergi ke hadapan Tuhan, agar kamu
 dapat mempersiapkan jalan-Nya,
 77 dan memberikan pengetahuan tentang keselamatan kepada umat-Nya dalam pengampunan dosa-dosa
 mereka,
 78 melalui belas kasihan Allah kita, yang melaluinya kebangkitan dari tempat tinggi mengunjungi kita,
 79 agar Dia menampakkan diri kepada mereka yang duduk dalam kegelapan dan bayang-bayang kematian, dan
 meletakkan kaki kita di jalan damai.
 80 Dan bayi itu tumbuh dan menjadi kuat dalam roh. Dan dia berada di padang gurun sampai dia datang di
 hadapan bangsa Israel.

2

1 Pada waktu itu sebuah perintah keluar dari Kaisar Augustus, bahwa seluruh dunia harus dihormati.
 2 Dan perkiraan ini adalah yang pertama, dan dibuat pada waktu ketika Kirenus menjadi gubernur di
 Siria.
 3 Dan setiap orang pergi untuk dihargai, setiap orang pergi ke kotanya sendiri.
 4 Kemudian Yusuf juga berangkat dari Galilea, dari kota Nazaret, ke tanah Yudea, ke kota Daud, yang disebut
 Betlehem, karena dia berasal dari keluarga dan garis keturunan Daud,
 5 agar dia dihargai bersama Maria, istrinya yang dipercaya, yang sedang mengandung anak.
 6 Ketika mereka tiba di sana, tiba waktunya baginya untuk melahirkan.
 7 Lalu ia melahirkan anak laki-laki pertamanya, dan membungkusnya dengan kain lampin, dan memasukkannya
 ke dalam flu, karena mereka tidak memiliki kamar lain di penginapan.
 8 Dan ada gembala-gembala di daerah yang sama di padang dekat kandang, menggembalakan domba mereka
 pada malam hari.
 9 Dan lihatlah, malaikat Tuhan datang kepada mereka, dan kecemerlangan Tuhan bersinar di sekeliling mereka,
 dan mereka sangat takut.
 10 Kata malaikat itu kepada mereka: "Jangan takut. Lihatlah, Aku membawakan kepadamu kabar baik tentang
 sukacita yang besar, yang akan datang kepada semua orang;
 11 Sebab seorang Juruselamat telah lahir bagimu hari ini, yaitu Kristus Tuhan, di kota Daud.
 12 Dan ini adalah tanda: kamu akan menemukan anak itu terbungkus kain lampin dan berbaring di palungan.
 13 Segera ada banyak tentara surgawi bersama malaikat itu, memuji Allah, katanya:
 14 Kemuliaan bagi Allah di tempat yang mahatinggi, damai sejahtera di bumi, dan niat baik bagi manusia.
 15 Ketika para malaikat pergi dari mereka ke surga, para gembala berkata satu sama lain: "Sekarang marilah
 kita pergi ke Betlehem dan melihat kisah yang telah terjadi, yang telah diberitahukan Tuhan kepada kita."
 16 Lalu mereka datang dengan tergesa-gesa, dan mendapati Maria dan Yusuf terbaring di palungan, dengan
 anak itu terbaring di palungan.
 17 Dan setelah mereka melihat Dia, mereka menyebarkan firman yang telah diucapkan kepada mereka oleh
 anak ini.
 18 Dan semua orang yang datang di hadapan mereka takjub pada perkataan yang para gembala telah ucapkan
 kepada mereka.
 19 Tetapi Maria menyimpan semua perkataan ini dan menggerakkannya dalam hatinya.
 20 Dan para gembala itu berbalik, memuji dan memuji Allah atas semua yang telah mereka dengar dan lihat,
 seperti yang dikatakan kepada mereka.
 21 Dan ketika delapan hari telah berlalu, dan anak itu harus disunat, namanya disebut Yesus, seperti yang
 dipanggil oleh malaikat, sebelum dia dikandung di dalam rahim.
 22 Dan ketika hari-hari penyucian mereka selesai menurut hukum Musa, mereka membawanya ke Yerusalem
 untuk mempersembhkannya kepada Tuhan,

23 seperti yang tertulis dalam hukum Tuhan, "Biarlah setiap anak sulung laki-laki disebut kudus bagi Tuhan,"
 24 dan agar mereka boleh memberikan korban, seperti yang dikatakan dalam hukum Tuhan. "sepasang merpati kura-kura atau dua merpati muda".
 25 Dan lihatlah, ada seorang pria di Yerusalem bernama Simeon, dan orang itu saleh dan benar, menantikan penghiburan Israel, dan Roh Kudus menyertai dia.
 26 Dan dia telah menerima jawaban dari Roh Kudus, bahwa dia tidak akan melihat kematian, kecuali dia terlebih dahulu melihat Kristus Tuhan.
 27 Dan dia datang ke bait suci atas dorongan Roh. Dan ketika orang tua membawa anak Yesus ke dalam bait suci untuk melakukan baginya seperti kebiasaan menurut hukum, 28
 dia memeluknya dan memuji Allah, katanya:
 29 Tuhan, sekarang biarlah hamba-Mu pergi dengan damai, seperti yang Engkau katakan;
 30 Sebab matakmu telah melihat Juruselamatmu,
 31 yang telah Engkau persiapkan di hadapan semua bangsa, 32
 terang untuk menerangi bangsa-bangsa lain, dan untuk memuji umat-Mu Israel.
 33 Dan ayah dan ibunya kagum pada apa yang dikatakan tentang dia.
 34 Lalu Simeon memberkati mereka, dan berkata kepada Maria ibunya: "Lihatlah, orang ini telah ditetapkan untuk kejatuhan dan kebangkitan banyak orang di Israel, dan untuk suatu tanda yang akan dibantahkan,
 35 dan pedang akan menembus jiwamu, sehingga pikiran banyak hati dapat diungkapkan.
 36 Dan ada seorang nabiah, Hana, seorang putri Phanuel, dari keluarga Asyer, yang sudah sangat tua, dan telah tinggal bersama suaminya tujuh tahun setelah keperawanannya,
 37 dan sekarang menjadi janda delapan puluh empat tahun, yang tidak pernah datang dari bait suci, tetapi melayani Allah siang dan malam dengan berpuasa dan berdoa.
 38 Dia juga datang pada jam yang sama dan memuji Allah, dan berbicara tentang Dia kepada semua orang yang menantikan penebusan Yerusalem.
 39 Setelah mereka menyelesaikan segala sesuatu menurut hukum Tuhan, mereka kembali ke Galilea, ke kota Nazaret mereka.
 40 Tetapi anak itu tumbuh dan bertumbuh kuat, penuh hikmat, dan kasih karunia Allah menyertai dia. Yesus yang berusia dua belas tahun di bait suci
 41 Dan orang tuanya pergi ke Yerusalem setiap tahun untuk Paskah.
 42 Ketika dia berumur dua belas tahun, mereka pergi ke Yerusalem menurut kebiasaan perayaan itu.
 43 Dan ketika hari-hari itu selesai, dan mereka pulang kembali, anak Yesus tetap tinggal di Yerusalem, dan orang tuanya tidak mengetahuinya.
 44 Tetapi mereka mengira dia ada di antara teman-teman, dan mereka datang sehari perjalanan dan mencarinya di antara kerabat dan kenalan mereka.
 45 Ketika mereka tidak menemuinya, mereka pergi lagi ke Yerusalem dan mencari-Nya.
 46 Dan terjadilah bahwa setelah tiga hari mereka menemukan dia duduk di bait suci di tengah-tengah para guru, mendengarkan mereka dan bertanya kepada mereka.
 47 Dan semua yang mendengarkannya kagum akan pengertian-Nya dan jawaban-jawabannya.
 48 Ketika mereka melihat Dia, mereka tercengang. Ibunya berkata kepadanya, "Anakku, mengapa engkau melakukan ini kepada kami?" Lihatlah, ayahmu dan aku telah mencarimu dengan rasa sakit.
 49 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Apakah kamu mencari-Ku? Tidakkah kamu tahu bahwa aku harus berada dalam hal-hal Bapaku?"
 50 Dan mereka tidak mengerti firman yang diucapkan-Nya kepada mereka.
 51 Lalu pergilah Yesus bersama mereka, dan sampai di Nazaret, dan tunduk kepada mereka. Dan ibunya menyimpan semua kata-kata ini di dalam hatinya.
 52 Dan Yesus bertambah hikmat, perawakan, dan kasih karunia di hadapan Allah dan manusia.

3

1 Pada tahun kelima belas pemerintahan Tiberius Caesar, ketika Pontius Pilatus menjadi gubernur Yudea, dan Herodes adalah seorang pangeran Galilea, dan saudaranya Filipus adalah seorang pangeran Ituraea, dan di wilayah Trakhonitis dan Lisania adalah seorang pangeran Abilena,
 2 dan ketika Hanas dan Kayafas menjadi imam besar, perintah Allah datang kepada Yohanes bin Zakaria. di padang pasir.
 3 Lalu ia datang ke seluruh negeri di sekitar sungai Yordan dan memberitakan baptisan pertobatan untuk pengampunan dosa, 4
 seperti yang tertulis dalam kitab perkataan nabi Yesaya, katanya: "Ada suara seorang pengkhotbah di padang gurun: 'Siapkanlah jalan Tuhan, dan luruskanlah jalan-jalannya.'
 5 Semua lembah akan ditinggikan, dan semua gunung dan bukit akan diturunkan, dan apa yang bengkok akan menjadi benar, dan apa yang tidak rata akan menjadi jalan yang lurus.

6 Dan semua manusia akan melihat Juruselamat Allah."

7 Lalu Yohanes berkata kepada orang-orang yang akan keluar untuk dibaptis olehnya: "Hai ular berbisa, siapa yang telah menunjukkan kepadamu bahwa kamu akan lolos dari murka yang akan datang?"

8 Berhati-hatilah dan lakukanlah buah-buah pertobatan yang benar, dan jangan bertekad untuk mengatakan: 'Kami memiliki Abraham sebagai ayah kami.' Karena Aku berkata kepadamu, Allah sanggup membangkitkan anak-anak bagi Abraham dari batu-batu ini.

9 Kapak telah diletakkan di akar pohon, dan pohon apa pun yang tidak menghasilkan buah yang baik akan ditebang dan dibuang ke dalam api.

10 Dan orang-orang bertanya kepada-Nya, "Apa yang harus kami lakukan?"

11 Jawab Yesus kepada mereka: "Barangsiapa memiliki dua mantel, hendaklah ia memberikan kepada orang yang tidak punya, dan barangsiapa yang memiliki makanan, hendaklah ia melakukannya."

12 Para pemungut cukai juga datang untuk dibaptis, dan berkata kepadanya: "Guru, apa yang harus kami lakukan?"

13 Dia berkata kepada mereka: "Jangan meminta lebih dari yang ditentukan untukmu."

14 Lalu para prajurit juga bertanya kepada-Nya, "Apa yang harus kami lakukan?" Dan dia berkata kepada mereka: "Jangan melakukan kekerasan atau ketidakadilan kepada siapa pun, dan puaslah dengan upahmu."

15 Tetapi ketika orang-orang itu penuh dengan harapan, dan semua orang berpikir dalam hati mereka tentang Yohanes, apakah dia mungkin Kristus, 16

Yohanes menjawab dan berkata kepada mereka semua: "Aku membaptis kamu dengan air, tetapi ada seseorang yang lebih kuat dariku, dan aku tidak cukup untuk melepaskan tali sepatunya; dia akan membaptis kamu dengan Roh Kudus dan dengan api."

17 Di tangannya ada sekop lungsin, dan dia akan menyapu lantai pengirikannya, dan dia akan mengumpulkan gandum ke dalam lumbungnya, dan dia akan membakar sekam itu dengan api yang tidak padam.

18 Dan dengan banyak hal lain Dia menasihati orang-orang dan memberitakan keselamatan kepada mereka.

19 Dan Herodes yang keempat pangeran ketika dia ditegur olehnya karena Herodias, istri saudaranya, dan karena segala kejahatan yang dilakukan Herodes, 20 dan dia juga memenjarakan Yohanes.

21 Dan terjadilah, ketika semua orang dibaptiskan, dan Yesus juga dibaptiskan dan berdoa, agar surga dibuka,

22 dan Roh Kudus turun ke atasnya dalam bentuk jasmani seperti burung merpati, dan sebuah suara keluar dari surga mengatakan, "Engkau adalah Anak-Ku yang Kukasihi, di dalam engkau Aku sangat berkenan."

23 Ketika ia mulai, Yesus berumur sekitar tiga puluh tahun, dan seharusnya adalah anak Yusuf, yang adalah anak Eli, 24

yang adalah anak Matius, yang adalah anak Lewi, yang adalah anak Melki, yang adalah anak Jannai, yang adalah anak Yusuf, 25

yang adalah anak Matthatias. dia adalah anak Amos, dia adalah anak Nahum, dia adalah anak Ezli, dia adalah anak Naggai, 26

dia adalah anak Maat, dia adalah anak Mattathias, dia adalah anak Simeis, yang adalah anak Yosix, yang adalah anak Yodah, 27

dia adalah anak Yohanan, yang adalah anak Reza. dia adalah putra Zerubabel, dia adalah putra Sealthiel, dia adalah putra Neri, 28

dia adalah putra Melki, yang adalah putra Addi, yang adalah putra Kosam, yang adalah putra Elmadam, yang adalah putra Er, 29

yang adalah putra Yesus, yang adalah putra Elizer, yang adalah putra Yorym. ia adalah anak Matthat, yang adalah anak Lewi,

30 yang adalah anak Simeon, yang adalah anak Yehuda, yang adalah anak Yusuf, yang adalah anak Yonam, yang adalah anak Eliakim, 31

yang adalah anak Melea, yang adalah anak Mena, yang adalah anak Mattata, yang adalah anak Natan.

32 Ia adalah anak Isai, anak Obed, anak Boas, anak Salma, anak Nachshon, 33

anak Amminadab, anak Admin, anak Arni, anak Hizron, anak Perez, dia adalah anak Yehuda,

34 dia adalah anak Yakub, dia adalah anak Ishak, dia adalah anak Abraham, dia adalah putra Thara, dia adalah putra Nahor, 35

dia adalah putra Serug, yang adalah putra Regus, yang adalah putra Peleg, yang adalah putra Eber, yang adalah putra Syela.

36 Dia adalah anak Kenan, dia adalah anak Arpakhshad, dia adalah anak Sem, dia adalah anak Nuh, dia adalah anak Lamekh,

37 dia adalah anak Metusalah, dia adalah anak Henokh, yang adalah anak Yared, yang adalah anak Mahalalel, yang adalah anak Kenan,

38 dia adalah anak Henos. dia adalah putra Set, dia adalah putra Adam, dia adalah milik Tuhan.

1 Tetapi Yesus, yang penuh dengan Roh Kudus, datang kembali dari sungai Yordan dan dituntun oleh Roh ke padang gurun, 2 dan dicobai oleh iblis selama empat puluh hari. Dan dia tidak makan apa-apa pada hari-hari itu, dan ketika mereka berakhir, dia lapar. 3 Lalu kata iblis kepadanya: "Jika engkau adalah Anak Allah, katakanlah kepada batu ini, agar batu itu menjadi roti." 4 Jawab Yesus: "Ada tertulis: 'Manusia tidak akan hidup hanya dengan roti.'" 5 Iblis membawa dia dan memperlihatkan kepadanya semua kerajaan di seluruh dunia dalam sekejap, 6 dan berkata kepadanya: "Segala kuasa ini akan Kuberikan kepadamu dan kemuliaannya; karena itu telah diberikan kepadaku, dan Aku akan memberikannya kepada siapa yang aku kehendaki. 7 Jadi, jika kamu ingin menyembah aku, semuanya akan menjadi milikmu. 8 Yesus menjawabnya, "Ada tertulis: 'Engkau harus menyembah Tuhan, Allahmu dan melayani-Nya sendirian.'" 9 Lalu ia membawanya ke Yerusalem, dan menempatkannya di puncak bait suci, dan berkata kepadanya: "Jika engkau adalah Anak Allah, turunlah dari sini; 10 Karena ada tertulis: 'Ia akan memerintahkan malaikat-malaikat-Nya atas kamu, untuk memelihara kamu. 11 Mereka akan menggendong engkau di tangan mereka, sehingga engkau tidak membenturkan kakimu ke batu.'" 12 Yesus menjawab dan berkata kepadanya: "Ada yang dikatakan: Jangan mencobai Tuhan, Allahmu." 13 Dan setelah iblis menyelesaikan semua percobaan, dia pergi darinya untuk sementara waktu. Bekerja di Galilea. Khotbah di Nazaret 14 Dan Yesus, dengan kuasa Roh, kembali ke Galilea, dan berita tentang Dia bergema di semua tempat di sekitarnya. 15 Dan dia mengajar di sinagoga mereka, dan dipuji oleh semua orang. 16 Lalu datanglah dia ke Nazaret, di mana dia dibesarkan, dan pergi ke sinagoga menurut kebiasaannya pada hari Sabat, dan bangun dan ingin membaca. 17 Kemudian buku nabi Yesaya diserahkan kepadanya. Dan ketika dia membuka kitab itu, dia menemukan bagian di mana itu tertulis: 18 "Roh Tuhan menyertai saya, karena Dia telah mengurapi saya untuk memberitakan Injil kepada orang miskin; dia telah mengutus aku untuk berkhhotbah kepada orang-orang tawanan agar mereka dapat dibebaskan, dan kepada yang buta agar mereka dapat melihat, dan kepada yang tertindas agar mereka dapat bebas dan bebas, 19 untuk memberitakan tahun perkenan Tuhan." 20 Setelah dia menyelesaikan kitab itu, dia memberikannya kepada hamba itu dan duduk. Dan semua mata di sinagoga tertuju padanya. 21 Dan Yesus mulai berkata kepada mereka: "Hari ini firman Kitab Suci ini digenapi di telingamu." 22 Dan mereka semua memberikan kesaksian tentang Dia, dan kagum bahwa kata-kata kasih karunia ini keluar dari mulutnya, mengatakan, "Bukankah ini putra Yusuf?" 23 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Kamu akan mengatakan kepadaku peribahasa ini: 'Dokter, tolonglah dirimu sendiri.' Betapa besarnya hal-hal yang telah kita dengar, yang terjadi di Kapernaum! Lakukan hal yang sama di sini di kota asal Anda. 24 Lalu dia berkata: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, tidak ada nabi yang berharga di negerinya sendiri. 25 Tetapi sesungguhnya Aku berkata kepadamu, ada banyak janda di Israel pada zaman Elia, ketika langit ditutup selama tiga tahun enam bulan, dan ada kesenangan yang besar di seluruh negeri, 26 dan Elia tidak diutus kepada siapa pun di antara mereka kecuali ke Sarfat di tanah Sidon untuk seorang janda. 27 Dan banyak orang kusta berada di Israel pada zaman nabi Elisa, dan tidak seorang pun dari mereka yang ditahirkan kecuali Naeman dari Siria. 28 Dan semua orang yang berada di rumah ibadat dipenuhi dengan kemarahan ketika mereka mendengar ini, 29 dan mereka bangkit dan mendorongnya keluar dari kota, dan membawanya ke tepi gunung di mana kota mereka dibangun, sehingga mereka melemparkannya ke bawah. 30 Tetapi dia melewati mereka. 31 Lalu ia datang ke Kapernaum, sebuah kota Galilea, dan mengajar mereka pada hari Sabat. 32 Dan mereka takjub akan pengajarannya; karena dia berkhhotbah dengan otoritas. 33 Dan ada seorang pria di sinagoga yang dirasuki oleh roh najis; dia berseru dengan suara nyaring, 34 "Berhentilah, apa yang kamu inginkan dari kami, Yesus dari Nazaret? Engkau datang untuk menghancurkan kami. Saya tahu siapa Anda: Yang Kudus Allah. 35 Lalu Yesus menegurnya, katanya: "Diamlah dan keluarlah darinya." Roh jahat itu melemparkan dia ke tengah-tengah mereka, dan mengusir darinya, dan tidak menyakitinya. 36 Ketakutan menyelimuti mereka semua, dan mereka berbicara satu sama lain, berkata: "Apakah benda ini?" Dia memerintahkan roh-roh najis dengan otoritas dan kuasa, dan mereka keluar. 37 Kabar tentang dia terdengar di semua tempat di negeri sekitarnya. 38 Lalu ia keluar dari rumah ibadat dan sampai di rumah Simon. Dan ibu mertua Simon sedang demam tinggi, dan mereka memohon kepadanya untuknya. 39 Lalu ia membungkuk kepadanya dan memerintahkan demam, dan ia meninggalkannya. Dan segera dia bangkit dan melayani mereka. 40 Ketika matahari terbenam, semua orang yang sakit dengan berbagai penderitaan membawanya kepada-Nya. Dan Dia menumpangkan tangan-Nya ke atas mereka masing-masing dan menyembuhkan mereka. 41 Lalu datanglah roh-roh jahat dari banyak orang dan berseru, berkata: "Engkau adalah Anak Allah!" Dan dia mengancam mereka, dan tidak mau membiarkan mereka berbicara; karena mereka tahu bahwa dia adalah Kristus. 42 Ketika hari tiba, ia pergi ke tempat yang sepi. dan orang-orang itu mencari-Nya, dan mereka datang kepada-Nya dan memeluk-Nya erat-erat, sehingga Dia tidak meninggalkan mereka. 43 Dan dia berkata kepada mereka: "Aku juga harus memberitakan Injil kerajaan Allah ke kota-kota lain; karena inilah yang telah aku utus. 44 Lalu ia berkhhotbah di sinagoga-sinagoga Yudea.

1 Dan terjadilah , ketika orang-orang berkerumun kepadanya untuk mendengar firman Allah, bahwa dia sedang berdiri di tepi Danau Galilea,

2 dan melihat dua kapal tergeletak di tepi laut, dan para nelayan telah keluar dan sedang mencuci jala mereka.

3 Lalu ia masuk ke dalam kapal milik Simon, dan memohon kepadanya untuk membawanya sedikit dari daratan. Dan dia duduk dan mengajar orang-orang keluar dari kapal.

4 Setelah selesai berbicara, ia berkata kepada Simon: "Pergilah ke tempat tinggi dan lemparkan jalamu, supaya engkau dapat berbaris."

5 Simon menjawab dan berkata kepadanya: "Guru, kami telah bekerja sepanjang malam dan tidak menangkap apa-apa, tetapi atas kata-katamu aku akan melemparkan jaring."

6 Ketika mereka melakukan ini, mereka menangkap banyak sekali ikan, dan jala mereka mulai patah.

7 Dan mereka memberi isyarat kepada rekan-rekan mereka yang berada di kapal lain untuk datang dan menolong mereka. Lalu mereka datang dan mengisi kedua kapal itu penuh, sehingga mereka tenggelam.

8 Ketika Simon Petrus melihat ini, dia sujud di kaki Yesus dan berkata, "Tuhan, keluarlah dari aku." Saya adalah orang yang berdosa.

9 Karena suatu ketakutan telah menimpanya, dan semua yang bersamanya dalam ekspedisi memancing yang telah mereka lakukan bersama-sama ini;

10 Demikian juga Yakobus dan Yohanes, anak-anak Zebedeus, sahabat Simon. Dan Yesus berkata kepada Simon: "Jangan takut. karena mulai sekarang kamu akan menangkap orang.

11 Dan mereka memimpin kapal-kapal itu melalui darat, dan meninggalkan segalanya dan mengikutinya.

12 Dan terjadilah, ketika dia berada di salah satu kota, lihatlah, ada seorang pria yang penuh kusta. Ketika dia melihat Yesus, dia tersungkur dan memohon kepada-Nya, berkata, "Tuhan, jika Engkau menghendaki, Engkau dapat menyucikan aku."

13 Lalu Yesus mengulurkan tangannya dan menyentuhnya, katanya: "Aku akan melakukannya, ditahirkan." Dan segera kusta itu meninggalkannya.

14 Dan dia memerintahkan dia untuk tidak memberi tahu siapa pun. Tetapi pergilah dan tunjukkanlah dirimu kepada imam, dan korbankanlah untuk penyucianmu, seperti yang diperintahkan Musa, sebagai kesaksian bagi mereka.

15 Tetapi berita tentang Dia menyebar semakin jauh, dan banyak orang berkumpul untuk mendengar dan melalui Dia untuk disembuhkan dari penyakit mereka.

16 Tetapi dia melarikan diri ke padang belantara dan berdoa.

17 Suatu hari ketika dia sedang mengajar, dan di sana duduk orang-orang Farisi dan ahli Taurat, yang datang dari semua tempat di Galilea dan Yudea dan dari Yerusalem. Dan kuasa Tuhan bekerja untuk menyembuhkan yang sakit.

18 Dan lihatlah, beberapa orang membawa seorang pria ke tempat tidur yang sakit asam urat, dan mereka berusaha untuk membawanya masuk dan membaringkannya di hadapannya.

19 Ketika mereka tidak dapat menemukan cara membawanya ke hadapan orang-orang, mereka naik ke atap dan melepaskannya melalui ubin, dengan tempat tidur di tengah-tengah mereka di hadapan Yesus.

20 Ketika Yesus melihat iman mereka, Yesus berkata kepadanya: "Saudara, dosa-dosamu telah diampuni.

21 Dan orang-orang Taurat dan orang Farisi mulai berkata kepada diri mereka sendiri: "Siapakah dia yang menghujat?" Siapa yang dapat mengampuni dosa selain Allah saja?

22 Tetapi ketika Yesus melihat pikiran mereka, ia menjawab dan berkata kepada mereka: "Apa yang kamu pikirkan di dalam hatimu?

23 Mana yang lebih mudah, untuk mengatakan, "Dosa-dosamu telah diampuni," atau mengatakan, "Bangunlah dan berjalanlah?"

24 Tetapi agar kamu tahu bahwa Anak Manusia memiliki wewenang untuk mengampuni dosa-dosa di bumi, Dia berkata kepada orang yang sakit asam urat: "Aku berkata kepadamu, bangunlah, angkatlah tempat tidurmu, dan pulanglah."

25 Dan segera dia bangun di depan mata mereka, dan mengangkat tempat tidur tempat dia berbaring, dan pulang ke rumah dan memuji Tuhan.

26 Mereka semua kagum dan memuji Allah, dan dipenuhi dengan ketakutan, dan berkata: "Kami telah melihat hal-hal yang aneh hari ini."

27 Lalu dia keluar dan melihat seorang pemungut cukai bernama Lewi duduk di tol, dan berkata kepadanya: "Ikutlah aku."

28 Lalu ia meninggalkan segalanya, bangkit dan mengikutinya.

29 Lalu Lewi menyiapkan perjamuan besar baginya di rumahnya, dan banyak pemungut cukai dan yang lainnya duduk di meja bersamanya.

30 Orang-orang Farisi dan ahli-ahli Taurat mereka bersungut-sungut dan berkata kepada murid-murid-Nya:

"Mengapa kamu makan dan minum dengan pemungut cukai dan orang-orang berdosa?"

31 Jawab Yesus kepada mereka: "Orang yang sehat tidak membutuhkan dokter, tetapi orang sakit.

32 Aku datang untuk memanggil orang-orang berdosa untuk bertobat, dan bukan orang benar.

33 Lalu mereka berkata kepada-Nya: "Murid-murid Yohanes sering berpuasa dan berdoa seperti murid-murid orang Farisi, tetapi murid-muridmu makan dan minum."

34 Tetapi Yesus berkata kepada mereka: "Kamu tidak dapat membuat pasangan pengantin berpuasa sementara mempelai laki-laki bersama mereka."

35 Tetapi akan tiba waktunya ketika mempelai laki-laki akan diambil dari mereka, dan kemudian mereka akan berpuasa pada hari-hari itu.

36 Dan Yesus mengatakan kepada mereka sebuah perumpamaan: "Tidak seorang pun merobek kain dari pakaian baru dan memperbaikinya pada pakaian lama, atau dia merobek pakaian baru, dan kain yang baru tidak cocok dengan yang lama.

37 Dan tidak ada yang memasukkan anggur muda ke dalam kulit anggur tua, jika tidak, anggur muda akan merobek kulitnya dan tumpah, dan kulitnya akan binasa.

38 Tetapi anggur muda akan dituangkan ke dalam kulit anggur yang baru.

39 Dan tidak ada orang yang minum yang lama menginginkan yang baru, karena dia berkata: "Yang lama lebih lembut."

6

1 Dan terjadilah pada hari Sabat, bahwa dia sedang melewati ladang jagung; dan murid-murid-Nya mencabut bulir jagung dan menggosoknya dengan tangan mereka dan memakannya. 2 Dan beberapa orang Farisi berkata: "Mengapa kamu melakukan apa yang tidak halal pada hari Sabat?" 3 Jawab Yesus kepada mereka: "Tidakkah kamu membaca apa yang Daud lakukan ketika dia lapar dan orang-orang yang bersamanya? 4 Ketika ia masuk ke rumah Allah dan mengambil roti sajian, dan makan dan memberikan juga kepada orang-orang yang bersamanya. yang tidak ada yang diizinkan makan kecuali para imam saja? 5 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Anak Manusia adalah Tuhan atas hari Sabat." 6 Pada hari Sabat yang lain, ia pergi ke rumah ibadat dan mengajar. Dan ada seorang pria yang tangan kanannya telah layu. 7 Tetapi para ahli Taurat dan orang Farisi menunggu untuk melihat apakah Dia juga akan menyembuhkan pada hari Sabat, agar mereka dapat menemukan sesuatu yang menentang Dia. 8 Tetapi Yesus mendengar pikiran mereka, dan berkata kepada orang dengan tangan layu itu: "Bangunlah dan keluarlah." Dan dia bangkit dan melangkah. 9 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Aku bertanya kepadamu: Apakah benar melakukan kebaikan atau kejahatan pada hari Sabat?" Untuk melestarikan atau merusak kehidupan? 10 Lalu ia melihat mereka di sekeliling dan berkata kepada orang itu: "Ulurkan tanganmu." Dan dia melakukannya, dan tangannya dibawa kepadanya lagi. 11 Tetapi mereka menjadi sangat bodoh, dan berbicara bersama tentang apa yang akan mereka lakukan kepada Yesus. 12 Dan terjadilah pada waktu dia pergi ke sebuah gunung untuk berdoa; dan dia menginap semalam dalam doa kepada Tuhan. 13 Ketika hari tiba, ia memanggil murid-murid-Nya dan memilih dua belas dari mereka, yang juga dinamai-Nya sebagai rasul: 14 Simon, yang juga dipanggilnya Petrus, dan Andreas saudaranya; Yakobus dan Yohanes; Filipus dan Bartolomeus; 15 Matius dan Tomas; Yakobus, putra Alfeus, dan Simon, disebut Zelot; 16 Yudas bin Yakobus, dan Yudas Iskariot, yang kemudian mengkhianatinya. 17 Lalu dia turun bersama mereka dan berdiri di padang yang rata. Dan di sekeliling-Nya ada banyak murid-murid-Nya, dan banyak sekali bangsa dari seluruh negeri Yudea, dan dari Yerusalem, dan dari pantai Tirus dan Sidon, 18 yang datang untuk mendengarkan Dia, dan agar mereka disembuhkan dari penyakit-penyakit mereka dan mereka yang didorong oleh roh-roh najis disembuhkan. 19 Dan semua orang ingin menyentuhnya; karena kuasa keluar dari-Nya dan menyembuhkan semua orang. 20 Lalu Yesus mengangkat matanya ke atas murid-murid-Nya dan berkata: "Berbahagialah kamu yang miskin; karena kerajaan Allah adalah milikmu. 21 Berbahagialah kamu yang lapar di sini; karena kamu akan dipenuhi. Berbahagialah kamu yang menangis di sini; karena kamu akan tertawa. 22 Berbahagialah kamu ketika orang-orang membenci kamu dan mengusirmu dan menegurmu, dan menolak namamu sebagai kejahatan demi Anak Manusia. 23 Bersukacitalah pada hari itu dan bersukacitalah; karena lihatlah, upahmu besar di surga. Demikian pula nenek moyang mereka kepada para nabi. 24 Tetapi celakalah kamu orang-orang kaya! karena engkau telah kehilangan kenyamananmu. 25 Celakalah kamu yang puas di sini! karena kamu akan lapar. Celakalah Anda yang tertawa di sini! karena kamu akan menangis dan menangis. 26 Celakalah kamu jika semua orang berbicara baik tentang kamu! Begitu juga nenek moyang mereka kepada nabi-nabi palsu. 27 Tetapi Aku berkata kepadamu yang mendengarkan, kasihilah musuhmu; Bersikaplah baik kepada mereka yang membencimu; 28 Berkatilah mereka yang mengutuk kamu; Berdoalah untuk mereka yang menyinggung perasaan Anda. 29 Dan barangsiapa menampar satu pipi kamu, tawarkan pipi yang lain juga; dan barangsiapa mengambil jubahmu, jangan melarang dia mantelmumu. 30 Barangsiapa memintamu, berikanlah kepadanya; dan barangsiapa mengambil apa yang menjadi milikmu, jangan memintanya lagi. 31 Dan seperti yang kamu ingin orang lain lakukan kepadamu, lakukanlah juga kepada mereka. 32 Dan jika kamu mengasihi orang-orang yang mengasihi kamu, apa rasa syukur yang kamu miliki?

Karena orang berdosa juga mengasihi teman-teman mereka. 33 Dan jika kamu berbuat baik kepada para dermawanmu, apa rasa terima kasih yang kamu miliki? Karena orang berdosa melakukan hal yang sama. 34 Dan jika kamu meminjamkan kepada mereka yang kamu harapkan untuk menerima, apa rasa syukur yang kamu miliki? Karena orang berdosa juga meminjamkan kepada orang berdosa, sehingga mereka dapat mengambil hal yang sama lagi. 35 Sebaliknya, kasihilah musuhmu; berbuat baik dan meminjamkan di mana kamu tidak mengharapkan imbalannya, dan upahmu akan besar, dan kamu akan menjadi anak-anak Yang Mahatinggi; karena dia baik kepada yang tidak tahu berterima kasih dan yang jahat. 36 Berbelas kasihanlah, sama seperti Bapakmu yang berbelas kasihan. 37 Dan jangan menghakimi, dan kamu tidak akan dihakimi. Jangan mengutuk, kamu tidak akan dihukum. Ampunilah, dan Anda akan diampuni. 38 Doalah, dan itu akan diberikan kepadamu. Ukuran penuh, ditekan, terguncang, dan meluap akan dimasukkan ke dalam dada Anda; karena dengan ukuran yang Anda ukur, Anda akan diukur lagi. 39 Dan dia juga memberi tahu mereka sebuah perumpamaan: Dapatkah orang buta menunjukkan jalan kepada orang buta? Bukankah mereka berdua akan jatuh ke dalam lubang? 40 Murid itu tidak berada di atas tuannya; Jika murid itu sempurna, dia seperti gurunya. 41 Tetapi mengapa kamu melihat bintik-bintik di mata saudaramu, dan kamu tidak melihat sinar di matamu sendiri? 42 Bagaimana engkau bisa berkata kepada saudaramu, 'Diamlah, saudaraku, aku akan menghilangkan bintik itu dari matamu, dan engkau sendiri tidak akan melihat sinar itu di matamu sendiri?' Kamu orang munafik, pertama-tama keluarkan sinar dari matamu dan kemudian pastikan kamu mengambil bintik itu dari mata saudaramu. 43 Sebab tidak ada pohon yang baik yang menghasilkan buah busuk, dan tidak ada pohon busuk yang menghasilkan buah yang baik. 44 Setiap pohon dikenal dengan buahnya sendiri. Karena seseorang tidak memetik buah ara dari duri, mereka juga tidak memetik anggur dari pagar. 45 Orang baik menghasilkan hal-hal yang baik dari harta hatinya; dan orang jahat memunculkan kejahatan dari harta jahat hatinya. Bagi orang yang hatinya penuh, mulutnya meluap. 46 Tetapi mengapa Engkau memanggil Aku, Tuhan, Tuhan, dan tidak melakukan apa yang Kukatakan kepadamu? 47 Barangsiapa datang kepada-Ku dan mendengar perkataan-Ku dan melakukannya, Aku akan menunjukkan kepadamu seperti siapa dia. 48 Dia seperti orang yang membangun rumah, dan menggali dalam-dalam, dan meletakkan fondasi di atas batu karang. Tetapi ketika banjir air datang, sungai merobek rumah, dan tidak dapat memindahkannya; karena itu dibangun dengan baik. 49 Tetapi dia yang mendengar dan tidak melakukannya, itu seperti orang yang membangun rumah di bumi tanpa dasar. dan sungai itu merobek dia, dan segera runtuh, dan rumah itu runtuh dengan hebat.

7 1 Setelah Yesus berbicara kepada bangsa itu, ia pergi ke Kapernaum. 2 Dan hamba seorang perwira, yang dianggapnya layak, sakit sampai mati. 3 Tetapi ketika ia mendengar tentang Yesus, ia mengutus para tua-tua orang Yahudi kepadanya dan memohon kepada-Nya untuk datang dan menyembuhkan hamba-Nya. 4 Tetapi ketika mereka datang kepada Yesus, mereka memohon kepadanya dengan tekun dan berkata, "Dia layak untuk menunjukkan kepadanya ini; 5 Karena Dia mengasihi umat kita, dan Dia telah membangun sinagoga bagi kita. 6 Tetapi Yesus pergi bersama mereka. Tetapi ketika dia tidak jauh dari rumah, perwira itu mengirim teman-teman kepadanya, berkata, "Oh, Tuhan, jangan merepotkan; Aku tidak layak bahwa kamu harus pergi ke bawah atapku; 7 Karena itu aku tidak menganggap diriku layak untuk datang kepadamu; tetapi katakanlah sepatah kata pun, dan hamba-Ku akan disembuhkan. 8 Sebab aku juga seorang yang tunduk pada wewenang, dan memiliki tentara di bawahku; Dan saya berkata kepada seseorang, 'Pergilah' jadi dia pergi; dan di sisi lain: Kemarilah! jadi dia datang; dan kepada hamba-Ku, "Lakukanlah ini." Jadi dia melakukannya. 9 Tetapi ketika Yesus mendengar ini, ia kagum kepada-Nya, dan berbalik dan berkata kepada orang-orang yang mengikuti-Nya: "Aku berkata kepadamu, aku tidak menemukan iman seperti itu di seluruh Israel. 10 Ketika para utusan pulang ke rumah lagi, mereka menemukan hamba itu dengan baik. 11 Dan terjadilah bahwa dia pergi ke sebuah kota bernama Nain; Murid-murid-Nya pergi bersama-sama dengan dia dan banyak orang. 12 Ketika dia tiba di dekat pintu gerbang kota, lihatlah, seorang pria mati dibawa keluar, yang merupakan putra tunggal ibunya, dan dia adalah seorang janda. dan banyak orang dari kota pergi bersamanya. 13 Ketika Tuhan melihat dia, Dia kasihan kepadanya, dan Dia berkata kepadanya: "Jangan menangis." 14 Lalu datanglah Yesus dan menyentuh peti mati itu, dan para pembawa berdiri. Dan dia berkata, "Anak muda, aku berkata kepadamu, bangunlah." 15 Lalu orang mati itu berdiri dan mulai berbicara, dan ia memberikannya kepada ibunya. 16 Maka ketakutan menimpa mereka semua, dan mereka memuji Allah, katanya: "Seorang nabi besar telah muncul di antara kita, dan Allah telah mengunjungi umat-Nya." 17 Dan perkataan tentang dia ini bergema di seluruh negeri Yudea, dan di semua negeri sekitarnya. 18 Murid-muridnya menceritakan semua hal ini kepada Yohanes. Dan Yohanes memanggil dua muridnya kepada-Nya, 19 dan mengutus mereka kepada Tuhan, dan berkata kepadanya: "Apakah Engkau yang akan datang, atau akankah kami menunggu yang lain?" 20 Ketika orang-orang ini datang kepada-Nya, mereka berkata: "Yohanes Pembaptis telah mengutus kami kepadamu, katanya: Apakah engkau yang akan datang, atau akankah kami menunggu yang lain?" 21 Pada saat itu Ia menyembuhkan banyak orang dari penyakit, malapetaka dan roh-roh jahat, dan memberikan penglihatan kepada banyak orang buta. 22 Jawab Yesus kepada mereka: "Pergilah dan

beritahukan kepada Yohanes apa yang telah kamu lihat dan dengar: orang buta melihat, orang lumpuh berjalan, orang kusta dibersihkan, orang tuli mendengar, orang mati bangkit, orang miskin memberitakan Injil; 23 Dan diberkatilah dia yang tidak menyinggung perasaan-Ku. 24 Tetapi ketika utusan-utusan Yohanes pergi, Yesus mulai berbicara kepada orang-orang Yohanes: "Mengapa kamu pergi ke padang gurun untuk melihat? Apakah Anda ingin melihat buluh digerakkan oleh angin? 25 Atau apa yang kamu lihat Apakah Anda ingin melihat seorang pria dengan pakaian lembut? Lihatlah, mereka yang mengenakan pakaian yang indah dan hidup mewah, mereka berada di istana kerajaan. 26 Atau apa yang kamu lihat untuk dilihat? Apakah Anda ingin melihat seorang nabi? Ya, saya berkata kepada Anda, Dia lebih dari sekadar nabi. 27 Dialah yang tertulis: "Lihatlah, Aku mengutus utusan-Ku di hadapanmu, yang akan mempersiapkan jalanmu di hadapanmu." 28 Aku memberitahumu, bahwa di antara mereka yang dilahirkan dari perempuan tidak ada yang lebih besar dari Yohanes; tetapi dia yang paling kecil dalam kerajaan Allah lebih besar darinya. 29 Dan semua orang yang mendengarnya, dan para pemungut cukai, setuju dengan Allah dan dibaptis dengan baptisan Yohanes. 30 Tetapi orang-orang Farisi dan ahli Taurat meremehkan apa yang Allah maksudkan bagi mereka, dan tidak dibaptis oleh-Nya. 31 Kepada siapa aku akan membandingkan orang-orang dari generasi ini, dan dengan siapa mereka seperti? 32 Mereka seperti anak-anak yang duduk di pasar, saling berseru dan berkata: "Kami telah bermain untukmu, dan kamu tidak menari; Kami telah mengeluh kepadamu, dan kamu tidak menangis. 33 Sebab Yohanes Pembaptis datang dan tidak makan roti atau minum anggur. Anda berkata, 'Dia kerasukan.' 34 Anak Manusia telah datang, makan dan minum; kamu berkata, "Lihatlah, manusia adalah orang yang rakus dan peminum anggur, pemungut cukai dan orang berdosa adalah teman." 35 Namun kebijaksanaan telah dibenarkan oleh semua anak-anaknya.

36 Dan salah seorang dari orang Farisi memohon kepada-Nya untuk makan bersamanya. Lalu ia masuk ke rumah orang Farisi dan duduk di meja. 37 Dan lihatlah, ada seorang wanita di kota itu yang adalah orang berdosa. Ketika dia mendengar bahwa dia sedang duduk di meja di rumah orang Farisi, dia membawa segelas salep, 38 dan berdiri di kaki-Nya di belakang, dan menangis, dan mulai membasahi kaki-Nya dengan air mata, dan mengeringkannya dengan rambut kepalanya, dan mencium kaki-Nya, dan mengurapinya dengan salep. 39 Tetapi ketika orang Farisi yang telah mengundangnya melihat hal itu, dia berkata kepada dirinya sendiri: "Jika orang ini adalah seorang nabi, dia akan tahu siapa dan wanita macam apa yang dia sentuh; karena dia adalah orang berdosa. 40 Yesus menjawab dan berkata kepadanya: "Simon, ada yang ingin aku katakan kepadamu." Dan dia berkata: "Guru, katakan padaku." 41 Ada seorang kreditur yang memiliki dua debitur. Satu berutang lima ratus groschen perak, yang lainnya lima puluh. 42 Tetapi karena mereka tidak perlu membayar, dia memberikannya kepada mereka berdua. Katakan padaku, siapa di antara mereka yang paling mencintainya? 43 Simon menjawab dan berkata: "Aku menghormati orang yang paling banyak diberikannya. Lalu Yesus berkata kepadanya: "Engkau telah menghakimi dengan benar. 44 Lalu Yesus berpaling kepada wanita itu dan berkata kepada Simon: "Apakah kamu melihat wanita ini?" Aku telah masuk ke rumahmu; Engkau tidak memberiku air untuk kakiku; tetapi dia telah membasahi kakiku dengan air mata dan mengeringkannya dengan rambut kepalanya. 45 Engkau tidak mencium aku; tetapi yang terakhir, setelah aku masuk, tidak berhenti mencium kakiku. 46 Engkau tidak mengurapi kepalaku dengan minyak; tetapi dia telah mengurapi kakiku dengan salep. 47 Karena itu aku berkata kepadamu, banyak dosa telah diampuni dia, dan karena itu dia telah menunjukkan banyak kasih kepadaku. tetapi dia yang diampuni sedikit mengasihi sedikit. 48 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Dosa-dosamu telah diampuni." 49 Lalu orang-orang yang duduk di meja makan bersama mereka mulai berkata kepada diri mereka sendiri: "Siapakah ini yang mengampuni dosa?" 50 Lalu Yesus berkata kepada wanita itu: "Imanmu telah menolongmu; Pergi dengan damai!

8

1 Dan terjadilah bahwa dia sedang melakukan perjalanan melalui kota-kota dan desa-desa, memberitakan dan memberitakan Injil kerajaan Allah, dan dua belas itu bersama-sama dengannya, 2 dan beberapa wanita yang telah dia sembuhkan dari roh-roh jahat dan penyakit, bahkan Maria, yang bernama Magdalena, yang darinya tujuh roh telah keluar, 3 dan Yoanna, istri Chusa, salah seorang pelayan Herodes, dan Susanna, dan banyak orang lain yang memberi mereka harta benda mereka. 4 Ketika banyak orang berkumpul dan mereka bergegas mendatangi Dia dari kota-kota, Yesus berbicara dalam sebuah perumpamaan: 5 Seorang penabur keluar untuk menabur benihnya. Dan ketika dia menabur, beberapa jatuh di pinggir jalan dan diinjak-injak di bawah kaki, dan burung-burung di udara melahapnya. 6 Dan beberapa orang jatuh di atas batu karang; dan ketika naik, ia layu, karena tidak memiliki jus. 7 Dan beberapa jatuh di antara semak duri; dan duri itu naik bersamanya dan mencekiknya. 8 Dan beberapa hal jatuh di tanah yang baik; dan ia tumbuh, dan menghasilkan buah seratus kali lipat. Ketika dia mengatakan ini, dia berseru, "Dia yang memiliki telinga untuk mendengar, biarlah dia mendengar." 9 Murid-muridnya bertanya kepada-Nya apakah perumpamaan ini. 10 Dan dia berkata: "Telah diberikan kepadamu untuk mengetahui misteri-misteri kerajaan Allah, tetapi kepada orang lain dalam perumpamaan, sehingga mereka tidak dapat melihatnya meskipun mereka belum melihatnya, dan tidak mengerti apakah mereka belum mendengarnya." 11 Tetapi

perumpamaannya adalah ini: Benih itu adalah firman Allah. 12 Tetapi mereka yang berada di jalan itu adalah mereka yang mendengarnya; Kemudian iblis datang dan mengambil firman dari hati mereka, sehingga mereka tidak percaya dan diselamatkan. 13 Tetapi mereka yang berada di atas batu karang adalah ini, ketika mereka mendengarnya, mereka menerima firman itu dengan sukacita. Tetapi mereka tidak memiliki akar; untuk sementara waktu mereka percaya, dan pada saat percobaan mereka jatuh. 14 Tetapi mereka yang jatuh di antara semak duri adalah mereka yang mendengarnya, dan pergi di antara kekhawatiran dan kekayaan dan kegembiraan hidup, dan mati lemas dan tidak menghasilkan buah. 15 Tetapi orang-orang yang berada di negeri yang baik mendengar firman itu dan memeliharanya dengan hati yang baik dan baik, dan menghasilkan buah dalam kesabaran. 16 Tidak ada yang menyalakan lilin dan menutupinya dengan bejana atau meletakkannya di bawah bangku; tetapi ia meletakkannya di atas kaki dian, supaya setiap orang yang masuk dapat melihat terang. 17 Karena tidak ada yang tersembunyi yang tidak diungkapkan, dan tidak ada rahasia yang tidak diungkapkan dan terungkap. 18 Jadi, lihatlah bagaimana Anda mendengarkan. Karena kepada dia yang memilikinya, kepadanya akan diberikan; tetapi dia yang tidak memiliki, bahkan apa yang dia pikir dia miliki akan diambil.

19 Lalu ibu dan saudara-saudaranya pergi kepadanya, dan tidak dapat datang kepadanya di hadapan orang-orang. 20 Lalu dikatakanlah kepadanya: "Ibumu dan saudara-saudaramu berdiri di luar dan ingin bertemu denganmu." 21 Tetapi Yesus menjawab dan berkata kepada mereka: "Ibuku dan saudara-saudaraku adalah mereka yang mendengar dan melakukan firman Tuhan." 22 Dan terjadilah pada hari satu hari bahwa dia memasuki sebuah kapal bersama murid-muridnya; dan dia berkata kepada mereka, "Mari kita menyeberangi danau." Dan mereka mengusir dari tanah. 23 Ketika mereka mengemudi, dia tertidur. Dan angin puyuh datang ke atas laut, dan ombak memenuhi kapal, dan mereka berada dalam bahaya besar. 24 Lalu mereka datang kepadanya dan membangunkannya, katanya: "Guru, Guru, kami binasa!" Kemudian dia bangkit dan mengancam angin dan ombak air; dan itu berhenti, dan menjadi keheningan. 25 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Di manakah imanmu?" Dan mereka takut dan takjub, dan berkata di antara mereka sendiri: "Siapakah ini?" Bahkan terhadap angin dan air yang diperintahkan-Nya, dan mereka menaati-Nya. 26 Lalu mereka pergi ke daerah Gerasa, yang bertentangan dengan Galilea. 27 Ketika ia sampai di darat, ia bertemu dengan seorang pria dari kota itu, yang memiliki roh jahat, dan untuk waktu yang lama tidak mengenakan pakaian, dan tidak tinggal di rumah apa pun, melainkan di gua-gua kuburan. 28 Tetapi ketika ia melihat Yesus, ia berseru dan sujud di hadapan-Nya, dan berseru dengan keras, katanya: "Apa yang engkau inginkan dariku, Yesus, Anak Yang Mahatinggi?" Saya mohon, Anda tidak ingin menyiksa saya. 29 Karena ia memerintahkan roh najis untuk membunuh manusia. Karena dia telah menyiksanya untuk waktu yang lama, dan dia diikat dengan rantai dan belenggu dan ditawan, dan memutuskan ikatannya, dan didorong oleh roh jahat ke padang gurun. 30 Lalu Yesus bertanya kepadanya: "Siapa namamu?" Dia berkata: Legiun. Karena banyak roh jahat telah masuk ke dalam dirinya. 31 Dan mereka memohon kepada-Nya untuk tidak menyuruh mereka pergi ke neraka. 32 Maka ada sekawanan besar babi di padang rumput di dekat gunung. Dan mereka memohon kepada-Nya untuk mengizinkan mereka masuk ke dalamnya. Dan dia mengizinkan mereka untuk melakukannya. 33 Kemudian roh-roh jahat keluar dari orang itu dan masuk ke dalam babi. dan kawanan itu melemparkan dirinya dari lereng ke danau dan tenggelam. 34 Tetapi ketika para gembala melihat apa yang terjadi, mereka melarikan diri dan memberitakan hal itu di kota dan di desa-desa. 35 Maka mereka pergi untuk melihat apa yang telah terjadi, dan datang kepada Yesus, dan menemukan orang yang darinya roh-roh jahat telah keluar, duduk di kaki Yesus, berpakaian dan masuk akal, dan ketakutan. 36 Dan orang-orang yang telah melihatnya memberitakan kepada mereka, seperti orang yang kerasukan setan itu telah disembuhkan. 37 Dan semua orang banyak dari tanah sekitar orang Gerasa memohon kepada-Nya untuk pergi dari mereka; karena ketakutan besar telah menyimpannya. Dan dia melangkah ke kapal dan berbalik lagi. 38 Dan orang yang darinya roh-roh jahat telah keluar memohon kepadanya untuk bersamanya. Tetapi Yesus meninggalkannya dan berkata, 39 Pulanglah dan ceritakan betapa besar hal-hal yang telah Allah lakukan bagimu. Lalu ia pergi dan memberitakan ke seluruh kota betapa besarnya hal-hal yang telah Yesus lakukan baginya. 40 Dan terjadilah bahwa ketika Yesus kembali, orang-orang menerimanya dengan sukacita; karena mereka semua menunggunya. 41 Dan lihatlah, seorang pria bernama Yairus, yang adalah seorang penguasa sinagoga, datang, dan bersujud di kaki Yesus, dan memohon kepada-Nya untuk masuk ke dalam rumahnya. 42 Karena ia memiliki seorang putri tunggal, sekitar dua belas tahun, yang berada di kaki terakhirnya. Dan saat dia pergi, orang-orang berkerumun di sekelilingnya. 43 Dan seorang wanita telah mengalami aliran darah selama dua belas tahun; Itu tidak bisa disembuhkan oleh siapa pun. 44 Dia datang dari belakang dan menyentuh ujung pakaiannya. dan segera darahnya mengalir. 45 Kata Yesus: "Siapakah yang telah menyentuh Aku?" Tetapi ketika mereka semua menyangkalnya, Petrus berkata, "Guru, orang-orang menekan dan menekan Anda." 46 Tetapi Yesus berkata: "Seseorang telah menyentuh Aku; karena aku merasa bahwa sebuah kekuatan telah meninggalkanku. 47 Tetapi ketika wanita itu melihat bahwa itu tidak tersembunyi, dia datang dengan gemetar dan sujud di hadapan-Nya, dan memberitakan kepada semua orang tentang sebab-sebab dia menyentuh-Nya, dan bagaimana dia akan segera disembuhkan. 48 Lalu

Yesus berkata kepadanya: "Puteriku, imanmu telah menyelamatkanmu. Pergilah dengan damai! 49 Ketika Yesus masih berbicara, salah seorang hamba penguasa rumah ibadat datang dan berkata kepadanya: "Putrimu sudah mati; Jangan merepotkan tuannya. 50 Tetapi ketika Yesus mendengar ini, ia menjawabnya: "Jangan takut; Percayalah, begitulah cara dia sembuh! 51 Ketika ia masuk ke dalam rumah, ia tidak mengizinkan seorang pun masuk bersamanya kecuali Petrus, Yohanes, Yakobus, dan ayah dan ibu anak itu. 52 Tetapi mereka semua menangis dan berkabung karena dia. Tetapi dia berkata, "Jangan menangis." Dia belum mati, tetapi dia tertidur. 53 Dan mereka menertawakan Dia, karena mereka tahu betul bahwa dia telah mati. 54 Tetapi Yesus memegang tangannya dan berseru dan berkata: "Anak, bangunlah!" 55 Maka rohnya kembali, dan ia segera bangkit. Dan dia memerintahkan dia untuk diberi makan. 56 Dan orang tuanya kagum. Tetapi dia memerintahkan mereka untuk tidak memberi tahu siapa pun apa yang telah terjadi.

9 1 Dan Dia memanggil dua belas itu, dan memberi mereka wewenang atas semua roh jahat, dan agar mereka dapat menyembuhkan penyakit, 2 dan menyuruh mereka keluar untuk memberitakan kerajaan Allah dan untuk menyembuhkan. 3 Dan Yesus berkata kepada mereka: "Janganlah kamu membawa apa pun bersamamu di jalan, baik tongkat, atau kantong, atau roti, atau uang, dan tidak boleh ada yang memiliki dua mantel." 4 Dan jika kamu masuk ke sebuah rumah, Tetap di sana sampai Anda melanjutkan. 5 Dan jika mereka tidak menerima kamu, pergilah dari kota yang sama dan goncangkan debu dari kakimu sebagai kesaksian terhadap mereka. 6 Lalu mereka keluar dan pergi ke desa-desa, memberitakan Injil dan menyembuhkan di mana-mana. 7 Dan semua yang terjadi datang di hadapan Herodes, keempat pangeran; dan dia menjadi gelisah, karena dikatakan tentang beberapa orang, "Yohanes telah bangkit dari kematian; 8 Tetapi dari beberapa orang, Elia telah muncul; tetapi dari beberapa orang, salah satu nabi kuno telah bangkit. 9 Kata Herodes: "Yohanes, aku telah memenggal kepalanya; Tetapi siapakah ini yang saya dengar hal-hal ini? Dan ingin bertemu dengannya. Memberi makan Lima Ribu 10 Dan para rasul datang lagi dan memberitahunya betapa besar hal-hal yang telah mereka lakukan. Lalu ia membawanya bersamanya, dan berangkat ke sebuah kota yang bernama Betsaida. 11 Ketika orang-orang menyadari dia, mereka mengikutinya. Dan dia membiarkan mereka datang kepada-Nya, dan memberi tahu mereka tentang kerajaan Allah, dan menyembuhkan mereka yang membutuhkannya. 12 Tetapi hari mulai membungkuk. Kemudian dua belas datang kepada-Nya dan berkata kepadanya: "Tinggalkan orang-orang daripadamu, agar mereka dapat pergi ke desa-desa di sekitar dan ke dalam ladang-ladang, agar mereka dapat menemukan tempat tinggal dan makanan; karena kita berada di sini di padang gurun. 13 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Berikanlah mereka sesuatu untuk dimakan." Mereka berkata: "Kami memiliki tidak lebih dari lima roti dan dua ikan; kecuali kita pergi dan membeli makanan untuk semua orang ini; 14 Karena ada sekitar lima ribu orang. Dan Yesus berkata kepada murid-murid-Nya, "Biarlah mereka duduk dalam kelompok lima puluh dan lima puluh." 15 Dan mereka melakukannya, dan menyuruh mereka semua berbaring. 16 Lalu ia mengambil kelima roti dan dua ikan itu, dan memandang ke langit dan mengucap syukur untuk itu, memecahkannya, dan memberikannya kepada murid-murid untuk dipersembahkan kepada orang-orang. 17 Dan mereka makan dan semuanya kenyang; dan apa yang tersisa dari potongan itu diambil, dua belas keranjang. 18 Ketika Yesus berdoa sendirian, dan hanya murid-murid-Nya yang bersama-sama dengan Dia, Yesus bertanya kepada mereka, katanya: "Orang-orang mengatakan Siapakah Aku?" 19 Mereka menjawab: "Mereka mengatakan kamu adalah Yohanes Pembaptis; tetapi beberapa, Anda adalah Elia; tetapi beberapa, bahwa salah seorang nabi zaman dahulu telah bangkit. 20 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Tetapi kamu mengatakan siapakah aku?" Lalu Petrus menjawab dan berkata, "Engkau adalah Kristus Allah." 21 Dan Dia menegur mereka, memerintahkan mereka untuk tidak memberi tahu siapa pun, 22 berkata: "Anak Manusia harus sangat menderita, dan ditolak oleh para tua-tua, imam-imam kepala, dan ahli Taurat, dan dibunuh, dan bangkit kembali pada hari ketiga." 23 Lalu Yesus berkata kepada mereka semua: "Barangsiapa mau mengikuti Aku, hendaklah dia menyangkal dirinya dan memikul salibnya setiap hari dan mengikut Aku." 24 Sebab barangsiapa ingin memelihara nyawanya, ia akan kehilangan nyawanya. tetapi barangsiapa kehilangan nyawanya demi Aku, ia akan menerimanya. 25 Untuk apa keuntungan yang akan diperoleh manusia jika ia memperoleh seluruh dunia dan kehilangan dirinya sendiri atau menderita kerusakan pada dirinya sendiri? 26 Tetapi barangsiapa malu kepada-Ku dan perkataan-Ku, Anak Manusia juga akan malu ketika ia datang dalam kemuliaan-Nya, dan di dalam Bapa-Nya, dan di dalam malaikat-malaikat kudus. 27 Tetapi aku berkata kepadamu dengan sungguh-sungguh, ada beberapa dari mereka yang berdiri di sini yang tidak akan merasakan kematian sampai mereka melihat kerajaan Allah. 28 Dan setelah perkataan ini terjadilah bahwa dia membawa Petrus, Yohanes, dan Yakobus untuk dirinya, dan naik ke atas gunung untuk berdoa. 29 Ketika dia berdoa, penampilan wajahnya berubah, dan pakaiannya menjadi putih dan cerah. 30 Dan lihatlah, dua orang berbicara kepadanya, yaitu Musa dan Elia. 31 Mereka tampak berubah rupa, dan berbicara tentang akhir yang akan digenapinya di Yerusalem. 32 Tetapi Petrus dan orang-orang yang bersamanya tidur penuh. Tetapi ketika mereka bangun, mereka melihat bagaimana dia berubah rupa, dan kedua pria itu berdiri di sampingnya. 33 Dan terjadilah bahwa ketika mereka pergi darinya, Petrus berkata kepada Yesus, "Guru, adalah

baik bagi kami untuk berada di sini." Mari kita membuat tiga pondok daun, satu untukmu, satu untuk Musa, dan satu untuk Elia. Dan dia tidak tahu apa yang dia katakan. 34 Ketika dia mengatakan ini, awan datang dan membayangnya; dan mereka ketakutan ketika awan menutupi mereka. 35 Lalu terdengar suara dari awan, "Inilah putra pilihan-Ku; Anda akan mendengarnya! 36 Ketika suara itu datang, mereka menemukan Yesus sendirian. Dan mereka diam dan tidak memberi tahu siapa pun pada masa itu apa yang telah mereka lihat. 37 Dan terjadilah pada hari setelahnya, ketika mereka turun dari gunung, banyak orang datang untuk menyambut mereka. 38 Dan lihatlah, seorang pria di antara bangsa itu berseru dan berkata, "Guru, saya mohon, jagalah putra saya; karena dia adalah putra tunggalku. 39 Lihatlah, roh menangkap dia sehingga dia tiba-tiba berteriak, dan menyentaknyanya ke sana kemari sehingga dia berbusa, dan hampir tidak meninggalkannya ketika dia menghancurkannya dengan cara ini. 40 Dan aku meminta murid-muridmu untuk mengusirnya, tetapi mereka tidak bisa. 41 Lalu Yesus menjawab dan berkata: "Wahai generasi yang tidak percaya dan sesat, berapa lama Aku akan bersamamu dan membiarkan kamu? Bawa putramu ke sini! 42 Ketika dia datang kepadanya, roh jahat itu mencabik-cabiknya dan menyeretnya pergi. Tapi, Yesus menegur roh najis itu dan menyembuhkan anak itu dan mengembalikannya kepada ayahnya. 43 Dan mereka semua takjub akan kuasa Allah yang besar. Dan ketika mereka semua kagum akan semua yang dilakukan-Nya, Dia berkata kepada murid-murid-Nya, 44 "Dengarkanlah perkataan ini: Anak Manusia harus diserahkan ke tangan manusia." 45 Tetapi mereka tidak mengerti firman itu, dan firman itu tersembunyi dari mereka, sehingga mereka tidak memahaminya. Dan mereka takut untuk meminta kata ini kepadanya. Melawan ambisi dan intoleransi, 46 Tetapi pikiran muncul di antara mereka tentang siapa yang terbesar di antara mereka. 47 Tetapi ketika Yesus mengetahui pikiran hati mereka, Ia mengambil seorang anak dan meletakkannya di sampingnya, 48 dan berkata kepada mereka: "Barangsiapa menerima anak ini dalam nama-Ku, ia menerima Aku; Dan dia yang menerima aku menerima dia yang mengutus aku. Karena dia yang paling kecil di antara kamu semua adalah besar. 49 Lalu Yohanes menjawab dan berkata: "Guru, kami melihat seseorang yang mengusir roh jahat dalam namamu; dan kami menolaknya, karena dia tidak mengikutimu bersama kami. 50 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Jangan melarangnya. Karena dia yang tidak melawanmu adalah untukmu. 51 Dan terjadilah, ketika waktunya sudah kepenuhan bahwa dia akan dibawa dari sini, dia memalingkan wajahnya untuk langsung pergi ke Yerusalem. 52 Dan dia mengutus utusan-utusan di hadapannya; dan mereka pergi dan datang ke sebuah desa orang Samaria, sehingga mereka memerintahkan dia untuk menginap. 53 Dan mereka tidak menerima Dia, karena Dia telah memalingkan mukanya untuk pergi ke Yerusalem. 54 Ketika murid-muridnya Yakobus dan Yohanes melihat hal itu, mereka berkata: "Tuhan, jika Engkau menghendaki, kami akan mengatakan bahwa api turun dari langit dan menhanguskan mereka." 55 Tetapi Yesus berbalik dan mengancam mereka. 56 Anak Manusia datang bukan untuk menghancurkan jiwa manusia, tetapi untuk memelihara mereka. 57 Lalu mereka pergi ke desa lain. 58 Kata Yesus kepadanya: "Rubah memiliki lubang, dan burung-burung di udara memiliki sarang; tetapi Anak Manusia tidak memiliki tempat dia meletakkan kepalanya. 59 Lalu Yesus berkata kepada yang lain: "Ikutlah Aku." Tetapi dia berkata, "Izinkan saya pergi dulu dan menguburkan ayah saya." 60 Tetapi Yesus berkata kepadanya: "Biarlah orang mati menguburkan orang mati mereka; tetapi pergilah dan beritakan kerajaan Allah. 61 Dan yang lain berkata: "Tuhan, aku akan mengikuti-Mu; tetapi pertama-tama izinkan saya untuk meninggalkan mereka yang ada di rumah saya. 62 Tetapi Yesus berkata kepadanya: "Barangsiapa meletakkan tangannya pada bajak dan menoleh ke belakang, tidak layak untuk kerajaan Allah."

10

1 Kemudian Tuhan memisahkan tujuh puluh orang lagi dan mengutus mereka berdua di hadapan-Nya ke semua kota dan tempat-tempat yang ingin dikunjungi-Nya, 2 dan berfirman kepada mereka: "Panen berlimpah, tetapi pekerjanya sedikit. Mintalah Tuhan tuaian untuk mengutus para pekerja ke dalam panen-Nya. 3 Pergi; lihatlah, Aku mengutus kamu seperti anak domba di tengah-tengah serigala. 4 Jangan membawa tas, tas, atau sepatu, dan jangan menyapa siapa pun di jalan. 5 Ketika kamu masuk ke sebuah rumah, katakan terlebih dahulu: 'Damai sejahtera bagi rumah ini.' 6 Dan jika akan ada seorang anak damai, damai sejahteramu akan berdiam di atasnya; tetapi jika tidak, damai sejahteramu akan kembali kepadamu. 7 Tetapi di rumah yang sama tinggallah, makan dan minum apa yang diberikan kepadamu; karena pekerja itu layak untuk upahnya. Janganlah kamu pergi dari satu rumah ke rumah lain. 8 Dan ketika kamu datang ke sebuah kota dan mereka menerima kamu, makanlah apa yang ada di hadapanmu, 9 dan sembuhkan orang sakit yang ada di sana, dan katakan kepada mereka: Kerajaan Allah telah mendekat kepadamu. 10 Tetapi jika kamu sampai di sebuah kota di mana mereka tidak menerima kamu, pergilah ke jalan-jalannya dan katakanlah: 11 Kami akan mengibaskan debu yang menggantung di kaki kami dari kotamu. tetapi ketahuilah bahwa kerajaan Allah sudah dekat denganmu. 12 Aku katakan kepadamu, Sodom akan lebih dapat ditoleransi pada hari itu sebagai kota seperti itu. 13 Celakalah kamu, Chorazin! Celakalah engkau, Betsaida! Karena jika perbuatan-perbuatan seperti itu terjadi pada Tirus dan Sidon yang terjadi kepadamu, mereka akan duduk dengan kain kabung dan abu sejak lama dan bertaubat. 14 Tetapi itu akan lebih tertanggung bagi Tirus dan Sidon dalam penghakiman daripada kamu. 15 Dan engkau, Kapernaum, maukah engkau diangkat ke surga?

Kamu akan dilemparkan ke neraka. 16 Barangsiapa mendengarmu mendengar-Ku; dan dia yang membenci kamu membenci aku; tetapi dia yang menghina aku menghina dia yang mengutus aku. 17 Tujuh puluh orang itu datang kembali dengan sukacita, sambil berkata: "Tuhan, roh-roh jahat juga tunduk kepada kami dalam nama-Mu." 18 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Aku melihat Setan jatuh dari langit seperti kilat. 19 Lihatlah, Aku telah memberimu wewenang untuk menginjak-injak ular dan kalajengking, dan atas semua kuasa musuh; dan tidak ada yang akan merugikanmu. 20 Tetapi jangan bersukacita karena roh-roh tunduk kepadamu. Tetapi bersukacitalah karena nama-namamu tertulis di surga. 21 Pada saat itu Yesus bersukacita dalam Roh Kudus dan berkata: "Aku memuji engkau, Bapa dan Tuhan langit dan bumi, karena Engkau telah menyembunyikan hal-hal ini dari orang bijaksana dan bijaksana, dan telah menyingkapkannya kepada bayi-bayi. Ya, ayah, jadi itu menyenangkan Anda. 22 Segala sesuatu telah diserahkan kepadaku oleh Bapaku. Dan tidak ada yang tahu siapa Anak itu, kecuali Bapa; atau siapa Bapa, karena hanya Anak dan kepada siapa Putra menghendaki Putra. 23 Lalu Yesus berpaling kepada murid-murid-Nya dengan cara yang istimewa, katanya: "Berbahagialah mata yang melihat apa yang kamu lihat." 24 Sebab Aku berkata kepadamu, banyak nabi dan raja ingin melihat apa yang kamu lihat, tetapi tidak melihatnya, dan mendengar apa yang kamu dengar, dan tidak mendengarnya. 25 Dan lihatlah, seorang ahli Taurat berdiri dan menggodanya dan berkata, "Guru, apa yang harus saya lakukan untuk mewarisi kehidupan kekal?" 26 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Apa yang tertulis dalam hukum Taurat?" Bagaimana Anda membaca? 27 Jawab Yesus dan berkata: "Kasihilah Tuhan, Allahmu, dengan segenap hatimu, dengan segenap jiwamu, dengan segenap kekuatanmu, dan dengan segenap akal budimu, dan sesamamu seperti dirimu sendiri." 28 Tetapi Yesus berkata kepadanya: "Engkau telah menjawab dengan benar; lakukan itu, dan Anda akan hidup. 29 Tetapi ia ingin membenarkan dirinya, dan berkata kepada Yesus: "Siapakah sesamaku?" 30 Lalu Yesus menjawab dan berkata: "Ada seorang yang turun dari Yerusalem ke Yerikho dan jatuh ke tangan perampok. Mereka menelanjinginya dan memukulinya dan pergi dan meninggalkannya terbaring setengah mati. 31 Dan kebetulan seorang imam sedang menempuh jalan yang sama; dan ketika dia melihatnya, dia lewat. 32 Demikian juga orang Lewi; Ketika dia datang ke tempat itu dan melihatnya, dia lewat. 33 Dan seorang Samaria melakukan perjalanan dan datang ke sana; 34 Dia pergi kepadanya, dan menuangkan minyak dan anggur ke luka-lukanya, dan membalutnya, dan mengangkatnya ke atas binatangnya, dan membawanya ke sebuah penginapan, dan merawatnya. 35 Keesokan harinya dia mengeluarkan dua keping perak dan memberikannya kepada pemilik penginapan, dan berkata kepadanya: "Jagalah dia, dan jika engkau mau menunjukkan sesuatu lagi, aku akan membayarmu ketika aku kembali." 36 Menurutmu, siapa di antara ketiganya yang berikutnya dari ketiganya dari orang yang jatuh di antara para perampok? 37 Dia berkata: "Dia yang menunjukkan belas kasihan kepadanya." Lalu Yesus berkata kepadanya, "Pergilah dan lakukan hal yang sama." 38 Dan terjadilah bahwa ketika mereka sedang berjalan, dia tiba di sebuah desa. Ada seorang wanita bernama Marta yang membawanya ke rumahnya. 39 Dan dia memiliki seorang saudara perempuan, yang bernama Maria; dia duduk di kaki Yesus dan mendengarkan pidato-Nya. 40 Tetapi Marta bersusah payah untuk melayani-Nya. Dan dia datang dan berkata, "Tuhan, tidakkah Engkau meminta agar saudara perempuanku mengizinkan aku melayani sendirian?" Katakan padanya bahwa dia akan menyerangnya juga! 41 Tetapi Tuhan menjawab dan berfirman kepadanya: "Marta, Marta, engkau memiliki banyak kekhawatiran dan kesulitan. 42 Tetapi satu hal yang diperlukan. Maria telah memilih bagian yang baik; yang tidak boleh diambil darinya.

64

11 1 Dan terjadilah bahwa dia berada di suatu tempat berdoa. Dan ketika dia berhenti, salah seorang muridnya berkata kepadanya, "Tuhan, ajarlah kami untuk berdoa, seperti Yohanes juga mengajar murid-muridnya." 2 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Apabila kamu berdoa, katakanlah: Bapa kami yang di surga!" Semoga namamu dikuduskan. Datanglah kerajaan-Mu. Kehendak-Mu terjadi di bumi seperti di surga. 3 Berilah kami roti harian kami selama-lamanya. 4 Dan ampunilah dosa-dosa kami; karena kami juga mengampuni semua orang yang berhutang kepada kami. Dan janganlah menuntun kami ke dalam pencobaan, tetapi bebaskanlah kami dari kejahatan. 5 Kata Yesus kepada mereka: "Siapa di antara kamu yang memiliki seorang teman, dan akan pergi kepadanya pada tengah malam dan berkata kepadanya: Sahabat yang terkasih, pinjamkan aku tiga roti; 6 Sebab temanku telah datang kepadaku dalam perjalanan, dan aku tidak memiliki apa yang aku berikan di hadapannya. 7 Dan orang di dalam akan menjawab, "Jangan ganggu aku." Pintunya sudah terkunci, dan anak-anak kecil saya bersama saya di kamar; Aku tidak bisa bangun dan memberimu 8 Aku katakan kepadamu, dan jika dia tidak bangun dan memberikannya kepadanya, karena dia adalah temannya, dia akan tetap bangun karena desakan kurang ajarnya dan memberinya berapa banyak yang dia butuhkan. 9 Dan aku juga berkata kepadamu: Mintalah, dan itu akan diberikan kepadamu; carilah, dan Anda akan menemukan; ketukan, dan itu akan dibuka untuk Anda. 10 Sebab dia yang meminta menerima; dan dia yang mencari, menemukan; Dan siapa pun yang mengetuk akan dibuka. 11 Di antara kamu seorang anak laki-laki meminta ikan kepada ayahnya, yang akan mempersembahkan seekor ular untuk ikan itu? 12 Atau, jika dia meminta telur, siapa yang menawarkan kalajengking sebagai balasannya? 13 Jika kamu yang jahat mampu memberikan karunia yang baik kepada anak-anakmu, apalagi Bapa di surga akan memberikan Roh Kudus

kepada mereka yang meminta-Nya! 14 Dan dia mengusir roh jahat yang bisu. Dan terjadilah, ketika roh itu keluar, bahwa pria bisu itu berbicara. Dan orang-orang kagum. 15 Dan beberapa dari mereka berkata: "Dia mengusir roh-roh jahat melalui Beelzebul penguasa mereka." 16 Tetapi yang lain menggodanya dan meminta tanda dari surga. 17 Tetapi Ia mengetahui pikiran mereka dan berkata kepada mereka: "Setiap kerajaan, ketika terpecah melawan dirinya sendiri, menjadi sunyi, dan satu rumah jatuh ke atas rumah yang lain." 18 Tetapi jika Setan juga terpecah belah melawan dirinya sendiri, bagaimana kerajaannya akan berdiri? karena kamu mengatakan bahwa Aku mengusir roh-roh jahat melalui Beelzebul. 19 Tetapi jika aku mengusir roh-roh itu oleh Beelzebul, oleh siapakah anak-anakmu mengusir mereka? Oleh karena itu mereka akan menjadi hakim-hakimmu. 20 Tetapi jika aku mengusir roh-roh jahat dengan jari-jari Allah, kerajaan Allah telah datang kepadamu. 21 Jika seorang pria yang kuat menjaga istananya dengan bersenjata, istananya tetap damai. 22 Tetapi jika orang yang lebih kuat datang ke arahnya dan mengalahkannya, dia mengambil perlengkapan senjatanya, yang dia andalkan, dan membagikan rampasan itu. 23 Barangsiapa tidak bersama-sama dengan Aku, ia menentang Aku; dan dia yang tidak berkumpul bersama-sama dengan saya bercerai-berai. 24 Ketika roh najis keluar dari manusia, ia berjalan melalui tempat-tempat gersang, mencari peristirahatan, dan tidak menemukannya; demikianlah firman-Nya: "Aku akan kembali ke rumah-Ku dari mana aku berasal." 25 Dan ketika dia datang, dia mendapati itu tersapu dan dihiasi. 26 Kemudian ia pergi dan mengambil tujuh roh lain yang lebih buruk dari dirinya. dan ketika mereka masuk, mereka tinggal di sana, dan setelah itu akan lebih buruk dengan orang yang sama daripada sebelumnya. 27 Ketika Yesus sedang mengatakan hal-hal ini, seorang wanita di antara orang-orang itu meninggikan suaranya dan berkata kepada-Nya: "Berbahagialah tubuh yang melahirkan engkau, dan payudara yang engkau hisap." 28 Lalu dia berkata: "Ya, berbahagialah mereka yang mendengar dan menaati firman Allah. 29 Tetapi orang-orang terus maju. Kemudian dia mulai dan berkata, "Generasi ini adalah generasi yang jahat; ia menginginkan suatu tanda, dan tidak ada tanda yang diberikan kepadanya kecuali tanda Yunus. 30 Sebab sama seperti Yunus adalah tanda bagi orang Niniwe, demikian juga Anak Manusia bagi generasi ini.

31 Ratu selatan akan muncul dalam Penghakiman Terakhir bersama orang-orang dari generasi ini, dan akan mengutuk mereka, karena dia datang dari akhir dunia untuk mendengar hikmat Salomo. Dan lihatlah, ada lebih banyak di sini daripada Salomo. 32 Orang-orang Niniwe akan berdiri dalam penghakiman bersama generasi ini dan akan mengutuknya; karena mereka bertobat setelah khotbah Yunus. Dan lihatlah, ada lebih banyak di sini daripada Yunus. 33 Tidak ada yang menyalakan lilin dan meletakkannya di sudut, bahkan di bawah gantang, tetapi di atas kaki diang, supaya siapa pun yang masuk dapat melihat terang. 34 Matamu adalah pelita tubuh. Jadi jika mata Anda murni, seluruh tubuh Anda ringan; tetapi jika mata Anda jahat, tubuh Anda juga gelap. 35 Maka pastikan bahwa terang di dalam kamu bukanlah kegelapan. 36 Karena itu, jika tubuhmu semuanya terang, sehingga tidak ada bagian dari kegelapan, maka itu akan seterang ketika cahaya dengan kilatan terang menerangi kamu. Melawan orang-orang Farisi dan ahli Taurat 37 Ketika dia masih berbicara, seorang Farisi memintanya untuk makan tengah hari bersamanya. Dan dia masuk dan duduk di meja. 38 Ketika orang Farisi itu melihat ini, dia terkejut karena dia tidak membasuh sebelum makan. 39 Dan Tuhan berfirman kepadanya: "Hai orang Farisi menjaga cawan dan piringnya tetap bersih dengan hati; tetapi batinmu penuh dengan perampokan dan kejahatan. 40 Hai orang-orang bodoh, bukankah dia yang menciptakan yang luar juga menciptakan yang dalam? 41 Berikanlah sedekah apa yang ada di dalam, lihatlah, dan kamu akan memiliki segala sesuatu yang bersih. 42 Tetapi celakalah kamu orang Farisi, bahwa kamu memberikan persepuluhan mint dan rudi dan semua kubis, dan melewati penghakiman dan kasih Allah! Ini harus dilakukan dan bukan itu. 43 Celakalah kamu orang-orang Farisi, karena kamu suka duduk di kepala sinagoga dan disambut di pasar. 44 Celakalah kamu, bahwa kamu seperti kubur-kuburan tersembunyi yang dilalui orang-orang, dan tidak mengetahuinya! 45 Lalu salah seorang ahli Taurat menjawab dan berkata kepadanya: "Guru, engkau juga mencela kami dengan perkataan ini. 46 Tetapi Yesus berkata: "Celakalah kamu para ahli Taurat! karena kamu membebani manusia dengan beban yang tak tertahankan, dan kamu sendiri tidak menyentuhnya dengan jari. 47 Celakalah kamu! karena kamu membangun kubur bagi para nabi; tetapi nenek moyangmu membunuh mereka. 48 Maka kamu memberikan kesaksian dan menyetujui pekerjaan nenek moyangmu; karena mereka membunuh mereka, dan kamu membangun kubur bagi mereka. 49 Karena itu hikmat Allah berfirman: Aku akan mengutus nabi-nabi dan rasul-rasul kepada mereka, dan beberapa dari mereka akan membunuh dan menganiaya mereka, 50 agar darah yang telah ditumpahkan sejak dunia dijadikan dapat dituntut dari generasi semua nabi ini, 51 dari darah Habel sampai darah Zakharia, yang binasa di antara mezbah dan bait suci. Ya, saya katakan kepada Anda, itu akan dituntut dari generasi ini. 52 Celakalah kamu ahli Taurat! karena engkau telah mengambil kunci pengetahuan. Anda tidak masuk dan melawan mereka yang ingin masuk. 53 Ketika Yesus keluar dari sana, para ahli Taurat dan orang Farisi mulai mendesaknya dengan keras dan menginterogasinya dengan berbagai pertanyaan, 54 dan menunggunya untuk melihat apakah mereka dapat mengusir sesuatu dari mulutnya.

1 Sementara itu orang-orang berlari ke arah mereka, dan beberapa ribu orang berkumpul, sehingga mereka saling menginjak-injak. Kemudian dia mulai dan berkata pertama-tama kepada murid-muridnya, "Waspadalah terhadap ragi orang Farisi, yang adalah kemunafikan." 2 Tetapi tidak ada yang tersembunyi yang tidak akan diungkapkan, dan tidak ada rahasia yang tidak akan diketahui. 3 Karena itu, apa yang kamu katakan dalam kegelapan akan didengar dalam terang; Apa yang Anda katakan di telinga Anda di kamar-kamar akan diteriakkan di atap. 4 Tetapi aku berkata kepadamu, saudara-saudaraku, jangan takut kepada orang-orang yang membunuh tubuh dan tidak dapat berbuat apa-apa setelahnya. 5 Tetapi Aku akan menunjukkan kepadamu siapa yang harus kamu takuti: Takutlah kepada dia yang setelah dia membunuh, juga memiliki kuasa untuk melemparkan ke neraka. Ya, saya katakan kepada Anda, takutlah padanya. 6 Bukankah Anda menjual lima burung pipit seharga dua sen? Namun demikian, tidak ada satu pun dari mereka yang dilupakan di hadapan Tuhan. 7 Tetapi rambut di kepalamu semuanya dihitung. Karena itu jangan takut; kamu lebih dari banyak burung pipit. 8 Tetapi Aku berkata kepadamu: Barangsiapa mengaku Aku di hadapan manusia, Anak Manusia juga akan mengakuinya di hadapan malaikat-malaikat Allah. 9 Tetapi barangsiapa menyangkal Aku di hadapan manusia, maka akan ditolak di hadapan malaikat-malaikat Allah. 10 Dan barangsiapa mengucapkan sepatah kata pun terhadap Anak Manusia akan diampuni, tetapi barangsiapa menghujat Roh Kudus tidak akan diampuni. 11 Tetapi jika mereka membawa kamu ke dalam sinagoga mereka, dan di hadapan penguasa, dan di hadapan para penguasa, janganlah kamu khawatir tentang bagaimana atau dengan apa yang akan kamu jawab atau apa yang akan kamu katakan. 12 Sebab Roh Kudus akan mengajar kamu pada waktu itu, apa yang harus dikatakan. 13 Lalu salah seorang dari orang-orang itu berkata kepadanya: "Guru, katakanlah kepada saudaraku bahwa dia berbagi warisan dengan aku." 14 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Saudara, siapakah yang telah menjadikan aku hakim atau ahli waris atas kamu? 15 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Berhati-hatilah dan waspadalah terhadap segala ketamakan; karena tidak ada yang hidup dengan memiliki banyak barang. 16 Lalu Yesus menceritakan sebuah perumpamaan kepada mereka, katanya: "Ada seorang kaya, ladang telah tumbuh dengan baik. 17 Dan dia berpikir dalam hati dan berkata: "Apa yang harus aku lakukan?" Saya tidak punya tempat untuk mengumpulkan buah saya. 18 Lalu katanya: "Inilah yang akan kulakukan: Aku akan merobohkan lumbung-lumbungku dan membangun lumbung-lumbungku yang lebih besar, dan Aku akan mengumpulkan di dalamnya semua gandumku dan barang-barangku, 19 dan aku akan berkata kepada jiwaku: 'Jiwa yang terkasih, engkau memiliki simpanan yang besar selama bertahun-tahun; Sekarang berdamailah, makan, minum, dan bergembiralah! 20 Tetapi Allah berkata kepadanya: "Kamu bodoh! Malam ini jiwamu akan dituntut darimu; Dan apa yang akan Anda persiapkan? 21 Demikian pula dengan orang-orang yang menimbun harta bagi diri mereka sendiri dan tidak kaya bagi Allah. 22 Lalu Yesus berkata kepada murid-muridnya: "Karena itu Aku berkata kepadamu: Jangan khawatir tentang nyawamu, apa yang akan kamu makan, atau tentang tubuhmu, apa yang akan kamu kenakan. 23 Hidup lebih dari sekadar makanan, dan tubuh lebih dari pakaian. 24 Lihatlah burung gagak, mereka tidak menabur, mereka tidak menuai, mereka tidak memiliki gudang bawah tanah atau lumbung, tetapi Tuhan memberi mereka makan. Betapa lebih banyak kamu daripada burung-burung! 25 Siapakah di antara kamu, apakah dia sudah cemas, siapa yang dapat menambah panjang hidupnya? 26 Jika Anda tidak dapat melakukan hal yang paling sedikit, mengapa Anda mengkhawatirkan orang lain? 27 Lihatlah bunga lili, bagaimana mereka tidak memintal atau menenun. Tetapi aku memberitahukan kepadamu, bahwa Salomo dalam segala kemuliaannya tidak berpakaian seperti mereka. 28 Jika Allah memakaikan rumput yang ada di padang hari ini dan akan dilemparkan ke dalam perapian besok, apalagi Dia akan mengenakan kepadamu, kamu yang kurang iman! 29 Karena itu, kamu juga tidak bertanya apa yang harus kamu makan atau apa yang harus kamu minum, dan jangan gelisah. 30 Semua hal ini dicari oleh bangsa-bangsa di dunia; tetapi ayahmu tahu betul bahwa kamu membutuhkannya. 31 Tetapi carilah kerajaan-Nya, dan semua hal ini akan ditambahkan kepadamu. 32 Jangan takut, kawan-kawan kecil. Karena adalah kesenangan baik Bapamu untuk memberimu kerajaan. 33 Jual apa yang kamu miliki dan berikanlah sedekah. Buatlah untuk diri Anda sendiri tas yang tidak menjadi usang, harta yang tidak pernah berkurang di surga, di mana tidak ada pencuri yang datang dan ngengat tidak makan. 34 Karena di mana hartamu berada, di situ juga hatimu. 35 Biarlah pinggangmu diikat pinggang, dan lilinmu menyala, 36 dan jadilah seperti orang-orang yang menantikan Tuhan mereka, ketika Dia akan pergi dari pernikahan, sehingga ketika Dia datang dan mengetuk, mereka akan segera membuka bagi-Nya. 37 Berbahagialah hamba-hamba yang didapati oleh tuan terjaga ketika ia datang. Sesungguhnya Aku berkata kepadamu: Dia akan mengenakan celemek-Nya, dan akan mendudukkan mereka di meja, dan datang kepada mereka dan melayani mereka. 38 Dan apabila ia datang pada jam kedua, dan pada jam ketiga, dan mendapati demikian, diberkatilah hamba-hamba ini. 39 Tetapi ketahuilah ini, jika seorang perumah tangga tahu pada jam berapa pencuri itu akan datang, dia tidak akan dibobol rumahnya. 40 Karena itu kamu juga bersiap-siap. Karena Anak Manusia akan datang pada jam ketika kamu tidak berpikir demikian. 41 Tetapi Petrus berkata kepadanya: "Tuhan, apakah Engkau menceritakan perumpamaan ini kepada kami atau kepada semua orang?" 42 Dan Tuhan berfirman: "Siapakah pengurus yang setia dan bijaksana yang ditetapkan Tuhan atas hamba-hamba-Nya, agar Dia dapat

memberikan kepada mereka pada waktunya apa yang harus dibayar kepada mereka?" 43 Berbahagialah hamba yang didapati oleh tuannya untuk melakukannya ketika ia datang. 44 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, Ia akan menunjuk Dia atas segala miliknya. 45 Tetapi jika hamba yang sama berkata dalam hatinya: Tuanku akan datang, dan mulai memukuli hamba dan hamba perempuan, dan juga makan dan minum dan mabuk, 46 maka tuan hamba yang sama akan datang pada hari yang tidak dia ketahui, dan pada saat itu dia tidak mengetahuinya, dan akan memotongnya berkeping-keping, dan akan memberinya upah bersama orang-orang yang tidak percaya. 47 Tetapi hamba yang mengetahui kehendak tuannya, tetapi tidak menyiapkan apa-apa atau melakukan sesuai dengan kehendaknya, akan menderita banyak pukulan. 48 Tetapi dia yang tidak mengetahuinya, dan telah melakukan apa yang sepadan dengan pukulan, akan menderita sedikit pukulan. Karena kepadanya banyak yang telah diberikan, banyak yang akan dicari darinya; dan kepada siapa banyak diperintahkan, banyak yang akan dituntut darinya. 49 Aku datang untuk menyalakan api di bumi; apa yang lebih suka saya miliki daripada terbakar! 50 Tetapi pertama-tama aku harus dibaptis dengan baptisan, dan betapa cemasnya aku sampai itu selesai! 51 Apakah Anda pikir bahwa saya datang ke sini untuk membawa perdamaian di bumi? Saya katakan: Tidak, tetapi perselisihan. 52 Karena mulai sekarang akan ada lima orang di sebuah rumah yang berselisih, tiga lawan dua, dan dua lawan tiga. 53 Akan ada ayah melawan anak laki-laki, dan anak laki-laki melawan ayah, ibu melawan anak perempuan, dan anak perempuan melawan ibu, ibu mertua melawan menantu perempuan, dan menantu perempuan melawan ibu mertua. 54 Lalu Yesus berkata kepada bangsa itu: "Apabila kamu melihat awan naik dari barat, kamu akan segera berkata: Hujan akan datang. Dan itu terjadi. 55 Dan ketika kamu melihat angin selatan bertiup, kamu berkata: 'Akan panas.' Dan itu terjadi. 56 Hai orang-orang munafik! Engkau tahu bagaimana memeriksa penampakan bumi dan langit; Tapi bagaimana Anda tidak menguji kali ini? 57 Dan mengapa kamu tidak menghakimi dirimu sendiri apa yang benar? 58 Sebab apabila kamu pergi dengan musuhmu di hadapan hakim, bersusah payah di jalan untuk menyingkirkannya, jangan sampai dia membawa kamu ke hadapan hakim, dan hakim menyerahkanmu kepada juru sita, dan hamba itu melemparkan kamu ke dalam penjara. 59 Aku berkata kepadamu, kamu tidak akan keluar dari sana sampai kamu membayar uang yang paling lama.

13

1 Pada waktu itu, ada beberapa dari mereka yang menceritakan kepadanya tentang orang Galilea, yang darahnya telah dicampur Pilatus dengan korban mereka.

2 Jawab Yesus kepada mereka: "Apakah kamu berpikir bahwa orang-orang Galilea ini lebih berdosa daripada semua orang Galilea yang lain, karena mereka menderita ini?"

3 Aku berkata kepadamu: tidak, tetapi jika kamu tidak bertobat, kamu semua akan binasa dengan cara yang sama.

4 Atau apakah kamu berpikir bahwa delapan belas orang yang dijatuhkan oleh menara Siloam dan membunuh mereka lebih bersalah daripada semua orang lain yang tinggal di Yerusalem?

5 Aku berkata kepadamu, tidak, tetapi jika kamu tidak bertobat, kamu semua akan binasa dengan cara yang sama.

6 Dan dia memberi tahu mereka perumpamaan ini: Ada seorang pria yang menanam pohon ara di kebun angguranya, dan dia datang dan mencari buah di atasnya, tetapi tidak menemukannya.

7 Lalu Yesus berkata kepada tukang kebun anggur: "Lihatlah, aku telah datang setiap tahun selama tiga tahun, mencari buah di pohon ara ini, dan aku tidak menemukannya. Potong dia! Apa yang dia menghalangi negara?"

8 Tetapi dia menjawab dan berkata kepadanya: "Tuhan, tinggalkan dia tahun ini sampai aku menggali dan menyuburkannya, 9

jika dia masih ingin berbuah, jika tidak, tebaslah dia."

10 Dan dia mengajar di sebuah sinagoga pada hari Sabat.

11 Dan lihatlah, ada seorang wanita yang mengalami roh sakit selama delapan belas tahun, dan dia membungkuk, dan tidak dapat berdiri.

12 Tetapi ketika Yesus melihat wanita itu, Yesus memanggilnya kepada-Nya dan berkata kepadanya: "Wanita, bebaslah dari penyakitmu."

13 Lalu ia menumpangkan tangannya ke atasnya, dan segera ia berdiri dan memuji Allah.

14 Lalu penguasa sinagoga itu, karena dia marah karena Yesus akan menyembuhkan pada hari Sabat, menjawab, dan berkata kepada orang-orang: "Ada enam hari di mana mereka harus bekerja, datanglah dan disembuhkan pada mereka, tetapi tidak pada hari Sabat."

15 Lalu Tuhan menjawabnya dan berfirman: "Hai orang-orang munafik! Bukankah kamu masing-masing melonggarkan lembu atau keledainya dari palungan pada hari Sabat dan membawanya ke tempat penyiraman?"

16 Maka bukankah bukankah orang ini, yang adalah putri Abraham, yang telah diikat Setan selama delapan belas tahun, akan dibebaskan dari ikatan ini pada hari Sabat?

17 Dan ketika dia mengatakan ini, semua orang yang tidak menyukai Dia dipermalukan. Dan semua orang bersukacita dalam segala perbuatan mulia yang dilakukan oleh-Nya.

18 Lalu dia berkata: "Kerajaan Allah serupa dengan siapa, dan dengan siapa aku akan membandingkannya?"

19 Demikian seperti biji sesawi, yang diambil dan dilemparkan ke kebunnya, dan tumbuh menjadi pohon, dan burung-burung di udara tinggal di antara cabang-cabangnya.

20 Dan lagi dia berkata: "Kepada siapa aku akan membandingkan kerajaan Allah?"

21 Seperti ragi, yang diambil seorang wanita dan dicampurkan dengan tiga gantang tepung sampai beragi sempurna.

22 Lalu ia pergi melalui kota-kota dan desa-desa, mengajar, dan pergi ke Yerusalem.

23 Lalu ada yang berkata kepadanya: "Tuhan, apakah engkau pikir hanya sedikit yang akan diselamatkan?" Lalu Yesus berkata kepada mereka

: 24 "Berusahalah untuk masuk melalui pintu gerbang yang sempit, karena banyak orang, aku katakan kepadamu, akan mencari cara untuk masuk, dan tidak akan dapat melakukannya.

25 Sejak saat itu, ketika tuan rumah bangun dan menutup pintu, dan kamu mulai berdiri di luar dan mengetuk pintu, berkata: 'Tuhan, bukalah pintu bagi kami,' dia akan menjawab dan berkata kepadamu: 'Aku tidak tahu dari mana kamu berasal.'

26 Kemudian kamu akan mulai berkata: Kami makan dan minum di hadapanmu, dan kamu mengajar di jalan-jalan kami.'

27 Dan dia akan berkata kepadamu: Aku tidak tahu dari mana kamu berasal, pergilah daripada-Ku, hai semua pelaku kejahatan.'

28 Akan ada tangisan dan kertakan gigi ketika kamu melihat Abraham, Ishak, Yakub, dan semua nabi di dalam kerajaan Allah, tetapi kamu akan diusir.

29 Dan akan datang dari Easter dan dari barat, dari utara dan dari selatan, yang akan duduk di meja dalam kerajaan Allah.

30 Dan lihatlah, mereka adalah yang terakhir, mereka akan menjadi yang pertama, dan mereka adalah yang pertama, mereka akan menjadi yang terakhir. Permusuhan Herodes.

31 Pada saat itu beberapa orang Farisi datang dan berkata kepadanya: "Pergilah dan pergilah, karena Herodes ingin membunuhmu."

32 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Pergilah dan katakan kepada rubah ini: Lihatlah, aku akan mengusir roh-roh jahat dan menyembuhkan hari ini dan besok, dan pada hari ketiga aku akan tiba di tempat tujuanku.'

33 Tetapi hari ini dan besok dan lusa, aku masih harus berjalan, karena tidak benar bagi seorang nabi untuk binasa di luar Yerusalem.

34 Yerusalem, Yerusalem, kamu yang membunuh para nabi dan melempari mereka yang diutus kepadamu, betapa sering aku ingin mengumpulkan anak-anakmu, seperti seekor ayam mengumpulkan sarangnya di bawah sayapnya, dan kamu tidak mau!

35 Lihatlah, "rumahmu akan ditinggalkan bagimu telantar." Karena Aku berkata kepadamu, kamu tidak akan melihatku sampai saatnya tiba ketika kamu akan berkata, 'Berbahagialah dia yang datang dalam nama Tuhan.'

14

1 Dan terjadilah bahwa dia datang ke sebuah rumah seorang penguasa orang Farisi pada hari Sabat untuk makan roti, dan mereka menunggunya. 2 Dan lihatlah, ada seorang pria di hadapannya yang gembur. 3 Dan Yesus menjawab dan berkata kepada para ahli Taurat dan orang Farisi, "Apakah benar untuk menyembuhkan pada hari Sabat atau tidak?" 4 Tetapi mereka diam. Dan dia memegangnya dan menyembuhkannya dan membiarkannya pergi. 5 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Siapakah di antara kamu yang anak atau lembunya jatuh ke dalam sumur, dan siapa yang tidak segera mencabutnya keluar pada hari Sabat?" 6 Dan mereka tidak dapat menjawabnya. 7 Ketika Yesus mengucapkan perumpamaan kepada para tamu, ketika ia melihat bagaimana mereka berusaha untuk duduk di puncak, dan berkata kepada mereka: 8 Jika kamu diundang oleh seseorang ke pesta pernikahan, janganlah kamu duduk di kepala, jangan sampai seorang bangsawan daripada kamu diundang olehnya, 9 dan kemudian datanglah yang telah mengundang kamu dan dia. dan katakan pada diri sendiri, 'Beri jalan kepada ini.' dan kemudian Anda harus duduk di bawah dengan rasa malu. 10 Tetapi ketika kamu dipanggil, pergilah dan duduklah, sehingga ketika dia yang telah mengundangmu datang, dia akan berkata kepadamu: 'Teman, naiklah.' Kemudian kamu akan mendapat kehormatan di hadapan mereka yang duduk di meja bersamamu. 11 Karena dia yang meninggikan dirinya akan direndahkan; dan dia yang merendahkan dirinya akan ditinggikan. 12 Dia juga berkata kepada orang yang telah mengundangnya: "Jika engkau makan malam atau makan malam, janganlah kamu mengundang teman-temanmu, saudara-saudaramu, atau kerabatmu, atau tetangga kaya, jangan sampai mereka mengundang kamu lagi dan memberi upah kepadamu. 13 Tetapi ketika kamu membuat makanan, undanglah orang miskin, orang lumpuh, orang lumpuh, orang buta, 14 dan kamu akan diberkati, karena mereka tidak memiliki keinginan untuk membalas kamu. tetapi kamu akan diberi upah dalam kebangkitan orang-orang benar. 15 Ketika orang yang duduk di meja mendengar itu, dia berkata kepadanya: "Berbahagialah orang yang

makan roti di dalam kerajaan Allah." 16 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Ada seorang yang sedang membuat perjamuan yang besar, dan mengundang banyak orang ke sana." 17 Dan ia mengutus hamba-Nya pada waktu Perjamuan Tuhan untuk berkata kepada mereka yang diundang: "Marilah, karena semuanya sudah siap." 18 Dan mereka semua mulai meminta maaf satu demi satu. Yang pertama berkata kepadanya, "Saya telah membeli sebuah ladang, dan saya harus pergi keluar dan melihatnya; Saya mohon, permisi." 19 Dan yang lain berkata: "Aku telah membeli lima kuk lembu, dan sekarang aku akan melihatnya; Saya mohon, permisi." 20 Dan yang ketiga berkata: "Aku telah mengambil seorang istri; Itu sebabnya saya tidak bisa datang." 21 Maka datanglah hamba itu dan menceritakan hal itu kepada tuannya lagi. Kemudian tuan rumah itu marah, dan berkata kepada hambanya, "Pergilah dengan cepat ke jalan-jalan dan gang-gang kota, dan bawalah yang miskin, dan orang lumpuh, orang buta, dan orang lumpuh." 22 Dan hamba itu berkata: "Tuhan, apa yang Engkau perintahkan telah terjadi; Tapi masih ada ruang di sana." 23 Kata tuan itu kepada hamba itu: "Pergilah ke jalan raya dan pagar-pagar, dan perintahkan mereka untuk masuk, agar rumahku penuh." 24 Karena aku katakan kepadamu, tidak seorang pun dari orang-orang yang diundang akan mencicipi perjamuanku. 25 Dan banyak orang pergi bersamanya; Lalu Yesus berbalik dan berkata kepada mereka: 26 "Jika seseorang datang kepada-Ku dan tidak membenci ayah, ibu, istri, anak-anaknya, saudara laki-laki, saudara perempuannya, dan hidupnya sendiri, ia tidak dapat menjadi murid-Ku." 27 Dan barangsiapa tidak memikul salibnya dan mengikut Aku, tidak dapat menjadi murid-Ku. 28 Tetapi siapakah di antara kamu yang ingin membangun menara, dan tidak duduk terlebih dahulu dan menghitung biaya untuk melaksanakannya? 29 Sehingga ketika dia telah meletakkan dasar dan tidak dapat mengeluarkannya, semua orang yang melihatnya tidak mulai mengejek-Nya, 30 berkata: "Orang ini mulai membangun dan tidak dapat mengeluarkannya." 31 Atau raja mana yang ingin berperang melawan raja lain, dan tidak terlebih dahulu duduk dan berdiskusi apakah dia dapat bertemu dengan sepuluh ribu orang yang datang kepadanya dengan dua puluh ribu? 32 Jika tidak, dia mengirim pesan ketika dia masih jauh, meminta perdamaian. 33 Maka setiap orang di antara kamu yang tidak meninggalkan semua yang dia miliki tidak dapat menjadi murid-Ku. 34 Garam adalah hal yang baik; tetapi jika garam menjadi lemah, dengan apa garam itu akan dibumbui? 35 Tidak ada gunanya bagi tanah atau kotoran, tetapi akan dibuang. Dia yang memiliki telinga untuk mendengar, biarlah dia mendengar!

15

1 Dan segala macam pemungut cukai dan orang berdosa menghampiri Dia untuk mendengarnya. 2 Orang-orang Farisi dan ahli Taurat bersungut-sungut, katanya: "Orang ini menerima orang-orang berdosa dan makan bersama mereka." 3 Lalu Yesus menceritakan perumpamaan ini kepada mereka, katanya: 4 Di antara kamu siapa yang memiliki seratus domba, dan jika dia kehilangan salah satu dari mereka, dia tidak meninggalkan sembilan puluh sembilan di padang gurun dan mengejar yang hilang itu sampai dia menemukannya? 5 Dan ketika dia menemukannya, dia meletakkannya di pundaknya dengan sukacita. 6 Ketika ia pulang ke rumah, ia memanggil teman-teman dan tetangganya dan berkata kepada mereka: "Bersukacitalah bersama-sama denganku; karena Aku telah menemukan domba-dombaku yang hilang." 7 Aku berkata kepadamu, maka akan ada lebih banyak sukacita di surga atas satu orang berdosa yang bertobat daripada sembilan puluh sembilan orang benar yang tidak membutuhkan pertobatan. 8 Atau wanita mana yang memiliki sepuluh sen, jika dia kehilangan satu, yang tidak menyalakan lilin, dan menyapu rumah dan mencari dengan tekun sampai dia menemukannya? 9 Dan ketika dia telah menemukannya, dia memanggil teman-teman dan tetangganya, berkata: "Bersukacitalah bersamaku; karena aku telah menemukan senku, yang telah aku hilangkan." 10 Demikian juga, Aku berkata kepadamu, akan ada sukacita di hadapan malaikat-malaikat Allah atas orang berdosa yang bertobat. 11 Lalu Yesus berkata: "Seorang laki-laki mempunyai dua anak laki-laki. 12 Kata yang lebih muda di antara mereka kepada ayahnya: 'Berikanlah kepadaku, ayah, bagian dari harta milikku.' Dan dia berbagi properti dengan mereka. 13 Dan tidak lama setelah itu putra bungsu mengumpulkan segala sesuatu dan pergi jauh ke seluruh negeri; dan di sana dia membunuh hartanya dengan mewah. 14 Setelah ia makan sendiri, ada kekasih yang besar di seluruh negeri, dan ia mulai kelaparan, 15 dan pergi dan menempel pada seorang warga negara dari negeri yang sama. dia mengirimnya ke ladangnya untuk menggembalakan babi. 16 Dan dia ingin mengisi perutnya dengan biji-bijian yang sudah habis, yang dimakan babi; dan tidak ada yang memberikannya kepadanya. 17 Lalu dia berpikir dalam hati dan berkata: 'Berapa banyak orang upahan yang dimiliki ayahku, yang memiliki roti yang berlimpah, dan aku binasa dalam kelaparan! 18 Aku akan bangun dan pergi kepada ayahku dan berkata kepadanya: Bapa, aku telah berdosa terhadap surga dan di hadapan-Mu.' 19 Aku tidak lagi layak disebut anakmu; jadikan aku salah satu pekerja harianmu! 20 Lalu dia bangun dan datang kepada ayahnya. Tetapi karena dia masih jauh dari sana, ayahnya melihatnya, dan dia menyesal, dan berlari dan jatuh di lehernya, dan menciumnya. 21 Lalu berkata anak itu kepadanya: 'Bapa, aku telah berdosa terhadap surga dan di hadapanmu; mulai sekarang aku tidak lagi layak disebut anakmu. 22 Tetapi sang ayah berkata kepada hamba-hambanya: 'Cepatlah keluarkan pakaian yang terbaik dan kenakan padanya, dan berikanlah gelang di tangannya dan sepatu di kakinya, 23 dan bawalah anak lembu yang telah kami gemukkan dan bunuhlah. Mari kita makan dan bergembira! 24 Karena putraku ini telah

mati dan telah hidup kembali; Dia hilang dan telah ditemukan. Dan mereka mulai bergembira. 25 Tetapi putra sulung itu berada di ladang. Ketika ia mendekati rumah, ia mendengar nyanyian dan tarian itu, 26 dan memanggil salah seorang hamba kepadanya, dan bertanya apakah itu. 27 Tetapi dia berkata kepadanya: "Saudaramu telah datang, dan ayahmu telah menyembelih anak sapi yang digemukkan, karena dia telah membuatnya kembali dalam keadaan sehat." 28 Lalu dia marah dan tidak mau masuk. Kemudian ayahnya keluar dan memohon kepadanya. 29 Tetapi dia menjawab dan berkata kepada Bapa: "Lihatlah, Aku telah melayani-Mu selama bertahun-tahun, dan belum pernah melanggar perintah-Mu; dan kau tidak pernah memberiku seekor kambing untuk bergembira dengan teman-temanku. 30 Tetapi ketika anakmu ini telah datang, yang telah menyia-nyiakan kekayaanmu dengan pelacur, engkau telah menyembelih anak lembu yang digemukkan untuknya. 31 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Anakku, engkau selalu bersamaku, dan semua yang menjadi milikku adalah milikmu." 32 Tetapi kamu harus bersukacita dan bergembira; karena saudaramu ini telah mati dan telah hidup kembali, dia tersesat dan telah ditemukan.

16

1 Dan Yesus juga berkata kepada murid-muridnya: "Ada seorang kaya yang memiliki seorang pengurus, dan dia dituduh di hadapannya karena membuang-buang barang-barangnya untuk dia. 2 Lalu ia menyuruh dia dan berkata kepadanya: "Apa yang aku dengar darimu?" Pertimbangkan rumah tangga Anda! karena kamu tidak bisa menjadi pelayan mulai sekarang. 3 Pelayan itu berkata pada dirinya sendiri: "Apa yang harus saya lakukan?" Tuanku mengambil jabatan dariku; Saya tidak bisa menggali, dan saya malu untuk mengemis. 4 Aku tahu betul apa yang akan kulakukan, sehingga mereka akan membawa aku ke rumah mereka ketika aku diberhentikan dari jabatannya. 5 Lalu ia memanggil kepadanya orang-orang yang berhutang tuannya, masing-masing sendirian, dan berkata kepada yang pertama: "Berapa banyak hutang engkau kepada tuanku?" 6 Dia berkata: "Seratus ton minyak." Dan dia berkata kepadanya, "Ambil tagihan utangmu, duduklah, dan tulis lima puluh dengan tergesa-gesa." 7 Lalu dia berkata kepada yang lain: "Tetapi kamu, berapa banyak utangmu?" Dia berkata, "Seratus gantang gandum." Dan dia berkata kepadanya, "Ambil suratmu dan tulislah delapan puluh." 8 Dan Tuhan memuji pengurus yang tidak saleh itu bahwa dia telah bertindak dengan bijaksana, karena anak-anak dunia ini lebih bijaksana di antara mereka sendiri daripada anak-anak terang. 9 Dan aku juga berkata kepadamu: Bertemanlah dengan mamon yang tidak benar, sehingga apabila selesai, mereka dapat menerima kamu ke dalam kemah suci yang kekal. 10 Dia yang setia dalam yang paling kecil adalah setia dalam yang besar, dan dia yang salah dalam yang paling kecil juga salah dalam yang besar. 11 Jika kamu tidak setia kepada mamon yang tidak benar, siapakah yang akan mempercayakan kepadamu dengan kebaikan yang benar? 12 Dan jika kamu tidak setia kepada orang asing itu, siapakah yang akan memberimu apa yang menjadi milik kita? 13 Tidak ada hamba yang dapat melayani dua tuan, entah ia akan membenci yang satu dan mengasihi yang lain, atau ia akan berpegang teguh pada yang satu dan membenci yang lain. Anda tidak dapat melayani Tuhan dan mammon. 14 Orang-orang Farisi mendengar semua ini. Mereka rakus akan uang dan mengejeknya. 15 Kata Yesus kepada mereka: "Kamu adalah yang menunjukkan dirimu benar di hadapan manusia, tetapi Allah mengetahui hatimu, karena apa pun yang tinggi di antara manusia adalah kekejian di mata Allah. 16 Hukum Taurat dan para nabi diperluas kepada Yohanes. Sejak saat itu, Injil kerajaan Allah diberitakan, dan setiap orang mendorong jalannya ke dalamnya dengan paksaan. 17 Tetapi lebih mudah bagi langit dan bumi untuk berlalu daripada setitik hukum Taurat yang jatuh. 18 Siapa pun yang menceraikan istrinya dan menikahi orang lain, dia berzina, dan siapa pun yang menceraikan suaminya melakukan perzinahan. 19 Ada seorang kaya yang mengenakan dirinya dengan lenan ungu dan berharga, dan hidup setiap hari dalam kemuliaan dan sukacita. 20 Ada seorang miskin bernama Lazarus, yang terbaring di depan pintunya penuh dengan luka-luka, 21 dan ingin puas dengan apa yang jatuh dari meja orang kaya itu, dan anjing-anjing itu datang dan menjilat lukanya. 22 Dan terjadilah bahwa orang miskin itu meninggal, dan dibawa oleh para malaikat ke dalam pangkuan Abraham. Tetapi orang kaya itu juga meninggal dan dikuburkan. 23 Ketika ia bersama orang mati, ia mengangkat matanya dalam penderitaannya dan melihat Abraham dari jauh dan Lazarus dalam rahimnya. 24 Lalu ia berseru dan berkata: "Bapa Abraham, kasihanilah aku, dan suruhlah Lazarus untuk mencelupkan

ujung jarinya ke dalam air, dan mendinginkan lidahku, karena aku disiksa dalam nyala api ini."

25 Tetapi Abraham berkata: "Ingatlah, Nak, bahwa engkau telah menerima kebaikanmu dalam hidupmu, tetapi Lazarus telah menerima kejahatan; sekarang ia dihibur di sini, dan engkau tersiksa."

26 Dan di atas semua hal ini ada jurang yang besar antara kami dan kamu, sehingga mereka yang ingin menyeberang dari sini kepadamu tidak dapat menyeberang dari sini kepadamu, dan juga mereka dari sana tidak dapat menyeberang kepada kami.

27 Lalu dia berkata: "Aku mohon, ayah, untuk mengirimnya ke rumah ayahku;

28 Sebab aku memiliki lima saudara lagi, supaya ia memperingatkan mereka, supaya mereka tidak sampai ke tempat siksaan ini.

29 Abraham berkata: "Mereka memiliki Musa dan para nabi, biarlah mereka mendengarnya."

30 Tetapi Yesus berkata: "Tidak, bapa Abraham, tetapi jika salah satu dari orang mati pergi kepada mereka, mereka akan bertobat."

31 Katanya kepadanya: "Jika mereka tidak mendengar Musa dan para nabi, mereka tidak akan percaya jika ada yang bangkit dari antara orang mati.

17

1 Dan Yesus berkata kepada murid-murid-Nya: "Tidak mungkin batu sandungan tidak datang, tetapi celakalah dia yang melaluinya batu sandungan itu datang." 2 Akan lebih baik baginya jika batu kilangan digantung di lehernya dan dilemparkan ke laut, daripada menyebabkan batu sandungan bagi salah satu dari anak-anak kecil ini. 3 Waspadalah! Jika saudaramu berdosa, celalah dia; dan jika dia bertobat, ampunilah dia. 4 Dan jika dia berdosa terhadapmu tujuh kali sehari, dan kembali kepadamu tujuh kali dan berkata: 'Aku minta maaf!' jadi kamu harus mengampuni dia. 5 Lalu para rasul berkata kepada Tuhan: "Tambahkanlah iman kami." 6 Dan Tuhan berfirman: "Jika kamu memiliki iman seperti biji sawi, dan katakanlah kepada pohon murbei ini: 'Koyakkanlah dirimu dan masukkan dirimu ke dalam laut.' Maka ia akan taat kepadamu. 7 Siapakah di antara kamu yang memiliki hamba untuk membajak atau memberi makan ternak, ketika dia pulang dari ladang, berkata kepadanya: 'Segera datang dan duduk di meja?' 8 Bukankah Yesus berkata kepadanya: 'Siapkan apa yang aku makan untuk makan malam, kenakan celemekmu, dan layanilah aku sampai aku makan dan minum; setelah itu kamu juga akan makan dan minum? 9 Apakah ia juga berterima kasih kepada hamba itu karena melakukan apa yang diperintahkan kepadanya? 10 Demikian pula Anda! Ketika kamu telah melakukan semua yang diperintahkanmu, katakanlah: 'Kami adalah hamba-hamba yang tidak berguna; Kami telah melakukan apa yang wajib kami lakukan. 11 Ketika Yesus sedang dalam perjalanan ke Yerusalem, ia melakukan perjalanan antara Samaria dan Galilea. 12 Ketika Yesus tiba di sebuah desa, sepuluh orang kusta bertemu dengan Dia, yang berdiri di kejauhan, 13 dan meninggikan suara mereka, berkata: "Yesus, Guru yang terkasih, kasihanilah kami." 14 Ketika Yesus melihat mereka, Yesus berkata kepada mereka: "Pergilah dan tunjukkan dirimu kepada para imam." Dan terjadilah, ketika mereka pergi, bahwa mereka dibersihkan. 15 Tetapi salah seorang dari mereka, melihat bahwa ia telah disembuhkan, berbalik dan memuji Allah dengan suara nyaring, 16 dan sujud di kaki Yesus dan berterima kasih kepada-Nya. Dan itu adalah orang Samaria. 17 Tetapi Yesus menjawab dan berkata: "Bukankah sepuluh dari mereka telah dibersihkan?" Tapi di mana sembilan? 18 Apakah tidak ada orang lain yang mau bertobat dan memuliakan Allah selain orang asing ini? 19 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Bangunlah, pergilah; iman Anda telah membantu Anda. 20 Tetapi ketika dia ditanya oleh orang-orang Farisi: "Kapan kerajaan Allah akan datang?" Dia menjawab mereka dan berkata, "Kerajaan Allah tidak datang sedemikian rupa sehingga dapat dilihat dengan matamu; 21 Mereka juga tidak akan berkata: 'Lihat, di sini!' atau: di sana! Karena lihatlah, kerajaan Allah ada di tengah-tengahmu. 22 Kata Yesus kepada murid-murid: "Waktunya akan tiba ketika kamu ingin melihat suatu hari Anak Manusia, dan kamu tidak akan melihat Dia. 23 Dan mereka akan berkata kepadamu: "Lihat! lihatlah, di sini! Jangan pergi atau mengikuti. 24 Sebab seperti kilat menyambar dari langit di atas, dan menyinari semua yang ada di bawah langit, demikian pula Anak Manusia pada zamannya.

25 Tetapi pertama-tama ia harus sangat menderita, dan ditolak oleh generasi ini. 26 Dan seperti yang terjadi pada zaman Nuh, demikian juga pada zaman Anak Manusia: 27 mereka makan, mereka minum, mereka menikah, mereka menikah, mereka menikah, mereka menikah, mereka menikah, sampai hari Nuh masuk ke dalam bahtera, dan air bah datang dan menghancurkan mereka semua. 28 Dengan cara yang sama, seperti yang terjadi pada zaman Lot: mereka makan, mereka minum, mereka membeli, mereka menjual, mereka menanam, mereka membangun; 29 Tetapi pada hari Lot keluar dari Sodom, api dan belerang turun dari langit dan membunuh mereka semua. 30 Demikian pula pada hari ketika Anak Manusia dinyatakan. 31 Pada hari yang sama, barangsiapa berada di atap dan memiliki barang-barang rumah tangganya di dalam rumah, janganlah dia turun untuk mengambilnya. Dengan cara yang sama, dia yang berada di ladang, janganlah dia kembali ke apa yang ada di belakangnya. 32 Ingatlah istri Lot. 33 Barangsiapa yang berusaha memelihara jiwanya, ia akan kehilangannya; dan barangsiapa yang kehilangan dia akan menolongnya untuk hidup. 34 Aku katakan kepadamu, pada malam yang sama dua orang akan berbaring di satu tempat tidur; yang satu akan diterima,

yang lain akan ditolak. 35 Dua orang akan menggiling bersama; yang satu akan diterima, yang lain akan ditolak. 36 Dua orang akan berada di lapangan, yang satu akan diterima, yang lain akan ditinggalkan. 37 Jawab mereka kepadanya: "Tuhan, di mana?" Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Di mana bangkai itu berada, di situ ada burung nasar yang berkumpul."

18

1 Dan dia memberi tahu mereka sebuah perumpamaan, bahwa seseorang harus selalu berdoa dan tidak menyerah,

2 dan berkata: "Ada seorang hakim di sebuah kota yang tidak takut kepada Allah, dan dia tidak takut kepada siapa pun.

3 Ada seorang janda di kota yang sama yang datang kepadanya dan berkata: "Buktikanlah aku keadilan di hadapan musuhku."

4 Dan dia tidak mau untuk waktu yang lama. Namun, setelah itu, dia berpikir, "Meskipun aku tidak takut kepada Tuhan, aku juga tidak takut kepada siapa pun,

5 namun aku akan melakukan keadilan kepada janda ini, karena dia memberiku begitu banyak masalah, sehingga dia tidak akan datang dan melakukan sesuatu kepadaku."

6 Kemudian Tuhan berfirman: "Dengarkanlah di sini apa yang dikatakan hakim yang tidak benar."

7 Bukankah Allah juga akan memberikan keadilan kepada umat pilihan-Nya yang berseru kepada-Nya siang dan malam, dan haruskah Dia berlama-lama dengan mereka?

8 Aku berkata kepadamu, Dia akan segera memulihkan keadilan mereka. Tetapi ketika Anak Manusia datang, apakah Anda pikir dia akan menemukan iman di bumi?

9 Dan dia mengatakan perumpamaan ini kepada beberapa orang yang dianggap benar dan membenci yang lain:

10 Dua orang pergi ke bait suci untuk berdoa, yang satu orang Farisi, yang lain pemungut cukai.

11 Orang Farisi itu berdiri dan berdoa pada dirinya sendiri, "Aku bersyukur, ya Allah, karena aku tidak seperti orang lain, perampok, orang tidak adil-benar, pezina, atau bahkan seperti pemungut cukai ini.

12 Saya berpuasa dua kali seminggu dan memberikan sepersepuluh dari semua yang saya ambil.

13 Dan pemungut cukai itu berdiri di kejauhan, dan tidak mau mengangkat matanya ke langit, tetapi memukul dadanya dan berkata: "Allah, kasihanilah aku, orang berdosa."

14 Aku katakan kepadamu, orang ini pergi ke rumahnya dengan benar, bukan itu. Karena dia yang meninggikan dirinya akan direndahkan; dan dia yang merendahkan dirinya akan ditinggikan.

15 Mereka juga membawa anak-anak kecil kepada-Nya untuk menyentuh mereka. Tetapi ketika murid-murid melihatnya, mereka menegur mereka.

16 Tetapi Yesus memanggil mereka kepada-Nya dan berkata: "Biarlah anak-anak itu datang kepada-Ku, dan jangan menghalangi mereka, karena demikianlah kerajaan Allah."

17 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu: Barangsiapa tidak menerima kerajaan Allah sebagai seorang anak, tidak akan masuk ke dalamnya.

18 Lalu seorang penguasa bertanya kepadanya, "Tuan yang baik, apa yang harus saya lakukan untuk mewarisi hidup kekal?"

19 Tetapi Yesus berkata kepadanya: "Mengapa engkau mengasihi aku?" Tidak ada yang baik kecuali Tuhan saja.

20 Kamu tahu perintah-perintah: "Jangan berzina; Engkau tidak boleh membunuh; Jangan mencuri; kamu tidak boleh memberikan kesaksian palsu; engkau harus menghormati ayah dan ibumu."

21 Dan dia berkata: "Aku telah menyimpan semua ini sejak masa mudaku."

22 Ketika Yesus mendengar ini, dia berkata kepadanya: "Engkau masih kekurangan satu hal." Jual semua yang kamu miliki dan berikan kepada orang miskin, dan kamu akan memiliki harta di surga, dan datanglah, ikutlah Aku.

23 Ketika dia mendengar ini, dia sedih, karena dia sangat kaya.

24 Tetapi Yesus memandangnya dan berkata, "Betapa sulitnya bagi orang kaya untuk masuk ke dalam kerajaan Allah!

25 Lebih mudah bagi unta untuk menembus mata jarum daripada bagi orang kaya untuk masuk ke dalam kerajaan Allah.

26 Lalu orang-orang yang mendengar hal-hal itu berkata: "Lalu siapakah yang dapat diselamatkan?"

27 Tetapi dia berkata: "Apa yang tidak mungkin bagi manusia, adalah mungkin dengan Allah."

28 Lalu Petrus berkata: "Lihatlah, kami telah meninggalkan segala sesuatu dan mengikuti engkau.

29 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, tidak ada seorang pun yang meninggalkan rumah, atau istri, atau saudara, atau orang tua, atau anak-anak, demi kerajaan Allah, 30 yang tidak menerimanya lagi berlipat ganda pada masa ini, dan hidup kekal di dunia yang akan datang.

31 Lalu Yesus membawa dua belas murid itu dan berkata kepada mereka: "Lihatlah, kita akan pergi ke Yerusalem, dan segala sesuatu yang ditulis oleh para nabi Anak Manusia akan selesai."

32 Sebab dia akan diserahkan kepada orang-orang bukan Yahudi, dan dia akan diejek dan dicela dan dimuntahkan, 33 dan mereka akan mencambuk dia dan membunuhnya, dan pada hari ketiga dia akan bangkit kembali. 34 Tetapi mereka tidak memahaminya, dan perkataan itu disembunyikan dari mereka, dan tidak tahu apa yang dikatakan. 35 Ketika dia mendekati Yerikho, seorang buta sedang duduk di tepi jalan mengemis. 36 Tetapi ketika dia mendengar orang-orang yang lewat, dia bertanya apakah mereka. 37 Lalu mereka memberitahukan kepadanya bahwa Yesus dari Nazaret sedang lewat. 38 Lalu ia berseru dan berkata: "Yesus, Anak Daud, kasihanilah aku." 39 Tetapi orang-orang yang pergi di depan mengancam dia untuk diam. Tetapi dia lebih banyak berseru, "Anak Daud, kasihanilah aku!" 40 Tetapi Yesus berdiri diam dan menyuruh dia dibawa kepadanya. Ketika mereka mendekatkannya kepadanya, dia bertanya kepadanya, 41 dan berkata, "Apa yang kamu ingin aku lakukan untukmu?" Dia berkata, "Tuhan, agar aku dapat melihat lagi." 42 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Lihatlah." Iman Anda telah membantu Anda. 43 Dan segera dia melihat dan mengikutinya, memuji Allah. Dan semua orang yang melihat hal-hal ini memuji Tuhan.

19

1 Lalu ia masuk dan melewati Yerikho. 2 Dan lihatlah, ada seorang pria bernama Zakheus, yang adalah seorang penguasa pemungut cukai, dan kaya. 3 Dan dia ingin melihat Yesus siapa dia, dan tidak dapat melihat di hadapan orang-orang, karena dia masih kecil. 4 Lalu dia berlari ke depan dan memanjat pohon murbei, agar dia dapat melihatnya; karena di sana dia harus melewatinya. 5 Ketika Yesus sampai di tempat itu, Yesus mendongak dan berkata kepadanya: "Zakheus, cepatlah turunlah; karena aku harus berhenti di rumahmu hari ini. 6 Lalu ia turun dengan tergesa-gesa dan menerimanya dengan sukacita. 7 Ketika mereka melihat ini, mereka semua bersungut-sungut dan berkata: "Dia telah datang kepada orang berdosa." 8 Zakheus datang ke hadapan Tuhan dan berkata: "Lihatlah, Tuhan, setengah dari hartaku aku berikan kepada orang miskin, dan jika aku telah menipu siapapun, aku akan mengembalikannya empat kali lipat. 9 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Hari ini keselamatan telah datang ke rumah ini, karena ia juga adalah anak Abraham." 10 Karena Anak Manusia datang untuk mencari dan menyelamatkan apa yang hilang. 11 Sementara mereka mendengarkan, dia juga menceritakan sebuah perumpamaan, karena dia berada di dekat Yerusalem, dan mereka berpikir bahwa kerajaan Allah akan segera diungkapkan, 12 dan berkata: "Seorang bangsawan pergi jauh ke suatu negeri, untuk mendapatkan kerajaan itu dan kemudian kembali." 13 Ia menyuruh sepuluh hamba-Nya dan memberi mereka sepuluh pound, dan berkata kepada mereka: "Berdagang dengan mereka sampai aku kembali." 14 Tetapi warganya bermusuhan dengan dia, dan mengirim pesan setelahnya, katanya: "Kami tidak ingin dia memerintah atas kami." 15 Dan terjadilah bahwa ketika dia datang lagi, setelah dia memperoleh kerajaan, dia memanggil hamba-hamba yang sama yang kepadanya dia telah memberikan uang itu, agar dia boleh mengetahui apa yang masing-masing dari mereka tawarkan. 16 Kemudian yang pertama datang dan berkata: "Tuhan, pound-Mu telah menghasilkan sepuluh pound." 17 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Oh, kamu hamba yang saleh, karena engkau telah setia pada yang paling kecil, engkau akan memiliki kuasa atas sepuluh kota." 18 Yang kedua datang dan berkata: "Tuhan, pound-Mu telah menanggung lima pound." 19 Dia juga berkata kepadanya: "Dan engkau akan berada di atas lima kota." 20 Dan yang ketiga juga datang dan berkata: "Tuhan, lihatlah, inilah paun-Mu, yang telah kusimpan di sapu tangan; 21 Aku takut kepadamu, karena kamu adalah orang yang keras; Anda mengambil apa yang belum Anda letakkan dan menuai apa yang belum Anda taburkan. 22 Dia berkata kepadanya: "Aku akan menghakimi engkau dari mulutmu, hai hamba yang jahat. Tahukah Anda bahwa saya adalah orang yang keras, ambil apa yang belum saya letakkan dan menuai apa yang belum saya taburkan? 23 Mengapa Anda tidak memasukkan uang saya ke dalam wesel? Dan jika saya datang, saya akan menuntutnya dengan bunga. 24 Lalu Yesus berkata kepada orang-orang yang berdiri di dekatnya: "Ambillahlah pound itu darinya dan berikan kepada dia yang memiliki sepuluh pound." 25 Lalu mereka berkata kepadanya: "Tuhan, dia sudah memiliki sepuluh pound." 26 Tetapi Aku berkata kepadamu, kepada dia yang memiliki, itu akan diberikan; tetapi dari dia yang tidak memilikinya, bahkan apa yang dia miliki akan diambil. 27 Tetapi musuh-musuhku yang tidak menghendaki aku memerintah mereka, bawalah mereka ke sini dan bunuh mereka di hadapan-Ku. 28 Ketika Yesus mengatakan ini, Yesus pergi dan pergi ke Yerusalem. 29 Dan terjadilah bahwa ketika dia mendekati Betfag dan Betania, dan tiba di gunung yang disebut Bukit Zaitun, dia mengutus dua 30 kepada murid-muridnya, mengatakan, "Pergilah ke tempat yang berlawanan." Dan ketika Anda masuk, Anda akan menemukan seekor anak kuda yang diikat, yang belum pernah duduk di atasnya; Lepaskan dan bawa ke sini! 31 Dan jika ada yang bertanya kepadamu mengapa kamu melepaskannya, katakanlah: 'Tuhan

membutuhkannya.' 32 Dan orang-orang yang diutus pergi dan menemukannya, seperti yang telah diberitahukan kepada mereka. 33 Ketika mereka melepaskan ikatan keledai itu, tuan-tuannya berkata kepada mereka: "Mengapa kamu melepaskan ikatan keledai itu?" 34 Tetapi mereka berkata: "Tuhan membutuhkannya." 35 Lalu mereka membawanya kepada Yesus, dan melemparkan pakaian mereka ke atas keledai itu, dan meletakkan Yesus di atasnya. 36 Maka ketika Yesus pergi, mereka membentangkan pakaian mereka di jalan. 37 Dan ketika Dia sudah dekat dengan lereng Bukit Zaitun, semua orang murid-Nya mulai memuji Allah dengan suara nyaring atas semua perbuatan yang telah mereka lihat, 38 dan berkata: "Berbahagialah dia yang datang, raja, dalam nama Tuhan." Damai sejahtera di surga dan kemuliaan di yang tertinggi! 39 Dan beberapa orang Farisi di antara orang-orang itu berkata kepadanya: "Guru, lawanlah murid-muridmu." 40 Jawab Yesus kepada mereka: "Aku katakan kepadamu, jika ini diam, batu-batu itu akan berseru. 41 Ketika dia mendekat, dia melihat ke kota itu dan menangis karenanya, 42 berkata: "Seandainya kamu juga tahu pada saat ini apa yang menjadi damai sejahteramu." Tapi sekarang itu tersembunyi dari mata Anda. 43 Sebab hari-hari akan datang kepadamu, ketika musuh-musuhmu akan mendirikan tembok di sekelilingmu dan anak-anakmu, dan akan mengepung kamu, dan akan membuatmu takut di setiap tempat. 44 Dan mereka akan menggiling kamu, dan tidak meninggalkan satu batu pun di atas batu yang lain, karena kamu tidak mengetahui kapan kamu menderita. 45 Lalu pergilah Yesus ke dalam bait suci dan mulai mengusir orang-orang yang menjualnya, 46 dan berkata kepada mereka: "Ada tertulis: 'Rumahku akan menjadi rumah doa.'" tetapi kamu telah membuatnya menjadi sarang perampok. 47 Dan dia mengajar setiap hari di bait suci. Tetapi imam-imam kepala dan ahli Taurat dan orang-orang yang paling mulia berusaha untuk membunuhnya, 48 dan tidak menemukan cara melakukannya; karena semua orang berpegang teguh pada Dia dan mendengarnya.

20

1 Dan terjadilah pada hari ketika dia mengajar orang-orang di bait suci dan memberitakan Injil, bahwa imam-imam kepala dan ahli Taurat datang kepadanya bersama para tua-tua, 2 dan berkata kepadanya, "Katakan kepada kami, dengan wewenang apa kamu melakukan ini, atau siapa yang memberimu wewenang seperti itu?" 3 Jawab Yesus kepada mereka: "Aku juga akan bertanya kepadamu sepatah kata pun, katakan kepadaku: 4 Baptisan Yohanes, apakah itu dari surga atau dari manusia?" 5 Tetapi mereka memikirkannya sendiri, dan berkata: "Jika kami mengatakan dari surga, dia akan berkata: Mengapa kamu tidak percaya kepadanya?" 6 Tetapi jika kita mengatakan tentang manusia, semua orang akan melempari kita, karena mereka bersikeras bahwa Yohanes adalah seorang nabi. 7 Dan mereka menjawab, bahwa mereka tidak tahu dari mana asalnya. 8 Kata Yesus kepada mereka: "Aku tidak memberitahukan kepadamu dengan wewenang apa Aku melakukan ini. 9 Dan dia mulai menceritakan perumpamaan ini kepada orang-orang: Seorang pria menanam kebun anggur dan menyewakannya kepada penata anggur, dan pergi ke luar negeri untuk waktu yang baik. 10 Dan pada waktunya ia mengutus seorang hamba kepada para petani anggur, supaya mereka memberikan kepadanya sebagian dari buah kebun anggur. Tetapi para penanam anggur memukulinya dan membiarkannya kosong. 11 Lalu ia menyuruh hamba lain, tetapi mereka juga memukulinya, dan mengejeknya, dan membiarkannya kosong. 12 Lalu ia menyuruh yang ketiga, tetapi mereka juga memukulnya dengan darah dan mengusirnya. 13 Lalu kata tuan kebun anggur: "Apa yang harus aku lakukan?" Aku akan mengutus Anakku yang terkasih; mereka akan menghindar darinya. 14 Tetapi ketika para petani anggur melihat anak itu, mereka berpikir, berkata: "Inilah warisan, marilah kita bunuh dia, agar warisan itu menjadi milik kita." 15 Dan mereka mengusirnya keluar dari kebun anggur dan membunuhnya. Apa yang akan dilakukan tuan kebun anggur kepada mereka? 16 Dia akan datang dan membunuh para penanam anggur ini, dan memberikan kebun anggurnya kepada orang lain. Ketika mereka mendengar ini, mereka berkata, "Jauhlah darimu!" 17 Tetapi Yesus memandang mereka dan berkata: "Lalu apakah yang tertulis (Mazmur 118:22): "Batu yang ditolak oleh para pembangun telah menjadi batu penjuru"? 18 Barangsiapa jatuh di atas batu ini akan hancur, tetapi siapa pun yang jatuh di atas batu ini akan dihancurkan. 19 Dan para ahli Taurat dan imam kepala berusaha untuk menumpangkan tangan mereka ke atasnya pada jam itu juga, dan takut kepada orang-orang, karena mereka mengerti bahwa dia telah mengucapkan perumpamaan ini kepada mereka. 20 Lalu mereka mengejanya, dan mengutus orang-orang untuk berpura-pura saleh, agar mereka dapat menangkapnya dalam ucapannya, agar mereka dapat menyerahkannya kepada otoritas dan wewenang

gubernur.

21 Dan mereka bertanya kepadanya, mengatakan, "Guru, kami tahu bahwa engkau berbicara dan mengajar dengan tulus, dan tidak menghormati wewenang siapa pun, tetapi engkau mengajarkan jalan Allah dengan benar."

22 Apakah benar kita memberikan pajak kepada Kaisar, atau tidak?

23 Tetapi dia melihat kecurigaan mereka dan berkata kepada mereka:

"24 Tunjukkan kepadaku satu sen. Gambar dan prasasti apa yang dia miliki? Tetapi mereka berkata, "milik Kaisar."

25 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Serahkan kepada Kaisar apa yang menjadi milik Kaisar, dan kepada Allah apa yang menjadi milik Allah."

26 Dan mereka tidak dapat menahan Dia pada perkataan itu di hadapan orang-orang, dan takjub akan jawabannya, dan diam.

27 Lalu beberapa orang Saduki, yang percaya bahwa tidak ada kebangkitan, datang kepada-Nya dan bertanya kepada-Nya, 28

berkata: "Guru, Musa menulis kepada kami: "Jika seorang saudara mati yang memiliki istri, dan dia mati tanpa anak, biarlah saudaranya mengambil istri itu dan membangkitkan keturunan saudaranya."

29 Ada tujuh saudara. Yang pertama mengambil istri dan meninggal tanpa anak.

30 Dan yang kedua mengambil mereka, 31

dan yang ketiga, ketujuh dari mereka, dan tidak meninggalkan anak-anak dan mati.

32 Akhirnya, wanita itu juga meninggal.

33 Sekarang, pada kebangkitan, istri siapakah dia akan berada di antara mereka? Karena ketujuh orang itu memilikinya sebagai istri.

34 Kata Yesus kepada mereka: "Anak-anak dunia ini menikah dan menikah;

35 Tetapi mereka yang layak memperoleh dunia itu dan kebangkitan dari antara orang mati, mereka tidak akan menikah atau menikah.

36 Karena mereka tidak dapat mati lagi, karena mereka seperti malaikat, dan anak-anak Allah, karena mereka adalah anak-anak kebangkitan.

37 Tetapi Musa juga menunjukkan bahwa orang mati akan bangkit di semak-semak, karena ia disebut Tuhan Allah Abraham, Allah Ishak, dan Allah Yakub.

38 Tetapi Allah bukanlah Allah orang mati, melainkan Allah orang hidup, karena mereka semua hidup bagi-Nya.

39 Lalu beberapa ahli Taurat menjawab: "Guru, engkau telah mengatakan dengan benar."

40 Dan mereka tidak berani bertanya kepada-Nya lagi.

41 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Bagaimana mereka mengatakan bahwa Kristus adalah anak Daud?"

42 Dan dia sendiri, Daud, berkata dalam kitab Mazmur (Mazmur 110:1), "Tuhan telah berfirman kepada Tuhanku: 'Duduklah di sebelah kananku,

43 sampai aku menjadikan musuh-musuhmu sebagai tumpuan kaki kakimu.'"

44 Jadi Daud menyebutnya tuan, jadi bagaimana dia anaknya?

45 Tetapi ketika semua orang mendengarkan, Yesus berkata kepada murid-murid-Nya:

"Waspadalah terhadap para ahli Taurat yang ingin berkeliling dengan pakaian panjang, dan senang disambut di pasar, dan suka duduk di kepala sinagoga dan di meja.

47 Mereka melahap rumah janda-janda dan berdoa panjang demi penampilan. Mereka akan menerima penghakiman yang lebih berat.

21

1 Dan dia mendongak dan melihat orang kaya meletakkan korban mereka ke dalam peti Allah.

2 Dan dia juga melihat seorang janda miskin yang menaruh dua tungau.

3 Lalu ia berkata: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, janda miskin ini telah menginvestasikan lebih banyak dari mereka semua.

4 Karena semua orang ini telah mempertaruhkan dari kelimpahan mereka untuk korban-korban, tetapi dia telah menaruh semua yang dia jalani karena kemiskinannya.

5 Dan ketika beberapa orang mengatakan tentang bait suci itu bahwa itu dihiasi dengan batu-batu dan permata yang bagus, dia berkata:

6 Waktunya akan tiba ketika dari semua yang kamu lihat, tidak ada satu batu pun yang tersisa di atas batu lain yang tidak akan dipatahkan.

7 Tetapi mereka bertanya kepada-Nya, "Guru, kapan ini akan terjadi?" dan apakah tanda kapan itu akan terjadi?

8 Tetapi dia berkata: "Hati-hati, jangan tertipu. Karena banyak orang akan datang dengan nama-Ku, berkata, 'Inilah aku,' dan 'Waktunya telah tiba.' - Jangan ikuti mereka!

9 Tetapi ketika kamu mendengar tentang peperangan dan pemberontakan, jangan takut. Karena ini harus

dilakukan terlebih dahulu; tetapi akhir tidak secepat itu.

10 Kemudian Yesus berkata kepada mereka: "Orang-orang akan bangkit melawan bangsa, dan kerajaan melawan kerajaan

, 11 dan akan ada gempa bumi yang hebat, dan sampar dan waktu yang mahal, dan ketakutan dan tanda-tanda besar dari surga.

12 Tetapi sebelum semua itu mereka akan menumpangkan tangan ke atas kamu dan menganiaya kamu, dan mereka akan menyerahkan kamu ke sinagoga dan penjara mereka, dan pergi ke hadapan raja-raja dan para pangeran demi nama-Ku.

13 Ini akan membuat kamu menjadi saksi.

14 Karena itu, ingatlah bahwa kamu tidak khawatir tentang bagaimana kamu akan menjawab untuk dirimu sendiri.

15 Sebab Aku akan memberimu mulut dan hikmat, yang tidak akan dapat ditolak atau dibantah oleh semua musuhmu.

16 Tetapi kamu akan diserahkan oleh orang tua, saudara-saudara, kerabat, dan teman-temanmu, dan mereka akan membunuh beberapa dari kamu.

17 Dan kamu akan dibenci oleh semua orang karena nama-Ku.

18 Dan tidak ada sehelai rambut di kepalamu.

19 Jika kamu bertekun, kamu akan mendapatkan nyawamu.

20 Tetapi ketika kamu melihat Yerusalem dikepung oleh tentara, ketahuilah bahwa kehancurannya telah datang.

21 Maka hendaklah dia yang berada di Yudea melarikan diri ke pegunungan, dan biarlah dia yang ada di kota itu keluar, dan dia yang berada di pedesaan tidak boleh masuk.

22 Sebab inilah hari-hari pembalasan, supaya semua yang tertulis dapat digenapi.

23 Tetapi celakalah mereka yang hamil dan menyusui pada masa itu! Karena akan ada kesusahan yang besar di bumi, dan murka terhadap bangsa ini,

24 dan mereka akan jatuh di ujung pedang, dan akan ditawan di antara semua bangsa, dan Yerusalem akan diinjak-injak di bawah kaki oleh orang-orang bukan Yahudi, sampai waktu orang-orang bukan Yahudi digenapi.

25 Dan akan ada tanda-tanda di matahari, di bulan, dan di bintang-bintang, dan di bumi orang-orang akan takut, dan mereka akan takut, karena laut dan ombak air akan mengaum,

26 dan manusia akan pingsan karena ketakutan, dan dengan harapan akan hal-hal yang akan terjadi di seluruh bumi, karena kuasa-kuasa langit juga akan terguncang.

27 Dan kemudian mereka akan melihat Anak Manusia datang dalam awan dengan kuasa dan kemuliaan yang besar.

28 Tetapi ketika hal-hal ini mulai terjadi, lihatlah dan angkatlah kepalamu, karena penebusanmu sudah dekat.

29 Lalu Yesus memberi perumpamaan kepada mereka: Lihatlah pohon ara dan semua pohon:

30 Jika mereka bertunasnya sekarang dan kamu melihatnya, kamu sendiri tahu bahwa musim panas sudah dekat.

31 Maka kamu juga, ketika kamu melihat semua hal ini mendekat, ketahuilah bahwa kerajaan Allah sudah dekat.

76

32 Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, generasi ini tidak akan berlalu sampai segala sesuatu terjadi.

33 Langit dan bumi akan berlalu, tetapi perkataan-Ku tidak akan berlalu.

34 Tetapi berhati-hatilah agar hatimu tidak terbebani dengan makan dan minum dan kekhawatiran akan makanan, dan agar hari ini tidak datang kepadamu dengan cepat seperti jerat.

35 Sebab Dia akan datang secara tiba-tiba atas semua orang yang tinggal di bumi.

36 Karena itu, ingatlah selalu, berdoalah agar kamu kuat untuk melarikan diri dari segala hal yang akan terjadi ini, dan untuk berdiri di hadapan Anak Manusia.

37 Dan dia mengajar di bait suci pada siang hari, dan pada malam hari dia keluar dan bermalam di gunung yang disebut Bukit Zaitun.

38 Dan semua orang pergi lebih awal kepada-Nya untuk mendengarnya di bait suci.

22

1 Dan perayaan roti tidak beragi, yang disebut Paskah, sudah dekat. 2 Dan imam-imam kepala dan ahli Taurat berusaha untuk membunuhnya, karena mereka takut kepada orang-orang itu. 3 Maka Setan telah masuk ke dalam Yudas yang disebut Iskariot, yang termasuk dari dua belas murid. 4 Lalu pergilah ia dan berbicara kepada imam-imam kepala dan perwira-perwira, bagaimana dia ingin menyerahkannya kepada mereka. 5 Mereka bersukacita dan berjanji untuk memberinya uang. 6 Dan dia setuju, dan mencari kesempatan untuk menyerahkannya tanpa kebisingan. 7 Kemudian datanglah hari roti tidak beragi, di mana anak domba Paskah harus dikorbankan. 8 Lalu Yesus menyuruh Petrus dan Yohanes, katanya: "Pergilah, sediakanlah bagi kami Anak Domba Paskah, agar kami dapat memakannya." 9 Tetapi mereka

bertanya kepadanya: "Di mana Engkau ingin kami menyiapkannya?" 10 Dia berkata kepada mereka: "Lihatlah, ketika kamu memasuki kota, kamu akan bertemu dengan seorang pria yang membawa kendi air; Ikuti dia ke dalam rumah di mana dia masuk, 11 dan katakanlah kepada tuan rumah: 'Guru telah mengirim firman kepadamu: 'Di manakah ruangan di mana aku bisa makan domba Paskah bersama murid-muridku?'' 12 Dan dia akan menunjukkan kepadamu sebuah balai besar dengan bantal; di sana ia bersiap. 13 Mereka pergi dan menemukannya seperti yang telah diberitahukan kepada mereka, dan menyiapkan Anak Domba Paskah. 14 Ketika tiba waktunya, Ia duduk dan para rasul bersama-sama dengan Dia. 15 Dan Yesus berkata kepada mereka: "Aku sungguh-sungguh ingin makan anak domba Paskah ini bersamamu sebelum aku menderita." 16 Sebab Aku memberitahumu, bahwa Aku tidak akan memakannya lagi sampai digenapi dalam kerajaan Allah. 17 Lalu ia mengambil cawan itu, bersyukur, dan berkata: "Ambillahlah dan bagilah di antara kamu; 18 Sebab aku berkata kepadamu: mulai sekarang aku tidak akan minum buah anggur sampai kerajaan Allah datang. 19 Lalu ia mengambil roti itu, mengucap syukur, dan memecahkannya, dan memberikannya kepada mereka, katanya: "Inilah tubuh-Ku, yang diberikan untukmu; lakukan itu untuk mengenangku. 20 Dia juga mengambil cawan itu setelah makan, katanya: "Cawan ini adalah perjanjian baru dalam darah-Ku, yang dicurahkan bagimu." 21 Tetapi lihatlah, tangan pengkhianatku bersamaku di atas meja. 22 Karena Anak Manusia pergi seperti yang ditetapkan; tetapi celakalah orang yang dengannya dia dikhianati! 23 Dan mereka mulai bertanya di antara mereka siapa di antara mereka yang akan melakukan ini. 24 Ada juga pertengkaran di antara mereka, yang dianggap terbesar di antara mereka. 25 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Raja-raja bangsa-bangsa memerintah, dan perkasa mereka disebut tuan-tuan belas kasihan." 26 Tetapi tidak dengan Anda. Tetapi yang terbesar di antara kamu akan seperti yang termuda, dan yang paling mulia seperti seorang hamba. 27 Sebab manakah yang lebih besar, orang yang duduk di meja atau orang yang melayani? Bukankah orang yang duduk di meja? Tetapi aku ada di antara kamu sebagai hamba. 28 Tetapi kamulah yang telah bertekun bersama-sama denganku dalam percobaan-percobaanku. 29 Dan Aku akan memberikan kepadamu kerajaan, seperti yang telah diperintahkan Bapa-Ku, 30 supaya kamu boleh makan dan minum di meja-Ku dalam kerajaan-Ku, dan duduk di atas takhta dan menghakimi dua belas suku Israel. 31 Simon, Simon, lihatlah, Setan telah menginginkan kamu, agar dia dapat menyaring kamu seperti gandum. 32 Tetapi aku telah berdoa bagimu, agar imanmu tidak gagal. Dan ketika Anda bertobat, kuatkanlah saudara-saudara Anda. 33 Lalu dia berkata kepadanya: "Tuhan, aku siap untuk pergi bersama-Mu ke penjara dan mati." 34 Lalu dia berkata: "Petrus, Aku berkata kepadamu, hari ini tidak akan berkokok sampai kamu menyangkal tiga kali bahwa kamu mengenal Aku." 35 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Setiap kali Aku mengutus kamu tanpa tas, tanpa kantong, dan tanpa sepatu, apakah kamu pernah kekurangan? Mereka berkata: Tidak pernah. 36 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Tetapi sekarang, siapa yang memiliki dompet, hendaklah dia mengambilnya, dan juga tasnya, dan siapa pun yang tidak memilikinya, jual jubahnya dan belilah pedang." 37 Sebab aku berkata kepadamu, bahkan apa yang tertulis harus disempurnakan dalam diriku: "Dia dihitung di antara orang-orang yang berbuat jahat." Karena apa yang Kutulis juga akan selesai.

38 Dan mereka berkata: "Tuhan, lihatlah, ini ada dua pedang. Dan dia berkata kepada mereka: "Cukup." 39 Lalu pergilah ke Bukit Zaitun menurut kebiasaannya. Dan murid-muridnya mengikutinya. 40 Ketika Yesus tiba di sana, Yesus berkata kepada mereka: "Berdoalah, agar kamu tidak jatuh ke dalam percobaan. 41 Lalu ia merobek dirinya sendiri dari mereka, dan berlutut, 42 berdoa, berkata: "Bapa, jika Engkau mau, ambillah cawan ini dariku; tetapi bukan kehendakku, tetapi kehendakmu. 43 Dan seorang malaikat dari langit menampakkan diri kepadanya dan menguatkan dia. 44 Dan terjadilah bahwa dia bergumul dengan kematian, dan berdoa dengan lebih sungguh-sungguh. Tapi keringatnya menjadi seperti tetesan darah, yang jatuh ke tanah. 45 Maka bangkitlah dari doa, Yesus datang kepada murid-murid-Nya, dan mendapati mereka tertidur dengan kesedihan, 46 dan berkata kepada mereka: "Mengapa kamu tidur? Bangunlah dan berdoa, agar Anda tidak jatuh ke dalam godaan. 47 Tetapi ketika dia masih berbicara, rombongan itu datang; dan salah satu dari dua belas, yang bernama Yudas, pergi mendahului mereka dan mendekati Yesus untuk menciumnya. 48 Kata Yesus kepadanya: "Yudas, apakah engkau mengkhianati Anak Manusia dengan ciuman?" 49 Tetapi ketika orang-orang di sekelilingnya melihat apa yang akan terjadi, mereka berkata kepada-Nya: "Tuhan, bolehkah kami menyerang dengan pedang?" 50 Dan salah seorang dari mereka memukul hamba imam besar itu dan memotong telinga kanannya. 51 Tetapi Yesus menjawab dan berkata, "Berhentilah." Dan dia menyentuh telinganya dan menyembuhkannya. 52 Lalu Yesus berkata kepada imam-imam kepala dan perwira-perwira bait suci dan kepada para tua-tua yang datang kepada-Nya: "Kamu telah pergi dengan pedang dan tongkat seperti seorang pembunuh. 53 Aku telah bersamamu setiap hari di bait suci, dan kamu tidak menumpangkan tangan ke atas aku. Tetapi ini adalah saatmu dan kuasa kegelapan. 54 Tetapi mereka menangkap dia dan membawanya ke rumah imam besar. Tetapi Petrus mengikuti dari jauh. 55 Lalu mereka menyalakan api di tengah halaman dan duduk bersama-sama. dan Petrus duduk di antara mereka. 56 Lalu seorang hamba perempuan melihat dia duduk di dekat perapian, dan memandang dia dengan cermat dan berkata: "Orang ini juga bersamanya." 57 Dia menyangkalnya, dan berkata: "Perempuan, aku tidak mengenalnya." 58 Setelah beberapa saat yang lain

melihatnya dan berkata: "Engkau juga salah seorang dari mereka." Tetapi Petrus berkata, "Astaga, itu bukan aku." 59 Dan setelah beberapa saat, setelah satu jam, yang lain menegaskannya, mengatakan, "Sesungguhnya orang ini bersamanya; karena dia adalah orang Galilea. 60 Tetapi Petrus berkata: "Saudara, aku tidak tahu apa yang kamu katakan." Dan begitu dia masih berbicara, itu berkokok. 61 Lalu Tuhan berpaling dan memandang Petrus. Dan Petrus mengingat firman Tuhan, seperti yang telah dia katakan kepadanya, "Di hadapan burung gagak hari ini, kamu akan menyangkal Aku tiga kali." 62 Lalu Petrus keluar dan menangis sedih. 63 Tetapi orang-orang yang memegang Yesus mengejek dan memukul-Nya, 64 menutupi Dia dan bertanya, "Nubuatlah, siapakah yang memukul kamu?" 65 Dan mereka mengucapkan banyak penghujatan lain terhadap Dia. 66 Dan ketika hari tiba, para tua-tua bangsa itu, imam-imam kepala dan ahli Taurat, berkumpul dan membawanya ke hadapan sidang mereka, 67 berkata: "Jika engkau adalah Kristus, beritahukan kepada kami." Tetapi dia berkata kepada mereka, "Jika Aku memberitahumu, kamu tidak akan mempercayainya; 68 Tetapi jika aku bertanya, kamu tidak akan menjawab. 69 Tetapi mulai sekarang Anak Manusia akan duduk di sebelah kanan kuasa Allah. 70 Lalu mereka semua berkata: "Apakah engkau Anak Allah?" Dia berkata kepada mereka, "Kamu mengatakannya, itu aku." 71 Tetapi mereka berkata: "Mengapa kita membutuhkan kesaksian lebih lanjut?" Kami telah mendengarnya sendiri dari mulutnya.

23

1 Dan semua orang banyak itu berdiri, dan mereka membawanya ke hadapan Pilatus, 2 dan mulai menuduhnya, katanya: "Kami telah menemukan orang ini memalingkan bangsa kami dan melarang pajak kepada Kaisar, dan mengatakan bahwa dia adalah Kristus, seorang raja." 3 Tetapi Pilatus bertanya kepadanya: "Apakah engkau raja orang Yahudi?" Dia menjawabnya dan berkata, "Kamu mengatakan demikian." 4 Pilatus berkata kepada imam-imam kepala dan kepada orang-orang: "Aku tidak menemukan kesalahan dalam orang ini. 5 Tetapi mereka menjadi lebih terburu-buru dan berkata: "Dia menggerakkan bangsa itu dengan mengajar ke sana kemari di seluruh tanah Yudea, dan telah mulai di Galilea sampai ke sini." 6 Ketika Pilatus mendengar ini, dia bertanya apakah pria itu dari Galilea. 7 Ketika dia mendengar bahwa dia adalah anggota otoritas Herodes, dia menyuruhnya kepada Herodes, yang juga berada di Yerusalem pada waktu itu. 8 Tetapi ketika Herodes melihat Yesus, dia sangat senang; karena dia ingin melihatnya sejak lama; karena dia telah mendengar tentang dia, dan berharap dia akan melihat tanda darinya. 9 Dan dia bertanya kepadanya banyak hal. Tapi dia tidak menjawabnya apa-apa. 10 Tetapi imam-imam kepala dan ahli Taurat berdiri di samping dan menuduh dia dengan keras. 11 Tetapi Herodes dan hamba-hambanya menghina dan mengejeknya, mengenakan jubah putih kepadanya, dan mengirimnya kembali kepada Pilatus. 12 Pada hari itu Pilatus dan Herodes berteman satu sama lain; Karena sebelumnya mereka saling bermusuhan. 13 Tetapi Pilatus memanggil imam-imam kepala dan para penguasa dan bangsa itu bersama-sama, 14 dan berkata kepada mereka: "Kamu telah membawa orang ini kepada-Ku seperti orang yang memalingkan bangsa itu; dan lihatlah, aku telah memeriksanya di hadapanmu, dan aku tidak menemukan apa pun dalam diri orang itu tentang hal-hal yang kamu tuduh kepadanya; 15 Herodes juga tidak melakukannya, karena ia menyuruhnya kembali kepada kita. Dan lihatlah, dia tidak melakukan apa pun yang layak untuk mati. 16 Maka Aku akan menghajar dia dan dibebaskan. 17 18 Lalu semua orang berseru dan berkata: "Pergilah orang ini dan bebaskan kami Barabbas." 19 Ia dijebloskan ke penjara karena kerusuhan yang terjadi di kota dan karena pembunuhan. 20 Lalu Pilatus memanggil mereka lagi, karena ia ingin membebaskan Yesus. 21 Tetapi mereka berseru dan berkata: "Salibkan dia, salibkan dia." 22 Lalu Yesus berkata kepada mereka untuk ketiga kalinya: "Apakah kejahatan yang telah dilakukan orang ini?" Aku tidak menemukan apa pun dalam dirinya yang pantas mati; oleh karena itu Aku akan menghajar dia dan membebaskannya. 23 Tetapi mereka menyerangnya dengan teriakan keras, menuntut agar dia disalibkan. Dan jeritan mereka menjadi tidak terkendali. 24 Dan Pilatus menilai bahwa permintaan mereka telah tercapai, 25 dan melepaskan dia yang telah dijebloskan ke dalam penjara demi hasutan dan pembunuhan, yang mereka minta; tetapi dia menyerahkan Yesus kepada kehendak mereka. 26 Ketika mereka membawa Dia pergi, mereka menangkap salah seorang dari mereka, Simon dari Kirene, yang datang dari ladang, dan meletakkan salib ke atasnya, agar dia menegur Yesus. 27 Dan setelah dia banyak orang dan wanita mengikuti-Nya, meratap dan menangis untuknya. 28 Tetapi Yesus berpaling kepada mereka dan berkata: "Hai putri-putri Yerusalem, janganlah menangislah untukku, tetapi menangislah untuk dirimu sendiri dan anak-anakmu. 29 Karena lihatlah, waktunya akan tiba ketika akan dikatakan, 'Berbahagialah yang mandul, dan tubuh yang belum melahirkan, dan payudara yang belum makan.' 30 Kemudian mereka akan mulai berkata kepada gunung-gunung: 'Jatuhlah ke atas kami.' Dan ke bukit: 'Lindungi kami! 31 Sebab jika hal ini terjadi pada kayu hijau, apakah yang akan menjadi yang layu? 32 Dan ada juga yang lain, dua pelaku kejahatan, dibawa pergi untuk dimusnahkan bersama-sama dia. 33 Ketika mereka sampai di tempat yang disebut Tempat Tengkorak, mereka menyalibkan Dia di sana, dan orang-orang jahat bersama-sama dengan Dia, satu di sebelah kanan dan satu di sebelah kiri. 34 Tetapi Yesus berkata: "Bapa, ampunilah mereka; karena mereka tidak tahu apa yang mereka lakukan! Lalu mereka membagi pakaiannya dan membuang undi untuk mereka. 35 Dan orang-orang berdiri dan menonton. Para penguasa juga mengejek dan berkata, "Dia telah menolong orang lain;

biarlah dia menolong dirinya sendiri, dia adalah Kristus, yang dipilih oleh Allah. 36 Para prajurit juga mengejek Dia, dan datang kepadanya dan membawakan cuka kepadanya, 37 berkata: "Jika engkau adalah raja orang Yahudi, selamatkanlah dirimu." 38 Dan di atasnya juga ada prasasti, "Inilah raja orang Yahudi." 39 Tetapi pelaku kejahatan dari orang yang digantung menghujat-Nya, katanya: "Bukankah engkau Kristus?" Bantu diri Anda dan kami! 40 Lalu yang lain menjawab dan menegurnya, katanya: "Apakah engkau tidak takut kepada Allah, yang berada dalam penghukuman yang sama?" 41 Dan kita benar dalam hal ini, karena kita menerima apa nilai perbuatan kita; tetapi dia tidak melakukan kesalahan. 42 Lalu dia berkata: "Yesus, ingatlah aku ketika Engkau masuk ke dalam kerajaan-Mu." 43 Lalu Yesus berkata kepadanya: "Sesungguhnya Aku berkata kepadamu, hari ini engkau akan bersama-sama denganku di firdaus. 44 Dan sudah sekitar jam keenam, dan ada kegelapan di seluruh negeri sampai jam kesembilan, 45 dan matahari kehilangan cahayanya, dan tabir bait suci terkokoyak menjadi dua. 46 Yesus berseru dengan keras dan berkata: "Bapa, aku menyerahkan rohku ke dalam tangan-Mu." Dan ketika dia mengatakan ini, dia mati.

47 Tetapi ketika perwira itu melihat apa yang terjadi, dia memuji Allah, katanya: "Sesungguhnya orang ini adalah orang yang benar." 48 Dan semua orang yang berada di sana dan melihat, ketika mereka melihat apa yang terjadi, memukul dada mereka dan berbalik. 49 Dan semua kenalannya berdiri jauh, dan para wanita, orang-orang dari Galilea telah mengikuti-Nya, dan melihat semua hal ini. 50 Dan lihatlah, ada seorang pria bernama Joseph, seorang anggota dewan, yang adalah orang yang baik dan saleh, 51 dan tidak menyetujui nasihat dan urusan mereka. Dia berasal dari Arimatea, sebuah kota orang Yahudi, orang yang sedang menunggu kerajaan Allah. 52 Ia pergi kepada Pilatus dan meminta mayat Yesus, 53 dan melepasnya, membungkusnya dengan lenan, dan meletakkannya di dalam kubur yang dipahat, yang tidak pernah dibaringkan oleh siapa pun. 54 Dan itu adalah hari persiapan, dan hari Sabat tiba. 55 Dan para wanita yang datang bersama-sama dengan Dia dari Galilea mengikuti, dan melihat kubur dan bagaimana mayatnya dibaringkan. 56 Tetapi mereka berbalik dan menyiapkan rempah-rempah dan salep. Dan sepanjang hari Sabat mereka diam menurut hukum.

24

1 Tetapi pada hari pertama minggu itu, sangat pagi, mereka datang ke kubur dengan membawa rempah-rempah yang telah mereka siapkan. 2 Tetapi mereka mendapati batu itu terguling dari kubur, 3 dan masuk, dan tidak menemukan mayat Tuhan Yesus. 4 Dan ketika mereka khawatir tentang hal ini, lihatlah, dua orang dengan pakaian berkilau datang kepada mereka. 5 Dan mereka ketakutan, dan memukul wajah mereka ke tanah. Kemudian mereka berkata kepada mereka: "Mengapa kamu mencari yang hidup di antara orang mati? 6 Dia tidak ada di sini; Dia bangkit. Ingatlah bagaimana Dia mengatakan kepadamu ketika Dia masih di Galilea, 7 mengatakan, "Anak Manusia harus diserahkan ke dalam tangan orang-orang berdosa, dan disalibkan, dan bangkit kembali pada hari ketiga." 8 Dan mereka mengingat perkataan-Nya. 9 Dan mereka turun dari kubur lagi dan memberitakan semua hal ini kepada sebelas murid dan kepada semua yang lain. 10 Maria Magdalena, Yoanna, dan Maria, ibu Yakobus, dan yang lain bersama mereka, yang menceritakan hal-hal ini kepada para rasul. 11 Dan kata-kata ini tampak bagi mereka seolah-olah itu adalah dongeng, dan mereka tidak mempercayainya. 12 Tetapi Petrus bangkit dan berlari ke kubur dan membungkuk dan hanya melihat kain linen, dan pergi bertanya-tanya apa yang telah terjadi. 13 Dan lihatlah, pada hari yang sama dua dari mereka pergi ke suatu tempat yang berjarak dua jam berjalan kaki dari Yerusalem; namanya Emaus. 14 Dan mereka berbicara satu sama lain tentang semua cerita ini. 15 Ketika mereka berbicara dan berbicara satu sama lain, Yesus sendiri mendekat dan berjalan bersama mereka. 16 Tetapi mata mereka terpegang sehingga mereka tidak mengenali Dia. 17 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Apakah perkataan yang kamu lakukan di antara kamu di antara kamu di jalan?" Di sana mereka berhenti dengan sedih. 18 Dan salah seorang dari mereka, yang bernama Kleopas menjawab, dan berkata kepadanya: "Apakah engkau sendirian di antara orang-orang asing di Yerusalem, yang tidak tahu apa yang telah terjadi di sana pada hari-hari ini?" 19 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Apa? Mereka berkata kepadanya: "Yesus dari Nazaret, yang adalah seorang nabi, yang berkuasa dalam perbuatan dan perkataan di hadapan Allah dan semua orang; 20 seperti imam-imam kepala dan penguasa kita menyerahkannya kepada hukuman mati dan menyalibkan dia. 21 Tetapi kami berharap bahwa dialah yang akan menebus Israel. Dan di atas semua ini, hari ini adalah hari ketiga terjadinya hal-hal seperti itu. 22 Kami juga ketakutan oleh beberapa wanita dari antara kami; 23 Belum menemukan tubuh-Nya, datanglah dan katakanlah bahwa mereka telah melihat penampakan malaikat yang mengatakan bahwa Dia hidup. 24 Dan beberapa dari kami pergi ke kubur dan menemukannya seperti yang dikatakan para wanita; tetapi mereka tidak melihatnya. 25 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Hai orang-orang bodoh dan lemah hatinya, untuk mempercayai semua yang telah diucapkan oleh para nabi! 26 Bukankah Kristus harus menderita hal-hal ini dan masuk ke dalam kemuliaan-Nya? 27 Dan dia mulai dengan Musa dan semua nabi, dan menjelaskan kepada mereka dalam semua Kitab Suci apa yang dikatakan tentang dia di dalamnya; 28 Dan mereka mendekat ke tempat di mana mereka akan pergi. Dan dia berpura-pura melanjutkan. 29 Dan mereka memaksa Dia, katanya: "Tinggallah bersama kami; karena

malam akan segera tiba, dan hari telah berakhir. Dan dia masuk untuk tinggal bersama mereka. 30 Ketika dia duduk di meja bersama mereka, dia mengambil roti itu, mengucapkan syukur, memecahkannya, dan memberikannya kepada mereka. 31 Kemudian mata mereka terbuka, dan mereka mengenal Dia. Dan dia menghilang dari mereka. 32 Lalu mereka berkata satu sama lain: "Bukankah hati kami terbakar di dalam diri kami ketika Dia berbicara kepada kami di jalan, ketika Dia membuka Kitab Suci kepada kami?" 33 Pada saat itu mereka bangkit dan kembali ke Yerusalem, dan mendapati sebelas orang berkumpul bersama, dan mereka yang bersama mereka, 34 berkata: "Tuhan sesungguhnya telah bangkit dan telah menampakkan diri kepada Simon." 35 Dan mereka menceritakan kepada mereka apa yang terjadi dalam perjalanan, dan bagaimana dia telah dikenali oleh mereka ketika dia memecahkan roti. 36 Sewaktu mereka membicarakannya, Yesus sendiri berdiri di tengah-tengah mereka. 37 Tetapi mereka ketakutan dan takut, mengira mereka melihat roh. 38 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Mengapa kamu begitu ketakutan, dan mengapa pikiran-pikiran ini muncul di dalam hatimu? 39 Lihatlah tangan dan kakiku, itu adalah aku sendiri. Rasakan saya dan lihat; karena roh tidak memiliki daging atau tulang, seperti yang kamu lihat bahwa aku memilikinya. 40 41 Tetapi ketika mereka belum percaya karena sukacita dan kagum, Yesus berkata kepada mereka: "Apakah kamu punya sesuatu untuk dimakan di sini?" 42 Lalu mereka meletakkan di hadapan-Nya sepotong ikan goreng. 43 Lalu ia mengambilnya dan memakannya di depan mereka. 44 Lalu Yesus berkata kepada mereka: "Inilah yang Kukatakan kepadamu ketika aku masih bersamamu, segala sesuatu yang tertulis tentang aku dalam hukum Musa, di dalam nabi-nabi, dan dalam Mazmur harus digenapi. 45 Kemudian Yesus membuka kepada mereka pengertian bahwa mereka mengerti Kitab Suci, 46 dan berkata kepada mereka: "Beginilah tertulis, bahwa Kristus harus menderita dan bangkit dari antara orang mati pada hari ketiga; 47 dan bahwa pertobatan harus diberitakan dalam nama-Nya untuk pengampunan dosa di antara semua bangsa. Naiklah ke Yerusalem 48 dan jadilah saksi segala sesuatu. 49 Dan lihatlah, Aku akan mengiriskan ke atas kepadamu janji Bapaku. Tetapi kamu harus tinggal di kota itu sampai kamu berpakaian dengan kuasa dari atas. 50 Lalu ia menuntun mereka sampai ke Betania, dan mengangkat tangan-Nya dan memberkati mereka. 51 Dan terjadilah, bahwa ketika Dia memberkati mereka, Dia pergi dari mereka. 52 Tetapi mereka kembali ke Yerusalem dengan sukacita yang besar, 53 dan selalu berada di dalam bait suci, memuji Allah.

- Evangelium nach Johannes:

- 1 Im Anfang war das Wort, und das Wort war bei Gott, und Gott war das Wort.
- 2 Dasselbe war im Anfang bei Gott.
- 3 Alle Dinge sind durch dasselbe gemacht, und ohne dasselbe ist nichts gemacht, was gemacht ist.
- 4 In ihm war das Leben, und das Leben war das Licht der Menschen.
- 5 Und das Licht scheint in der Finsternis, und die Finsternis hat's nicht begriffen.
- 6 Es ward ein Mensch von Gott gesandt, der hieß Johannes.
- 7 Dieser kam zum Zeugnis, dass er von dem Licht zeugte, auf dass sie alle durch ihn glaubten.
- 8 Er war nicht das Licht, sondern dass er zeugte von dem Licht.
- 9 Das war das wahrhaftige Licht, welches alle Menschen erleuchtet, die in diese Welt kommen.
- 10 Es war in der Welt, und die Welt ist durch dasselbe gemacht; und die Welt kannte es nicht.
- 11 Er kam in sein Eigentum; und die Seinen nahmen ihn nicht auf.
- 12 Wie viele ihn aber aufnahmen, denen gab er Macht, Kinder Gottes zu werden, die an seinen Namen glauben;
- 13 welche nicht von dem Geblüt noch von dem Willen des Fleisches noch von dem Willen eines Mannes, sondern von Gott geboren sind.
- 14 Und das Wort ward Fleisch und wohnte unter uns, und wir sahen seine Herrlichkeit, eine Herrlichkeit als des eingeborenen Sohnes vom Vater, voller Gnade und Wahrheit.
- 15 Johannes zeugt von ihm, ruft und spricht: Dieser war es, von dem ich gesagt habe: Nach mir wird kommen, der vor mir gewesen ist; denn er war eher als ich.
- 16 Und von seiner Fülle haben wir alle genommen Gnade um Gnade.
- 17 Denn das Gesetz ist durch Moses gegeben; die Gnade und Wahrheit ist durch Jesum Christum geworden.
- 18 Niemand hat Gott je gesehen; der eingeborene Sohn, der in des Vaters Schoß ist, der hat es uns verkündigt.
- 19 Und dies ist das Zeugnis des Johannes, da die Juden sandten von Jerusalem Priester und Leviten, dass sie ihn fragten: Wer bist du?
- 20 Und er bekannte und leugnete nicht; und er bekannte: Ich bin nicht Christus.
- 21 Und sie fragten ihn: Was denn? Bist du Elia? Er sprach: Ich bin's nicht. Bist du der Prophet? Und er antwortete: Nein!
- 22 Da sprachen sie zu ihm: Was bist du denn? dass wir Antwort geben denen, die uns gesandt haben. Was sagst du von dir selbst?

23 Er sprach: Ich bin eine Stimme eines Predigers in der Wüste: Richtet den Weg des Herrn! wie der Prophet Jesaja gesagt hat.

24 Und die gesandt waren, die waren von den Pharisäern.

25 Und sie fragten ihn und sprachen zu ihm: Warum taufst du denn, so du nicht Christus bist noch Elia noch der Prophet?

26 Johannes antwortete ihnen und sprach: Ich taufe mit Wasser; aber er ist mitten unter euch getreten, den ihr nicht kennt.

27 Der ist's, der nach mir kommen wird, welcher vor mir gewesen ist, des ich nicht wert bin, dass ich seine Schuhriemen auflöse.

28 Dies geschah zu Bethabara jenseit des Jordans, wo Johannes taufte.

29 Des andern Tages sieht Johannes Jesum zu ihm kommen und spricht: Siehe, das ist Gottes Lamm, welches der Welt Sünde trägt!

30 Dieser ist's, von dem ich gesagt habe: Nach mir kommt ein Mann, welcher vor mir gewesen ist; denn er war eher denn ich.

31 Und ich kannte ihn nicht; sondern auf dass er offenbar würde in Israel, darum bin ich gekommen, zu taufen mit Wasser.

32 Und Johannes zeugte und sprach: Ich sah, dass der Geist herabfuhr wie eine Taube vom Himmel und blieb auf ihm.

33 Und ich kannte ihn nicht; aber der mich sandte, zu taufen mit Wasser, der sprach zu mir: Auf welchen du sehen wirst den Geist herabfahren und auf ihm bleiben, der ist's, der mit dem heiligen Geist tauft.

34 Und ich sah es und zeugte, dass dieser ist Gottes Sohn.

35 Des andern Tages stand abermals Johannes und zwei seiner Jünger.

36 Und als er Jesum sah wandeln, sprach er: Siehe, das ist Gottes Lamm!

37 Und die zwei Jünger hörten ihn reden und folgten Jesu nach.

38 Jesus aber wandte sich um und sah sie nachfolgen und sprach zu ihnen: Was suchet ihr? Sie aber sprachen zu ihm: Meister, wo bist du zur Herberge?

39 Er sprach zu ihnen: Kommt und sehet's! Sie kamen und sahen's und blieben den Tag bei ihm. Es war aber um die zehnte Stunde.

40 Einer aus den zweien, die von Johannes hörten und Jesus nachfolgten, war Andreas, der Bruder des Simon Petrus.

41 Der findet am ersten seinen Bruder Simon und spricht zu ihm: Wir haben den Messias gefunden (welches ist verdolmetscht: der Gesalbte),

42 und führte ihn zu Jesu. Da ihn Jesus sah, sprach er: Du bist Simon, Jona's Sohn; du sollst Kephas (Fels) heißen.

43 Des andern Tages wollte Jesus wieder nach Galiläa ziehen und findet Philippus und spricht zu ihm: Folge mir nach!

44 Philippus aber war von Bethsaida, aus der Stadt des Andreas und Petrus.

45 Philippus findet Nathanael und spricht zu ihm: Wir haben den gefunden, von welchem Moses im Gesetz und die Propheten geschrieben haben, Jesum, Josephs Sohn, von Nazareth.

46 Und Nathanael sprach zu ihm: Was kann von Nazareth Gutes kommen? Philippus spricht zu ihm: Komm und sieh es!

47 Jesus sah Nathanael zu sich kommen und spricht von ihm: Siehe, ein rechter Israeliter, in welchem kein Falsch ist.

48 Nathanael spricht zu ihm: Woher kennst du mich? Jesus antwortete und sprach zu ihm: Ehe denn dich Philippus rief, da du unter dem Feigenbaum warst, sah ich dich.

49 Nathanael antwortete und spricht zu ihm: Rabbi, du bist Gottes Sohn, du bist der König von Israel!

50 Jesus antwortete und sprach zu ihm: Du glaubst, weil ich dir gesagt habe, dass ich dich gesehen habe unter dem Feigenbaum; du wirst noch Größeres denn das sehen.

51 Und spricht zu ihm: Wahrlich, wahrlich ich sage euch: Von nun an werdet ihr den Himmel offen sehen und die Engel Gottes hinauf und herab fahren auf des Menschen Sohn.

2

1 Und am dritten Tag ward eine Hochzeit zu Kana in Galiläa; und die Mutter Jesu war da.

2 Jesus aber und seine Jünger wurden auch auf die Hochzeit geladen.

3 Und da es an Wein gebrach, spricht die Mutter Jesu zu ihm: Sie haben nicht Wein.

4 Jesus spricht zu ihr: Weib, was habe ich mit dir zu schaffen? Meine Stunde ist noch nicht gekommen.

5 Seine Mutter spricht zu den Dienern: Was er euch sagt, das tut.

6 Es waren aber allda sechs steinerne Wasserkrüge gesetzt nach der Weise der jüdischen Reinigung, und ging in je einen zwei oder drei Maß.

7 Jesus spricht zu ihnen: Füllet die Wasserkrüge mit Wasser! Und sie füllten sie bis obenan.
8 Und er spricht zu ihnen: Schöpfet nun und bringet's dem Speisemeister! Und sie brachten's.
9 Als aber der Speisemeister kostete den Wein, der Wasser gewesen war, und wusste nicht, woher er kam (die Diener aber wussten's, die das Wasser geschöpft hatten), ruft der Speisemeister den Bräutigam
10 und spricht zu ihm: Jedermann gibt zum ersten guten Wein, und wenn sie trunken geworden sind, alsdann den geringeren; du hast den guten Wein bisher behalten.
11 Das ist das erste Zeichen, das Jesus tat, geschehen zu Kana in Galiläa, und offenbarte seine Herrlichkeit. Und seine Jünger glaubten an ihn.
12 Darnach zog er hinab gen Kapernaum, er, seine Mutter, seine Brüder und seine Jünger; und sie blieben nicht lange daselbst.
13 Und der Juden Ostern war nahe, und Jesus zog hinauf gen Jerusalem.
14 Und er fand im Tempel sitzen, die da Ochsen, Schafe und Tauben feil hatten, und die Wechsler.
15 Und er machte eine Geißel aus Stricken und trieb sie alle zum Tempel hinaus samt den Schafen und Ochsen und verschüttete den Wechslern das Geld und stieß die Tische um
16 und sprach zu denen, die die Tauben feil hatten: tragt das von dannen und macht nicht meines Vaters Haus zum Kaufhause!
17 Seine Jünger aber gedachten daran, dass geschrieben steht: Der Eifer um dein Haus hat mich gefressen.
18 Da antworteten nun die Juden und sprachen zu ihm: Was zeigst du uns für ein Zeichen, dass du solches tun mögest?
19 Jesus antwortete und sprach zu ihnen: Brechet diesen Tempel, und am dritten Tage will ich ihn aufrichten.
20 Da sprachen die Juden: Dieser Tempel ist in sechsundvierzig Jahren erbaut; und du willst ihn in drei Tagen aufrichten?
21 (Er aber redete von dem Tempel seines Leibes.
22 Da er nun auferstanden war von den Toten, gedachten seine Jünger daran, dass er dies gesagt hatte, und glaubten der Schrift und der Rede, die Jesus gesagt hatte.)
23 Als er aber zu Jerusalem war am Osterfest, glaubten viele an seinen Namen, da sie die Zeichen sahen, die er tat.
24 Aber Jesus vertraute sich ihnen nicht; denn er kannte sie alle
25 und bedurfte nicht, dass jemand Zeugnis gäbe von einem Menschen; denn er wusste wohl, was im Menschen war.

3 1 Es war aber ein Mensch unter den Pharisäern mit Namen Nikodemus, ein Oberster unter den Juden.
2 Der kam zu Jesu bei der Nacht und sprach zu ihm: Meister, wir wissen, dass du bist ein Lehrer von Gott gekommen; denn niemand kann die Zeichen tun, die du tust, es sei denn Gott mit ihm.
3 Jesus antwortete und sprach zu ihm: Wahrlich, wahrlich, ich sage dir: Es sei denn, dass jemand von neuem geboren werde, so kann er das Reich Gottes nicht sehen.
4 Nikodemus spricht zu ihm: Wie kann ein Mensch geboren werden wenn er alt ist? Kann er auch wiederum in seiner Mutter Leib gehen und geboren werden?
5 Jesus antwortete: Wahrlich, wahrlich ich sage dir: Es sei denn dass jemand geboren werde aus Wasser und Geist, so kann er nicht in das Reich Gottes kommen.
6 Was vom Fleisch geboren wird, das ist Fleisch; und was vom Geist geboren wird, das ist Geist.
7 Lass dich's nicht wundern, dass ich dir gesagt habe: Ihr müsset von neuem geboren werden.
8 Der Wind bläst, wo er will, und du hörst sein Sausen wohl; aber du weißt nicht, woher er kommt und wohin er fährt. Also ist ein jeglicher, der aus dem Geist geboren ist.
9 Nikodemus antwortete und sprach zu ihm: Wie mag solches zugehen?
10 Jesus antwortete und sprach zu ihm: Bist du ein Meister in Israel und weißt das nicht?
11 Wahrlich, wahrlich ich sage dir: Wir reden, was wir wissen, und zeugen, was wir gesehen haben; und ihr nehmt unser Zeugnis nicht an.
12 Glaubet ihr nicht, wenn ich euch von irdischen Dingen sage, wie würdet ihr glauben, wenn ich euch von himmlischen Dingen sagen würde?
13 Und niemand fährt gen Himmel, denn der vom Himmel herniedergekommen ist, nämlich des Menschen Sohn, der im Himmel ist.
14 Und wie Mose in der Wüste eine Schlange erhöht hat, also muss des Menschen Sohn erhöht werden,
15 auf das alle, die an ihn glauben, nicht verloren werden, sondern das ewige Leben haben.
16 Also hat Gott die Welt geliebt, dass er seinen eingeborenen Sohn gab, auf dass alle, die an ihn glauben, nicht verloren werden, sondern das ewige Leben haben.
17 Denn Gott hat seinen Sohn nicht gesandt in die Welt, dass er die Welt richte, sondern dass die Welt durch ihn selig werde.

18 Wer an ihn glaubt, der wird nicht gerichtet; wer aber nicht glaubt, der ist schon gerichtet, denn er glaubt nicht an den Namen des eingeborenen Sohnes Gottes.

19 Das ist aber das Gericht, dass das Licht in die Welt gekommen ist, und die Menschen liebten die Finsternis mehr als das Licht; denn ihre Werke waren böse.

20 Wer arges tut, der hasst das Licht und kommt nicht an das Licht, auf dass seine Werke nicht gestraft werden.

21 Wer aber die Wahrheit tut, der kommt an das Licht, dass seine Werke offenbar werden; denn sie sind in Gott getan.

22 Danach kam Jesus und seine Jünger in das jüdische Land und hatte daselbst sein Wesen mit ihnen und taufte.

23 Johannes aber taufte auch noch zu Enon, nahe bei Salim, denn es war viel Wasser daselbst; und sie kamen dahin und ließen sich taufen.

24 Denn Johannes war noch nicht ins Gefängnis gelegt.

25 Da erhob sich eine Frage unter den Jüngern des Johannes mit den Juden über die Reinigung.

26 Und sie kamen zu Johannes und sprachen zu ihm: Meister, der bei dir war jenseit des Jordans, von dem du zeugtest, siehe, der tauft, und jedermann kommt zu ihm.

27 Johannes antwortete und sprach: Ein Mensch kann nichts nehmen, es werde ihm denn gegeben vom Himmel.

28 Ihr selbst seid meine Zeugen, dass ich gesagt habe, ich sei nicht Christus, sondern vor ihm her gesandt.

29 Wer die Braut hat, der ist der Bräutigam; der Freund aber des Bräutigams steht und hört ihm zu und freut sich hoch über des Bräutigams Stimme. Diese meine Freude ist nun erfüllt.

30 Er muss wachsen, ich aber muss abnehmen.

31 Der von obenher kommt, ist über alle. Wer von der Erde ist, der ist von der Erde und redet von der Erde. Der vom Himmel kommt, der ist über alle

32 und zeugt, was er gesehen und gehört hat; und sein Zeugnis nimmt niemand an.

33 Wer es aber annimmt, der besiegelt's, dass Gott wahrhaftig sei.

34 Denn welchen Gott gesandt hat, der redet Gottes Worte; denn Gott gibt den Geist nicht nach dem Maß.

35 Der Vater hat den Sohn lieb und hat ihm alles in seine Hand gegeben.

36 Wer an den Sohn glaubt, der hat das ewige Leben. Wer dem Sohn nicht glaubt, der wird das Leben nicht sehen, sondern der Zorn Gottes bleibt über ihm.

4

1 Da nun der Herr inneward, dass vor die Pharisäer gekommen war, wie Jesus mehr Jünger machte und taufte denn Johannes

2 (wiewohl Jesus selber nicht taufte, sondern seine Jünger),

3 verließ er das Land Judäa und zog wieder nach Galiläa.

4 Er musste aber durch Samaria reisen.

5 Da kam er in eine Stadt Samarias, die heißt Sichar, nahe bei dem Feld, das Jakob seinem Sohn Joseph gab.

6 Es war aber daselbst Jakobs Brunnen. Da nun Jesus müde war von der Reise, setzte er sich also auf den Brunnen; und es war um die sechste Stunde.

7 Da kommt ein Weib aus Samaria, Wasser zu schöpfen; Jesus spricht zu ihr: Gib mir zu trinken!

8 (Denn seine Jünger waren in die Stadt gegangen, dass sie Speise kauften.)

9 Spricht nun das samaritanische Weib zu ihm: Wie bittest du von mir zu trinken, so du ein Jude bist, und ich ein samaritanisch Weib? (Denn die Juden haben keine Gemeinschaft mit den Samaritanern.)

10 Jesus antwortete und sprach zu ihr: Wenn du erkennstest die Gabe Gottes und wer der ist, der zu dir sagt: „Gib mir zu trinken!“, du hättest ihn, und er gäbe dir lebendiges Wasser.

11 Spricht zu ihm das Weib: Herr, hast du doch nichts, womit du schöpfest, und der Brunnen ist tief; woher hast du denn lebendiges Wasser?

12 Bist du mehr denn unser Vater Jakob, der uns diesen Brunnen gegeben hat? Und er hat daraus getrunken und seine Kinder und sein Vieh.

13 Jesus antwortete und sprach zu ihr: Wer von diesem Wasser trinkt, den wir wieder dürsten;

14 wer aber von dem Wasser trinken wird, das ich ihm gebe, den wird ewiglich nicht dürsten; sondern das Wasser, das ich ihm geben werde, das wird in ihm ein Brunnen des Wassers werden, das in das ewige Leben quillt.

15 Spricht das Weib zu ihm: Herr, gib mir dieses Wasser, auf dass mich nicht dürste und ich nicht herkommen müsse, zu schöpfen!

16 Jesus spricht zu ihr: Gehe hin, rufe deinen Mann und komm her!

17 Das Weib antwortete und sprach zu ihm: Ich habe keinen Mann. Jesus spricht zu ihr: Du hast recht gesagt: Ich habe keinen Mann.

18 Fünf Männer hast du gehabt, und den du nun hast, der ist nicht dein Mann; da hast du recht gesagt.

19 Das Weib spricht zu ihm: Herr, ich sehe, dass du ein Prophet bist.
 20 Unsre Väter haben auf diesem Berge angebetet, und ihr sagt, zu Jerusalem sei die Stätte, da man anbeten solle.
 21 Jesus spricht zu ihr: Weib, glaube mir, es kommt die Zeit, dass ihr weder auf diesem Berge noch zu Jerusalem werdet den Vater anbeten.
 22 Ihr wisset nicht, was ihr anbetet; wir wissen aber, was wir anbeten, denn das Heil kommt von den Juden.
 23 Aber es kommt die Zeit und ist schon jetzt, dass die wahrhaftigen Anbeter werden den Vater anbeten im Geist und in der Wahrheit; denn der Vater will haben, die ihn also anbeten.
 24 Gott ist Geist, und die ihn anbeten, die müssen ihn im Geist und in der Wahrheit anbeten.
 25 Spricht das Weib zu ihm: Ich weiß, dass der Messias kommt, der da Christus heißt. Wenn derselbe kommen wird, so wird er's uns alles verkündigen.
 26 Jesus spricht zu ihr: Ich bin's, der mit dir redet.
 27 Und über dem kamen seine Jünger, und es nahm sie wunder, dass er mit dem Weib redete. Doch sprach niemand: Was fragst du? oder: Was redest du mit ihr?
 28 Da ließ das Weib ihren Krug stehen und ging hin in die Stadt und spricht zu den Leuten:
 29 Kommt, seht einen Menschen, der mir gesagt hat alles, was ich getan habe, ob er nicht Christus sei!
 30 Da gingen sie aus der Stadt und kamen zu ihm.
 31 Indes aber ermahnten ihn die Jünger und sprachen: Rabbi, iss!
 32 Er aber sprach zu ihnen: Ich habe eine Speise zu essen, von der ihr nicht wisset.
 33 Da sprachen die Jünger untereinander: Hat ihm jemand zu essen gebracht?
 34 Jesus spricht zu ihnen: Meine Speise ist die, dass ich tue den Willen des, der mich gesandt hat, und vollende sein Werk.
 35 Saget ihr nicht: Es sind noch vier Monate, so kommt die Ernte? Siehe, ich sage euch: Hebet eure Augen auf und sehet in das Feld; denn es ist schon weiß zur Ernte.
 36 Und wer da schneidet, der empfängt Lohn und sammelt Frucht zum ewigen Leben, auf dass sich miteinander freuen, der da sät und der da schneidet.
 37 Denn hier ist der Spruch wahr: Dieser sät, der andere schneidet.
 38 Ich habe euch gesandt, zu schneiden, was ihr nicht gearbeitet habt; andere haben gearbeitet und ihr seid in ihre Arbeit gekommen.
 39 Es glaubten aber an ihn viele der Samariter aus der Stadt um des Weibes Rede willen, welches da zeugte: Er hat mir gesagt alles, was ich getan habe.
 40 Als nun die Samariter zu ihm kamen, baten sie ihn, dass er bei ihnen bliebe; und er blieb zwei Tage da.
 41 Und viel mehr glaubten um seines Wortes willen
 42 und sprachen zum Weibe: Wir glauben nun hinfort nicht um deiner Rede willen; wir haben selber gehört und erkannt, dass dieser ist wahrlich Christus, der Welt Heiland.
 43 Aber nach zwei Tagen zog er aus von dannen und zog nach Galiläa.
 44 Denn er selber, Jesus, zeugte, dass ein Prophet daheim nichts gilt.
 45 Da er nun nach Galiläa kam, nahmen ihn die Galiläer auf, die gesehen hatten alles, was er zu Jerusalem auf dem Fest getan hatte; denn sie waren auch zum Fest gekommen.
 46 Und Jesus kam abermals gen Kana in Galiläa, da er das Wasser hatte zu Wein gemacht.
 47 Und es war ein Königischer, des Sohn lag krank zu Kapernaum. Dieser hörte, dass Jesus kam aus Judäa nach Galiläa, und ging hin zu ihm und bat ihn, dass er hinabkäme und hülfe seinem Sohn; denn er war todkrank.
 48 Und Jesus sprach zu ihm: Wenn ihr nicht Zeichen und Wunder seht, so glaubet ihr nicht.
 49 Der Königische sprach zu ihm: Herr, komm hinab, ehe denn mein Kind stirbt!
 50 Jesus spricht zu ihm: Gehe hin, dein Sohn lebt! der Mensch glaubte dem Wort, das Jesus zu ihm sagte, und ging hin.
 51 Und indem er hinabging, begegneten ihm seine Knechte, verkündigten ihm und sprachen: Dein Kind lebt.
 52 Da forschte er von ihnen die Stunde, in welcher es besser mit ihm geworden war. Und sie sprachen zu ihm: Gestern um die siebente Stunde verließ ihn das Fieber.
 53 Da merkte der Vater, dass es um die Stunde wäre, in welcher Jesus zu ihm gesagt hatte: Dein Sohn lebt. Und er glaubte mit seinem ganzen Hause.
 54 Das ist nun das andere Zeichen, das Jesus tat, da er aus Judäa nach Galiläa kam.

5

1 Darnach war ein Fest der Juden, und Jesus zog hinauf gen Jerusalem.

2 Es ist aber zu Jerusalem bei dem Schaftor ein Teich, der heißt auf hebräisch Bethesda und hat fünf Hallen,

3 in welchem lagen viele Kranke, Blinde, Lahme, Verdorrte, die warteten, wann sich das Wasser bewegte.

4 (Denn ein Engel fuhr herab zu seiner Zeit in den Teich und bewegte das Wasser.) Welcher nun zuerst,

nachdem das Wasser bewegt war, hineinstieg, der ward gesund, mit welcherlei Seuche er behaftet war.
5 Es war aber ein Mensch daselbst, achtunddreißig Jahre lang krank gelegen.
6 Da Jesus ihn sah liegen und vernahm, dass er so lange gelegen hatte, spricht er zu ihm: Willst du gesund werden?
7 Der Kranke antwortete ihm: Herr, ich habe keinen Menschen, wenn das Wasser sich bewegt, der mich in den Teich lasse; und wenn ich komme, so steigt ein anderer vor mir hinein.
8 Jesus spricht zu ihm: Stehe auf, nimm dein Bett und gehe hin!
9 Und alsbald ward der Mensch gesund und nahm sein Bett und ging hin. Es war aber desselben Tages der Sabbat.
10 Da sprachen die Juden zu dem, der geheilt worden war: Es ist heute Sabbat; es ziemt dir nicht, das Bett zu tragen.
11 Er antwortete ihnen: Der mich gesund machte, der sprach zu mir: „Nimm dein Bett und gehe hin!“
12 Da fragten sie ihn: Wer ist der Mensch, der zu dir gesagt hat: „Nimm dein Bett und gehe hin!“?
13 Der aber geheilt worden war, wusste nicht, wer es war; denn Jesus war gewichen, da so viel Volks an dem Ort war.
14 Darnach fand ihn Jesus im Tempel und sprach zu ihm: Siehe zu, du bist gesund geworden; sündige hinfort nicht mehr, dass dir nicht etwas Ärgeres widerfahre.
15 Der Mensch ging hin und verkündete es den Juden, es sei Jesus, der ihn gesund gemacht habe.
16 Darum verfolgten die Juden Jesum und suchten ihn zu töten, dass er solches getan hatte am Sabbat.
17 Jesus aber antwortete ihnen: Mein Vater wirkt bisher, und ich wirke auch.
18 Darum trachteten ihm die Juden viel mehr nach, dass sie ihn töteten, dass er nicht allein den Sabbat brach, sondern sagte auch, Gott sei sein Vater, und machte sich selbst Gott gleich.
19 Da antwortete Jesus und sprach zu ihnen: Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Der Sohn kann nichts von sich selber tun, sondern was er sieht den Vater tun; denn was dieser tut, das tut gleicherweise auch der Sohn.
20 Der Vater aber hat den Sohn lieb und zeigt ihm alles, was er tut, und wird ihm noch größere Werke zeigen, dass ihr euch verwundern werdet.
21 Denn wie der Vater die Toten auferweckt und macht sie lebendig, also auch der Sohn macht lebendig, welche er will.
22 Denn der Vater richtet niemand; sondern alles Gericht hat er dem Sohn gegeben,
23 auf dass sie alle den Sohn ehren, wie sie den Vater ehren. Wer den Sohn nicht ehrt, der ehrt den Vater nicht, der ihn gesandt hat.
24 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wer mein Wort hört und glaubt dem, der mich gesandt hat, der hat das ewige Leben und kommt nicht in das Gericht, sondern er ist vom Tode zum Leben hindurchgedrungen.
25 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Es kommt die Stunde und ist schon jetzt, dass die Toten werden die Stimme des Sohnes Gottes hören; und die sie hören werden, die werden leben.
26 Denn wie der Vater hat das Leben in ihm selber, also hat er dem Sohn gegeben, das Leben zu haben in ihm selber,
27 und hat ihm Macht gegeben, auch das Gericht zu halten, darum dass er des Menschen Sohn ist.
28 Verwundert euch des nicht, denn es kommt die Stunde, in welcher alle, die in den Gräbern sind, werden seine Stimme hören,
29 und werden hervorgehen, die da Gutes getan haben, zur Auferstehung des Lebens, die aber Übles getan haben, zur Auferstehung des Gerichts.
30 Ich kann nichts von mir selber tun. Wie ich höre, so richte ich, und mein Gericht ist recht; denn ich suche nicht meinen Willen, sondern des Vaters Willen, der mich gesandt hat.
31 So ich von mir selbst zeuge, so ist mein Zeugnis nicht wahr.
32 Ein anderer ist's, der von mir zeugt; und ich weiß, dass das Zeugnis wahr ist, das er von mir zeugt.
33 Ihr schicktet zu Johannes, und er zeugte von der Wahrheit.
34 Ich aber nehme nicht Zeugnis von Menschen; sondern solches sage ich, auf dass ihr selig werdet.
35 Er war ein brennend und scheinend Licht; ihr aber wolltet eine kleine Weile fröhlich sein in seinem Lichte.
36 Ich aber habe ein größeres Zeugnis; denn des Johannes Zeugnis; denn die Werke, die mir der Vater gegeben hat, dass ich sie vollende, eben diese Werke, die ich tue, zeugen von mir, dass mich der Vater gesandt habe.
37 Und der Vater, der mich gesandt hat, derselbe hat von mir gezeugt. Ihr habt nie weder seine Stimme gehört noch seine Gestalt gesehen,
38 und sein Wort habt ihr nicht in euch wohnend; denn ihr glaubt dem nicht, den er gesandt hat.
39 Suchet in der Schrift; denn ihr meint, ihr habet das ewige Leben darin; und sie ist's, die von mir zeuget;
40 und ihr wollt nicht zu mir kommen, dass ihr das Leben haben möchtet.
41 Ich nehme nicht Ehre von Menschen;
42 aber ich kenne euch, dass ihr nicht Gottes Liebe in euch habt.

43 Ich bin gekommen in meines Vaters Namen, und ihr nehmet mich nicht an. So ein anderer wird in seinem eigenen Namen kommen, den werdet ihr annehmen.

44 Wie könnet ihr glauben, die ihr Ehre voneinander nehmet? und die Ehre, die von Gott allein ist, suchet ihr nicht.

45 Ihr sollt nicht meinen, dass ich euch vor dem Vater verklagen werde; es ist einer, der euch verklagt, der Mose, auf welchen ihr hofft.

46 Wenn ihr Mose glaubtet, so glaubtet ihr auch mir; denn er hat von mir geschrieben.

47 So ihr aber seinen Schriften nicht glaubt, wie werdet ihr meinen Worten glauben?

6

1 Darnach fuhr Jesus weg über das Meer an der Stadt Tiberias in Galiläa.

2 Und es zog ihm viel Volks nach, darum dass sie die Zeichen sahen, die er an den Kranken tat.

3 Jesus aber ging hinauf auf einen Berg und setzte sich daselbst mit seinen Jüngern.

4 Es war aber nahe Ostern, der Juden Fest.

5 Da hob Jesus seine Augen auf und sieht, dass viel Volks zu ihm kommt, und spricht zu Philippus: Wo kaufen wir Brot, dass diese essen?

6 (Das sagte er aber, ihn zu versuchen; denn er wusste wohl, was er tun wollte.)

7 Philippus antwortete ihm: Für zweihundert Groschen Brot ist nicht genug unter sie, dass ein jeglicher unter ihnen ein wenig nehme.

8 Spricht zu ihm einer seiner Jünger, Andreas, der Bruder des Simon Petrus:

9 Es ist ein Knabe hier, der hat fünf Gerstenbrote und zwei Fische; aber was ist das unter so viele?

10 Jesus aber sprach: Schaffet, dass sich das Volk lagert. Es war aber viel Gras an dem Ort. Da lagerten sich bei fünftausend Mann.

11 Jesus aber nahm die Brote, dankte und gab sie den Jüngern, die Jünger aber denen, die sich gelagert hatten; desgleichen auch von den Fischen, wieviel sie wollten.

12 Da sie aber satt waren, sprach er zu seinen Jüngern: Sammelt die übrigen Brocken, dass nichts umkommt.

13 Da sammelten sie und füllten zwölf Körbe mit Brocken von den fünf Gerstenbrotten, die übrig blieben denen, die gespeist worden.

14 Da nun die Menschen das Zeichen sahen, das Jesus tat, sprachen sie: Das ist wahrlich der Prophet, der in die Welt kommen soll.

15 Da Jesus nun merkte, dass sie kommen würden und ihn haschen, dass sie ihn zum König machten, entwich er abermals auf den Berg, er selbst allein.

16 Am Abend aber gingen die Jünger hinab an das Meer

17 und traten in das Schiff und kamen über das Meer gen Kapernaum. Und es war schon finster geworden, und Jesus war nicht zu ihnen gekommen.

18 Und das Meer erhob sich von einem großen Winde.

19 Da sie nun gerudert hatten bei fünfundzwanzig oder dreißig Feld Wegs, sahen sie Jesum auf dem Meere dahergehen und nahe zum Schiff kommen; und sie fürchteten sich.

20 Er aber sprach zu ihnen: Ich bin's; fürchtet euch nicht!

21 Da wollten sie ihn in das Schiff nehmen; und alsbald war das Schiff am Lande, da sie hin fuhren.

22 Des anderen Tages sah das Volk, das diesseits des Meeres stand, dass kein anderes Schiff daselbst war denn das eine, darin seine Jünger getreten waren, und dass Jesus nicht mit seinen Jüngern in das Schiff getreten war, sondern allein seine Jünger waren weggefahren.

23 Es kamen aber andere Schiffe von Tiberias nahe zur Stätte, da sie das Brot gegessen hatten durch des Herrn Danksagung.

24 Da nun das Volk sah, dass Jesus nicht da war noch seine Jünger, traten sie auch in Schiffe und kamen gen Kapernaum und suchten Jesum.

25 Und da sie ihn fanden jenseit des Meeres, sprachen sie zu ihm: Rabbi, wann bist du hergekommen?

26 Jesus antwortete ihnen und sprach: Wahrlich, wahrlich ich sage euch: Ihr suchet mich nicht darum, dass ihr Zeichen gesehen habt, sondern dass ihr von dem Brot gegessen habt und seid satt geworden.

27 Wirket Speise, nicht, die vergänglich ist, sondern die da bleibt in das ewige Leben, welche euch des Menschen Sohn geben wird; denn den hat Gott der Vater versiegelt.

28 Da sprachen sie zu ihm: Was sollen wir tun, dass wir Gottes Werke wirken?

29 Jesus antwortete und sprach zu ihnen: Das ist Gottes Werk, dass ihr an den glaubt, den er gesandt hat.

30 Da sprachen sie zu ihm: Was tust du denn für ein Zeichen, auf dass wir sehen und glauben dir? Was wirkst du?

31 Unsre Väter haben Manna gegessen in der Wüste, wie geschrieben steht: „Er gab ihnen Brot vom Himmel zu essen.“

32 Da sprach Jesus zu ihnen: Wahrlich, wahrlich ich sage euch: Mose hat euch nicht das Brot vom Himmel gegeben, sondern mein Vater gibt euch das rechte Brot vom Himmel.

33 Denn dies ist das Brot Gottes, das vom Himmel kommt und gibt der Welt das Leben.

34 Da sprachen sie zu ihm: Herr, gib uns allewege solch Brot.

35 Jesus aber sprach zu ihnen: Ich bin das Brot des Lebens. Wer zu mir kommt, den wird nicht hungern; und wer an mich glaubt, den wird nimmermehr dürsten.

36 Aber ich habe es euch gesagt, dass ihr mich gesehen habt, und glaubet doch nicht.

37 Alles, was mir mein Vater gibt, das kommt zu mir; und wer zu mir kommt, den werde ich nicht hinausstoßen.

38 Denn ich bin vom Himmel gekommen, nicht dass ich meinen Willen tue, sondern den Willen des, der mich gesandt hat.

39 Das ist aber der Wille des Vaters, der mich gesandt hat, dass ich nichts verliere von allem, was er mir gegeben hat, sondern dass ich's auferwecke am Jüngsten Tage.

40 Denn das ist der Wille des, der mich gesandt hat, dass, wer den Sohn sieht und glaubt an ihn, habe das ewige Leben; und ich werde ihn auferwecken am Jüngsten Tage.

41 Da murrten die Juden darüber, dass er sagte: Ich bin das Brot, das vom Himmel gekommen ist,

42 und sprachen: Ist dieser nicht Jesus, Josephs Sohn, des Vater und Mutter wir kennen? Wie spricht er denn: Ich bin vom Himmel gekommen?

43 Jesus antwortete und sprach zu ihnen: Murret nicht untereinander.

44 Es kann niemand zu mir kommen, es sei denn, dass ihn ziehe der Vater, der mich gesandt hat; und ich werde ihn auferwecken am Jüngsten Tage.

45 Es steht geschrieben in den Propheten: „Sie werden alle von Gott gelehrt sein.“ Wer es nun hört vom Vater und lernt es, der kommt zu mir.

46 Nicht dass jemand den Vater habe gesehen, außer dem, der vom Vater ist; der hat den Vater gesehen.

47 Wahrlich, wahrlich ich sage euch: Wer an mich glaubt, der hat das ewige Leben.

48 Ich bin das Brot des Lebens.

49 Eure Väter haben Manna gegessen in der Wüste und sind gestorben.

50 Dies ist das Brot, das vom Himmel kommt, auf dass, wer davon isset, nicht sterbe.

51 Ich bin das lebendige Brot, vom Himmel gekommen. Wer von diesem Brot essen wird, der wird leben in Ewigkeit. Und das Brot, das ich geben werde, ist mein Fleisch, welches ich geben werde für das Leben der Welt.

52 Da zankten die Juden untereinander und sprachen: Wie kann dieser uns sein Fleisch zu essen geben?

53 Jesus sprach zu ihnen: Wahrlich, wahrlich ich sage euch: Werdet ihr nicht essen das Fleisch des Menschensohnes und trinken sein Blut, so habt ihr kein Leben in euch.

54 Wer mein Fleisch isset und trinket mein Blut, der hat das ewige Leben, und ich werde ihn am Jüngsten Tage auferwecken.

55 Denn mein Fleisch ist die rechte Speise, und mein Blut ist der rechte Trank.

56 Wer mein Fleisch isset und trinket mein Blut, der bleibt in mir und ich in ihm.

57 Wie mich gesandt hat der lebendige Vater und ich lebe um des Vaters willen, also, wer mich isset, der wird auch leben um meinetwillen.

87

58 Dies ist das Brot, das vom Himmel gekommen ist; nicht, wie eure Väter haben Manna gegessen und sind gestorben: wer dies Brot isset, der wird leben in Ewigkeit.

59 Solches sagte er in der Schule, da er lehrte zu Kapernaum.

60 Viele nun seine Jünger, die das hörten, sprachen: Das ist eine harte Rede; wer kann sie hören?

61 Da Jesus aber bei sich selbst merkte, dass seine Jünger darüber murrten, sprach er zu ihnen: Ärgert euch das?

62 Wie, wenn ihr denn sehen werdet des Menschen Sohn auffahren dahin, da er zuvor war?

63 Der Geist ist's, der da lebendig macht; das Fleisch ist nichts nütze. Die Worte, die ich rede, die sind Geist und sind Leben.

64 Aber es sind etliche unter euch, die glauben nicht. (Denn Jesus wusste von Anfang wohl, welche nicht glaubend waren und welcher ihn verraten würde.)

65 Und er sprach: Darum habe ich euch gesagt: Niemand kann zu mir kommen, es sei ihm denn von meinem Vater gegeben.

66 Von dem an gingen seiner Jünger viele hinter sich und wandelten hinfort nicht mehr mit ihm.

67 Da sprach Jesus zu den Zwölfen: Wollt ihr auch weggehen?

68 Da antwortete ihm Simon Petrus: Herr, wohin sollen wir gehen? Du hast Worte des ewigen Lebens;

69 und wir haben geglaubt und erkannt, dass du bist Christus, der Sohn des lebendigen Gottes.

70 Jesus antwortete ihnen: Habe ich nicht euch zwölf erwählt? und – euer einer ist ein Teufel!

71 Er redete aber von dem Judas, Simons Sohn, Ischariot; der verriet ihn hernach, und war der Zwölfe einer.

- 1 Darnach zog Jesus umher in Galiläa; denn er wollte nicht in Judäa umherziehen, darum dass ihm die Juden nach dem Leben stellten.
- 2 Es war aber nahe der Juden Fest, die Laubhütten.
- 3 Da sprachen seine Brüder zu ihm: Mache dich auf von dannen und gehe nach Judäa, auf dass auch deine Jünger sehen, die Werke die du tust.
- 4 Niemand tut etwas im Verborgenen und will doch frei offenbar sein. Tust du solches, so offenbare dich vor der Welt.
- 5 Denn auch seine Brüder glaubten nicht an ihn.
- 6 Da spricht Jesus zu ihnen: Meine Zeit ist noch nicht hier; eure Zeit aber ist allewege.
- 7 Die Welt kann euch nicht hassen; mich aber hasst sie, denn ich zeuge von ihr, dass ihre Werke böse sind.
- 8 Gehet ihr hinauf auf dieses Fest; ich will noch nicht hinaufgehen auf dieses Fest, den meine Zeit ist noch nicht erfüllt.
- 9 Da er aber das zu ihnen gesagt, blieb er in Galiläa.
- 10 Als aber seine Brüder waren hinaufgegangen, da ging er auch hinauf zu dem Fest, nicht offenbar, sondern wie heimlich.
- 11 Da suchten ihn die Juden am Fest und sprachen: Wo ist der?
- 12 Und es war ein großes Gemurmel unter dem Volk. Etliche sprachen: Er ist fromm; die andern aber sprachen: Nein, er verführt das Volk.
- 13 Niemand aber redete frei von ihm um der Furcht willen vor den Juden.
- 14 Aber mitten im Fest ging Jesus hinauf in den Tempel und lehrte.
- 15 Und die Juden verwunderten sich und sprachen: Wie kann dieser die Schrift, so er sie doch nicht gelernt hat?
- 16 Jesus antwortete ihnen und sprach: Meine Lehre ist nicht mein, sondern des, der mich gesandt hat.
- 17 So jemand will des Willen tun, der wird innewerden, ob diese Lehre von Gott sei, oder ob ich von mir selbst rede.
- 18 Wer von sich selbst redet, der sucht seine eigene Ehre; wer aber sucht die Ehre des, der ihn gesandt hat, der ist wahrhaftig, und ist keine Ungerechtigkeit an ihm.
- 19 Hat euch nicht Mose das Gesetz gegeben? und niemand unter euch tut das Gesetz. Warum sucht ihr mich zu töten?
- 20 Das Volk antwortete und sprach: Du hast den Teufel; wer versucht dich zu töten?
- 21 Jesus antwortete und sprach: Ein einziges Werk habe ich getan, und es wundert euch alle.
- 22 Mose hat euch darum gegeben die Beschneidung, nicht dass sie von Mose kommt, sondern von den Vätern, und ihr beschneidet den Menschen am Sabbat.
- 23 So ein Mensch die Beschneidung annimmt am Sabbat, auf dass nicht das Gesetz Moses gebrochen werde, zürnet ihr denn über mich, dass ich den ganzen Menschen habe am Sabbat gesund gemacht?
- 24 Richtet nicht nach dem Ansehen, sondern richtet ein rechtes Gericht.
- 25 Da sprachen etliche aus Jerusalem: Ist das nicht der, den sie suchten zu töten?
- 26 Und siehe zu, er redet frei, und sie sagen nichts. Erkennen unsre Obersten nun gewiss, dass er gewiss Christus sei?
- 27 Doch wir wissen, woher dieser ist; wenn aber Christus kommen wird, so wird niemand wissen, woher er ist.
- 28 Da rief Jesus im Tempel und sprach: Ja, ihr kennet mich und wisset, woher ich bin; und von mir selbst bin ich nicht gekommen, sondern es ist ein Wahrhaftiger, der mich gesandt hat, welchen ihr nicht kennet.
- 29 Ich kenne ihn aber; denn ich bin von ihm, und er hat mich gesandt.
- 30 Da suchten sie ihn zu greifen; aber niemand legte die Hand an ihn, denn seine Stunde war noch nicht gekommen.
- 31 Aber viele vom Volk glaubten an ihn und sprachen: Wenn Christus kommen wird, wird er auch mehr Zeichen tun, denn dieser tut?
- 32 Und es kam vor die Pharisäer, dass das Volk solches von ihm murmelte. Da sandten die Pharisäer und Hohenpriester Knechte aus, das sie ihn griffen.
- 33 Da sprach Jesus zu ihnen: Ich bin noch eine kleine Zeit bei euch, und dann gehe ich hin zu dem, der mich gesandt hat.
- 34 Ihr werdet mich suchen, und nicht finden; und wo ich bin, könnet ihr nicht hin kommen.
- 35 Da sprachen die Juden untereinander: Wo soll dieser hin gehen, dass wir ihn nicht finden sollen? Will er zu den Zerstreuten unter den Griechen gehen und die Griechen lehren?
- 36 Was ist das für eine Rede, dass er sagte: „Ihr werdet mich suchen, und nicht finden; und wo ich bin, da könnet ihr nicht hin kommen“?
- 37 Aber am letzten Tage des Festes, der am herrlichsten war, trat Jesus auf, rief und sprach: Wen da dürstet,

der komme zu mir und trinke!

38 Wer an mich glaubt, wie die Schrift sagt, von des Leibe werden Ströme des lebendigen Wassers fließen.

39 Das sagte er aber von dem Geist, welchen empfangen sollten, die an ihn glaubten; denn der Heilige Geist war noch nicht da, denn Jesus war noch nicht verklärt.

40 Viele nun vom Volk, die diese Rede hörten, sprachen: Dieser ist wahrlich der Prophet.

41 Andere sprachen: Er ist Christus. Etliche aber sprachen: Soll Christus aus Galiläa kommen?

42 Spricht nicht die Schrift: von dem Samen Davids und aus dem Flecken Bethlehem, da David war, soll Christus kommen?

43 Also ward eine Zwietracht unter dem Volk über ihn.

44 Es wollten aber etliche ihn greifen; aber niemand legte die Hand an ihn.

45 Die Knechte kamen zu den Hohenpriestern und Pharisäern; und sie sprachen zu ihnen: Warum habt ihr ihn nicht gebracht?

46 Die Knechte antworteten: Es hat nie ein Mensch also geredet wie dieser Mensch.

47 Da antworteten ihnen die Pharisäer: Seid ihr auch verführt?

48 Glaubst auch irgendein Oberster oder Pharisäer an ihn?

49 sondern das Volk, das nichts vom Gesetz weiß, ist verflucht.

50 Spricht zu ihnen Nikodemus, der bei der Nacht zu ihm kam, welcher einer unter ihnen war:

51 Richtet unser Gesetz auch einen Menschen, ehe man ihn verhört und erkennt, was er tut?

52 Sie antworteten und sprachen zu ihm: Bist du auch ein Galiläer? Forsche und siehe, aus Galiläa steht kein Prophet auf.

53 Und ein jeglicher ging also heim.

1 Jesus aber ging an den Ölberg.

8 2 Und frühmorgens kam er wieder in den Tempel, und alles Volk kam zu ihm; und er setzte sich und lehrte sie.

3 Aber die Schriftgelehrten und Pharisäer brachten eine Frau zu ihm, im Ehebruch ergriffen, und stellten sie in die Mitte

4 und sprachen zu ihm: Meister, diese Frau ist ergriffen auf frischer Tat im Ehebruch.

5 Mose aber hat uns im Gesetz geboten, solche zu steinigen. Was sagst du?

6 Das sprachen sie aber, ihn zu versuchen, auf daß sie eine Sache wider ihn hätten. Aber Jesus bückte sich nieder und schrieb mit dem Finger auf die Erde.

7 Als sie nun anhielten, ihn zu fragen, richtete er sich auf und sprach zu ihnen: Wer unter euch ohne Sünde ist, der werfe den ersten Stein auf sie.

8 Und bückte sich wieder nieder und schrieb auf die Erde.

9 Da sie aber das hörten, gingen sie hinaus, einer nach dem andern, von den Ältesten an; und Jesus ward allein gelassen und die Frau in der Mitte stehend.

10 Jesus aber richtete sich auf und sprach zu ihr: Weib, wo sind sie, deine Verkläger? Hat dich niemand verdammt?

11 Sie aber sprach: Herr, niemand. Jesus aber sprach: ~~So~~ verdamme ich dich auch nicht; gehe hin und sündige hinfort nicht mehr.

12 Da redete Jesus abermals zu ihnen und sprach: Ich bin das Licht der Welt. Wer mir nachfolgt, der wird nicht wandeln in der Finsternis, sondern wird das Licht des Lebens haben.

13 Da sprachen die Pharisäer zu ihm: Du zeugst von dir selbst; dein Zeugnis ist nicht wahr.

14 Jesus antwortete und sprach zu ihnen: Auch wenn ich von mir selbst zeuge, so ist mein Zeugnis wahr; denn ich weiß, woher ich gekommen bin und wohin ich gehe; ihr aber wisset nicht, woher ich komme und wohin ich gehe.

15 Ihr richtet nach dem Fleisch, ich richte niemand.

16 Wenn ich aber richte, so ist mein Gericht recht; denn ich bin nicht allein, sondern ich und der mich gesandt hat.

17 Auch steht in eurem Gesetz geschrieben, daß zweier Menschen Zeugnis wahr sei.

18 Ich bin's, der ich von mir selbst zeuge; und der Vater, der mich gesandt hat, zeugt auch von mir.

19 Da sprachen sie zu ihm: Wo ist dein Vater? Jesus antwortete: Ihr kennet weder mich noch meinen Vater; wenn ihr mich kenntet, so kenntet ihr auch meinen Vater.

20 Diese Worte redete Jesus an dem Gotteskasten, da er lehrte im Tempel; und niemand griff ihn, denn seine Stunde war noch nicht gekommen.

21 Da sprach Jesus abermals zu ihnen: Ich gehe hinweg, und ihr werdet mich suchen und in eurer Sünde sterben. Wo ich hingehet, da könnt ihr nicht hinkommen.

22 Da sprachen die Juden: Will er sich denn selbst töten, daß er spricht: Wohin ich gehe, da könnt ihr nicht

hinkommen?

23 Und er sprach zu ihnen: Ihr seid von unten her, ich bin von oben her; ihr seid von dieser Welt, ich bin nicht von dieser Welt.

24 Darum habe ich euch gesagt, daß ihr sterben werdet in euren Sünden; denn wenn ihr nicht glaubet, daß ich es bin, so werdet ihr sterben in euren Sünden.

25 Da sprachen sie zu ihm: Wer bist du denn? Und Jesus sprach zu ihnen: Was rede ich noch mit euch!

26 Ich habe viel über euch zu reden und zu richten. Aber der mich gesandt hat, ist wahrhaftig, und was ich von ihm gehört habe, das rede ich zu der Welt.

27 Sie verstanden aber nicht, daß er ihnen von dem Vater sagte.

28 Da sprach Jesus zu ihnen: Wenn ihr des Menschen Sohn erhöhen werdet, dann werdet ihr erkennen, daß ich es bin und nichts von mir selber tue, sondern, wie mich der Vater gelehrt hat, so rede ich.

29 Und der mich gesandt hat, ist mit mir. Der Vater läßt mich nicht allein; denn ich tue allezeit, was ihm gefällt.

30 Da er solches redete, glaubten viele an ihn.

31 Da sprach nun Jesus zu den Juden, die an ihn glaubten: Wenn ihr bleiben werdet an meiner Rede, so seid ihr in Wahrheit meine Jünger

32 und werdet die Wahrheit erkennen, und die Wahrheit wird euch frei machen.

33 Da antworteten sie ihm: Wir sind Abrahams Kinder und sind niemals jemandes Knechte gewesen. Wie sprichst du denn: Ihr sollt frei werden?

34 Jesus antwortete ihnen: Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wer Sünde tut, der ist der Sünde Knecht.

35 Der Knecht aber bleibt nicht ewiglich im Hause; der Sohn bleibt ewiglich.

36 Wenn euch nun der Sohn frei macht, so seid ihr recht frei.

37 Ich weiß wohl, daß ihr Abrahams Kinder seid; aber ihr sucht mich zu töten, denn mein Wort findet bei euch keinen Raum.

38 Ich rede, was ich von meinem Vater gesehen habe; und ihr tut, was ihr von eurem Vater gehört habt.

39 Sie antworteten und sprachen zu ihm: Abraham ist unser Vater. Spricht Jesus zu ihnen: Wenn ihr Abrahams Kinder wäret, so tätet ihr Abrahams Werke.

40 Nun aber sucht ihr mich zu töten, einen solchen Menschen, der ich euch die Wahrheit gesagt habe, die ich von Gott gehört habe. Das hat Abraham nicht getan.

41 Ihr tut eures Vaters Werke. Da sprachen sie zu ihm: Wir sind nicht unehelich geboren; wir haben einen Vater, Gott.

42 Jesus sprach zu ihnen: Wäre Gott euer Vater, so liebte ich mich; denn ich bin ausgegangen und komme von Gott; denn ich bin nicht von mir selber gekommen, sondern er hat mich gesandt.

43 Warum versteht ihr denn meine Sprache nicht? Weil ihr mein Wort nicht könnt hören!

44 Ihr habt den Teufel zum Vater, und nach eures Vaters Gelüste wollt ihr tun. Der ist ein Mörder von Anfang und steht nicht in der Wahrheit; denn die Wahrheit ist nicht in ihm. Wenn er die Lüge redet, so redet er von seinem Eignen; denn er ist ein Lügner und der Vater der Lüge.

45 Ich aber, weil ich die Wahrheit sage, so glaubet ihr mir nicht.

46 Welcher unter euch kann mich einer Sünde zeihen? Wenn ich aber die Wahrheit sage, warum glaubet ihr mir nicht?

90

47 Wer von Gott ist, der hört Gottes Wort; darum höret ihr nicht, denn ihr seid nicht von Gott.

48 Da antworteten die Juden und sprachen zu ihm: Sagen wir nicht recht, daß du ein Samariter bist und hast einen bösen Geist?

49 Jesus antwortete: Ich habe keinen bösen Geist, sondern ich ehre meinen Vater, und ihr verunehrt mich.

50 Ich suche nicht meine Ehre; es ist aber einer, der sie sucht und richtet.

51 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: So jemand mein Wort wird halten, der wird den Tod nicht sehen ewiglich.

52 Da sprachen die Juden zu ihm: Nun erkennen wir, daß du einen bösen Geist hast. Abraham ist gestorben und die Propheten, und du sprichst: So jemand mein Wort hält, der wird den Tod nicht schmecken ewiglich.

53 Bist du mehr als unser Vater Abraham, welcher gestorben ist? Und die Propheten sind gestorben. Was machst du aus dir selbst?

54 Jesus antwortete: Wenn ich mich selber ehre, so ist meine Ehre nichts. Es ist aber mein Vater, der mich ehrt, von welchem ihr sprecht: Er ist unser Gott,

55 und kennet ihn nicht; ich aber kenne ihn. Und wenn ich wollte sagen: Ich kenne ihn nicht, - so würde ich ein Lügner, gleichwie ihr seid. Aber ich kenne ihn und halte sein Wort.

56 Abraham, euer Vater, ward froh, daß er meinen Tag sehen sollte, und er sah ihn und freute sich.

57 Da sprachen die Juden zu ihm: Du bist noch nicht fünfzig Jahre alt und hast Abraham gesehen?

58 Jesus sprach zu ihnen: Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Ehe denn Abraham ward, bin ich.

59 Da hoben sie Steine auf, daß sie auf ihn würfen. Aber Jesus verbarg sich und ging zum Tempel hinaus.

1 Und Jesus ging vorüber und sah einen, der blind geboren war.

2 Und seine Jünger fragten ihn und sprachen: Meister, wer hat gesündigt, dieser oder seine Eltern, daß er ist blind geboren?

3 Jesus antwortete: Es hat weder dieser gesündigt, noch seine Eltern, sondern es sollen die Werke Gottes offenbar werden an ihm.

4 Ich muß wirken die Werke des, der mich gesandt hat, solange es Tag ist; es kommt die Nacht, da niemand wirken kann.

5 Dieweil ich bin in der Welt, bin ich das Licht der Welt.

6 Da er solches gesagt, spie er auf die Erde und machte einen Brei aus dem Speichel und legte den Brei auf des Blinden Augen

7 und sprach zu ihm: Gehe hin zu dem Teich Siloah, das ist verdolmetscht: gesandt, und wasche dich! Da ging er hin und wusch sich und kam sehend.

8 Die Nachbarn und die ihn zuvor gesehen hatten, daß er ein Bettler war, sprachen: Ist dieser nicht, der dasaß und bettelte?

9 Etliche sprachen: Er ist's, etliche aber: Nein, aber er ist ihm ähnlich. Er selbst aber sprach: Ich bin's.

10 Da sprachen sie zu ihm: Wie sind deine Augen aufgetan?

11 Er antwortete: Der Mensch, der Jesus heißt, machte einen Brei und legte ihn auf meine Augen und sprach: Gehe hin zu dem Teich Siloah und wasche dich! Ich ging hin und wusch mich und ward sehend.

12 Da sprachen sie zu ihm: Wo ist er? Er sprach: Ich weiß nicht.

13 Da führten sie ihn, der zuvor blind war, zu den Pharisäern.

14 Es war aber Sabbat an dem Tage, da Jesus den Brei machte und seine Augen öffnete.

15 Da fragten sie ihn abermals, auch die Pharisäer, wie er wäre sehend geworden. Er aber sprach zu ihnen: Einen Brei legte er mir auf die Augen, und ich wusch mich und bin nun sehend.

16 Da sprachen etliche der Pharisäer: Dieser Mensch ist nicht von Gott, weil er den Sabbat nicht hält. Die andern aber sprachen: Wie kann ein sündiger Mensch solche Zeichen tun? Und es ward eine Zwietracht unter ihnen.

17 Sie sprachen wieder zu dem Blinden: Was sagst du von ihm, daß er hat deine Augen aufgetan? Er aber sprach: Er ist ein Prophet.

18 Die Juden glaubten nicht von ihm, daß er blind gewesen und sehend geworden wäre, bis daß sie riefen die Eltern des, der sehend geworden war,

19 fragten sie und sprachen: Ist das euer Sohn, von welchem ihr sagt, er sei blind geboren? Wie ist er denn nun sehend?

20 Seine Eltern antworteten ihnen und sprachen: Wir wissen, daß dieser unser Sohn ist und daß er blind geboren ist.

21 Wie er aber nun sehend ist, wissen wir nicht; oder wer ihm hat seine Augen aufgetan, wissen wir auch nicht. Er ist alt genug, fragt ihn, laßt ihn selbst für sich reden.

22 Solches sagten seine Eltern, denn sie fürchteten sich vor den Juden. Denn die Juden hatten sich schon geeinigt: wenn jemand ihn als den Christus bekennte, der sollte in den Bann getan werden.

23 Darum sprachen seine Eltern: Er ist alt genug, frage ihn.

24 Da riefen sie zum andern Mal den Menschen, der blind gewesen war, und sprachen zu ihm: Gib Gott die Ehre! Wir wissen, daß dieser Mensch ein Sünder ist.

25 Er antwortete: Ist er ein Sünder? Das weiß ich nicht; eines aber weiß ich: daß ich blind war und bin nun sehend.

26 Da sprachen sie zu ihm: Was tat er dir? Wie tat er deine Augen auf?

27 Er antwortete ihnen: Ich habe es euch schon gesagt, und ihr habt's nicht gehört! Was wollt ihr's abermals hören? Wollt ihr auch seine Jünger werden?

28 Da schmähten sie ihn und sprachen: Du bist sein Jünger; wir aber sind des Mose Jünger.

29 Wir wissen, daß Gott mit Mose geredet hat; woher aber dieser ist, wissen wir nicht.

30 Der Mensch antwortete und sprach zu ihnen: Das ist ein wunderbarlich Ding, daß ihr nicht wisset, woher er ist, und er hat meine Augen aufgetan.

31 Wir wissen, daß Gott die Sünder nicht hört; sondern wenn jemand gottesfürchtig ist und tut seinen Willen, den hört er.

32 Vom Anbeginn der Welt hat man nicht gehört, daß jemand einem Blindgeborenen die Augen aufgetan habe.

33 Wäre dieser nicht von Gott, er könnte nichts tun.

34 Sie antworteten und sprachen zu ihm: Du bist ganz in Sünden geboren und lehrst uns? Und stießen ihn hinaus.

35 Es kam vor Jesus, daß sie ihn ausgestoßen hatten. Und da er ihn fand, sprach er zu ihm: Glaubst du an des Menschen Sohn?

36 Er antwortete und sprach: Herr, wer ist's? auf daß ich an ihn glaube.
37 Jesus sprach zu ihm: Du hast ihn gesehen, und der mit dir redet, der ist's.
38 Er aber sprach: Herr, ich glaube, und fiel vor ihm nieder.
39 Und Jesus sprach: Ich bin zum Gericht in diese Welt gekommen, auf daß, die da nicht sehen, sehend werden, und die da sehen, blind werden.
40 Solches hörten etliche der Pharisäer, die bei ihm waren, und sprachen zu ihm: Sind wir denn auch blind?
41 Jesus sprach zu ihnen: Wäret ihr blind, so hättet ihr keine Sünde; nun ihr aber sprecht: Wir sind sehend, bleibt eure Sünde.

10

1 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wer nicht zur Tür hineingeht in den Schafstall, sondern steigt anderswo hinein, der ist ein Dieb und Räuber.
2 Der aber zur Tür hineingeht, der ist der Hirte der Schafe.
3 Dem tut der Türhüter auf, und die Schafe hören seine Stimme; und er ruft seine Schafe mit Namen und führt sie aus.
4 Und wenn er alle die Seinen hat hinausgelassen, geht er vor ihnen hin, und die Schafe folgen ihm nach; denn sie kennen seine Stimme.
5 Einem Fremden aber folgen sie nicht nach, sondern fliehen vor ihm; denn sie kennen der Fremden Stimme nicht.
6 Diesen Spruch sagte Jesus zu ihnen; sie verstanden aber nicht, was es war, das er zu ihnen sagte.
7 Da sprach Jesus wieder zu ihnen: Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Ich bin die Tür zu den Schafen.
8 Alle, die vor mir gekommen sind, die sind Diebe und Räuber; aber die Schafe haben ihnen nicht gehorcht.
9 Ich bin die Tür; wenn jemand durch mich eingeht, der wird gerettet werden und wird ein- und ausgehen und Weide finden.
10 Ein Dieb kommt nur, daß er stehle, würge und umbringe. Ich bin gekommen, daß sie das Leben und volle Genüge haben sollen.
11 Ich bin der gute Hirte. Der gute Hirte läßt sein Leben für die Schafe.
12 Der Mietling aber, der nicht Hirte ist, des die Schafe nicht eigen sind, sieht den Wolf kommen und verläßt die Schafe und flieht; und der Wolf erhascht und zerstreut die Schafe.
13 Der Mietling flieht; denn er ist ein Mietling und achtet der Schafe nicht.
14 Ich bin der gute Hirte und kenne die Meinen und bin bekannt den Meinen,
15 wie mich mein Vater kennt und ich kenne den Vater. Und ich lasse mein Leben für die Schafe.
16 Und ich habe noch andere Schafe, die sind nicht aus diesem Stalle; und auch diese muß ich herführen, und sie werden meine Stimme hören, und wird eine Herde und ein Hirte werden.
17 Darum liebt mich mein Vater, weil ich mein Leben lasse, auf daß ich's wieder nehme.
18 Niemand nimmt es von mir, sondern ich lasse es von mir selber. Ich habe Macht, es zu lassen, und habe Macht, es wiederzunehmen. Solch Gebot habe ich empfangen von meinem Vater.
19 Da ward abermals eine Zwietracht unter den Juden über diese Worte.
20 Viele unter ihnen sprachen: Er hat einen bösen Geist und ist unsinnig; was höret ihr ihm zu?
21 Die andern sprachen: Das sind nicht Worte eines Besessenen; kann ein böser Geist auch der Blinden Augen auf tun?
22 Es ward aber Tempelweihe zu Jerusalem und war Winter.
23 Und Jesus wandelte im Tempel in der Halle Salomos.
24 Da umringten ihn die Juden und sprachen zu ihm: Wie lange hältst du unsre Seele im Ungewissen? Bist du der Christus, so sage es frei heraus.
25 Jesus antwortete ihnen: Ich habe es euch gesagt, und ihr glaubet nicht. Die Werke, die ich tue in meines Vaters Namen, die zeugen von mir.
26 Aber ihr glaubet nicht, denn ihr seid nicht von meinen Schafen.
27 Meine Schafe hören meine Stimme, und ich kenne sie, und sie folgen mir,
28 und ich gebe ihnen das ewige Leben, und sie werden nimmermehr umkommen, und niemand wird sie aus meiner Hand reißen.
29 Der Vater, der mir sie gegeben hat, ist größer als alles, und niemand kann sie aus meines Vaters Hand reißen.
30 Ich und der Vater sind eins.
31 Da hoben die Juden abermals Steine auf, daß sie ihn steinigten.
32 Jesus antwortete ihnen: Viele gute Werke habe ich euch erzeugt von meinem Vater; um welches Werk unter ihnen steigst ihr mich?
33 Die Juden antworteten ihm: Um eines guten Werkes willen steinigen wir dich nicht, sondern um der Gotteslästerung willen und weil du als ein Mensch dich selber zu Gott machst.

34 Jesus antwortete ihnen: Steht nicht geschrieben in eurem Gesetz (Psalm 82,6): «Ich habe gesagt: Ihr seid Götter»?

35 Wenn er Götter die nennt, zu welchen das Wort Gottes geschah – und die Schrift kann doch nicht gebrochen werden –,

36 wie spricht ihr denn zu dem, den der Vater geheiligt und in die Welt gesandt hat: Du lästerst Gott, – weil ich sagte: Ich bin Gottes Sohn?

37 Tue ich nicht die Werke meines Vaters, so glaubet mir nicht;

38 tue ich sie aber, so glaubet doch – wollt ihr mir nicht glauben – den Werken, damit ihr zur Erkenntnis kommt und in ihr bleibt, daß der Vater in mir ist und ich in ihm.

39 Da suchten sie abermals ihn zu greifen. Aber er entging ihnen aus ihren Händen

40 und zog hin wieder jenseits des Jordan an den Ort, da Johannes zuvor getauft hatte, und blieb allda.

41 Und viele kamen zu ihm und sprachen: Johannes tat kein Zeichen; aber alles, was Johannes von diesem gesagt hat, das ist wahr.

42 Und glaubten allda viele an ihn.

11

1 Es lag aber einer krank mit Namen Lazarus aus Bethanien, dem Dorfe Marias und ihrer Schwester Martha.

2 Maria aber war es, die den Herrn gesalbt hat mit Salbe und seine Füße getrocknet mit ihrem Haar. Deren Bruder Lazarus war krank.

3 Da sandten seine Schwestern zu ihm und ließen ihm sagen: Herr, siehe, den du lieb hast, der liegt krank.

4 Da Jesus das hörte, sprach er: Diese Krankheit ist nicht zum Tode, sondern zur Verherrlichung Gottes, daß der Sohn Gottes dadurch verherrlicht werde.

5 Jesus aber hatte Martha lieb und ihre Schwester und Lazarus.

6 Als er nun hörte, daß er krank war, blieb er noch zwei Tage an dem Ort, da er war;

7 danach aber spricht er zu seinen Jüngern: Laßt uns wieder nach Judäa ziehen!

8 Seine Jünger sprachen zu ihm: Meister, vor kurzem erst wollten die Juden dich steinigen, und du willst wieder dahin ziehen?

9 Jesus antwortete: Sind nicht des Tages zwölf Stunden? Wer des Tages wandelt, der stößt sich nicht; denn er sieht das Licht dieser Welt.

10 Wer aber des Nachts wandelt, der stößt sich; denn es ist kein Licht in ihm.

11 Solches sagte er, und danach spricht er zu ihnen: Lazarus, unser Freund, schläft; aber ich gehe hin, daß ich ihn aufwecke.

12 Da sprachen seine Jünger: Herr, schläft er, so wird's besser mit ihm.

13 Jesus aber sprach von seinem Tode; sie meinten aber, er rede vom leiblichen Schlaf.

14 Da sagte es ihnen Jesus frei heraus: Lazarus ist gestorben;

15 und ich bin froh um euretwillen, daß ich nicht dagewesen bin, auf daß ihr glaubet. Aber lasset uns zu ihm ziehen!

16 Da sprach Thomas, der genannt ist Zwilling, zu den Jüngern: Laßt uns mitziehen, daß wir mit ihm sterben!

17 Da kam Jesus und fand ihn schon vier Tage im Grabe liegen.

18 Bethanien aber war nahe bei Jerusalem, bei einer halben Stunde.

19 Und viele Juden waren zu Martha und Maria gekommen, sie zu trösten über ihren Bruder.

20 Als Martha nun hörte, daß Jesus kommt, ging sie ihm entgegen; Maria aber blieb daheim sitzen.

21 Da sprach Martha zu Jesus: Herr, wärest du hier gewesen, mein Bruder wäre nicht gestorben.

22 Aber auch jetzt noch weiß ich, daß, was du bittest von Gott, das wird dir Gott geben.

23 Jesus spricht zu ihr: Dein Bruder wird auferstehen.

24 Martha spricht zu ihm: Ich weiß wohl, daß er auferstehen wird in der Auferstehung am Jüngsten Tage.

25 Jesus spricht zu ihr: Ich bin die Auferstehung und das Leben. Wer an mich glaubt, der wird leben, ob er gleich stirbe;

26 und wer da lebet und glaubet an mich, der wird nimmermehr sterben. Glaubst du das?

27 Sie spricht zu ihm: Herr, ja; ich glaube, daß du bist der Christus, der Sohn Gottes, der in die Welt gekommen ist.

28 Und da sie das gesagt hatte, ging sie hin und rief ihre Schwester Maria heimlich und sprach: Der Meister ist da und ruft dich.

29 Dieselbe, als sie das hörte, stand sie eilends auf und kam zu ihm.

30 Jesus aber war noch nicht in das Dorf gekommen, sondern war noch an dem Ort, da ihm Martha entgegengekommen war.

31 Die Juden, die bei ihr im Hause waren und sie trösteten, da sie sahen, daß Maria eilends aufstand und hinausging, folgten sie ihr nach und dachten: Sie geht hin zum Grabe, daß sie daselbst weine.

32 Als nun Maria dahin kam, wo Jesus war, und ihn sah, fiel sie zu seinen Füßen und sprach zu ihm: Herr, wärest du hier gewesen, mein Bruder wäre nicht gestorben.

33 Als Jesus sie sah weinen und die Juden auch weinen, die mit ihr kamen, ergrimmte er im Geist und ward betrübt in sich selbst

34 und sprach: Wo habt ihr ihn hingelegt? Sie sprachen zu ihm: Herr, komm und sieh es!

35 Und Jesus gingen die Augen über.

36 Da sprachen die Juden: Siehe, wie hat er ihn so lieb gehabt!

37 Etliche aber unter ihnen sprachen: Konnte, der dem Blinden die Augen aufgetan hat, nicht schaffen, daß auch dieser nicht stürbe?

38 Da ergrimmte Jesus abermals in sich selbst und kam zum Grabe. Es war aber eine Höhle, und ein Stein davor gelegt.

39 Jesus sprach: Hebt den Stein weg! Spricht zu ihm Martha, die Schwester des Verstorbenen: Herr, er stinkt schon; denn er hat vier Tage gelegen.

40 Jesus spricht zu ihr: Habe ich dir nicht gesagt: wenn du glaubtest, so würdest du die Herrlichkeit Gottes sehen?

41 Da hoben sie den Stein weg. Jesus aber hob seine Augen empor und sprach: Vater, ich danke dir, daß du mich erhört hast.

42 Ich wußte wohl, daß du mich allezeit hörst; aber um des Volks willen, das umhersteht, habe ich geredet, damit sie glauben, daß du mich gesandt hast.

43 Da er das gesagt hatte, rief er mit lauter Stimme: Lazarus, komm heraus!

44 Und der Verstorbene kam heraus, gebunden mit Grabtüchern an Füßen und Händen und sein Angesicht verhüllt mit einem Schweiß Tuch. Jesus spricht zu ihnen: Löset die Binden und lasset ihn gehen!

45 Viele nun von den Juden, die zu Maria gekommen waren und sahen, was Jesus tat, glaubten an ihn.

46 Etliche aber von ihnen gingen hin zu den Pharisäern und sagten ihnen, was Jesus getan hatte.

47 Da versammelten die Hohenpriester und die Pharisäer den Rat und sprachen: Was tun wir? Dieser Mensch tut viele Zeichen.

48 Lassen wir ihn so, dann werden sie alle an ihn glauben, und es werden die Römer kommen und nehmen uns Land und Leute.

49 Einer aber unter ihnen, Kaiphas, der desselben Jahres Hoherpriester war, sprach zu ihnen: Ihr wisset nichts; 50 ihr bedenket auch nicht: Es ist euch besser, ein Mensch sterbe für das Volk, als daß das ganze Volk verderbe.

51 Solches aber redete er nicht von sich selbst, sondern, weil er desselben Jahres Hoherpriester war, weissagte er. Denn Jesus sollte sterben für das Volk,

52 und nicht für das Volk allein, sondern damit er auch die Kinder Gottes, die zerstreut waren, zusammenbrächte.

53 Von dem Tage an war es für sie beschlossen, daß sie ihn töteten.

54 Jesus aber wandelte nicht mehr öffentlich unter den Juden, sondern ging von dannen in eine Gegend nahe bei der Wüste, in eine Stadt, genannt Ephraim, und blieb daselbst mit seinen Jüngern.

55 Es war aber nahe das Ostern der Juden; und es gingen aus der Gegend viele hinauf nach Jerusalem vor Ostern, daß sie sich reinigten.

56 Da standen sie und fragten nach Jesus und redeten miteinander im Tempel: Was dünkt euch? Wird er wohl kommen auf das Fest?

57 Es hatten aber die Hohenpriester und Pharisäer ein Gebot ausgehen lassen: wenn jemand wüßte, wo er wäre, solle er's anzeigen, damit sie ihn greifen könnten.

94

12

1 Sechs Tage vor Ostern kam Jesus nach Bethanien, wo Lazarus war, welchen Jesus auferweckt hatte von den Toten.

2 Daselbst machten sie ihm ein Mahl, und Martha diente; Lazarus aber war deren einer, die mit ihm zu Tische lagen.

3 Da nahm Maria ein Pfund Salbe von unverfälschter, köstlicher Narde und salbte die Füße Jesu und trocknete mit ihrem Haar seine Füße; das Haus aber ward voll vom Geruch der Salbe.

4 Da sprach seiner Jünger einer, Judas Ischarioth, der ihn hernach verriet:

5 Warum ist diese Salbe nicht verkauft um dreihundert Silberroschen und den Armen gegeben?

6 Das sagte er aber nicht, weil er nach den Armen fragte, sondern er war ein Dieb und hatte den Beutel und nahm an sich, was gegeben ward.

7 Da sprach Jesus: Laß sie mit Frieden! Mag es gelten für den Tag meines Begräbnisses.

8 Denn Arme habt ihr allezeit bei euch; mich aber habt ihr nicht allezeit.

9 Da erfuhr viel Volks der Juden, daß er daselbst war, und kamen nicht allein um Jesu willen, sondern damit sie auch Lazarus sähen, welchen er von den Toten erweckt hatte.

10 Aber die Hohenpriester beschlossen, daß sie auch Lazarus töteten;
11 denn um seinetwillen gingen viele Juden hin und glaubten an Jesus.
12 Des andern Tages, da viel Volks, das aufs Fest gekommen war, hörte, daß Jesus käme nach Jerusalem,
13 nahmen sie Palmenzweige und gingen hinaus ihm entgegen und schrien: Hosianna! Gelobt sei, der da kommt in dem Namen des Herrn, der König von Israel!
14 Jesus aber fand ein Eselsfüllen und ritt darauf; wie denn geschrieben steht :
15 «Fürchte dich nicht, du Tochter Zion! Siehe, dein König kommt, reitend auf einem Eselsfüllen.»
16 Solches aber verstanden seine Jünger zuerst nicht; aber als Jesus verherrlicht ward, da dachten sie daran, daß solches von ihm geschrieben war und man solches ihm getan hatte.
17 Das Volk aber, das mit ihm war, als er Lazarus aus dem Grabe rief und von den Toten auferweckte, rühmte die Tat.
18 Darum ging ihm auch das Volk entgegen, da sie hörten, er hätte solches Zeichen getan.
19 Die Pharisäer aber sprachen untereinander: Ihr sehet, daß ihr nichts ausrichtet; siehe, alle Welt läuft ihm nach!
20 Es waren aber etliche Griechen unter denen, die hinaufgekommen waren, daß sie anbeteten auf dem Fest.
21 Die traten zu Philippus, der von Bethsaida aus Galiläa war, baten ihn und sprachen: Herr, wir wollten Jesus gerne sehen.
22 Philippus kommt und sagt's Andreas, und Philippus und Andreas sagten's Jesus weiter.
23 Jesus aber antwortete ihnen und sprach: Die Zeit ist gekommen, daß des Menschen Sohn verherrlicht werde.
24 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wenn das Weizenkorn nicht in die Erde fällt und erstirbt, so bleibt's allein; wenn es aber erstirbt, so bringt es viel Frucht.
25 Wer sein Leben lieb hat, der wird's verlieren; und wer sein Leben auf dieser Welt hasset, der wird's erhalten zum ewigen Leben.
26 Wer mir dienen will, der folge mir nach; und wo ich bin, da soll mein Diener auch sein. Und wer mir dienen wird, den wird mein Vater ehren.
27 Jetzt ist meine Seele betrübt. Und was soll ich sagen? Vater, hilf mir aus dieser Stunde? Nein, darum bin ich in diese Stunde gekommen.
28 Vater, verherrliche deinen Namen! Da kam eine Stimme vom Himmel: Ich habe ihn verherrlicht und will ihn abermals verherrlichen.
29 Da sprach das Volk, das dabeistand und zuhörte: Es donnerte. Die andern sprachen: Es redete ein Engel mit ihm.
30 Jesus antwortete und sprach: Diese Stimme ist nicht um meinetwillen geschehen, sondern um euretwillen.
31 Jetzt geht das Gericht über die Welt; nun wird der Fürst dieser Welt ausgestoßen werden.
32 Und ich, wenn ich erhöht werde von der Erde, so will ich sie alle zu mir ziehen.
33 Das sagte er aber, zu zeigen, welches Todes er sterben würde.
34 Da antwortete ihm das Volk: Wir haben gehört im Gesetz, daß der Christus ewiglich bleibe; und wie sagst du denn: Des Menschen Sohn muß erhöht werden? Wer ist dieser Menschensohn?
35 Da sprach Jesus zu ihnen: Es ist das Licht noch eine kleine Zeit bei euch. Wandelt, solange ihr das Licht habt, damit euch die Finsternis nicht überfalle. Wer in der Finsternis wandelt, der weiß nicht, wo er hingeht.
36 Glaubet an das Licht, solange ihr's habt, auf daß ihr des Lichtes Kinder werdet. Solches redete Jesus und ging weg und verbarg sich vor ihnen.
37 Und ob er wohl solche Zeichen vor ihnen getan hatte, glaubten sie doch nicht an ihn;
38 auf daß erfüllt würde der Spruch des Propheten Jesaja, den er sagte: «Herr, wer glaubt unserm Predigen? Und wem ist der Arm des Herrn offenbart?»
39 Darum konnten sie nicht glauben, denn Jesaja sagte abermals :
40 «Er hat ihre Augen verblindet und ihr Herz verstockt, daß sie mit den Augen nicht sehen noch mit dem Herzen vernehmen und sich bekehren, und ich ihnen hülfe.»
41 Solches sagte Jesaja, da er seine Herrlichkeit sah, und redete von ihm.
42 Doch auch der Obersten glaubten viele an ihn; aber um der Pharisäer willen bekannten sie es nicht, auf daß sie nicht in den Bann getan würden.
43 Denn sie hatten lieber die Ehre bei den Menschen als die Ehre bei Gott.
44 Jesus aber rief und sprach: Wer an mich glaubt, der glaubt nicht an mich, sondern an den, der mich gesandt hat.
45 Und wer mich sieht, der sieht den, der mich gesandt hat.
46 Ich bin gekommen in die Welt ein Licht, damit, wer an mich glaubt, nicht in der Finsternis bleibe.
47 Und wer meine Worte hört und bewahrt sie nicht, den werde ich nicht richten; denn ich bin nicht gekommen, daß ich die Welt richte, sondern daß ich die Welt rette.

48 Wer mich verachtet und nimmt meine Worte nicht auf, der hat schon seinen Richter: Das Wort, welches ich geredet habe, das wird ihn richten am Jüngsten Tage.
49 Denn ich habe nicht von mir selber geredet; sondern der Vater, der mich gesandt hat, der hat mir ein Gebot gegeben, was ich sagen und reden soll.
50 Und ich weiß: sein Gebot ist das ewige Leben. Darum, was ich rede, das rede ich so, wie mir der Vater gesagt hat.

13

1 Vor dem Osterfest aber erkannte Jesus, daß seine Stunde gekommen war, daß er aus dieser Welt ginge zum Vater; und wie er hatte geliebt die Seinen, die in der Welt waren, so liebte er sie bis ans Ende.

2 Und bei dem Abendessen, da schon der Teufel hatte dem Judas, Simons Sohn, dem Ischarioth, ins Herz gegeben, daß er ihn verriete,
3 und Jesus wußte, daß ihm der Vater hatte alles in seine Hände gegeben und daß er von Gott gekommen war und zu Gott ging:
4 stand er vom Abendmahl auf, legte seine Kleider ab und nahm einen Schurz und umgürtete sich.
5 Danach goß er Wasser in ein Becken, hob an, den Jüngern die Füße zu waschen, und trocknete sie mit dem Schurz, mit dem er umgürtet war.
6 Da kam er zu Simon Petrus; der sprach zu ihm: Herr, solltest du mir meine Füße waschen?
7 Jesus antwortete und sprach zu ihm: Was ich tue, das weißt du jetzt nicht; du wirst es aber hernach erfahren.
8 Da sprach Petrus zu ihm: Nimmermehr sollst du mir die Füße waschen! Jesus antwortete ihm: Werde ich dich nicht waschen, so hast du kein Teil an mir.
9 Spricht zu ihm Simon Petrus: Herr, nicht die Füße allein, sondern auch die Hände und das Haupt!
10 Spricht Jesus zu ihm: Wer gewaschen ist, der bedarf nichts als noch die Füße waschen; denn er ist ganz rein. Und ihr seid rein, aber nicht alle.
11 Denn er wußte seinen Verräter wohl; darum sprach er: Ihr seid nicht alle rein.
12 Da er nun ihre Füße gewaschen hatte, nahm er seine Kleider und setzte sich wieder nieder und sprach abermals zu ihnen: Wisset ihr, was ich euch getan habe?
13 Ihr heißet mich Meister und Herr und saget recht daran, denn ich bin's auch.
14 Wenn nun ich, euer Herr und Meister, euch die Füße gewaschen habe, so sollt ihr auch euch untereinander die Füße waschen.
15 Ein Beispiel habe ich euch gegeben, daß ihr tut, wie ich euch getan habe.
16 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Der Knecht ist nicht größer als sein Herr, noch der Apostel größer als der, der ihn gesandt hat.
17 Wenn ihr solches wisset, selig seid ihr, wenn ihr's tut.
18 Nicht rede ich von euch allen; ich weiß, welche ich erwählt habe. Aber es muß die Schrift erfüllt werden (Psalm 41,10): «Der mein Brot isset, der tritt mich mit Füßen.»
19 Jetzt sage ich's euch, ehe denn es geschieht, damit, wenn es geschehen ist, ihr glaubet, daß ich es bin.
20 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wer aufnimmt, wenn ich jemand senden werde, der nimmt mich auf; wer aber mich aufnimmt, der nimmt den auf, der mich gesandt hat.
21 Da Jesus solches gesagt hatte, ward er betrübt im Geist und bezeugte und sprach: Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Einer unter euch wird mich verraten.
22 Da sahen sich die Jünger untereinander an, und ward ihnen bange, von welchem er redete.
23 Es war aber einer unter seinen Jüngern, welchen Jesus lieb hatte, der lag bei Tische an der Brust Jesu.
24 Dem winkte Simon Petrus und sprach zu ihm: Sag, wer ist's, von dem er redet!
25 Der lehnte sich an die Brust Jesu und sprach zu ihm: Herr, wer ist's?
26 Jesus antwortete: Der ist's, dem ich den Bissen eintauche und gebe. Und er tauchte den Bissen ein, nahm ihn und gab ihn dem Judas, des Simon Ischarioth Sohn.
27 Und nach dem Bissen fuhr der Satan in ihn. Da sprach Jesus zu ihm: Was du tust, das tue bald!
28 Es wußte aber niemand am Tische, wozu er's ihm sagte.
29 Etliche meinten, weil Judas den Beutel hatte, Jesus spräche zu ihm: Kaufe, was uns not ist zum Fest, oder daß er den Armen etwas gäbe.
30 Da er nun den Bissen genommen hatte, ging er alsbald hinaus. Und es war Nacht.
31 Da Judas aber hinausgegangen war, spricht Jesus: Nun ist des Menschen Sohn verherrlicht, und Gott ist verherrlicht in ihm.
32 Ist Gott verherrlicht in ihm, so wird ihn Gott auch verherrlichen in sich und wird ihn alsbald verherrlichen.
33 Liebe Kinder, ich bin noch eine kleine Weile bei euch. Ihr werdet mich suchen; und wie ich zu den Juden sagte: Wo ich hingehe, da könnt ihr nicht hinkommen, so sage ich jetzt auch euch.
34 Ein neu Gebot gebe ich euch, daß ihr euch untereinander liebet, wie ich euch geliebt habe, damit auch ihr

einander lieb habet.

35 Daran wird jedermann erkennen, daß ihr meine Jünger seid, so ihr Liebe untereinander habt.

36 Spricht Simon Petrus zu ihm: Herr, wo gehst du hin? Jesus antwortete ihm: Wo ich hingehe, kannst du mir diesmal nicht folgen; aber du wirst mir nachmals folgen.

37 Petrus spricht zu ihm: Herr, warum kann ich dir diesmal nicht folgen? Ich will mein Leben für dich lassen.

38 Jesus antwortete ihm: Solltest du dein Leben für mich lassen? Wahrlich, wahrlich, ich sage dir: Der Hahn wird nicht krähen, bis du mich dreimal habest verleugnet.

14

1 Euer Herz erschrecke nicht! Glaubet an Gott und glaubet an mich!

2 In meines Vaters Hause sind viele Wohnungen. Wenn's nicht so wäre, würde ich dann zu euch gesagt haben: Ich gehe hin, euch die Stätte zu bereiten?

3 Und wenn ich hingehe, euch die Stätte zu bereiten, so will ich wieder kommen und euch zu mir nehmen, damit ihr seid, wo ich bin.

4 Und wo ich hingehe, - den Weg wisset ihr.

5 Spricht zu ihm Thomas: Herr, wir wissen nicht, wo du hingehst; und wie können wir den Weg wissen?

6 Jesus spricht zu ihm: Ich bin der Weg und die Wahrheit und das Leben; niemand kommt zum Vater denn durch mich.

7 Wenn ihr mich kenntet, so kenntet ihr auch meinen Vater. Und von nun an kenntet ihr ihn und habt ihn gesehen.

8 Spricht zu ihm Philippus: Herr, zeige uns den Vater, so ist's uns genug.

9 Jesus spricht zu ihm: So lange bin ich bei euch, und du kennst mich nicht, Philippus? Wer mich sieht, der sieht den Vater! Wie sprichst du denn: Zeige uns den Vater?

10 Glaubst du nicht, daß ich im Vater und der Vater in mir ist? Die Worte, die ich zu euch rede, die rede ich nicht von mir selbst. Der Vater aber, der in mir wohnt, der tut seine Werke.

11 Glaubet mir, daß ich im Vater und der Vater in mir ist; wo nicht, so glaubet mir doch um der Werke willen.

12 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wer an mich glaubt, der wird die Werke auch tun, die ich tue, und wird größere als diese tun, denn ich gehe zum Vater.

13 Und was ihr bitten werdet in meinem Namen, das will ich tun, auf daß der Vater verherrlicht werde in dem Sohne.

14 Was ihr mich bitten werdet in meinem Namen, das will ich tun.

15 Liebet ihr mich, so werdet ihr meine Gebote halten.

16 Und ich will den Vater bitten, und er wird euch einen andern Tröster geben, daß er bei euch sei ewiglich:

17 den Geist der Wahrheit, welchen die Welt nicht kann empfangen, denn sie sieht ihn nicht und kennt ihn nicht. Ihr aber kenntet ihn, denn er bleibt bei euch und wird in euch sein.

18 Ich will euch nicht als Waisen zurücklassen; ich komme zu euch.

19 Es ist noch um ein kleines, dann wird mich die Welt nicht mehr sehen. Ihr aber sollt mich sehen, denn ich lebe, und ihr sollt auch leben.

20 An demselben Tage werdet ihr erkennen, daß ich in meinem Vater bin und ihr in mir und ich in euch.

21 Wer meine Gebote hat und hält sie, der ist's, der mich liebt. Wer mich aber liebt, der wird von meinem Vater geliebt werden, und ich werde ihn lieben und mich ihm offenbaren.

22 Spricht zu ihm Judas, nicht der Ischarioth: Herr, was ist's, daß du dich uns willst offenbaren und nicht der Welt?

23 Jesus antwortete und sprach zu ihm: Wer mich liebt, der wird mein Wort halten; und mein Vater wird ihn lieben, und wir werden zu ihm kommen und Wohnung bei ihm machen.

24 Wer aber mich nicht liebt, der hält meine Worte nicht. Und das Wort, das ihr höret, ist nicht mein, sondern des Vaters, der mich gesandt hat.

25 Solches habe ich zu euch geredet, während ich bei euch gewesen bin.

26 Aber der Tröster, der heilige Geist, welchen mein Vater senden wird in meinem Namen, der wird euch alles lehren und euch erinnern alles des, was ich euch gesagt habe. Der Friede Christi

27 Den Frieden lasse ich euch, meinen Frieden gebe ich euch. Nicht gebe ich euch, wie die Welt gibt. Euer Herz erschrecke nicht und fürchte sich nicht.

28 Ihr habt gehört, daß ich euch gesagt habe: Ich gehe hin und komme wieder zu euch. Hättet ihr mich lieb, so würdet ihr euch freuen, daß ich zum Vater gehe, denn der Vater ist größer als ich.

29 Und nun habe ich's euch gesagt, ehe es geschieht, auf daß ihr glaubet, wenn es nun geschehen wird.

30 Ich werde nicht mehr viel mit euch reden, denn es kommt der Fürst der Welt. Er hat keine Macht über mich, 31 aber die Welt soll erkennen, daß ich den Vater liebe und tue, wie mir der Vater geboten hat. Stehet auf und lasset uns von hinnen gehen.

15

- 1 Ich bin der rechte Weinstock, und mein Vater der Weingärtner.
- 2 Eine jegliche Rebe an mir, die nicht Frucht bringt, wird er wegnehmen; und eine jegliche, die da Frucht bringt, wird er reinigen, daß sie mehr Frucht bringe.
- 3 Ihr seid schon rein um des Wortes willen, das ich zu euch geredet habe.
- 4 Bleibet in mir und ich in euch. Gleichwie die Rebe kann keine Frucht bringen von sich selber, sie bleibe denn am Weinstock, so auch ihr nicht, ihr bleibet denn in mir.
- 5 Ich bin der Weinstock, ihr seid die Reben. Wer in mir bleibt und ich in ihm, der bringt viel Frucht; denn ohne mich könnt ihr nichts tun.
- 6 Wer nicht in mir bleibt, der wird weggeworfen wie eine Rebe und verdorrt, und man sammelt sie und wirft sie ins Feuer, und müssen brennen.
- 7 Wenn ihr in mir bleibet und meine Worte in euch bleiben, werdet ihr bitten, was ihr wollt, und es wird euch widerfahren.
- 8 Darin wird mein Vater verherrlicht, daß ihr viel Frucht bringet und werdet meine Jünger.
- 9 Gleichwie mich mein Vater liebt, so liebe ich euch auch. Bleibet in meiner Liebe!
- 10 Wenn ihr meine Gebote haltet, so bleibet ihr in meiner Liebe, gleichwie ich meines Vaters Gebote halte und bleibe in seiner Liebe.
- 11 Solches rede ich zu euch, damit meine Freude in euch bleibe und eure Freude vollkommen werde.
- 12 Das ist mein Gebot, daß ihr euch untereinander liebet, gleichwie ich euch liebe.
- 13 Niemand hat größere Liebe denn die, daß er sein Leben läßt für seine Freunde.
- 14 Ihr seid meine Freunde, wenn ihr tut, was ich euch gebiete.
- 15 Ich sage hinfort nicht, daß ihr Knechte seid; denn ein Knecht weiß nicht, was sein Herr tut. Euch aber habe ich gesagt, daß ihr Freunde seid; denn alles, was ich habe von meinem Vater gehört, habe ich euch kundgetan.
- 16 Ihr habt mich nicht erwählt, sondern ich habe euch erwählt und gesetzt, daß ihr hingehet und Frucht bringet und eure Frucht bleibe, damit, wenn ihr den Vater bittet in meinem Namen, er's euch gebe.
- 17 Das gebiete ich euch, daß ihr euch untereinander liebet.
- 18 Wenn euch die Welt hasset, so wisset, daß sie mich vor euch gehaßt hat.
- 19 Wäret ihr von der Welt, so hätte die Welt das Ihre lieb. Weil ihr aber nicht von der Welt seid, sondern ich euch aus der Welt erwählt habe, darum hasset euch die Welt.
- 20 Gedenket an mein Wort, das ich euch gesagt habe: Der Knecht ist nicht größer als sein Herr. Haben sie mich verfolgt, so werden sie euch auch verfolgen; haben sie mein Wort gehalten, so werden sie eures auch halten.
- 21 Aber das alles werden sie euch tun um meines Namens willen; denn sie kennen den nicht, der mich gesandt hat.
- 22 Wenn ich nicht gekommen wäre und hätte es ihnen gesagt, so hätten sie keine Sünde; nun aber können sie nichts vorwenden, ihre Sünde zu entschuldigen.
- 23 Wer mich hasset, der hasset auch meinen Vater.
- 24 Hätte ich nicht die Werke getan unter ihnen, die kein anderer getan hat, so hätten sie keine Sünde. Nun aber haben sie es gesehen und hassen doch beide, mich und meinen Vater.
- 25 Doch muß erfüllt werden der Spruch, in ihrem Gesetz geschrieben (Psalm 69,5): «Sie hassen mich ohne Ursache.»
- 26 Wenn aber der Tröster kommen wird, welchen ich euch senden werde vom Vater, der Geist der Wahrheit, der vom Vater ausgeht, der wird zeugen von mir.
- 27 Und auch ihr werdet meine Zeugen sein, denn ihr seid von Anfang bei mir gewesen.

98

16

- 1 Solches habe ich zu euch geredet, damit ihr nicht Ärgernis nehmt.
- 2 Sie werden euch in den Bann tun. Ja, es kommt die Stunde, daß wer euch tötet, wird meinen, er tue Gott einen Dienst damit.
- 3 Und solches werden sie darum tun, weil sie weder meinen Vater noch mich erkennen.
- 4 Aber solches habe ich zu euch geredet, damit, wenn die Stunde kommen wird, ihr daran gedenket, daß ich's euch gesagt habe. Solches aber habe ich euch von Anfang nicht gesagt, denn ich war bei euch.
- 5 Nun aber gehe ich hin zu dem, der mich gesandt hat; und niemand unter euch fragt mich: Wo gehst du hin?
- 6 Sondern weil ich solches zu euch geredet habe, ist euer Herz voll Trauerns geworden.
- 7 Aber ich sage euch die Wahrheit: es ist euch gut, daß ich hingehe. Denn wenn ich nicht hingehe, so kommt der Tröster nicht zu euch. Wenn ich aber gehe, will ich ihn zu euch senden.
- 8 Und wenn derselbe kommt, wird er der Welt die Augen auf tun über die Sünde und über die Gerechtigkeit und über das Gericht;
- 9 über die Sünde: daß sie nicht glauben an mich;
- 10 über die Gerechtigkeit: daß ich zum Vater gehe und ihr mich hinfort nicht sehet;
- 11 über das Gericht: daß der Fürst dieser Welt gerichtet ist.

12 Ich habe euch noch viel zu sagen; aber ihr könnt es jetzt nicht tragen.

13 Wenn aber jener, der Geist der Wahrheit, kommen wird, der wird euch in alle Wahrheit leiten. Denn er wird nicht aus sich selber reden; sondern was er hören wird, das wird er reden, und was zukünftig ist, wird er euch verkündigen.

14 Derselbe wird mich verherrlichen; denn von dem Meinen wird er's nehmen und euch verkündigen.

15 Alles, was der Vater hat, das ist mein. Darum habe ich gesagt: Er wird's von dem Meinen nehmen und euch verkündigen.

16 Über ein kleines, dann werdet ihr mich nicht sehen; und abermals über ein kleines, dann werdet ihr mich sehen.

17 Da sprachen etliche unter seinen Jüngern untereinander: Was ist das, was er sagt zu uns: Über ein kleines, dann werdet ihr mich nicht sehen; und abermals über ein kleines, dann werdet ihr mich sehen; und: Ich gehe zum Vater?

18 Da sprachen sie: Was ist das, was er sagt: Über ein kleines? Wir wissen nicht, was er redet.

19 Da merkte Jesus, daß sie ihn fragen wollten, und sprach zu ihnen: Darüber fraget ihr untereinander, daß ich gesagt habe: Über ein kleines, dann werdet ihr mich nicht sehen; und abermals über ein kleines, dann werdet ihr mich sehen.

20 Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Ihr werdet weinen und heulen, aber die Welt wird sich freuen; ihr werdet traurig sein, doch eure Traurigkeit soll in Freude verkehrt werden.

21 Ein Weib, wenn sie gebiert, so hat sie Traurigkeit, denn ihre Stunde ist gekommen. Wenn sie aber das Kind geboren hat, denkt sie nicht mehr an die Angst um der Freude willen, daß ein Mensch zur Welt geboren ist.

22 Und auch ihr habt nun Traurigkeit; aber ich will euch wiedersehen, und euer Herz soll sich freuen, und eure Freude soll niemand von euch nehmen.

23 Und an demselben Tage werdet ihr mich nichts fragen. Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wenn ihr den Vater etwas bitten werdet, so wird er's euch geben in meinem Namen.

24 Bisher habt ihr nichts gebeten in meinem Namen. Bittet, so werdet ihr nehmen, daß eure Freude vollkommen sei.

25 Solches habe ich zu euch in Sprüchen und Bildern geredet. Es kommt aber die Zeit, daß ich nicht mehr in Bildern mit euch reden werde, sondern euch frei heraus verkündigen von meinem Vater.

26 An demselben Tage werdet ihr bitten in meinem Namen. Und ich sage euch nicht, daß ich den Vater für euch bitten will;

27 denn er selbst, der Vater, hat euch lieb, weil ihr mich liebet und glaubet, daß ich von Gott ausgegangen bin.

28 Ich bin vom Vater ausgegangen und gekommen in die Welt; wiederum verlasse ich die Welt und gehe zum Vater.

29 Sprechen zu ihm seine Jünger: Siehe, nun redest du frei heraus und nicht mehr in Bildern.

30 Nun wissen wir, daß du alle Dinge weißt und bedarfst nicht, daß dich jemand frage; darum glauben wir, daß du von Gott ausgegangen bist.

31 Jesus antwortete ihnen: Jetzt glaubet ihr?

32 Siehe, es kommt die Stunde und ist schon gekommen, daß ihr zerstreut werdet, ein jeglicher in das Seine, und mich allein lasset. Aber ich bin nicht allein, denn der Vater ist bei mir.

33 Solches habe ich mit euch geredet, daß ihr in mir Frieden habet. In der Welt habt ihr Angst; aber seid getrost, ich habe die Welt überwunden.

17

1 Solches redete Jesus und hob seine Augen auf gen Himmel und sprach: Vater, die Stunde ist da: verherrliche deinen Sohn, auf daß dich der Sohn verherrliche,
2 wie du ihm Macht gegeben hast über alles Fleisch, damit er das ewige Leben gebe allen, die du ihm gegeben hast.

3 Das ist aber das ewige Leben, daß sie dich, der du allein wahrer Gott bist, und den du gesandt hast, Jesus Christus, erkennen.

4 Ich habe dich verherrlicht auf Erden und vollendet das Werk, das du mir gegeben hast, daß ich es tun sollte.

5 Und nun verherrliche mich du, Vater, bei dir selbst mit der Klarheit, die ich bei dir hatte, ehe die Welt war.

6 Ich habe deinen Namen offenbart den Menschen, die du mir von der Welt gegeben hast. Sie waren dein, und du hast sie mir gegeben, und sie haben dein Wort behalten.

7 Nun wissen sie, daß alles, was du mir gegeben hast, sei von dir.

8 Denn die Worte, die du mir gegeben hast, habe ich ihnen gegeben; und sie haben's angenommen und erkannt wahrhaftig, daß ich von dir ausgegangen bin, und glauben, daß du mich gesandt hast.

9 Ich bitte für sie und bitte nicht für die Welt, sondern für die, die du mir gegeben hast; denn sie sind dein.

10 Und alles, was mein ist, das ist dein, und was dein ist, das ist mein; und ich bin in ihnen verherrlicht.

11 Und ich bin nicht mehr in der Welt; sie aber sind in der Welt, und ich komme zu dir. Heiliger Vater, erhalte

sie in deinem Namen, den du mir gegeben hast, daß sie eins seien gleichwie wir.

12 Solange ich bei ihnen war, erhielt ich sie in deinem Namen, den du mir gegeben hast, und habe sie bewahrt, und ist keiner von ihnen verloren außer dem Sohn des Verderbens, auf daß die Schrift erfüllt würde.

13 Nun aber komme ich zu dir und rede solches in der Welt, auf daß sie in sich haben meine Freude vollkommen.

14 Ich habe ihnen gegeben dein Wort, und die Welt haßte sie; denn sie sind nicht von der Welt, wie denn auch ich nicht von der Welt bin.

15 Ich bitte nicht, daß du sie von der Welt nimmest, sondern daß du sie bewahrest vor dem Bösen.

16 Sie sind nicht von der Welt, gleichwie ich auch nicht von der Welt bin.

17 Heilige sie in der Wahrheit; dein Wort ist die Wahrheit.

18 Gleichwie du mich gesandt hast in die Welt, so sende ich sie auch in die Welt.

19 Ich heilige mich selbst für sie, auf daß auch sie geheiligt seien in der Wahrheit.

20 Ich bitte aber nicht allein für sie, sondern auch für die, die durch ihr Wort an mich glauben werden,

21 auf daß sie alle eins seien, gleichwie du, Vater, in mir und ich in dir; daß auch sie in uns seien, damit die Welt glaube, du habest mich gesandt.

22 Und ich habe ihnen gegeben die Herrlichkeit, die du mir gegeben hast, daß sie eins seien, gleichwie wir eins sind,

23 ich in ihnen und du in mir, auf daß sie vollkommen eins seien und die Welt erkenne, daß du mich gesandt hast und liebst sie, gleichwie du mich liebst.

24 Vater, ich will, daß, wo ich bin, auch die bei mir seien, die du mir gegeben hast, auf daß sie meine Herrlichkeit sehen, die du mir gegeben hast; denn du hast mich geliebt, ehe denn die Welt gegründet ward.

25 Gerechter Vater, die Welt kennt dich nicht; ich aber kenne dich, und diese haben erkannt, daß du mich gesandt hast.

26 Und ich habe ihnen deinen Namen kundgetan und will ihn kundtun, damit die Liebe, mit der du mich liebst, sei in ihnen und ich in ihnen.

18

1 Da Jesus solches geredet hatte, ging er hinaus mit seinen Jüngern über den Bach Kidron; da war ein Garten, darein ging Jesus und seine Jünger.

2 Judas aber, der ihn verriet, wußte den Ort auch, denn Jesus versammelte sich oft daselbst mit seinen Jüngern.

3 Da nun Judas zu sich genommen hatte die Schar der Kriegsknechte und die Diener der Hohenpriester und Pharisäer, kommt er dahin mit Fackeln, Lampen und mit Waffen.

4 Da nun Jesus wußte alles, was ihm begegnen sollte, ging er hinaus und sprach zu ihnen: Wen suchet ihr?

5 Sie antworteten ihm: Jesus von Nazareth. Er spricht zu ihnen: Ich bin's! Judas aber, der ihn verriet, stand auch bei ihnen.

6 Als nun Jesus zu ihnen sprach: Ich bin's! wichen sie zurück und fielen zu Boden.

7 Da fragte er sie abermals: Wen suchet ihr? Sie aber sprachen: Jesus von Nazareth.

8 Jesus antwortete: Ich habe es euch gesagt, daß ich's bin. Suchet ihr denn mich, so lasset diese gehen!

9 auf daß das Wort erfüllt würde, welches er gesagt hatte: Ich habe derer keinen verloren, die du mir gegeben hast.

10 Da hatte Simon Petrus ein Schwert und zog es heraus und schlug nach des Hohenpriesters Knecht und hieb ihm sein rechtes Ohr ab. Und der Knecht hieß Malchus.

11 Da sprach Jesus zu Petrus: Stecke dein Schwert in die Scheide! Soll ich den Kelch nicht trinken, den mir mein Vater gegeben hat?

12 Die Schar aber und der Oberhauptmann und die Diener der Juden nahmen Jesus und banden ihn

13 und führten ihn zuerst zu Hannas; der war der Schwiegervater des Kaiphas, welcher des Jahres Hoherpriester war.

14 Es war aber Kaiphas, der den Juden geraten hatte, es wäre gut, daß ein Mensch stürbe für das Volk.

15 Simon Petrus aber folgte Jesus nach und ein anderer Jünger. Dieser Jünger war dem Hohenpriester bekannt und ging mit Jesus hinein in des Hohenpriesters Palast.

16 Petrus aber stand draußen vor der Tür. Da ging der andere Jünger, der dem Hohenpriester bekannt war, hinaus und redete mit der Türhüterin und führte Petrus hinein.

17 Da sprach die Magd, die Türhüterin, zu Petrus: Bist du nicht auch einer von den Jüngern dieses Menschen? Er sprach: Ich bin's nicht.

18 Es standen aber die Knechte und Diener und hatten ein Kohlenfeuer gemacht, denn es war kalt, und wärmten sich. Petrus aber stand bei ihnen und wärmte sich.

19 Aber der Hohepriester fragte Jesus über seine Jünger und über seine Lehre.

20 Jesus antwortete ihm: Ich habe frei öffentlich geredet vor der Welt. Ich habe allezeit gelehrt in der Synagoge

und in dem Tempel, wo alle Juden zusammenkommen, und habe nichts im Verborgenen geredet.

21 Was fragst du mich? Frage die, die gehört haben, was ich zu ihnen geredet habe. Siehe, diese wissen, was ich gesagt habe.

22 Als er aber solches redete, gab der Diener einer, der dabeistand, Jesus einen Backenstreich und sprach: Antwortest du so dem Hohenpriester?

23 Jesus antwortete: Habe ich übel geredet, so beweise, daß es böse sei; habe ich aber recht geredet, was schlägst du mich?

24 Und Hannas sandte ihn gebunden zu dem Hohenpriester Kaiphas.

25 Simon Petrus aber stand und wärmte sich. Da sprachen sie zu ihm: Bist du nicht seiner Jünger einer? Er leugnete aber und sprach: Ich bin's nicht.

26 Spricht einer von des Hohenpriesters Knechten, ein Verwandter des, dem Petrus das Ohr abgehauen hatte: Sah ich dich nicht im Garten bei ihm?

27 Da leugnete Petrus abermals, und alsbald krächte der Hahn.

28 Da führten sie Jesus von Kaiphas vor das Richthaus. Und es war frühe; und sie gingen nicht in das Richthaus, damit sie nicht unrein würden, sondern Ostern essen könnten.

29 Da ging Pilatus zu ihnen heraus und sprach: Was bringet ihr für Klage wider diesen Menschen?

30 Sie antworteten und sprachen zu ihm: Wäre dieser nicht ein Übeltäter, wir hätten dir ihn nicht überantwortet.

31 Da sprach Pilatus zu ihnen: So nehmet ihr ihn hin und richtet ihn nach eurem Gesetz. Da sprachen die Juden zu ihm: Wir dürfen niemand töten, -

32 auf daß erfüllt würde das Wort Jesu, das er sagte, um zu zeigen, welches Todes er sterben würde.

33 Da ging Pilatus wieder hinein ins Richthaus und rief Jesus und sprach zu ihm: Bist du der Juden König?

34 Jesus antwortete: Redest du das von dir selbst, oder haben's dir andere von mir gesagt?

35 Pilatus antwortete: Bin ich ein Jude? Dein Volk und die Hohenpriester haben dich mir überantwortet. Was hast du getan?

36 Jesus antwortete: Mein Reich ist nicht von dieser Welt. Wäre mein Reich von dieser Welt, meine Diener würden darum kämpfen, daß ich den Juden nicht überantwortet würde; aber nun ist mein Reich nicht von dieser Welt.

37 Da sprach Pilatus zu ihm: So bist du dennoch ein König? Jesus antwortete: Du sagst es, ich bin ein König. Ich bin dazu geboren und in die Welt gekommen, daß ich für die Wahrheit zeugen soll. Wer aus der Wahrheit ist, der höret meine Stimme.

38 Spricht Pilatus zu ihm: Was ist Wahrheit? Und da er das gesagt, ging er wieder hinaus zu den Juden und spricht zu ihnen: Ich finde keine Schuld an ihm.

39 Ihr habt aber eine Gewohnheit, daß ich euch einen Gefangenen zum Osterfest losgebe; wollt ihr nun, daß ich euch der Juden König losgebe?

40 Da schrien sie wieder und sprachen: Nicht diesen, sondern Barabbas! Barabbas aber war ein Räuber.

19

1 Da nahm Pilatus Jesus und ließ ihn geißeln.

2 Und die Kriegsknechte flochten eine Krone von Dornen und setzten sie auf sein Haupt und legten ihm ein Purpurkleid an,

3 traten zu ihm und sprachen: Sei gegrüßt, lieber Judenkönig! und gaben ihm Backenstreiche.

4 Da ging Pilatus wieder heraus und sprach zu ihnen: Sehet, ich führe ihn heraus zu euch, damit ihr erkennt, daß ich keine Schuld an ihm finde.

5 Da ging Jesus heraus und trug eine Dornenkrone und ein Purpurkleid. Und Pilatus spricht zu ihnen: Sehet, welch ein Mensch!

6 Da ihn die Hohenpriester und die Diener sahen, schrien sie und sprachen: Kreuzige! kreuzige! Pilatus spricht zu ihnen: Nehmt ihr ihn hin und kreuzigt ihn, denn ich finde keine Schuld an ihm.

7 Die Juden antworteten ihm: Wir haben ein Gesetz, und nach dem Gesetz muß er sterben, denn er hat sich selbst zu Gottes Sohn gemacht.

8 Da Pilatus das Wort hörte, fürchtete er sich noch mehr

9 und ging wieder hinein in das Richthaus und spricht zu Jesus: Woher bist du? Aber Jesus gab ihm keine Antwort.

10 Da sprach Pilatus zu ihm: Redest du nicht mit mir? Weißt du nicht, daß ich Macht habe, dich loszugeben, und Macht habe, dich zu kreuzigen?

11 Jesus antwortete: Du hättest keine Macht über mich, wenn sie dir nicht wäre von oben her gegeben. Darum: der mich dir überantwortet hat, der hat größere Sünde.

12 Von da an trachtete Pilatus, wie er ihn losließe. Die Juden aber schrien und sprachen: Läßt du diesen los, so bist du des Kaisers Freund nicht; denn wer sich zum König macht, der ist wider den Kaiser.

13 Da Pilatus das Wort hörte, führte er Jesus heraus und setzte sich auf den Richterstuhl an der Stätte, die da heißt Steinpflaster, auf hebräisch Gabbatha.

14 Es war aber der Rüsttag auf Ostern um die sechste Stunde. Und er spricht zu den Juden: Sehet, das ist euer König!

15 Sie schrien aber: Weg, weg mit dem! Kreuzige ihn! Spricht Pilatus zu ihnen: Soll ich euren König kreuzigen? Die Hohenpriester antworteten: Wir haben keinen König denn den Kaiser.

16 Da überantwortete er ihnen Jesus, daß er gekreuzigt würde. Kreuzigung und Tod Sie nahmen ihn aber, 17 und er trug sein Kreuz und ging hinaus zur Stätte, die da heißt Schädelstätte, welche heißt auf hebräisch Golgatha.

18 Allda kreuzigten sie ihn und mit ihm zwei andere zu beiden Seiten, Jesus aber mitten inne.

19 Pilatus aber schrieb eine Überschrift und setzte sie auf das Kreuz; und war geschrieben: Jesus von Nazareth, der Juden König.

20 Diese Überschrift lasen viele Juden, denn die Stätte, da Jesus gekreuzigt ward, war nahe bei der Stadt. Und es war geschrieben in hebräischer, lateinischer und griechischer Sprache.

21 Da sprachen die Hohenpriester der Juden zu Pilatus: Schreibe nicht: Der Juden König, sondern daß er gesagt habe: Ich bin der Juden König.

22 Pilatus antwortete: Was ich geschrieben habe, das habe ich geschrieben.

23 Die Kriegsknechte aber, da sie Jesus gekreuzigt hatten, nahmen sie seine Kleider und machten vier Teile, einem jeglichen Kriegsknecht einen Teil, dazu auch den Rock. Der Rock aber war ungenäht, von obenan gewebt durch und durch.

24 Da sprachen sie untereinander: Lasset uns den nicht zerteilen, sondern darum lösen, wes er sein soll, - auf daß erfüllt würde die Schrift (Psalm 22,19): «Sie haben meine Kleider unter sich geteilt und haben über meinen Rock das Los geworfen.» Solches taten die Kriegsknechte.

25 Es stand aber bei dem Kreuze Jesu seine Mutter und seiner Mutter Schwester, Maria, des Kleopas Frau, und Maria Magdalena.

26 Da nun Jesus seine Mutter sah und den Jünger dabeistehen, den er lieb hatte, spricht er zu seiner Mutter: Weib, siehe, das ist dein Sohn!

27 Danach spricht er zu dem Jünger: Siehe, das ist deine Mutter! Und von der Stunde an nahm sie der Jünger zu sich.

28 Danach, da Jesus wußte, daß schon alles vollbracht war, auf daß die Schrift erfüllt würde, spricht er: Mich dürstet!

29 Da stand ein Gefäß voll Essig. Sie aber füllten einen Schwamm mit Essig und steckten ihn auf einen Ysop und hielten es ihm dar zum Munde.

30 Da nun Jesus den Essig genommen hatte, sprach er: Es ist vollbracht! und neigte das Haupt und verschied.

31 Die Juden aber, weil es Rüsttag war, damit nicht die Leichname am Kreuze blieben den Sabbat über, denn es war ein großer Sabbat, baten sie den Pilatus, daß ihnen die Beine gebrochen und sie abgenommen würden.

32 Da kamen die Kriegsknechte und brachen dem ersten die Beine und dem andern, der mit ihm gekreuzigt war.

33 Als sie aber zu Jesus kamen und sahen, daß er schon gestorben war, brachen sie ihm die Beine nicht;

34 sondern der Kriegsknechte einer öffnete seine Seite mit einem Speer, und alsbald ging Blut und Wasser heraus.

35 Und der das gesehen hat, der hat es bezeugt, und sein Zeugnis ist wahr, und er weiß, daß er die Wahrheit sagt, damit auch ihr glaubet.

36 Denn solches ist geschehen, daß die Schrift erfüllt würde: «Ihr sollt ihm kein Bein zerbrechen.»

37 Und abermals spricht die Schrift: «Sie werden sehen auf den, in welchen sie gestochen haben.»

38 Danach bat den Pilatus Joseph von Arimathia, der ein Jünger Jesu war, doch heimlich aus Furcht vor den Juden, daß er den Leichnam Jesu dürfte abnehmen. Und Pilatus erlaubte es. Da kam er und nahm den Leichnam Jesu herab.

39 Es kam aber auch Nikodemus, der vormals bei der Nacht zu Jesus gekommen war, und brachte Myrrhe und Aloe untereinander gemengt, bei hundert Pfunden.

40 Da nahmen sie den Leichnam Jesu und banden ihn in leinene Tücher mit den Spezereien, wie die Juden pflegen zu begraben.

41 Es war aber an der Stätte, da er gekreuzigt ward, ein Garten und im Garten ein neues Grab, in welches niemand je gelegt war.

42 Dahin legten sie Jesus um des Rüsttages willen der Juden, weil das Grab nahe war.

20

- 1 An dem ersten Tage der Woche kommt Maria Magdalena frühe, da es noch finster war, zum Grabe und sieht, daß der Stein vom Grabe hinweg war.
 - 2 Da läuft sie und kommt zu Simon Petrus und zu dem andern Jünger, welchen Jesus lieb hatte, und spricht zu ihnen: Sie haben den Herrn weggenommen aus dem Grabe, und wir wissen nicht, wo sie ihn hingelegt haben.
 - 3 Da ging Petrus und der andere Jünger hinaus und kamen zum Grabe.
 - 4 Es liefen aber die zwei miteinander, und der andere Jünger lief voraus, schneller als Petrus, und kam zuerst zum Grabe,
 - 5 schaut hinein und sieht die leinenen Binden gelegt; er ging aber nicht hinein.
 - 6 Da kam Simon Petrus ihm nach und ging hinein in das Grab und sieht die Binden gelegt
 - 7 und das Schweiß Tuch, das Jesus um das Haupt gebunden war, nicht zu den Binden gelegt, sondern beiseits, zusammengewickelt, an einen besonderen Ort.
 - 8 Da ging auch der andere Jünger hinein, der zuerst zum Grabe gekommen war, und sah und glaubte.
 - 9 Denn sie verstanden die Schrift noch nicht, daß er von den Toten auferstehen müßte.
 - 10 Da gingen die Jünger wieder heim.
 - 11 Maria aber stand vor dem Grabe und weinte draußen. Als sie nun weinte, schaute sie in das Grab
 - 12 und sieht zwei Engel in weißen Kleidern sitzen, einen zu den Häupten und den andern zu den Füßen, da sie den Leichnam Jesu hingelegt hatten.
 - 13 Und dieselben sprachen zu ihr: Weib, was weinst du? Sie spricht zu ihnen: Sie haben meinen Herrn weggenommen, und ich weiß nicht, wo sie ihn hingelegt haben.
 - 14 Und als sie das sagte, wandte sie sich zurück und sieht Jesus stehen und weiß nicht, daß es Jesus ist.
 - 15 Spricht Jesus zu ihr: Weib, was weinst du? Wen suchest du? Sie meint, es sei der Gärtner, und spricht zu ihm: Herr, hast du ihn weggetragen, so sage mir, wo hast du ihn hingelegt, so will ich ihn holen.
 - 16 Spricht Jesus zu ihr: Maria! Da wandte sie sich um und spricht zu ihm auf hebräisch: Rabbuni! das heißt: Meister!
 - 17 Spricht Jesus zu ihr: Rühre mich nicht an! denn ich bin noch nicht aufgefahren zum Vater. Gehe aber hin zu meinen Brüdern und sage ihnen: Ich fahre auf zu meinem Vater und zu eurem Vater, zu meinem Gott und zu eurem Gott.
 - 18 Maria Magdalena kommt und verkündigt den Jüngern: Ich habe den Herrn gesehen, und solches hat er zu mir gesagt.
 - 19 Am Abend aber desselben ersten Tages der Woche, da die Jünger versammelt und die Türen verschlossen waren aus Furcht vor den Juden, kam Jesus und trat mitten ein und spricht zu ihnen: Friede sei mit euch!
 - 20 Und als er das gesagt hatte, zeigte er ihnen die Hände und seine Seite. Da wurden die Jünger froh, daß sie den Herrn sahen.
 - 21 Da sprach Jesus abermals zu ihnen: Friede sei mit euch! Gleichwie mich der Vater gesandt hat, so sende ich euch.
 - 22 Und da er das gesagt hatte, blies er sie an und spricht zu ihnen: Nehmet hin den heiligen Geist!
 - 23 Welchen ihr die Sünden erlasset, denen sind sie erlassen; und welchen ihr sie behaltet, denen sind sie behalten.
- 103
- 24 Thomas aber, der Zwölfe einer, der da heißt Zwillig, war nicht bei ihnen, als Jesus kam.
 - 25 Da sagten die andern Jünger zu ihm: Wir haben den Herrn gesehen. Er aber sprach zu ihnen: Wenn ich nicht in seinen Händen sehe die Nägelmale und lege meinen Finger in die Nägelmale und lege meine Hand in seine Seite, kann ich's nicht glauben.
 - 26 Und über acht Tage waren abermals seine Jünger drinnen und Thomas mit ihnen. Kommt Jesus, da die Türen verschlossen waren, und tritt mitten ein und spricht: Friede sei mit euch!
 - 27 Danach spricht er zu Thomas: Reiche deinen Finger her und siehe meine Hände und reiche deine Hand her und lege sie in meine Seite und sei nicht ungläubig, sondern gläubig!
 - 28 Thomas antwortete und sprach zu ihm: Mein Herr und mein Gott!
 - 29 Spricht Jesus zu ihm: Weil du mich gesehen hast, Thomas, so glaubst du. Selig sind, die nicht sehen und doch glauben!
 - 30 Noch viele andere Zeichen tat Jesus vor den Jüngern, die nicht geschrieben sind in diesem Buch.
 - 31 Diese aber sind geschrieben, daß ihr glaubet, Jesus sei der Christus, der Sohn Gottes, und daß ihr durch den Glauben das Leben habet in seinem Namen.

21

- 1 Danach offenbarte sich Jesus abermals den Jüngern am See Tiberias. Er offenbarte sich aber so:
- 2 Es waren beieinander Simon Petrus und Thomas, der da heißt Zwillig, und Nathanael von Kana in Galiläa und die Söhne des Zebedäus und andere zwei seiner Jünger.
- 3 Spricht Simon Petrus zu ihnen: Ich will fischen gehen. Sie sprechen zu ihm: So wollen wir mit dir

gehen. Sie gingen hinaus und traten in das Schiff, und in derselben Nacht fingen sie nichts.

4 Als es aber schon Morgen wurde, stand Jesus am Ufer, aber die Jünger wußten nicht, daß es Jesus war.

5 Spricht Jesus zu ihnen: Kinder, habt ihr nichts zu essen? Sie antworteten ihm: Nein.

6 Er aber sprach zu ihnen: Werfet das Netz zur Rechten des Schiffs, so werdet ihr finden. Da warfen sie und konnten's nicht mehr ziehen vor der Menge der Fische.

7 Da spricht der Jünger, welchen Jesus lieb hatte, zu Petrus: Es ist der Herr! Da Simon Petrus hörte, daß es der Herr war, gürtete er den Rock um, denn er war nackt, und warf sich ins Meer.

8 Die andern Jünger aber kamen mit dem Schiff, denn sie waren nicht ferne vom Lande, sondern bei zweihundert Ellen, und zogen das Netz mit den Fischen.

9 Als sie nun ausstiegen auf das Land, sahen sie Kohlen gelegt und Fische darauf und Brot.

10 Spricht Jesus zu ihnen: Bringet her von den Fischen, die ihr jetzt gefangen habt!

11 Simon Petrus stieg hinein und zog das Netz auf das Land voll großer Fische, hundertdreiundfünfzig. Und wiewohl ihrer so viel waren, zerriß doch das Netz nicht.

12 Spricht Jesus zu ihnen: Kommt und haltet das Mahl! Niemand aber unter den Jüngern wagte, ihn zu fragen: Wer bist du? Denn sie wußten, daß es der Herr war.

13 Da kommt Jesus und nimmt das Brot und gibt's ihnen, desgleichen auch die Fische.

14 Das ist nun das dritte Mal, daß Jesus offenbart ward den Jüngern, nachdem er von den Toten auferstanden war.

15 Als sie nun das Mahl gehalten hatten, spricht Jesus zu Simon Petrus: Simon, des Johannes Sohn, hast du mich lieber, als mich diese haben? Er spricht zu ihm: Ja, Herr, du weißt, daß ich dich lieb habe. Spricht Jesus zu ihm: Weide meine Lämmer!

16 Spricht er zum zweiten Mal zu ihm: Simon, des Johannes Sohn, hast du mich lieb? Er spricht zu ihm: Ja, Herr, du weißt, daß ich dich lieb habe. Spricht Jesus zu ihm: Weide meine Schafe!

17 Spricht er zum dritten Mal zu ihm: Simon, des Johannes Sohn, hast du mich lieb? Petrus ward traurig, daß er zum dritten Mal zu ihm sagte: Hast du mich lieb? und sprach zu ihm: Herr, du weißt alle Dinge, du weißt, daß ich dich lieb habe. Spricht Jesus zu ihm: Weide meine Schafe!

18 Wahrlich, wahrlich, ich sage dir: Als du jünger warst, gürtetest du dich selbst und wandeltest, wo du hin wolltest; wenn du aber alt wirst, wirst du deine Hände ausstrecken, und ein anderer wird dich gürtend und führen, wo du nicht hin willst.

19 Das sagte er aber, zu zeigen, mit welchem Tode er Gott preisen würde. Und als er das gesagt, spricht er zu ihm: Folge mir nach!

20 Petrus aber wandte sich um und sah den Jünger folgen, welchen Jesus lieb hatte, der auch an seiner Brust beim Abendessen gelegen hatte und gesagt: Herr, wer ist's, der dich verrät?

21 Da Petrus diesen sah, spricht er zu Jesus: Herr, was wird aber mit diesem?

22 Jesus spricht zu ihm: Wenn ich will, daß er bleibe, bis ich komme, was geht es dich an? Folge du mir nach!

23 Da ging die Rede aus unter den Brüdern: Dieser Jünger stirbt nicht. Aber Jesus sprach nicht zu ihm: Er stirbt nicht, sondern: Wenn ich will, daß er bleibe, bis ich komme, was geht es dich an?

24 Dies ist der Jünger, der von diesen Dingen zeugt und dies geschrieben hat, und wir wissen, daß sein Zeugnis wahrhaftig ist.

25 Es sind auch viele andere Dinge, die Jesus getan hat. Wenn sie aber sollten eins nach dem andern geschrieben werden, achte ich, die Welt würde die Bücher nicht fassen, die zu schreiben wären.